

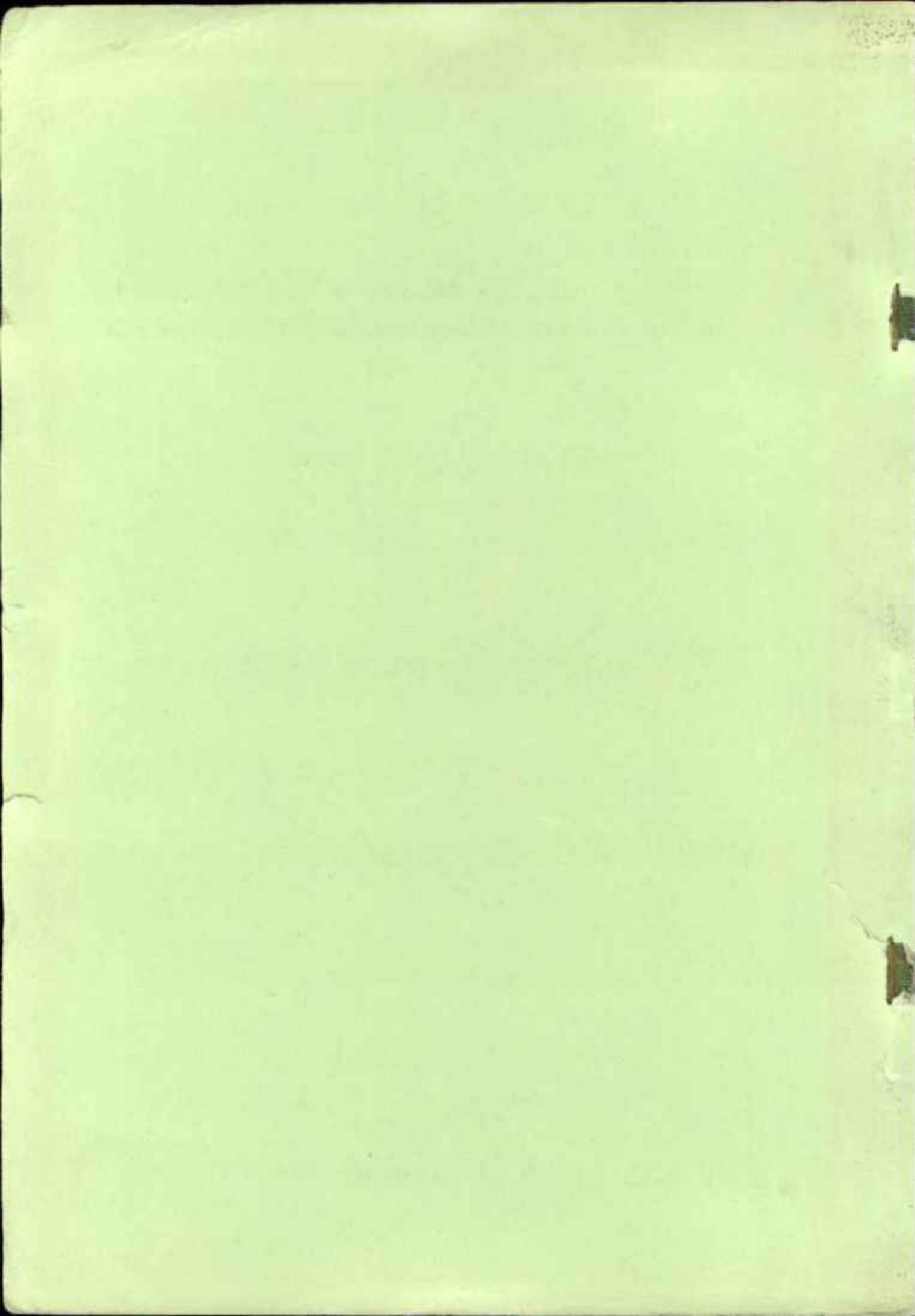
ตอบข้อหารือ

เกี่ยวกับ

วินัยข้าราชการพลเรือน

ตาม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

คำนำ

หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นี้ ได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนกรกฎาคม 2524 เพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานของนักการ บัณฑิตใช้เวลาได้ล่วงเลยมา 6 ปีเศษ มีหนังสือตอบข้อหารือใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก กองวินัยจึงได้จัดพิมพ์หนังสือฉบับนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยให้นำหนังสือตอบข้อหารือที่ออกมาในช่วง 6 ปีหลังนี้ มาพิมพ์เพิ่มเติมไว้ด้วย

ในหนังสือเล่มนี้ ได้จัดเรียงหนังสือตอบข้อหารือตามวัน เดือน ปี และได้จัดทำสารบัญเรียงตามมาตรา พร้อมทั้งได้ย่อเนื้อหาสาระของหนังสือไว้เพื่อความสะดวกในการค้นหา สำหรับชื่อบุคคลที่ปรากฏในหนังสือได้คัดออก คงไว้แต่ตำแหน่งหรือเปลี่ยนเป็นใช้สรรพนามหรือชื่อสมมุติแทนตามรูปเรื่องของหนังสือฉบับนั้น ๆ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นแก่ผู้มีชื่อในหนังสือดังกล่าว

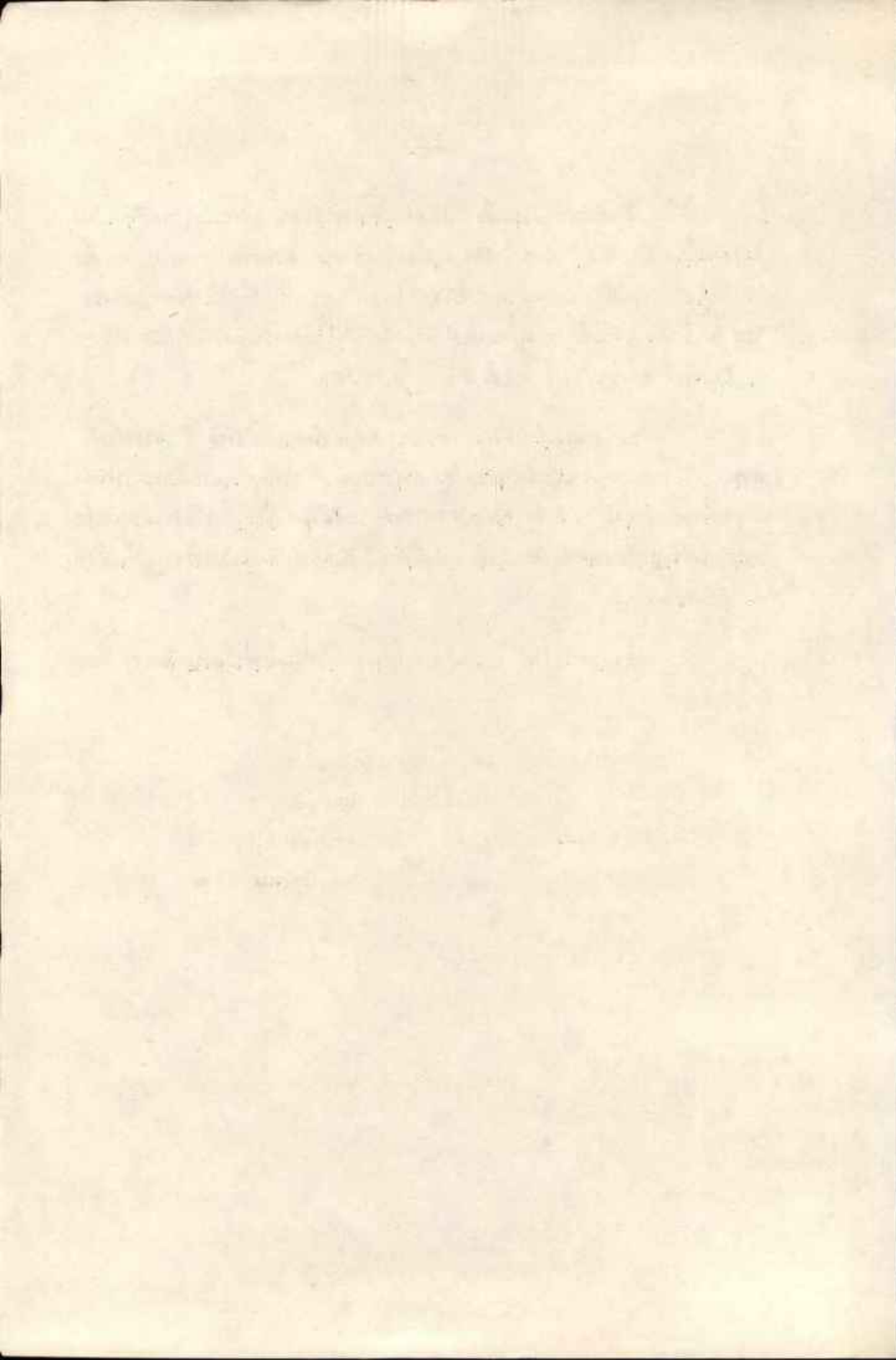
กองวินัยหวังว่าหนังสือเล่มนี้คงจะมีประโยชน์แก่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานวินัย

ตามสมควร

กองวินัย

สำนักงาน ก.พ.

30 กันยายน 2530

สารบัญเรียงลำดับมาตรา

<u>มาตรา 3</u>	หน้า
มาตรา 18 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน ฯลฯ พ.ศ. 2505 เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงนำมาใช้บังคับแก่กรณีที่ตั้งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการหาได้ไม่	100
 <u>มาตรา 8</u> 	
1. คำสั่งของกระทรวงทบวงกรมที่ตั้งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่สั่งการตามมติ ก.พ. ตามมาตรา 8 (5) นั้น ยังไม่เป็นที่สุด ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ได้	162
2. มาตรา 8 (2) และ (4) การรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	181
3. แม้ อ.ก.พ.กระทรวงจะมีใช้กระทรวงทบวงกรม แต่ในการสั่งลงโทษข้าราชการตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ซึ่งหมายถึงกระทรวงทบวงกรมนั้นเองเป็นผู้สั่งลงโทษ จึงถือได้ว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นการปฏิบัติของกระทรวงทบวงกรม หาก ก.พ. เห็นว่ามีการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ก.พ. ย่อมมีอำนาจที่จะรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการเพิ่มโทษหรือลดโทษต่อไปได้	408
 <u>มาตรา 9</u> 	
การเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้มีโทษสูงขึ้นตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 9 เข้าข่ายเป็นการสั่งเพิ่มโทษ	122

มาตรา 24

1. ต้องโทษปรับฐานเล่นการพนันจะตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือไม่ ต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป 5
2. การพิจารณาบทพร่องในศีลธรรมอันดี คูจากเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ในกรางาน 6
3. ข้าราชการที่ถูกศาลสั่งพักยกหรัหรัยเค็ดชชชช ไม่ต้องด้วยมาตรา 24 (8) และ (9) 37
4. อย่างไรจะถือว่าเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป 40
5. ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่เปลี่ยนโทษเป็นกักขังแทน ไม่เป็นการขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (10) 42
6. ทำการสมรสกับหญิงขณะที่เป็นพระภิกษุ ถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติอยู่ก่อนได้รับการบรรจุ 94
7. ให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือนัวหมอง ไม่ใช่เป็นการลงโทษทางวินัยและไม่ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา 24 (12) 153
8. การไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ อาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (3) ได้ 163
9. ข้าราชการพลเรือนสามัญไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อพ้นจากราชการทหารและประสงค์จะขอกลับเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ จะต้องมืคุณสมบัติตามมาตรา 24 หัวย 202

มาตรา 35

โรงพยาบาลจังหวัดและโรงพยาบาลอำเภอมิได้เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย
นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลซึ่งมิได้รับมอบหมายให้บังคับบัญชาข้าราชการ
ในสังกัดตามมาตรา 35 จึงมิได้เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่จะมีอำนาจสั่งลงโทษ
ทางวินัยได้

154

มาตรา 44

1. อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา ต่างก็มีอำนาจที่จะอนุญาตการลาออก
ของข้าราชการตำแหน่งระดับ 4 ได้ 9
2. อธิบดีผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยแก่
ข้าราชการตำแหน่งระดับ 7 ระดับ 8 และระดับ 9 ได้โดยไม่ต้องขอความเห็น
ชอบจากปลัดกระทรวงก่อน (หลังจากมี ปว.19 แล้ว อธิบดีมีอำนาจเฉพาะ
ตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เท่านั้น) 25
3. ปลัดกระทรวงในฐานะบังคับบัญชาสำนักงานปลัดกระทรวงมอบหมายให้
ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา สั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา 44 (5)
ได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 26
4. การมอบอำนาจตามมาตรา 44 (5) ใช้ได้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้ง
เท่านั้น หากจะมอบอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จะต้อง
ดำเนินการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 29.30.31
5. ก่อนมีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
อำนาจในการวินิจฉัยสั่งการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการชั้นพิเศษเป็นอำนาจ
ของปลัดกระทรวง หากใช้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่ 57

6. คำสั่งย้ายผู้ถูกสั่งพักราชการไปดำรงตำแหน่งอื่นไม่มีผลใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชา
เดิมก็ยังคงเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นอยู่ 135

มาตรา 46

1. กระทำผิดวินัยในระหว่างที่ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการยังไม่ครบ 6 เดือน
ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาสั่งให้ออกตามมาตรา 46 หรือดำเนินการทางวินัย
ตามควรแก่กรณีก็ได้ หากมีการตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย และให้สั่งพัก
ราชการไว้และกรณีเป็นผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรที่จะดำเนินการทางวินัย
ต่อไป ก็ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรา 46 180

2. กระทำผิดวินัยในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจสั่งให้
ออกตามมาตรา 46 หรือจะพิจารณาโทษทางวินัยก็ได้ 341

มาตรา 49

ผู้ถูกสั่งพักราชการพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจย้ายผู้ที่
อยู่ในระหว่างพักราชการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ 136

มาตรา 55

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับ
ราชการทหาร เมื่อพ้นจากราชการทหารและประสงค์จะขอกลับเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญ จะต้องมิใช่คนสมบัติตามมาตรา 24 ด้วย 202

มาตรา 59

ข้าราชการถูกศาลสั่งพักงานหรือตัดขาด ไม้ฟ้องด้วยมาตรา 59 37

มาตรา 65

1. ในกรณีที่ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยต่างกรรมต่างวาระต่างสถานที่ ผลการสอบสวนพิจารณาจะต้องถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนและถูกพิจารณาให้ออกจากราชการ ควรออกคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนเสียก่อนแล้วจึงสั่งให้ออก 36
2. กระทำความผิดในระหว่างเป็นข้าราชการครู ภายหลังได้ออมารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้ว ก็สามารถนำความผิดในขณะ เป็นข้าราชการครูมาพิจารณาคำเนิการเพื่อลงโทษได้ 353

มาตรา 66

ไม้สืบเนื่องการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม้ใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง 163

มาตรา 67

1. อ.ค.ก. ไม้มีลักษณะเป็นราชการ การที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการ อ.ค.ก. และได้กระทำการ ลงนามในใบถอนเงินฝาก ไม้ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ 231
2. ข้าราชการที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตอำนาจของ ผู้บังคับบัญชา ก็ย่อมเป็นหน้าที่ราชการของข้าราชการผู้นั้นที่จะต้องรับผิดชอบ และถือ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ 307
3. กุรุสภามีฐานะเป็นเพียงสภาในกระทรวงศึกษาธิการ และมีสภาพเป็นนิติบุคคล ไม้มีฐานะเป็นทบวงการ เมืองหรือไม้มีฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย การที่ข้าราชการได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการเงินสถาปนากิจสงเคราะห์ของกุรุสภา จึงไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ ราชการ 309

มาตรา 73

การลงชื่อมาปฏิบัติราชการแล้วไม่อยู่ปฏิบัติงาน ไม่ถือเป็นการรายงานเท็จ
ต่อผู้บังคับบัญชา

242

มาตรา 75

1. การละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุ殊อันสมควร หรือเห็นว่ามติดุการณแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย 112
2. ละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า 15 วัน แม้ภายหลังจะกลับมาปฏิบัติราชการอีก ก็ถือว่าอยู่ในเกณฑ์อย่างเดียวกันที่จะพิจารณาตมมติคณะรัฐมนตรีที่ บ.ว. 125/2503 แล้ว 131, 137
3. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยความจำเป็นเนื่องจากเจ็บป่วย นับว่ามีเหตุอันสมควรแต่ก็สามารถที่จะยื่นใบลาตามระเบียบได้ กลับมิได้ยื่น จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ 197
4. การลาศึกษา ไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การที่ข้าราชการลาการศึกษาไปตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2525 ถึงวันที่ 18 ตุลาคม 2525 จึงไม่ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน 265
5. ข้าราชการได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 แต่อธิบดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาออก เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามมาตรา 95 และหากจะถือการสั่งไม่อนุญาตให้ลาออกของอธิบดีเป็นการยับยั้ง ก็จะครบ 3 เดือนในวันที่ 31 ธันวาคม 2526 ดังนั้นการขอลาออกจากราชการของ

- ข้าราชการผู้^๑ จึงมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2527 การที่ข้าราชการผู้^๑มิได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2527 ไม่ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ 294
6. การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ เพราะไม่ทราบว่าข้าราชการผู้^๑นั้น ไปอยู่แห่งหนตำบลใด หากภายหลังปรากฏว่าข้าราชการผู้^๑นั้นถูกกักขังหรือ ถูกควบคุมตัวไว้โดยผิดกฎหมาย ก็อาจให้ข้าราชการผู้^๑อุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ. ให้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งให้ออกจากราชการ 317
7. ในระหว่างพักราชการถือถือว่าข้าราชการผู้^๑นั้นไม่มีหน้าที่ราชการที่จะต้อง ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นจะถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ 343
8. ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาว เกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เมื่อข้อเท็จจริงไม่สามารถฟัง ได้แน่ชัดว่า การที่ข้าราชการผู้^๑ไม่มาปฏิบัติราชการ เป็นเพราะมีเจตนาที่จะ ละทิ้งหน้าที่ราชการ หรือเป็นเพราะถูกคนร้ายจับตัวไป จึงไม่มีบทบัญญัติ มาตราใดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะนำมาปรับบทลงโทษให้ 384
9. ข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการตั้งแต่วันที่ใด ถือถือว่าตั้งแต่วันนั้นข้าราชการ ผู้^๑นั้นไม่มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติอีกต่อไป และในระหว่างพักราชการไม่ ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ 392

มาตรา 79

1. การเป็นตัวแทนประกันชีวิต ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 79 ส่วนจะต้องห้ามตาม คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินหรือไม่ จะต้องพิจารณารายละเอียด ข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป 71

2. การเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในฐานะตัวกระทำที่ห้าม หมายถึงกรรมการผู้จัดการหรือตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ส่วน ประธานกรรมการหรือกรรมการที่มีชื่อกรรมการผู้จัดการมิได้ห้าม 70
3. ตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษาให้บริษัทธุรกิจเอกชนต่างประเทศ จะเป็นการ ห้ามหรือไม่ จะต้องพิจารณาจากลักษณะของตำแหน่ง และจะทำให้คน ทั่วไปเข้าใจได้ว่า เป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนอาศัยชื่อของคุณ แสงหาประโยชน์โดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ 290
4. ข้าราชการที่เป็นผู้เริ่มก่อการของทะเบียนก่อตั้งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และ เป็นกรรมการผู้ทรงอำนาจในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเหนือกว่ากรรมการคนอื่น ๆ จะต้องพิจารณาจากลักษณะงานของตำแหน่ง และเมื่อดำรงตำแหน่งแล้ว จะทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของ เอกชนอาศัย ชื่อของคุณแสวงหาประโยชน์โดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ 300

มาตรา 61

1. ระหว่างเป็นข้าราชการ ศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด จะเข้าลักษณะเป็นการ ประพฤติชั่วหรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงแห่ง กรณีประกอบกับตำแหน่งหน้าที่เป็นราย ๆ ไป 37
2. เสพสุราเมามายจนไม่สามารถครองสติได้ จะเป็นความผิดฐานประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรงหรือไม่ จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์เป็น เรื่อง ๆ ไป มติคณะรัฐมนตรีคานหนังสือ ที่ น.ว. 208/2496 เป็นการกำหนดทาง ปฏิบัติว่าการ เสพสุราเมามายในกรณีตาม น.ว.อาจเป็นความผิดฐาน ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง 48

3. หากฟังได้ว่าทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบ ก็ควรปรับบทเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หากข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ เช่นนั้นก็อาจ เป็นเพียงประพฤติชั่วและหรือไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ทั้งนี้แล้วแต่รายละเอียดข้อเท็จจริง 73
4. หนังสือเวียนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0401/ว. 50 ลงวันที่ 12 เมษายน 2511 เรื่องการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ 75
5. ปลอมและใช้เอกสารปลอม แม้ศาลจะรอกการลงโทษก็ตามถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงแล้ว 152

มาตรา 82

ถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายคณะและผลการสอบสวนพิจารณาจะต้องถูก
ลงโทษลดขั้นเงินเดือนและให้ออกจากราชการ ก็ควรออกคำสั่งทั้งสองกรณี 36

มาตรา 83

โทษภาคทัณฑ์ลักษณะเป็นการแสดงความผิดให้ปรากฏเป็นหนังสือไว้เท่านั้น
เมื่อมีการสั่งลงโทษไปแล้วก็เป็นอันเสร็จสิ้นมิได้มีโทษอยู่จนครบ เกษียณอายุ
จึงไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดระยะเวลาไว้ 188

มาตรา 84

ไม่มีกฎหมายบังคับให้ต้องอ้างบทกฎหมายที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาในคำสั่งลงโทษ
แต่อย่างใด คงเป็นเพียงทางปฏิบัติเพื่อให้คำสั่งชัดเจนเท่านั้น หากผู้บังคับบัญชา
ที่สั่งลงโทษมีอำนาจตามกฎหมายที่จะสั่งลงโทษได้อยู่แล้ว แม้จะอ้างอำนาจผิด
มาตราหรืออ้างไม่ครบถ้วน ก็ไม่ถึงกับทำให้คำสั่งไม่มีผลใช้บังคับ 20

มาตรา 85

1. ตัดเงินเดือนผู้ที่จะครบเกษียณอายุได้เพียงถึงเดือนกันยายน 1
2. การลงโทษลดชั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือน ในกรณีตามบทเฉพาะกาล ผู้บังคับบัญชามีอำนาจที่จะสั่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัยในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังมีผลใช้บังคับโดยใช้โทษไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข 4 ได้ 19
3. การสั่งลงโทษเกินอำนาจตามที่กฎหมายให้ไว้ เป็นการสั่งโดยไม่มีอำนาจ และไม่มีผลใช้บังคับ 21
4. อำนาจการลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 5 เป็นอำนาจทั่วไปของผู้บังคับบัญชา ที่จะพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการกรณีไม่ถึงขั้นเป็นผิดวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนการลงโทษตามมาตรา 86 ทวิ เป็นเรื่องที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จะฟ้องสั่งการให้เป็นไปตามมตินั้น ๆ 102
5. เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัดและโรงพยาบาลอำเภอได้รับมอบหมายให้บังคับบัญชาข้าราชการตามมาตรา 35 ก็ไม่พ้นหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการในสังกัดได้ 128
6. คำสั่งลงโทษของผู้บริหารโรงพยาบาล ซึ่งมีได้เป็นหัวหน้าส่วนราชการ ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย อธิบดีควรมอบหมายอำนาจให้ตามมาตรา 35 เพื่อจะทำให้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการได้ 154
7. การใช้ดุลพินิจกำหนดโทษนั้นกฎหมายมีเจตนาหมายให้พิจารณาจากกรณีที่มีผู้นั้นกระทำผิดวินัยให้เหมาะสมกับความผิดเท่านั้น จึงไม่ควรนำเอาการเป็นผู้เคยกระทำผิดและถูกลงโทษมาแล้วมาพิจารณาที่กำหนดโทษให้สูงขึ้นกว่าโทษสำหรับความผิดครั้งนั้น 159

	หน้า
8. การทำหัตถ์บน ไม่มีกำหนดอายุเวลา	160
9. การลงโทษลดชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ กฎหมายมิได้บังคับให้ ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนพิจารณาโทษ แต่ก็มีได้มีข้อห้าม ไว้แต่อย่างใด	158
10. ผู้บังคับบัญชาของสถานศึกษา ไม่มีอำนาจลงโทษข้าราชการที่มาช่วยราชการ ในสถานศึกษาแห่งนั้น	204
11. ป่าไม้เขตเป็นหัวหน้าส่วนราชการตามกฎหมาย จึงมีอำนาจลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชา เองได้	216
12. ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจลงโทษความผิดวินัยไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการที่มี ตำแหน่งสูงกว่าระดับ 4 และอยู่ในอำนาจปกครองบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการ จังหวัดได้	221
13. การลงโทษความผิดวินัยไม่ร้ายแรงกฎหมายมิได้บังคับให้ต้องตั้งคณะกรรมการ สอบสวนตามมาตรา 86	363
14. ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดเดิมจึง มิใช่ผู้บังคับบัญชา และไม่มีอำนาจลงโทษ	367
15. เดิมมีคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนไว้แล้ว ต่อมาถ้าผู้บังคับบัญชาจะสั่งลดโทษ หรือเพิ่มโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้สั่งย้อนหลังไปตั้งแต่คำสั่งเดิมมี ผลใช้บังคับ	397

มาตรา 86

1. เมื่อกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัย หากมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนทางวินัยไว้แล้ว ให้พิจารณา และดำเนินการไปตามลำดับจนเสร็จสิ้นกระบวนการ และไม่ได้ให้อำนาจ ผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งยกเลิก หรือระงับการสอบสวนที่ได้กระทำโดยชอบด้วย กฎหมายแต่อย่างใด 14
2. หากสำนวนการสอบสวนสูญหายไปโดยผู้มีอำนาจยังมีได้วินิจฉัยสั่งการให้เสร็จ ไป และไม่มีสำเนาสำนวนการสอบสวนหรือรายงานการสอบสวนหรือเอกสาร ใด ๆ ที่พอจะยืนยันได้ว่าสำนวนการสอบสวนที่ได้สูญหายไปในนั้นมีพยานหลักฐาน อย่างไรบ้างที่พอจะวินิจฉัยให้เหลืออยู่เลย ก็ควรให้คณะกรรมการสอบสวนเพิ่ม ทำการสอบสวนใหม่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนใหม่และพิจารณา ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตามกระบวนการของกฎหมาย 22
3. อธิบดีผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนและ สั่งลงโทษแก่ข้าราชการระดับ 7 ระดับ 8 และระดับ 9 ได้โดยไม่ต้องขอ ความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงก่อน (หลังจากมี ปว. 19 แล้วอธิบดีก็มี อำนาจเฉพาะตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เท่านั้น) 25
4. การมอบอำนาจตามมาตรา 44 มอบได้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้ง เท่านั้น ส่วนการมอบอำนาจให้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการ ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 29,30,31
5. กฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 ข้อ 5, ข้อ 9, ข้อ 24 และข้อ 25 เป็นการกำหนด ระยะเวลา ส่วนข้อ 27 เป็นการกำหนดวิธีการนับเวลา การนับเวลา สอบสวนตามข้อ 9 ต้องนับวันถัดจากวันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นวันเริ่มนับเวลา และการนับเวลาเริ่มต้น สำหรับข้อ 5 ข้อ 24 และข้อ 25 ก็เช่นเดียวกัน 38

6. อธิบดีผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแก่ข้าราชการระดับ 7 และระดับ 8 ได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงก่อน ส่วนการสั่งลงโทษย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา 86 ทวิ 52
7. หลังวันที่ 9 กันยายน 2518 อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการชั้นพิเศษเป็นอำนาจของอธิบดี หากใช้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่ หากปลัดกระทรวง (บังคับบัญชาสำนักงานปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดี) ยังมีได้วินิจฉัยสั่งการในเรื่องนั้นจนหลังวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว ปลัดกระทรวงก็หมดอำนาจ จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาต่อไป 56
8. อธิบดีผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการต่างประเทศได้ หากมีการออกคำสั่งไปโดยถูกต้องก็ยังคงมีผลใช้บังคับได้สำหรับข้าราชการในสังกัด และชอบที่จะแก้ไขคำสั่งเฉพาะตอนที่ผิดถูกต้องให้ถูกต้องได้ และในทางปฏิบัติอาจทำความตกลงกันเพื่อให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดเดียวกันร่วมทำการสอบสวน 88
9. ถูกฟ้องคดีอาญา และกรมสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวนไม่มีหลักฐาน จึงสั่งยุติเรื่อง ผลคดีถึงที่สุด ศาลอาญาพิพากษาปรับและถูกกักขังแทนค่าปรับแล้ว กรมก็ยังสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนทางวินัยใหม่ในกรณีศาลพิพากษาลงโทษได้ 92
10. มาตรา 86 วรรคสาม (ก่อนวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520) หมายถึงผู้ที่ถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่รวมถึงโทษปลดออกหรือไล่ออกด้วยแต่อย่างใด(ปัจจุบันคือ มาตรา 86 ทวิ วรรคท้าย) 116

11. แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีไต่ขึ้นหนังสือคัดค้านต่อประธานกรรมการ แต่ได้ยื่นโดยตรง
 ต่อผู้สั่งแต่งตั้งภายในกำหนดเวลา ก็ไม่ทำให้คำคัดค้านนั้นเสียไป และแม้จะยื่น
 คัดค้านกรรมการไม่ถูกต้องผู้สั่งแต่งตั้งก็ยังมีอำนาจพิจารณาถึงการในกรณี
 ดังกล่าวได้ ส่วนในเรื่องการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนร่วมกัน เป็นเพียงข้อที่
 ควรปฏิบัติ มิใช่ข้อกฎหมายแต่อย่างใด 124
12. มาตรา 86 วรรคสอง เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่จะ
 พิจารณาว่า กรณีมูลที่ควรสอบสวนหรือไม่ 144
13. เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม จะแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการ
 สอบสวนกรณีคดีวินัยไม่ร้ายแรงก่อนก็ได้ แต่ไม่ใช่เป็นการตั้งกรรมการ
 สอบสวนตามมาตรา 86 เป็นแต่เพียงการตั้งกรรมการสอบสวนตามอำนาจ
 ในทางปกครองบังคับบัญชา จึงไม่ฟ้องดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 6 158
14. ผู้ที่ถูกยึดตัวไปปฏิบัติราชการโดยมิได้โอนไปด้วย ยังมีฐานะเป็นข้าราชการ
 สังกัดเดิม อธิบดีกรมที่ยึดตัวไปหาได้มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นตาม
 กฎหมายไม่ จึงไม่มีอำนาจที่จะแต่งตั้งกรรมการชั้นทำการสอบสวนผู้นั้นด้วย 159
15. ผู้บังคับบัญชาแต่ละสังกัดต่างก็ต้องสั่งแต่งตั้งกรรมการชั้นทำการสอบสวน
 ข้าราชการในสังกัดหากกระทำผิดร่วมกัน ในทางปฏิบัติควรติดต่อทำความ
 ทกลงกันเพื่อจะได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนชุดเดียวกัน แม้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
 จะได้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนไปก่อนก็ตาม หากการสอบสวนยังไม่แล้ว
 เสร็จ ก็ยังสามารถทำความตกลงกันได้ และการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนหรือ
 ตั้งเพิ่มขึ้นหรือลทให้น้อยลง ก็ดำเนินการได้โดยไม่ต้องยกเลิกคำสั่งเดิม 177

16. การตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงเป็นเพียงวิธีการของผู้บังคับบัญชาที่จะให้ข้อเท็จจริงและวินิจฉัยได้ว่า กรณีที่กล่าวหานั้นมีมูลที่ควรสอบสวนหรือไม่ จึงไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนตามมาตรา 86 หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูลและตั้งกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 พร้อมกับส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงไปให้ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัย 178
17. การส่งสำเนาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและผลสรุปสำนวนการสอบสวนข้าราชการที่ร้องหาว่ากระทำผิดวินัย ไปให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่ขอมา เป็นเรื่องอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาข้าราชการผู้นั้นที่จะพิจารณาส่งไปให้หรือไม่ 208
18. ถึงแม้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของจังหวัดจะมีได้รับแจ้งว่าการกระทำผิดวินัยของข้าราชการผู้นั้น เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ตามข้อเท็จจริงในคำสั่งก็ระบุพฤติกรรมการรวมทั้งอ้างให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ซึ่งออกตามความในมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก็ถือได้ว่าเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว 243
19. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา ฉะนั้นเมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชี้ทำการสอบสวนข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีข้อโกง ถึงแม้ทางคดีอาญาผู้เสียหายจะให้ถอนฟ้องไปแล้วก็ตาม ก็ชอบที่จะดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา 255

- 20. เมื่อคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็ต้องถือว่าข้าราชการผู้นั้นยังมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่ ไม่จำเป็นต้องสั่งกลับเข้ารับราชการใหม่ ในกรณีเช่นนี้สามารถสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ไปได้เลย 267
- 21. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่เพียงแต่ระบุผู้ถูกกล่าวหา และเรื่องที่จะให้สอบสวนโดยมิได้อ้างอำนาจตามมาตราใดเลยนั้น ถ้าคำสั่งได้ระบุรายละเอียดตามแบบหนังสือราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ระบุตำแหน่งผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายแล้ว แม้จะไม่ได้อ้างบทกฎหมายไว้ในคำสั่งก็เป็นคำสั่งที่มีผลบังคับโดยสมบูรณ์ 262
- 22. ข้าราชการต้องหาและถูกฟ้องคดีอาญารฐานลักทรัพย์ ศาลชั้นต้นสั่งจำคุก 5 ปี คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งพักราชการตั้งแต่วันถูกจำคุก ต่อมาผู้บังคับบัญชาให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวและสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ 296
- 23. กรณีคณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ถูกสอบสวน และควรเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นควรให้รอเรื่องไว้ก่อนเพราะผู้ถูกสอบสวนถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเดียวกัน ในที่สุดอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ผู้ว่าราชการจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแทนกรรมการสอบสวนบางคนที่ย้ายไปรับราชการจังหวัดอื่น และกรรมการสอบสวนชุดใหม่มีความเห็นควรว่ากล่าวตักเตือนในกรณีเช่นนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการตามความเห็นกรรมการสอบสวนครั้งหลังได้ 319
- 24. "ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย" หมายถึงข้าราชการซึ่งมีผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะสอบสวนในเรื่องที่กล่าวหาได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรม 359

25. การที่ ก.พ. จะวินิจฉัยว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ครอบคลุมเนื้อหาสาระอย่างไรหรือไม่นั้น จำเป็นจะต้องมีข้อเท็จจริงโดยแน่ชัด และเป็นมูลหาอันจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริงเท่านั้น 322
26. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ารับเงินภาษีอากรจากสำนักงานที่ดินอำเภอ แล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงินโดยนำเงินที่รับเก็บไว้เป็นส่วนตัว เมื่อสมุหบัญชีตรวจพบ จึงออกใบเสร็จรับเงิน และนำเงินมามอบให้ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนตรวจพบว่า ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินภาษีอากรจากสำนักงานที่ดินแล้วออกใบเสร็จรับเงินไม่ตรงกันระหว่างฉบับที่ออกให้แก่ผู้ส่งเงินกับฉบับสำเนาโดยฉบับสำเนาแสดงว่าไม่มีเงินเรียกเก็บ ถือว่ากรณีหลังมิใช่เป็นเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน 325
27. ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) ก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก็ต้องสอบสวนต่อไปตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) และการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับนี้ มิได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ 345
28. ถึงแม้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีคำสั่งลงโทษปลดข้าราชการออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม ก็สามารถส่งประเด็นไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ 350
29. อธิบดีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการส่วนภูมิภาค เมื่อเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. ประทรวงพิจารณา และสั่งการไปตามมติ อ.ก.พ. ประทรวง 357

30. การวินิจฉัยของ อ.พ. คำว่า "ผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย" และคำว่า "ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย" 78
31. กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการที่ได้สั่งแต่งตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย 392

มาตรา 86 ทวิ

1. ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการแล้ว แต่ยังไม่ได้ออกคำสั่งเป็นทางการ ต่อมาปี พ.ศ. 19 ผู้บังคับบัญชาจะฟ้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. ประท้วงหรือ อ.ก.พ. จังหวัดแล้วแต่กรณีพิจารณาตาม มาตรา ๘๖ 50
2. อธิบดีผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการระดับ 7 และระดับ 8 ได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงก่อน ส่วนการสั่งลงโทษย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา ๘๖ 52
3. หากปลัดกระทรวงยังมีได้วินิจฉัยสั่งการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการชั้นพิเศษ ก่อนวันประกาศใช้ พ.ศ. 19 ก็จะหมดอำนาจ จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาต่อไป 56
4. แม้ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่จะมีความเห็นว่าไม่มีความผิด และไม่ว่าปลัดกระทรวงจะมีความเห็นอย่างใด แต่เมื่อเป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมได้มีความเห็นไว้ว่าควรลงโทษปลดออกจากราชการ ก็ต้องช่วยมาตรา 86 ทวิ (1) ที่จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา 67

5. ขณะที่ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณามีมติยังเป็นข้าราชการระดับ 4 ซึ่ง อ.ก.พ.จังหวัดมีอำนาจพิจารณาได้ แม้ต่อมาจะให้มีแต่งตั้งให้เป็นระดับ 5 ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ให้ เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัดได้โดยชอบด้วยกฎหมาย 90
6. หากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุยังมีให้ออกคำสั่งลงโทษตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง เมื่อเห็นว่ากรณีมีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อความเป็นธรรม อ.ก.พ.กระทรวงก็อาจทบทวนและมีมติใหม่ได้ หากมีพยานหลักฐานและข้อเท็จจริง ที่เป็นสาระสำคัญนอกเหนือไปจากที่ได้เคยพิจารณาตัดสินไปแล้ว 96
7. ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จะต้องสั่งการไปตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.จังหวัด การสั่งลงโทษในกรณีเช่นนี้มีใช่เป็นการลงโทษตามอำนาจทั่วไปตามมาตรา 85 103
8. แม้ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะไม่ต้องทำการสอบสวนก็ได้ แต่เมื่อเห็นว่าควรลงโทษถึงออกจากราชการก็ต้องปฏิบัติตามมาตรานี้ด้วย 112
9. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนและผู้ตั้งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนมีความเห็นต่างกันในระดับโทษ แต่มีใช้กรณีที่เป็นคดีวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาตามกฎหมาย แม้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะนำเข้าปรึกษาและที่ประชุม อ.ก.พ.จังหวัดส่วนใหญ่เห็นควรให้ออกจากราชการก็ตาม ก็ยังมีใช่เป็นมติตามกฎหมาย ไม่ผูกพันผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะต้องปฏิบัติตามนั้น 120
10. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการตำแหน่งระดับ 4 ก็ควรดำเนินการส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา จะเป็นการเหมาะสมและตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดีกว่าการที่จะส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาโดยตรง 146

11. ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัดตั้งลงโทษให้ข้าราชการออกจากราชการ แต่อธิบดีมีความเห็นแย้ง และนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติลงโทษปลดออกจากราชการ อธิบดีก็ต้องเป็นผู้ออกคำสั่งปลดข้าราชการออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง 189
12. เมื่ออธิบดีจะเห็นพ้องกับ อ.ก.พ.จังหวัดในระบับโทษ แต่แตกต่างกันในเรื่องฐานความผิด ก็ยังเป็นกรณีที่มีความเห็นแย้ง ซึ่งจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามกฎหมาย 198
13. อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด ในลักษณะที่ควรเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือยกโทษ จะต้องนำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่ที่พิจารณา 209
14. ความเห็นขัดแย้ง หมายความว่าความเห็นขัดแย้งในส่วนที่เกี่ยวกับระบับโทษ และหรือฐานมาตราแห่งความผิด 215
15. อ.ก.พ.จังหวัดหรือ อ.ก.พ.กระทรวงอาจพิจารณามีมติให้ลงโทษไล่ออก ปลดออก ให้ออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ หรือให้ออกจากราชการเพราะกรณีอื่น หรือไม่ลงโทษเลยเพราะเห็นว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดก็ได้ 218
16. ขณะออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้าราชการผู้นั้นให้พ้นไปจากการบังคับบัญชาของผู้ตั้งตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว คำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนั้นคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด ซึ่งตั้งลงโทษปลดข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ จึงไม่มีผลใช้บังคับแต่อย่างใดด้วย 219

17. อ.ก.พ.จังหวัดสั่งลงโทษข้าราชการออกจากราชการ แต่อธิบดีมีความเห็นขัดแย้งและให้นำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวง ในที่สุด อ.ก.พ.กระทรวงเห็นควรลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ในกรณีเช่นนี้อธิบดีจะต้องดำเนินการสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้ารับราชการก่อนแล้วจึงออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ 223
18. การที่นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้มีคำสั่งให้ข้าราชการมาสำรองราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ถือว่าข้าราชการผู้นั้นมาสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยอย่างร้ายแรงแก่ข้าราชการผู้นั้นได้ 245
19. การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งให้นำเรื่องข้าราชการที่ถูกกล่าวหาประพฤติคนไม่เหมาะสมในทางผู้สาวและถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน เสนอเข้า อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาถึง 2 ครั้ง ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนและสาธารณสุขจังหวัดเสนอความเห็น ว่า ข้าราชการผู้นั้นมิได้กระทำความผิดนั้น เป็นการแสดงเจตนาว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าข้าราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติลงโทษให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่ต้องสั่งการให้เป็นไปตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดเดิม 277
20. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัด มีความเห็นตรงกัน คือ ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย แต่ไม่ถึงขั้นร้ายแรงควรลงโทษต่ำกว่าให้ออกปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ กรณีจึงไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจลงโทษเองไปให้เลย 288

21. บทบัญญัติของกฎหมายมิได้ระบุให้ อ.ก.พ.กระทรวงในการพิจารณาว่าจะต้องกำหนดโทษหรือไม่ลักษณะเป็นการเปิดทางให้ อ.ก.พ.กระทรวงใช้ดุลยพินิจอย่างไรก็ได้ กล่าวคือกำหนดโทษก็ได้ ไม่กำหนดโทษโดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาลงโทษตามความเหมาะสมก็ได้ หรือสั่งให้ยุติเรื่องหรืออาจให้สอบสวนประเดิมเพิ่มเติมก็ย่อมได้ 304
22. ชำราชการพลเรือนสามัญ ไล่ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ขณะดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นี้ได้โอนไปเป็นข้าราชการครูกรมสามัญศึกษา กรณีเช่นนี้ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาเป็นผู้พิจารณาความผิด 327

มาตรา 87

1. ชำราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษจำคุกตามคำสั่งของนายกรัฐมนตริตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2519 ถือเป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นความผิดปรากฏชัดแจ้ง 61
2. แม้จะเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนก็ได้ก็ตาม แต่ถ้าเห็นว่าควรลงโทษถึงออกจากราชการก็ยังคงปฏิบัติตาม มาตรา 86 ทวิ ด้วย 112

มาตรา 89

1. ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนขอลาออกเมื่อผลการสอบสวนถึงที่สุด ผู้บังคับบัญชาที่ยังมีอำนาจสั่งลงโทษได้อีก 8

2. มีกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้ตั้งกรรมการสอบสวนไว้แล้ว แม้จะให้อนุญาตให้ลาออกจากราชการไป ก็ยังดำเนินการต่อไปได้ 9
3. ผู้บังคับบัญชาไม่อาจสั่งดำเนินการทางวินัยแก่ผู้พ้นจากราชการไปแล้ว และเพิ่งมาทราบในภายหลังว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ 46
4. ถูกฟ้องคดีอาญาอยู่ก่อนวันที่ออกจากราชการ เพราะเกษียณอายุ ผู้บังคับบัญชา ก็ยังมีอำนาจที่จะสั่งดำเนินการลงโทษได้ 59
5. แม้จะลาออกจากราชการไปในระหว่างการสอบสวนพิจารณากรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นลง ผู้บังคับบัญชิตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม ก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ได้โดยสั่งย้อนหลังไปเท่าที่จะเป็นให้ด้วย 87
6. หลังจากออกจากราชการไปแล้วจึงมีการร้องเรียน ผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยได้อีก 104
7. หากผลการสอบสวนปรากฏว่าข้าราชการผู้กระทำผิดควรลงโทษถึงไล่ออกปลดออก หรือให้ออกจากราชการ แม้จะให้อนุญาตให้ลาออกไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ยังมีอำนาจที่จะสั่งดำเนินการลงโทษดังกล่าวได้ 106
8. หากปรากฏว่ามีให้มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนลาออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชารับแทนขึ้นไปก็ไม่มีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษ 108

9. หากมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปด้วยเหตุใดก็ตาม เว้นแต่ตาย ผู้บังคับบัญชาที่ยังมีอำนาจดำเนินการสั่งลงโทษได้ หากเป็นการสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ก็สั่งให้มีผลย้อนหลังไปเท่าที่จำเป็นได้ 114
10. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ผู้บังคับบัญชาไม่อาจลงโทษทางวินัยแก่ผู้พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการไปแล้วได้ 142, 138
11. ลาออกไปก่อนที่จังหวัดจะสั่งตั้งกรรมการสอบสวนและไม่มีกรณีตามมาตรา 89 แต่อย่างใด ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้ 140
12. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 เมื่อครบเกษียณอายุราชการไปโดยมิได้มีการสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจลงโทษทางวินัยผู้นั้นได้ 148
13. ต้องกล่าวหาตั้งแต่ผู้นั้นยังรับราชการอยู่ และต้องเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชา หากเป็นการกล่าวหาต่อผู้อื่น จะต้องเป็นกรณีที่ผู้อื่นได้แจ้งการกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นทราบตั้งแต่ผู้นั้นยังรับราชการอยู่ เช่นกัน จึงจะดำเนินการสั่งลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งได้ 166
14. ผู้ตรวจการที่ค้นบันทึกรายงานข้ออธิกก่อนที่ข้าราชการจะออกจากราชการว่า ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเช่นนี้ ถือได้ว่ามีการวินิจฉัยกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนวันที่ออกจากราชการแล้ว 168

15. ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ ตามมาตรา 46
ไปก่อนที่ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอจะได้กล่าวหาผู้นั้น
ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งดำเนินการทางวินัยได้ 170
16. ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงก่อนวันที่ข้าราชการจะ
ละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้ว ถือได้ว่ามีการตั้งผู้กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงอยู่ก่อน 193
17. ข้าราชการใกล้จะครบเกษียณอายุต้องหากศีกษาและถูกสั่งพักราชการ
โดยยังมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แม้ต่อมาศาลจะ
ยกฟ้องก็ยังดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ แต่โดยที่ผู้นั้นยังรับราชการอยู่จึง
ควรที่จะได้ตั้งกรรมการสวนและดำเนินการทางวินัยให้เสร็จสิ้นไปก่อนที่
จะครบเกษียณอายุ 195
18. การออกคำสั่งลงโทษข้าราชการที่ได้ถึงแก่กรรมไปก่อน ไม่มีผลใช้บังคับ
ได้ตามกฎหมาย แต่เพื่อสะดวกในทางปฏิบัติอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งที่ไม่
ชอบด้วยกฎหมายนั้นได้ 199
19. การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่ออกจากราชการไปแล้ว
จะต้องมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่
ผู้ถูกกล่าวหา ยังรับราชการอยู่ 200
20. ไม่ปรากฏให้มีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่ข้าราชการ
ผู้นั้นจะครบเกษียณอายุ ย่อมไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นได้ 206

- 21. ข้าราชการได้กระทำผิดร่วมกับพวกทำผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และร่วมกับเพื่อนลัทธิฯ ต่อมาข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ โดยที่ผู้บังคับบัญชายังไม่ให้ทราบเรื่องราวดังกล่าวมาก่อน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏหลังจากที่ผู้บังคับบัญชาได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นี้ได้

224
- 22. อธิบดีได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ รุทหน้อยความสามารถ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ตามมาตรา 97 คณะกรรมการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ ข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว การพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ต้องระงับไปเพราะมิใช่เป็นกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

226
- 23. การที่ราษฎรให้มีหนังสือร้องเรียนต่ออธิบดีกล่าวหาข้าราชการเข้าบ้านของราษฎรอยู่อาศัยโดยไม่เป็นความจริง และปลอมลายมือชื่อเจ้าของบ้านเข้าเพื่อเบิกเงินต่อทางราชการ และต่อมารองอธิบดีให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่ทำการสอบสวนข้อเท็จจริง เมื่อข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปในระหว่างการสอบสวนดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาก็สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นต่อไปได้

227
- 24. เสมียนตราอำเภอได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว แต่ปรากฏว่าก่อนหน้าวันลาออก สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดว่าได้ตรวจสอบบัญชีเงินในคหบดีของเสมียนตราอำเภอดังกล่าวขาดบัญชี พฤติการณ์นี้เชื่อเป็นการทุจริต ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดก็ให้บันทึกสั่งการให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสมียนตราอำเภอผู้นี้ ถือได้ว่า เสมียนตราอำเภอมีการผิดถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ

234

25. ได้มีผู้โทรศัพท์มาถึงอธิบดีว่า ข้าราชการได้มาลงชื่อในบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการแล้วมิได้อยู่ปฏิบัติราชการ แต่กลับไปทำงานที่บริษัทเอกชน ต่อมาภายหลังได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ กรณียังไม่อาจถือว่าเป็นการกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการได้ 240
26. การที่นายอำนาจได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงข้าราชการเกี่ยวกับการลงนามในสมุดลงเวลาทำการว่า ข้าราชการผู้นี้ให้มีการลงนามลวงหน้า โดยไม่ทราบว่าจะ เป็นลายมือชื่อของข้าราชการผู้นี้จริงหรือไม่ และยังไม่ทราบว่าเจ้าตัวได้มาปฏิบัติหน้าที่จริงหรือไม่ ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง 263
27. หนังสือของกองบริการขั้นสูตตราสารณสุขภูมิภาค แจ้งเรื่องข้าราชการขาดการศึกษากินกว่า 15 วัน ไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาล ยังไม่ถือเป็นการกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เพราะการศึกษาไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ 265
28. ข้าราชการไล่ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2526 เมื่อการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษตัดเงินเดือนให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2526 ได้ 260
29. การที่ราษฎรและกำนันได้มีหนังสือร้องเรียนต่อนายอำเภอกล่าวหาเจ้าหน้าที่บริหารงานที่กิน เรียกเงินจากผู้มาติดต่อขอโอนที่ดินเกินอัตราค่าธรรมเนียมและไม่ออกใบเสร็จรับเงิน และต่อมานายอำเภอได้รายงานพฤติการณ์ของข้าราชการดังกล่าวว่าอาศัยอำนาจหน้าที่จัดกองที่ดินราษฎร ถือได้ว่า ข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ออกจากราชการ 274

30. การที่ราษฎรได้ไปให้ก้อยคำต่อนายอำเภอเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2526 กล่าวหาข้าราชการสำนักงานที่ดินอำเภอเวียงร้องเงินจากตน และผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงวันที่ 26 เมษายน 2526 สั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2526 ถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ
- 272
31. การที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือลงวันที่ 28 กันยายน 2524 ถึง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในวันเดียวกัน กล่าวหาว่า ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้ ไล่สั่งอนุมัติให้สำรวจคัดเลือกสัตว์ป่า และให้ทำไม้ 5 ชนิด ออกจากตอนหรือแปลงการทำไม้แปลงที่ 5 เสียเองโดยไม่มีคำสั่งหรือหนังสือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายหรือมอบอำนาจให้ทำแทนได้ เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบ และทำให้บริษัทเงินทุนวิภาไม่จำกัด ได้รับความเสียหายได้ขึ้น ถือได้ว่าผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ผู้นี้ มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการแล้ว
- 280
32. ข้าราชการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน 2 คำสั่ง ต่างกรรมต่างวาระกัน ต่อมาถูกสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนครั้งแรก หลังจากนั้นก็สามารถลงโทษถึงออกจากราชการตามคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนครั้งหลังได้อีก
- 311

33. คำว่า "เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้" หมายความว่า เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดที่ 4 ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ซึ่งมีบัญญัติทั้งโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรงและร้ายแรง เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ย่อมลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์แก่ผู้ถูกลงโทษจากราชการไปแล้วได้ โดยสั่งย้อนหลังเท่าที่จำเป็นได้ 328
34. ผู้บังคับบัญชารายงานการตรวจพบต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาไม่นำเงินส่งคลังเป็นจำนวนแสนกว่าบาท แม้ภายหลังผู้ใต้บังคับบัญชานั้นจะละทิ้งหน้าที่ราชการไปและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันละทิ้ง ก็ถือว่าได้มีการกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนวันละทิ้งหน้าที่ราชการแล้ว 348
35. ข้าราชการที่มีกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังจะได้รับการอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้วและกลับเข้ารับราชการในสังกัดแห่งใหม่ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 ของสังกัดเดิมยังมีอำนาจพิจารณาลงโทษได้ 365
36. ผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏมีการกล่าวหาข้าราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่อาจลงโทษข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้วได้ 373
37. การกล่าวหาว่าข้าราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและข้อกล่าวหาได้ส่งถึงผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการ แม้ผู้บังคับบัญชาจะยังไม่ทราบเนื้อความในข้อกล่าวหา ก็ถือว่าข้าราชการผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง 376
38. การที่กระทรวงเจ้าสังกัดได้รับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ป. ซึ่งมูลความผิดของข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อันเป็นวันก่อนที่ข้าราชการผู้นั้นจะได้รับการอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ก็ถือได้ว่ามีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว 382

39. การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวามอง ย้อนหลัง
ไปตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว เป็นคำสั่งที่ไม่มีผล
ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย 387
40. ข้าราชการที่ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปก่อนแล้ว ต่อมาได้ถูกตรวจพบและถูก
ตั้งคณะกรรมการสอบสวนฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอีกครั้งหนึ่ง ภายหลัง
ได้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ เพราะเหตุละทิ้งหน้าที่ราชการย้อนหลังไป
ตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ ในกรณีเช่นนี้จะนับว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
ราชการมาลงโทษอีกมิได้ 389
41. ข้าราชการที่ได้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถือว่าให้ออกจากราชการ
ตามมาตรา 94 (4) แล้ว การที่สำนักงาน บ.ป.บ.แจ้งเรื่องกล่าวหา
ข้าราชการผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงภายหลังนั้น ผู้บังคับบัญชาย่อมไม่
อาจดำเนินการทางวินัยอย่างไรได้ แต่ถ้าผู้นั้นไม่มีกรณีต้องออกจากราชการ
ด้วยเหตุอื่น ก็อาจดำเนินการทางวินัยภายหลังได้ 395
42. ข้าราชการที่ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้ส่วนหนึ่ง ต่อมา
ภายหลังได้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการในความผิดอีกส่วนหนึ่ง ผู้บังคับ
บัญชาสามารถสั่งลงโทษความผิดวินัยไม่ร้ายแรงในส่วนแรกได้ โดยสั่ง
ย้อนหลังให้เท่าที่จำเป็น 371

มาตรา 90

1. ให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาคดีอาญาถึงที่สุดโดยศาลฎีกา
ยกฟ้องเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด ไม่มีมลทินหรือมีวามอง และไม่มี
กรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ ก็จะต้องสั่งให้กลับเข้ารับ
ราชการตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไป 55

2. ให้ข้าราชการพักราชการในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา ต่อมาได้รับ
นิรโทษกรรมให้พ้นจากความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิง และไม่มีกรณีจะ
ฟ้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ 78
3. ให้ข้าราชการพักราชการในกรณีถูกฟ้องคดีอาญา ต่อมาได้รับนิรโทษกรรม
โดยถือว่า การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดและผู้กระทำพ้นความรับผิด และ
ไม่มีมลทิน ก็ต้องสั่งให้กลับโดยไม่ต้องตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนแต่อย่างใด 80
4. ในระหว่างรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา จะแต่งตั้งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการ
ไปดำรงตำแหน่งใด หาได้ไม่ 110
5. ถูกฟ้องคดีอาญาและถูกสั่งพักราชการ โดยยังมีคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวน
คดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษายกฟ้อง การสั่งพักราชการในกรณีดังกล่าวย่อม
หมดไป 133
6. คำว่า "ไม่มีกรณีที่จะฟ้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น" หมายความว่า จะต้อง
มีการสอบสวนแล้ว และปรากฏว่าผู้นั้นไม่มีกรณีต้องออกจากราชการ การจะ
สั่งพักราชการในข้อกล่าวหาใหม่หรือไม่ อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา 133
7. ย้ายผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นไม่ได้ 136
8. สั่งพักราชการกรณีใดมีผลเฉพาะกรณีนั้น หากมีกรณีควรสั่งพักหลายกรณี
ก็ให้สั่งพักราชการทุกกรณี 185
9. การพักราชการให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา คำว่า "สอบสวนพิจารณา"
หมายถึงการสอบสวนพิจารณาในเรื่องที่ถูกสอบสวนทางวินัยและหมายความรวม
ถึงการพิจารณาคดีอาญาของศาลด้วย 213

10. ชำราชการที่ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถูกคำวินิจฉัยอาญาในเรื่องที่ถูกกล่าวหาด้วย แม้ภายหลัง อ.ก.พ.กระทรวงจะมีมติว่าชำราชการผู้นี้มิได้กระทำผิด และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ชำราชการผู้นี้ยังคงอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา และผลคดียังไม่ถึงที่สุดเช่นนี้จะต้องรอการสั่งการแก้ขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลคดีอาญา 237
11. คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนถ้าไม่เข้ากรณียกเว้นก็คำสั่งให้ออกไว้ก่อนตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง 267
12. ชำราชการที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฐานละทิ้งหน้าที่ราชการคิดค้อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อาจสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ 384

มาตรา 91

สั่งลงโทษวินัยตามกฎหมายโดยเฉพาะไปแล้ว ก็ไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ได้อีก 69

มาตรา 92

1. การลงโทษทางวินัยกับการดำเนินคดีแพ่งหรือคดีอาญา เป็นคนละส่วนกัน กฎหมายก็แตกต่างกัน การใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริงก็อาจแตกต่างกันได้ และไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าในกรณีศาลพิพากษายกฟ้องแล้วจะลงโทษทางวินัยไม่ได้ หรือการลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ เป็นอันยกเลิกไปแต่อย่างใด คำพิพากษาของศาลเป็นเพียงเอกสารที่ผู้บังคับบัญชาอาจนำมาประกอบในการพิจารณาวินิจฉัยได้เท่านั้น 11

2. กรมส่งเสริมกรรมการสอบสวนและพิจารณาเห็นชอบด้วยกับความเห็นของ
กรรมการสอบสวนและตั้งยุติเรื่อง ปลัดกระทรวงก็ยังมีอำนาจที่จะสั่ง
ลงโทษได้ 101
3. การสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี เข้าข่ายเป็นการ
ตั้งเพิ่มโทษแล้ว โทษเดิมจึงไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป เงินเดือนที่ถูกลดชั้น
หรือตัดไปแล้วก็ไม่ต้องคืน (เป็นทับไป) 122
4. หากอธิบดีใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด
ก็เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงที่จะพิจารณาสั่งเปลี่ยนแปลงได้ 129
5. จังหวัดสั่งให้ออกตามมาตรา 46 หากกรมเห็นว่า เป็นกรณีกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง ก็รายงานให้ปลัดกระทรวงพิจารณาดำเนินการตามมาตรา
92 วรรคสามไว้ 171
6. กรมสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ เมื่อปลัดกระทรวงสั่งลดโทษและสั่ง
ให้กลับเข้ารับราชการแล้ว ย่อมถือได้ว่าไม่เคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการ
มาแต่ต้น และยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการและนับเวลาราชการ
ต่อเนื่องกันได้ 176
7. ปลัดกระทรวงไม่มีอำนาจลดโทษในกรณีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษตาม
มติ อ.ก.พ. จังหวัด 197
8. ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน แล้วต่อมาถูกสั่ง
เพิ่มโทษเป็นให้ออกจากราชการ ถือได้ว่าโทษลดชั้นเงินเดือนเดิมได้ถูก
ยกเลิกไปแล้วตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษเพิ่มโทษเป็นให้ออกจากราชการ เพียงแต่
เงินเดือนที่ถูกลดชั้นไปแล้วไม่ต้องคืน ส่วนอัตราเงินเดือนเดิมของผู้ถูก
สั่งลงโทษให้ออกจากราชการก็คือ เงินเดือนที่ผู้นั้นเคยได้รับก่อนถูกลงโทษ
ลดชั้นเงินเดือน 282

9. ข้าราชการซึ่งถูกลงโทษให้ออกจากราชการ ภายหลังได้รับการลดโทษเป็น
ลดชั้นเงินเดือน ถือว่าข้าราชการผู้นั้นมีฐานะเป็นข้าราชการตลอดมา 337
10. คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นยังไม่เด็ดขาด ถ้ามีการแก้ไขคำสั่ง
ลงโทษเดิมจะต้องแก้ไขให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งเดิมใช้บังคับ
โดยต้องสั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับด้วย 397
11. รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่ง
เหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปเพียงระดับเดียวเท่านั้น ที่มีอำนาจดำเนินการ
ตามมาตรา 86 หรือมาตรา 86 ทวิได้ 401

มาตรา 94

- คำสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีผล
บังคับตามกฎหมายมาแต่ต้น โดยนิติบัญญัติไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งยกเลิก 156

มาตรา 95

1. ยื่นใบลาออกจากราชการเป็นเท็จ ผู้บังคับบัญชาทราบภายหลังว่าข้าราชการ
ผู้นั้นมีสิทธิต้องห้ามมิให้อนุญาตการลาออก ก็ยกเลิกคำสั่งที่อนุญาตให้ออกโดย
สำคัญผิด และไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นได้ตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 3
2. ข้าราชการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและขอลาออกจากราชการในขณะ
ยังใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 แต่ผู้บังคับบัญชา
ยังมีมติพิจารณา ให้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ใช้บังคับจะยับยั้งให้พัก ให้ออกไว้ก่อน หรือให้ลาออกย้อนหลังได้หรือไม่
ปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังว่าข้าราชการผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะ
มีมลทินหรือมีวามองใน เรื่องที่ถูกสอบสวน จึงไม่มีกรณีที่จะพิจารณาต่อไป 7

3. ขอลาออกจากราชการ เพื่อสมัครรับเลือกตั้ง แม้ผู้ขอลาออกจะอยู่ในระหว่างการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย ก็จะไม่ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไม่ได้ 8,9
4. ขอลาออกจากราชการ เพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสมัครรับเลือกตั้ง จะยับยั้งการลาออกหาได้ไม่ ส่วนการลาออกด้วยเหตุอื่นจะนำเหตุที่มีการผิดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนและเรื่องอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาทางวินัย มาถือเป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกหาได้ไม่ 17
5. เมื่อครบกำหนดการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกแล้ว แม้การสอบสวนจะไม่แล้วเสร็จก็จะยับยั้งไว้อีกไม่ได้ 106
6. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มิได้ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาสั่งอนุญาตการลาออกของข้าราชการที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาคำเนิการทางวินัยแต่อย่างใด 108
- หมายเหตุ มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0710/ว.10 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2523 ชี้แจงความเข้าใจเรื่องการยับยั้งการลาออกด้วย
7. การอนุญาตการลาออก แม้จะยังไม่หว่า เป็นคำสั่ง เพียงแต่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกไว้บันทึกสั่งการไว้ปรากฏเป็นหลักฐานว่าอนุญาตให้ลาออก ก็มีผลสมบูรณ์แล้ว 229
8. การยับยั้งอนุญาตให้ลาออกได้ไม่เกิน 3 เดือน เมื่อครบ 3 เดือนแล้ว จะยับยั้งต่อไปอีกมิได้ เพราะการลาออกมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง 260

9. ชำราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 แต่อธิบดีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาออก เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามมาตรา 95 และหากจะถือการสั่งไม่อนุญาตให้ลาออกของอธิบดีเป็นการยับยั้ง ก็จะต้องครบ 3 เดือนในวันที่ 31 ธันวาคม 2526 ดังนั้น การขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้นี้ จึงมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2527 การที่ข้าราชการผู้นี้มิได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2527 ไม่ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ 294
10. การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจะกระทำก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการเท่านั้น เช่น เพื่อไม่ให้ราชการเสียหายในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งผู้อื่นมาดำรงตำแหน่งที่ขอลาออกเป็นต้น 298
11. เจ้าหน้าที่สุขาภิบาล 3 ให้ยื่นหนังสือลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2525 ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2525 และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ผู้บังคับบัญชาคำสั่งเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2525 สั่งอนุญาตให้ผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตามวันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก ก็ถือว่าเจ้าหน้าที่สุขาภิบาล 3 ได้ลาออกจากราชการไปตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2525 แล้ว 302
12. การขอลาออกจากราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ขาดราชการ เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจไม่อาจอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการตามที่ขอไปได้ 313
13. มีหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้กำหนดแบบหนังสือขอลาออกจากราชการไว้ โดยกำหนดให้มีการกรอกข้อความต่าง ๆ และผู้ขอลาออกจะต้องลงลายมือชื่อ ส่วนโทรเลขไม่ถือเป็นหนังสือขอลาออก เพราะผู้โทรเลขมิได้ลงลายมือชื่อ 313

มาตรา 96

การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพราะเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้สมควร เสร็จแล้ว ควรที่จะนำความเห็นของแพทย์มาประกอบการพิจารณาด้วย

339

มาตรา 97

1. การถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด จะเป็นการประพฤติน่าไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือไม่ ควรพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริง ประกอบกับตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้นั้นเป็นราย ๆ ไป
2. การสั่งให้ออกตามมาตรานี้ มิใช่เป็นการสั่งให้ออกเพราะกระทำผิดวินัย การแต่งตั้งกรรมการสอบสวนจึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายฉบับที่ 6

37

77

มาตรา 98

1. การสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวทมอง มิใช่เป็นการลงโทษ เพราะกระทำผิดวินัย
2. การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวทมองย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว เป็นคำสั่งที่ไม่มีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

153

387

มาตรา 99

คดีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษาว่าทุกในคดีที่มีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แต่ได้รอกวางลงโทษไว้ และแม้จะเป็นความผิดลหุโทษ หากศาลลงโทษเพียงปรับเท่านั้น ก็จะสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรานี้ไม่ได้ 27

มาตรา 102

หากเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อคนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ไม่ว่าจะเกิด จากข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย หรือการใช้ดุลพินิจก็ตาม หากเรื่องนั้น ๆ เป็นกรณีที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์แล้ว ก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้ และผู้มีอำนาจพิจารณา วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของผู้บังคับบัญชา ขึ้นต้นได้ 83,85

มาตรา 103

1. คำสั่งลงโทษไล่ออกของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 27 แห่งธรรมนูญการ บกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2520 เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ ก.พ. ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพิจารณาอุทธรณ์ 81
2. ผู้ถูกลงโทษยอมอุทธรณ์ได้ว่ามิได้กระทำผิดตามที่ถูกลงโทษหรือขอลดหย่อน ผ่อนโทษ การที่ไม่อุทธรณ์คำสั่งใดๆ นั้น มิใช่จะแสดงว่ายอมรับว่ากระทำ ผิดจริงเสมอไป หากมีการสั่งลงโทษและมีใ้อุทธรณ์ ต่อมาสั่งเพิ่มโทษ การนับกำหนด เวลายื่นอุทธรณ์จะต้องนับตั้งแต่วันทราบคำสั่งเพิ่มโทษที่จะ อุทธรณ์นั้น 162

มาตรา 104

หากมีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษและผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจยังพิจารณาสั่งการไม่เสร็จสิ้น ก็ย่อนำคำพิพากษาของศาลมาประกอบการพิจารณาสำนวนทางวินัยเพื่อใช้ดุลพินิจวินิจฉัยสั่งการตามควรแก่กรณีได้

11

มาตรา 105

1. ที่ให้นำมาตรา 90 มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น ต้องนำมาใช้ทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสอง ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ผู้นั้นย่อมมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างถูกออกจากราชการ เสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ 24
2. คำสั่งลงโทษไล่ออกของนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 27 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2520 เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ก.พ. ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีนี้ได้ 81
3. เขียนอุทธรณ์ถึงนายกรัฐมนตรีและยื่นภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย ก็เป็นอุทธรณ์โดยชอบรับไว้พิจารณาได้ เพราะว่าการนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ก.พ. โดยตำแหน่ง 98
4. ออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ ก็มีสิทธิอุทธรณ์ได้ เว้นแต่กรณีได้ออกจากราชการไว้ก่อนเท่านั้น และไม่มีมาตราใดที่บัญญัติให้คำสั่งของกระทรวง ทบวง กรมที่สั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่สั่งการตามมติ ก.พ. เป็นที่สุดด้วย 162

มาตรา 107

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่มีบทบัญญัติ
ห้ามฟ้องคดีอาญาแก่ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการด้วยกัน

มาตรา 107 เป็นเรื่องให้สิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครอง แต่ใน
ระหว่างที่ยังมิได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง จึงยังไม่ใช้บังคับ

150

มาตรา 121

1. เมื่อมีการตีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัย
และในกรณีที่ได้มีการตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
ไว้แล้ว ก็จะต้องดำเนินการไปจนเสร็จกระบวนการ และกฎหมายไม่ให้ให้
อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งยก เลิกหรือระงับการสอบสวนที่ได้ตั้งขึ้นโดย
ชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่อย่างใด 14
2. ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจตามบทเฉพาะกาลที่จะสั่งลงโทษ
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ได้ 16
3. ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 การอ้างอาศัยอำนาจสั่งลงโทษ
กรณีตามบทเฉพาะกาล ควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา 121 ประกอบด้วย
มาตรา 85, มาตรา 86 หรือมาตรา 92 ด้วย แล้วแต่กรณี 19
4. การสอบสวนเสร็จหลังจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 มีผลใช้บังคับแล้ว อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ
ตกมาเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ 57

5. การที่จะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติฉบับใด จะต้องถือวัน
เกิดเหตุเป็นหลักในการพิจารณา 63
6. เข้ารับราชการโดยมิได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ ตั้งแต่พระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังมีผลใช้บังคับ เมื่อความ
ปรากฏภายหลัง ผู้บังคับบัญชาอาจอาศัยมาตรา 121 สั่งให้ผู้นั้นออกจาก
ราชการตามนัยมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 ได้ 119
7. ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษตามกฎหมาย
ที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด กรณีจึงต้องเป็นไปตามหลักการแห่งกฎหมาย
ที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 ซึ่งหลักการว่าผู้บังคับบัญชาไม่อาจลงโทษทางวินัยแก่ผู้ที่พ้น
สภาพจากการเป็นข้าราชการไปแล้วได้ 142, 138

มาตรา 122

อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้ก่อนวันที่ 9 กันยายน 2518 และการพิจารณาอุทธรณ์
ยังไม่แล้วเสร็จ การดำเนินการต่อไปให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นี้ เป็นผู้พิจารณา
อุทธรณ์ 99

ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการศึกษาการทางวินัย

1. การออกจากราชการตามมาตรา 97, มาตรา 98 และมาตรา 99
จะต้องรายงานการสั่งให้ออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึง
ปลัดกระทรวง และกระทรวง ทบวง กรมมีหน้าที่รายงาน ก.พ. ส่วนการ
ออกจากราชการตามมาตรา 100 และมาตรา 101 ให้กระทรวง ทบวง
กรมส่งสำเนาคำสั่งอย่างละ 3 ชุด ไปยัง ก.พ. เท่านั้น 181
2. คำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 27 แห่งธรรมนูญ
การปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2520 ให้ไล่ออกจากราชการ
มีผลทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ถูกไล่ออกจากราชการแล้ว และควรรายงาน ก.พ. ด้วย 81

ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการ

1. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน แล้วกลับมา
ปฏิบัติราชการอีก ยังไม่เข้าช้อยกเว้นที่จะสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังได้ 44
2. ถูกฟ้องคดีอาญาก่อนครบ เกษียณอายุ ผู้บังคับบัญชายังมีอำนาจที่จะดำเนินการ
สั่งลงโทษได้ และถ้าจะสั่งลงโทษถึงออกจากราชการ ก็ต้องสั่งย้อนหลังไป
ถึงวันที่เกษียณอายุ 59
3. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน หากไม่กลับมา
อีกเลยจนถึงวันออกคำสั่งลงโทษ ก็ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันละทิ้งได้
หากละทิ้งหลายครั้งแต่ไม่ติดต่อกันและครั้งสุดท้ายไม่กลับมาอีกเลย ก็สั่งให้มี
ผลย้อนหลังไปได้เพียงวันละทิ้งครั้งสุดท้าย แต่ถ้าในขณะที่จะออกคำสั่ง ผู้นั้น
กลับมาปฏิบัติราชการ จะสั่งให้มีผลย้อนหลังไปหาได้ไม่ 113, 117

4. สงโฆไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการ ภายหลังจะต้องสั่งลงโฆถึง
ออกอีกก็ต้องสั่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการ เช่นกัน 193
5. การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 98 ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไป
ก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุสมควรสั่งให้ออกย้อนหลัง ก็ได้สั่ง
ย้อนหลังไปถึงวันที่ควรให้ออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ คำว่า "
"มีเหตุสมควรสั่งให้ออกย้อนหลัง" เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา 284
6. ชำราชการให้เกษียณอายุตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 ต่อมาถ้าหากจะ
ออกคำสั่งลงโฆให้ออกจากราชการ จะต้องสั่งลงโฆให้ออกจากราชการ
ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 323

พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี

1. ชำราชการกระทำผิดเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2520 และถูกจังหวัดโดยมติ
อ.ก.พ.จังหวัดสั่งลงโฆให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2521
ถือว่าได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ปลัดกระทรวงไม่อาจดำเนินการทางวินัย
ชำระราชการผู้นี้ได้อีก 256
2. ชำราชการส่วนจังหวัดสามัญ ได้กระทำผิดวินัยเมื่อเมษายน 2522 ถูก
ลงโฆตัดเงินเดือนเมื่อมิถุนายน 2522 ในระหว่างรับโฆให้โอนมา
รับราชการที่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ได้แจ้งมติ ก.จ.ให้เพิ่มโฆเป็นลดชั้น 1 ชั้น ในกรณีเช่นนี้ถือว่าชำระ
การผู้นั้นได้รับการล้างมลทินไปแล้ว ไม่อาจสั่งเพิ่มโฆได้อีก 249

3. ชีวราชการที่ถูกลงโทษให้ออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และ
 ภายหลังได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ. 2526 แล้ว
 ในการบรรจุกลับเข้ารับราชการจะถือว่าชีวราชการผู้นั้นเป็นผู้ทรงอยู่ใน
 คีลธรรมอันดี น่าจะไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายล้างมลทิน 251
4. ชีวราชการไม่ชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความของศาล ถูกลงโทษ
 ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น ภายหลังได้รับการล้างมลทินไปแล้ว และต่อมา
 ชีวราชการคนเดียวกันได้เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการว่าจะชำระหนี้ให้
 แต่ก็มีใ้ปฏิบัติตาม กรณีเช่นนี้การบังคับให้ชำระหนี้จะฟ้องกระทำความ
 กระบวนการทางแพ่ง มิใช่กระบวนการทางวินัย ส่วนปัญหาจะต้องดำเนินการ
 การทางวินัยและลงโทษให้หรือไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดข้อเท็จจริงอัน
 เป็นข้อมูลของปัญหาประกอบการพิจารณาด้วย 292
5. ในระหว่างที่เจ้าสังกัดยังมีได้ออกคำสั่งเพิ่มโทษชีวราชการตามคำสั่งของ
 นายกรัฐมนตรี ต่อมาได้มีกฎหมายล้างมลทินออกใช้บังคับ ก็ถือว่าชีวราชการ
 ผู้นั้นได้รับการล้างมลทินแล้ว ไม่ต้องออกคำสั่งเพิ่มโทษ 333
6. ชีวราชการที่อุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ ต่อมาได้มีกฎหมาย
 ล้างมลทินออกมาใช้บังคับ และผลการพิจารณาอุทธรณ์ปรากฏว่าชีวราชการ
 ผู้นั้นได้รับการลดโทษ เป็นถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือน 10% 4 เดือน
 ในกรณีเช่นนี้ไม่อาจตัดเงินเดือนตามคำสั่งได้ 379

เบ็ดเตล็ด

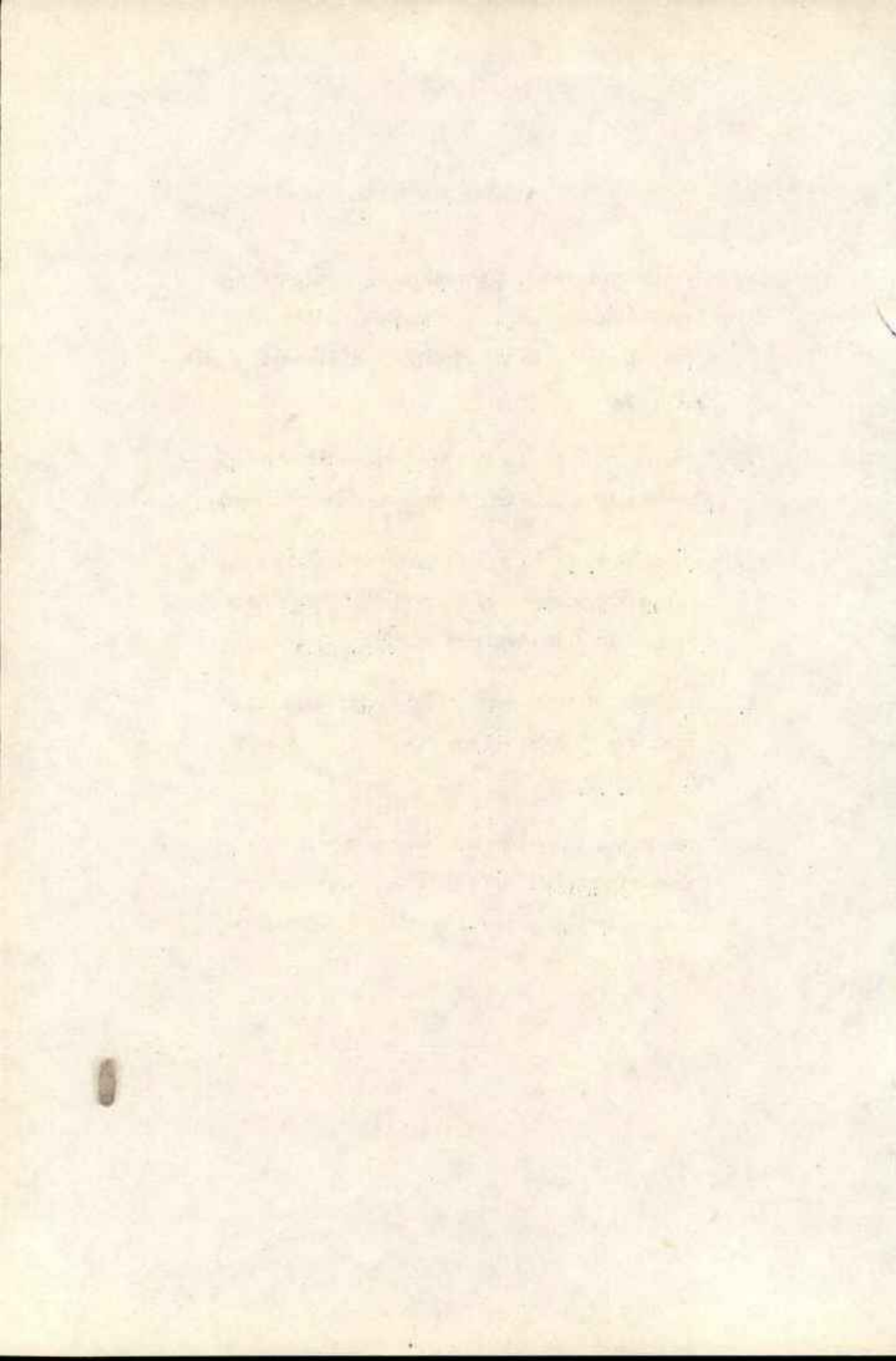
1. วันทราบคำสั่ง ถ้ามีหลักฐานยืนยันได้ว่าได้มีการนำคำสั่งไปให้ผู้ถูกลงโทษทราบแล้วในวันใด แม้ผู้นั้นจะไม่ยอมลงชื่อรับทราบ ก็ถือได้ว่าได้รับทราบคำสั่งในวันนั้นแล้ว 13
2. การดำเนินการทางวินัยจะควรรอฟังผลคดีอาญาหรือไม่ ให้เป็นไปตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.4 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2509 และ ที่ สร 0905/ว.9 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2509 32
3. การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา หากมีพยานหลักฐานฟังได้แล้วก็ไม่จำเป็นต้องรอฟังผลทางคดีอาญา หากทางสอบสวนยังฟังไม่ได้จึงควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลคดีอาญา 33.34
4. คำสั่งลงโทษที่สั่งภายหลังคำสั่งเลื่อนเงินเดือนไม่มีผลลบล้างคำสั่งเลื่อนเงินเดือน 45
5. อำนาจในการสั่งและปฏิบัติราชการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หมายความว่ารวมถึงอำนาจในการสั่งตั้งกรรมการสอบสวนและการสั่งลงโทษทางวินัยด้วย 53
6. แม้คดีแพ่งยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้บังคับบัญชาที่อาจดำเนินการพิจารณาลงโทษทางวินัยไปได้โดยไม่ต้องรอฟังผลคดีแพ่ง 64

7. จะนำกรณีความผิดก่อนเป็นข้าราชการมาพิจารณาลงโทษไม่ได้ 66
8. มติคณะรัฐมนตรี เป็นมติที่สั่งกำชับและกำหนดทางปฏิบัติ จึงหาได้ถูกยกเลิกไป เนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่ 73
9. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่มีบัญญัติห้ามข้าราชการพลเรือนฟ้องคดีอาญาแก่ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการด้วยกัน 150
10. ถูกลงโทษถึงออกจากราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการในระหว่างพิจารณาอุทธรณ์ ผู้บังคับบัญชาสั่งยกโทษหรือยกเลิกคำสั่งเดิม และให้มีการยุติการพิจารณาอุทธรณ์นั้น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ออกจากราชการหรือไม่ ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน 157
11. ข้าราชการส่วนจังหวัด ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาได้ 173
12. การพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจของอธิการวิทยาลัยครูซึ่งเป็นข้าราชการครู เมื่อพระราชบัญญัติข้าราชการครูมีผลใช้บังคับแล้ว ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาได้ 174
13. เมื่อพระราชบัญญัติข้าราชการตำรวจประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยข้าราชการตำรวจ จึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 ที่จะพิจารณาคำเนินการต่อไป 183, 187
14. หากข้าราชการกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาก็มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการทางวินัย แต่โดยที่เบ็ดเตล็ดเกี่ยวกับพระราชกำหนดคนวิไทยกรรมมา จึงเป็นกรณีที่ควรหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา 191

15. การพิจารณาตอบข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายหรือทางปฏิบัติ มีหลักการรับพิจารณาเฉพาะกรณีที่มีข้อเท็จจริงโดยแน่ชัดและเป็นปัญหาอันจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติเกิดขึ้นจริงเท่านั้น 212
16. ชำราชการให้นำเวลาราชการไปทดรองงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง โดยใช้เวลาระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่ง ใช้ช่วงเวลาที่เป็นเวลาปฏิบัติราชการตามปกติ จะมีความผิดฐานใดนั้น เป็นเรื่องที่มีผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงของแต่ละบุคคล 225
17. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและมีคำสั่งพักราชการ ลูกจ้างประจำ ภายหลังเอกสารดังกล่าวสูญหายก่อนที่จะพิจารณาสั่งการ อย่างหนึ่งอย่างใดลงไป ในกรณีเช่นนี้ หากจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่จะเป็นผลกระทบกระเทือนต่อการสั่งพักราชการไว้แล้วหรือไม่ เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาวินิจฉัย 239
18. การลงชื่อมาปฏิบัติราชการแล้วไปปฏิบัติงานบริษัทเอกชน จะถือเป็นการขาดราชการเพื่อผลในการเรียกเงินคืนได้หรือไม่ ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะให้ความเห็นได้ ควรหารือไปทางกระทรวงการคลังโดยตรง 240
19. คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นอย่างหนึ่งว่า คำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการไปดำรงตำแหน่งใหม่ในทันที ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในคำสั่งทันที และ ก.พ.มีความเห็นเป็นอีกอย่างหนึ่งว่า ข้าราชการได้รับแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งใหม่ เมื่อยังมิได้มอบหมายหน้าที่การงาน และยังมีได้เพิ่มทางไปรับตำแหน่งใหม่ จึงหวัดเติมยังมีอำนาจดำเนินการทางวินัยต่อไปได้นั้น หากมีเรื่องท่านองนี้อีก จำเป็นที่จะต้องมีข้อเท็จจริงของเรื่องโดยละเอียด 247

20. ปัญหาของลูกจ้าง สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นโดยตรงได้ 253
21. ชีวราชการถูกศาลพิพากษาปรับฐาน เล่นการพนันหลายภาพสัตว์เอาทรัพย์สินกัน
อันเป็นการพนันประเภท ก. แต่กระทรวงเจ้าสังกัดยังมีอาจวินิจฉัยเป็นยุติ
ว่าควรตกลงโทษอย่างไรจึงจะเหมาะสม ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณา
ให้ความเห็นได้ 258
22. การพิจารณากรณีเกี่ยวกับลูกจ้างประจำ เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง
ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ 271
23. มาตรา 5 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2516 กำหนดให้น้ำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
ส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพ
มหานครสามัญโดยอนุโลม ดังนั้นวันออกจากราชการของข้าราชการกรุงเทพ
มหานครสามัญ จึงเป็นเช่นเดียวกันกับวันออกจากราชการของข้าราชการ
พลเรือนสามัญ 284
24. การที่ข้าราชการได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไป เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของ
ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่
โดยพิจารณาจากพฤติการณ์ประกอบกับเจตนาของผู้กระทำผิดเป็นเรื่องๆ ไป 298
25. ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 และได้รับ
การเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ 1 ขั้น
ต่อมาหากถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม
2526 ในกรณีเช่นนี้ คำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวย่อมไม่มีผลใช้บังคับ 323

26. ชำรษาการที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และในขณะเดียวกันก็ถูก
แจ้งความดำเนินคดีอาญาอีกทางหนึ่ง หากการสอบสวนได้ความว่า
ชำระษาการผู้นั้นได้กระทำผิดวินัย ก็ต้องสั่งลงโทษไป ไม่จำเป็นต้องรอหัง
ผลทางคดีอาญา 331
27. ชำรษาการซึ่งถูกลงโทษให้ออกจากราชการ ภายหลังได้รับการลดโทษ
เป็นลดชั้นเงินเดือน ถือว่าชำระษาการผู้นั้นมีฐานะเป็นชำระษาการตลอดมา 337
28. การที่จะขอให้ อ.ก.พ.จังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณากำหนด
ทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ
พ.ศ. 2477 ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ที่จะพิจารณา 361
29. การปฏิบัติตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ให้หารือไปยัง
สำนักงาน ป.ป.ป. 363
30. ชำรษาการถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการกรณีหนึ่ง และถูกสั่งลงโทษ
ปลดออกจากราชการอีกกรณีหนึ่ง โดยให้มีผลออกจากราชการในวัน
เดียวกัน กรณีอย่างนั้นต้องถือว่า ชำรษาการผู้นั้นถูกลงโทษปลดออกจาก
ราชการ 369

มาตรา 85

ที่ สร 1006/95548

สำนักงาน ก.พ.

22 กันยายน 2518

เรื่อง ทหารอัยการลงโทษทางวินัย

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนมาก ที่ สร 0702/2748 ลงวันที่ 3 กันยายน 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารอัยการสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการผู้หนึ่ง 10% มีกำหนด 6 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2518 เป็นต้นไป แต่ข้าราชการผู้นั้นจะต้องออกจากราชการเหตุสูงอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2518 ตัดเงินเดือนต่อไปไม่ได้เพราะทัศนสภาพการเป็นข้าราชการ แต่เรื่องนี้กรมตำรวจเห็นว่าน่าจะตัดเงินเดือนต่อไปจนครบกำหนดที่ระบุในคำสั่งลงโทษ หรือมิฉะนั้นก็ควรหักเงินสะสมตามจำนวนเงินที่จะต้องตัดตามคำสั่งลงโทษ สำนักนายกรัฐมนตรีจึงขอให้ ก.พ.พิจารณาว่าควรดำเนินการอย่างไรต่อไป นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การตัดเงินเดือนในกรณีเช่นนี้ย่อมทำได้เพียงถึงเดือนกันยายน 2518 ก่อนที่จะพ้นจากราชการไปตามกฎหมายเพราะครบเกษียณอายุ ส่วนข้อที่ว่า จะหักจากเงินสะสมให้หรือไม่นั้น หากยังมีปัญหา ก็ควรหารือทางกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินตา ณ สงขลา

(จินตา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 1006/๑325

สำนักงาน ก.พ.

27 มกราคม 2519

เรื่อง ทารื้อปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สัมมาท ก่วนมาก ที่ สร ๐4๐1/1๐919

ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2518

ตามหนังสืออ้างถึงทारीว่า สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาประจำสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติด้วย ในการนี้ให้จัดโต๊ะทำงานให้นั่งปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ สำนักงานเลขานุการกรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบแล้ว แต่มีแต่ วันรับทราบคำสั่ง เป็นหันไป ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มานั่งโต๊ะทำงานที่จัดไว้ให้แต่อย่างใด เพียงแต่ มาเห็นชื่อว่ามาปฏิบัติราชการในเวลาเช้าแล้วหายไปและมาเห็นชื่อกลับในเวลาเย็น ปฏิบัติอยู่เช่นนี้ ติดต่อกันเป็นเวลาประมาณสอง เดือนเศษ การประพฤติปฏิบัติของผู้ถูกกล่าวหาตั้งกล่าวข้างต้นจะถือได้ หรือไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย หากเป็นคดีจะผิดในมาตราใด และมีโทษอย่างไร ทั้งความละเอียด แจงอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ให้พิจารณาเรื่องนี้โดยมีผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติไปร่วมประชุม ชี้แจงด้วยแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ ทารื้อไปนั้นยังไม่แน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหาละทิ้งหน้าที่ราชการ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ โทร. 2819451

หมายเหตุ ผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ บอกให้ข้าราชการผู้นั้นมาพบเพื่อมอบหมายงานให้ปฏิบัติก็ไม่ยอมมา จึงไม่สามารถมอบหมาย งานให้ปฏิบัติได้

มาตรา 86

ที่ สร 1006/8668

สำนักงาน ก.พ.

28 มกราคม 2519

เรื่อง ทหารเรือข้าราชการถูกฟ้องคดีอาญา

เรียน อธิบดีกรมชนารักษ์

อ้างถึง หนังสือกรมชนารักษ์ ลับ จำนวนมาก ที่ กค 0401/1110 ลงวันที่ 30 มกราคม 2518

และ ที่ กค 0401/14444 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2518

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา รวม 58 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงหาหรือว่า ข้าราชการผู้หนึ่งถูกฟ้องคดีอาญาในข้อหาสมคบกับพวก
ทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ ซึ่งมีใช้ความผิดที่เป็นสุุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
แล้วให้ยื่นใบลาออกจากราชการต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร โดยระบุในใบลาออกว่าตนเป็นผู้ไม่ถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยหรือทำผิดคดีอาญา ผู้ว่าราชการ
จังหวัดฉะเชิงเทราจึงให้มีคำสั่งลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2517 สั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ
ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดทราบความจริงว่าข้าราชการผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาดังกล่าวอยู่ก่อนขอลาออก
ต้องห้ามมิให้อนุญาตการลาออกตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 จึงให้มีคำสั่งลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2517 สั่งยกเลิกคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ
แล้วขอให้กรมชนารักษ์เรียกข้าราชการผู้นั้นกลับไปปฏิบัติราชการตามเดิม กรมชนารักษ์ให้หนังสือ
แจ้งให้ข้าราชการผู้นั้นทราบแล้ว แต่ข้าราชการผู้นั้นโต้แย้งว่าคำสั่งอนุญาตให้ลาออกสมบูรณ์แล้ว
และไม่กลับมารายงานตนเข้าปฏิบัติราชการ กรมชนารักษ์จึงขอให้ ก.พ.พิจารณาว่าคำสั่งจังหวัด
ฉะเชิงเทราที่สั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการนั้นเป็นโมฆะหรือไม่ ถ้าเป็นโมฆะ
จะถือว่าข้าราชการผู้นั้นรายงานเท็จและขาดราชการเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่
และควรปฏิบัติอย่างไร ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่สั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการไปโดยสำคัญผิดเนื่องจากข้าราชการผู้นั้นแสดงเท็จ
ในใบลาออก และเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499

ที่ห้ามมิให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตอนุญาตการลาออกนั้น เป็นคำสั่งที่ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย และเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดจะแจ้งเทรทราบความจริงในเวลาต่อมาว่าข้าราชการผู้นั้นมีกรณีต้องห้ามมิให้อุญาตการลาออก ก็ย่อมตั้งยกเลิกคำสั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการที่ได้สั่งไปโดยสำคัญผิดและไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นเสียได้ กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาควรแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในเรื่องที่ข้าราชการผู้นั้นถูกกล่าวหาว่าร่วมกับพวกหัวร้ายร่างกายผู้อื่นให้รับบาดเจ็บ ยื่นใบลาออกเป็นเท็จ และเมื่อได้รับแจ้งการยกเลิกคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและเรียกให้มาปฏิบัติราชการแล้วยังไม่กลับมาปฏิบัติราชการ แล้วดำเนินการตามกฎกระทรวงแก้ไขต่อไป ส่วนการจะดำเนินการฐานขาดราชการเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรให้หรือไม่นั้น ควรพิจารณาไปตามข้อเท็จจริงจากการสอบสวนนั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กอง วินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ หลักการเรื่องการลาออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. 2518 แตกต่างกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497

กล่าวคือ ตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

บัญญัติว่าในกรณีขอลาออกเพื่อสมัครรับเลือกตั้งให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ขอลาออก

และแม้จะออกจากราชการไปแล้วข้าราชการผู้นั้นถูกต้องคืออาญาอยู่ก่อนออกจากราชการ

ผู้บังคับบัญชาก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษได้ ทั้งนี้ตามมาตรา 89

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ที่ สร 1006/10097

สำนักงาน ก.พ.

2 กุมภาพันธ์ 2519

เรื่อง ทหารเรือปัญหาการขาดคุณสมบัติ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ปกปิด ที่ กส 0803/375 ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึงทหารเรือว่า จากการตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือลูกจ้างประจำ ตำแหน่งนักการภารโรงประจำสำนักงานป่าไม้จังหวัดสงขลา พบว่าผู้นี้เคยมีประวัติต้องคดีอาญา เล่นการพนันไพ่ผสมสิบ คดีถึงที่สุดถูกปรับ 100 บาท เมื่อ พ.ศ. 2508 กรณีเช่นนี้จะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องเกี่ยวกับลูกจ้างนั้นอยู่นอกอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.จะพิจารณาได้ แต่อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงตามที่ทหารเรือมานี้หากเป็นกรณีของข้าราชการพลเรือน ก.พ.เคยพิจารณาโดยถือหลักว่าจะต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่องๆ ไป ว่าพฤติการณ์ของข้าราชการพลเรือนผู้นั้นถึงขนาดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ และความรังเกียจของสังคมเป็นแนวทางพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิตินาย

โทร. 2819451

หมายเหตุ ก.พ.ให้วางแนวทางปฏิบัติในเรื่องการพิจารณาว่ากรณีอย่างไร เป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว.9/2503 ลงวันที่ 7 เมษายน 2503 ซึ่งให้พิมพ์ไว้ในหน้าต่อไปด้วยแล้ว

ที่ น.ว.9/2503

สำนักงาน ก.พ.

7 เมษายน 2503

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497

เรียน (เรียนกระทรวงทบวงกรมและจังหวัด)

ด้วยปรากฏว่าผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญให้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมไปยัง ก.พ.เป็นจำนวนมากรายด้วยกันว่า เจ้าหน้าที่ไม่รับสมัครสอบ โดยอ้างว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ฐานเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี แต่ผู้ร้องก็อ้างว่าตนมิได้บกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่อย่างใด

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ยังไม่มีแนวทางการพิจารณาว่าพฤติกรรมอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี อาจทำให้เกิดความเคลือบแคลงและไม่เป็นธรรมในการพิจารณารับสมัครบุคคลเข้ารับราชการได้ จึงลงมติวางแนวทางปฏิบัติในเรื่องการพิจารณาว่ากรณีอย่างไรเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ว่ากรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น จำต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของกรณีเป็นเรื่องราว ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ในการงานเป็นแนวทางพิจารณา ตัวอย่างเช่น พนักงานป่าไม้จิตวาท้องหากคืออาญาในข้อหาว่าสมคบกันใช้อำนาจหน้าที่ในทางทุจริต ชู้เลี้ยงเรียกหรือเอาเงินจากผู้อื่นโดยมิชอบ และได้คำเนิ่นคดีถึงที่สุด ศาลพิพากษายกฟ้องและได้ถูกตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย แต่การสอบสวนไม่ได้ความเป็นสักดิ์ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออก หรือปลดออกแต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่ราชการผู้บังคับบัญชาจึงได้สั่งให้ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมีหมองตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 เช่นนี้ หน่วยราชการที่รับสมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกอาจพิจารณาว่าผู้นี้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ฐานเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

สุรุมัยประทีป

(หลวงสุรุมัยประทีป)

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ สร 1006/11981

สำนักงาน ก.พ.

6 กุมภาพันธ์ 2519

เรื่อง หารือปัญหาการขยับยั้งการลาออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมสหกรณ์ คำนวณมาก ที่ กส 1203/10329 ลงวันที่ 25 กันยายน 2518
และปกปิด คำนวณมาก ที่ กส 1203/11805 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2518

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารรวม 19 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงหารือว่า กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
ชั้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้หนึ่ง ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 ขณะที่เรื่องอยู่ระหว่างสอบสวนเพิ่มเติมข้าราชการผู้นั้นได้ขอลาออกจากราชการ
เนื่องจากป่วยด้วยโรคตับอักเสบ แต่ผู้นั้นยังมีอายุยังไม่ถึงสังขารในเรื่องนี้ พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก็ให้มีผลใช้บังคับเสียก่อน จึงขอให้พิจารณาว่า กรณีดังกล่าว
ผู้นั้นยังมีอายุจะขยับยั้งการลาออกได้หรือไม่ ถ้าไม่ให้ จะดำเนินการสั่งพักราชการหรือให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนได้หรือไม่ ถ้าไม่ให้ ผู้นั้นยังมีอายุจะส่งอนุญาตให้ลาออกย้อนหลังไปตั้งวันที่ขอลาออก
ซึ่งก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ และใน
คำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการจะต้องระบุมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ด้วยหรือไม่ เป็นต้น

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่เรื่องไม่ปรากฏหลักฐานเพิ่มเติมว่ากรมส่งเสริมสหกรณ์
ได้สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนไปแล้ว
กรณีจึงไม่มีปัญหาที่จะต้องพิจารณาคืบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 1006/13162

สำนักงาน ก.พ.

10 กุมภาพันธ์ 2519

เรื่อง ข้าราชการขอลาออกจากราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น คำนวณที่ ขก 26/2238 ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทราหรือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ (ระดับ 4) จังหวัดขอนแก่น ได้ยื่นหนังสือลงวันที่ 14 มกราคม 2519 ขอลาออกจากราชการ เพื่อสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2519 แต่ผู้นั้น อยู่ในระหว่างการพิจารณาโทษทางวินัย จังหวัดขอนแก่นจะอนุญาตให้ลาออกจากราชการให้หรือไม่ และถ้าอนุญาตแล้วกระทรวงสาธารณสุขจะดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยต่อไปให้หรือไม่ เพียงใด ทั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญขอลาออกจากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกหาได้ไม่ และการลาออกในกรณีนี้ มาตรา 95 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้ยื่นขอลาออกอยู่แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชาจึงย่อมอนุญาตให้ลาออกจากราชการให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัยต่อไปนั้น โปรดส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย แล้วจะให้เรียนให้ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุจริตกุล
(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ

สำหรับการดำเนินการทางวินัยปรากฏว่าผู้ที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนขอลาออก และในที่สุดผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ได้สั่งลงโทษปลดออกจากราชการตั้งแต่วันที่ลาออกจากราชการ

ที่ สร 1006/14155

สำนักงาน ก.พ.

12 กุมภาพันธ์ 2519

เรื่อง ข้าราชการลาออกไปสมัครผู้แทนราษฎร

เรียน อธิบดีกรมชนารักษ์

อ้างถึง หนังสือกรมชนารักษ์ ลับ ค่วนที่สุด ที่ กค 0401/1783 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือที่ราชทัณฑ์จังหวัดฉะเชิงเทรา (เจ้าหน้าที่จัดผลประโยชน์ 4) ซึ่งกรมชนารักษ์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไปแล้วว่ถ้าข้าราชการผู้นั้นไ้ยื่นใบลาออกรอกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้การสอบสวนแล้วเสร็จก่อนให้หรือไม่ และผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาออกควรจะเป็นอธิบดีกรมชนารักษ์หรือผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญขอลาออกรอกจากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกหาได้ไม่ และการลาออกในกรณีนี้ ตามมาตรา 95 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออกอยู่แล้ว ส่วนในเรื่องผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกนั้น สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งระดับ 4 อธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาต่างมีอำนาจอนุญาตการลาออก ตามนัยมาตรา 95 ประกอบด้วยมาตรา 44 (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ส่วนการสอบสวนพิจารณาเรื่องที่ข้าราชการผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แม้จะให้อนุญาตให้ผู้นั้นลาออกรอกจากราชการไปแล้วก็ยังสามารถต่อไปได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุจริตกุล
(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 1006/30364

สำนักงาน ก.พ.

29 มีนาคม 2519

เรื่อง หารือปัญหาการยกโทษให้ข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ปกปิด ที่ สส 0203/6/79 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือกรณีข้าราชการถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องสิ่งของในท้อง เก็บพัสดุสูญหาย ผลการสอบสวนปรากฏว่าข้าราชการผู้รับผิดชอบถูกลงโทษภาคทัณฑ์ในฐานประมาทเลินเล่อและบกพร่องต่อหน้าที่ และกระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินคดีฟ้องเรียกให้ชดเชยเงินฐานละเมิด ต่อมาปรากฏผลคดีว่าศาลพิพากษายกฟ้อง โดยเห็นว่าพยานหลักฐานโจทก์ฟังไม่ได้ที่ว่าจะจำเลยร่วมกันกระทำละเมิดอันจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย ข้าราชการดังกล่าวจึงร้องขอให้ยกโทษภาคทัณฑ์ จึงหารือว่าในกรณีที่ข้าราชการถูกลงโทษทางวินัยโดยมีคดีแพ่งหรืออาญาพัวพัน และภายหลังศาลพิพากษายกฟ้องเช่นนี้ ความผิดทางวินัยที่ได้ลงโทษเสร็จไปแล้ว ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษหรือไม่ก็ตาม จะต้องเป็นอันยกเลิกไปด้วยหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การลงโทษทางวินัย กับการดำเนินคดีแพ่งหรือคดีอาญา เป็นคนละส่วนกัน กฎหมายก็แตกต่างกัน การใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริงอาจแตกต่างกันได้ และไม่มีกฎหมายใดบัญญัติว่าในกรณีที่ศาลให้พิพากษายกฟ้องแล้วผู้บังคับบัญชาจะลงโทษทางวินัยไม่ได้ หรือการลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้เป็นอันยกเลิกไปแต่อย่างใด สำระสำคัญจึงเป็นเรื่องของการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยจริงหรือไม่ และการใช้ดุลพินิจพิจารณาโทษทางวินัยนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา คำพิพากษาของศาลในกรณีเช่นนี้เป็นเพียง เอกสารที่ผู้บังคับบัญชาอาจนำมาประกอบการพิจารณาได้เท่านั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญ

ผู้นั้นตามลำดับ ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง และผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนซึ่งมีตำแหน่ง
 เหนือผู้สั่งตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษได้ตามมาตรา 92 วรรคสอง
 ฉะนั้น กรณีตามที่หาเรื่องนี้ ถ้าเป็นกรณีอยู่ในระหว่างการพิจารณาตามมาตรา 92 วรรคสอง
 หรือเป็นกรณีที่ได้มีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามมาตรา 104 และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจยังพิจารณา
 ตั้งการไม่เสร็จสิ้น ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจนี้ก็ย่อมมีอำนาจพิจารณาประกอบพิจารณา
 ส่วนงานทางวินัยเพื่อใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยสั่งการตามควรแก่กรณีได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ไสริจ สุจริตกุล

(นายไสริจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

การทราบคำสั่งลงโทษ

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 1006/30373

29 มีนาคม 2519

เรื่อง ทราื่อการคิดวันให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่ง

เรียน ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

อ้างถึง หนังสือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ มท 1400/กจ.5725 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึงหาหรือว่า ในกรณีข้าราชการพลเรือนถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการตั้งแต่วันรับทราบคำสั่ง แล้วผู้บังคับไม่ยอมเซ็นรับทราบคำสั่งและหนีหายไป หรือ เห็นคำสั่งแล้วแต่ไม่ยอมเซ็นรับทราบคำสั่งในวันนั้น เพิ่ง เซ็นทราบในวันถัดไปอีกหลายวัน หรือ เห็นคำสั่งแล้วไม่ยอมเซ็นรับทราบคำสั่ง เลยและอยู่ปฏิบัติงานต่อไปอีกหลายวันแล้วหนีหายไป กรณีเหล่านี้จะถือวันใดเป็นวันที่ผู้บังคับพ้นจากตำแหน่ง เพื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาที่ตนเองนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า เรื่องวันทราบคำสั่งนั้น ถ้ามีหลักฐานยืนยันให้ได้ว่าให้มีการนำคำสั่งไปให้ผู้ถูกลงโทษทราบแล้วในวันใด แม้ผู้บังคับจะไม่ยอมลงชื่อรับทราบ ก็ถือให้ว่าผู้บังคับได้รับทราบคำสั่งในวันนั้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 1006/88866

สำนักงาน ก.พ.

4 สิงหาคม 2519

เรื่อง การสอบสวนข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0203/9622 ลงวันที่ 21 เมษายน 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือเรื่องการสอบสวนข้าราชการผู้หนึ่ง ซึ่งกรมธนารักษ์
ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2497 ข้าราชการผู้นั้นได้ร้องเรียนทางสำนักงาน ก.ค.ป. ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม
จากกรมธนารักษ์ และได้ร้องคัดค้านกรรมการหลายคนไว้ และต่อมา ๗๗๓ นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชา
ให้กระทรวงการคลังสั่งระงับการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของกรมธนารักษ์
ไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และ ก.พ. ได้เคยตอบ
ข้อหารือของกระทรวงการคลังว่า เมื่อสืบคดีกรมธนารักษ์ผู้แต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้สั่ง
ยกเลิกคัดค้านตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ คณะกรรมการสอบสวนก็ชอบที่จะทำการสอบสวนต่อไปได้
แต่เมื่อ ๗๗๓ นายกรัฐมนตรีให้สั่งการไปแล้ว ก็ควรนำเรียน ๗๗๓ นายกรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง
ก่อน ซึ่งกระทรวงการคลังได้นำเรียน ๗๗๓ นายกรัฐมนตรีแล้ว แต่ได้รับแจ้งจากสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีว่าเรื่องข้าราชการผู้นั้นถูกกล่าวหาว่าเรียกเงินค่าออกแบบแปลนจำนวน 6% นี้
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่ามิได้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา และ ๗๗๓ นาย
กรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ยุติเรื่องไปแล้ว ฉะนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยซึ่งกรมธนารักษ์แต่งตั้ง
ก็สมควรจะยุติเรื่องเสียได้ และให้นำเสนอ ๗๗๓ นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีบัญชาเห็นชอบด้วย
จึงขอให้ ก.พ. พิจารณาว่ากระทรวงการคลังควรจะต้องปฏิบัติต่อไปประการใดอีก นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 กัตติ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กัตติ บัญญัติไว้เห็นได้ว่า
เมื่อข้าราชการพลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัย

และในกรณีที่ให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว กฎหมายก็ให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวน
และวิธีพิจารณาความเป็นลาภ เป็นลำดับ เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าประสงค์ให้คณะกรรมการ
สอบสวนตลอดจนผู้บังคับบัญชาดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนและพิจารณาไปตามลำดับจนเสร็จ
กระบวนการวิธีการและไม่ได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะตั้งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
หรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการที่ให้แต่งตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่อย่างใด
เรื่องนี้ เป็นกรณีที่เมื่อกรมชำนการให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้นั้น
ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ไว้แล้ว และตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก็ให้มีบทเฉพาะกาลมาตรา 121 (1)
บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาให้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว
ก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามมาตรา 32 และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมาย
นั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ ฉะนั้น การที่นายกรัฐมนตรีก่อนสั่งให้ยุติการสอบสวนของคณะกรรมการ
สอบสวนที่กรมชำนการแต่งตั้งขึ้นดังกล่าวตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงก็ดี
ตามความเห็นของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็ตาม จึงไม่ขัดด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กระทรวงการคลังควรดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์
ของกฎหมาย ส่วนข้อเท็จจริงจะฟังได้หรือไม่เพียงใดนั้นย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาตามที่
กฎหมายกำหนดไว้ให้มีอำนาจหน้าที่พิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินตน์ ๗ สงขลา

(จินตน์ ๗ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 1006/121804

สำนักงาน ก.พ.

27 กันยายน 2519

เรื่อง ปัญหาอำนาจการลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชา

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ ลค 0606/12048 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่าอย่างจัตวากระหำผิดวินัยขณะใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 แต่ขณะพิจารณาโทษเป็นเวลาที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีผลใช้บังคับแล้ว กรมทางหลวงมีความเห็นว่าควรลงโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 6 เดือน ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 อธิบดีมีอำนาจสั่งลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราดังกล่าวไว้ แต่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) การลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราดังกล่าวเป็นอำนาจของปลัดกระทรวง ส่วนอธิบดีมีอำนาจสั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้เพียงไม่เกิน 10% และไม่เกิน 4 เดือนเท่านั้น แต่เรื่องนี้เป็นกรณีตามบทเฉพาะกาล มาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงขอให้พิจารณาว่าอธิบดีกรมทางหลวงมีอำนาจสั่งลงโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 6 เดือน ได้หรือไม่ ถึงความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า อธิบดีกรมทางหลวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีอำนาจตามบทเฉพาะกาลมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ประกอบด้วยบัญชีหมายเลข 4 ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 เป็นจำนวน 10% มีกำหนด 6 เดือนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

มาตรา 86, 89, 95

ที่ สว 1006/132751

สำนักงาน ก.พ.

18 ตุลาคม 2519

เรื่อง ทารื้อปัญหาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 0204/5464 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารื้อปัญหาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไป 3 ข้อ ข้อ 1 เกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษข้าราชการตำแหน่งระดับ 7 ถึงระดับ 9 ข้อ 2 เกี่ยวกับเรื่องการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และข้อ 3 ทารื้อเรื่องการลาออกจากราชการว่าตามบทบัญญัติในมาตรา 95 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ถ้าผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และอยู่ในระหว่างสอบสวนหรือการพิจารณาทางวินัย ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้หรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาที่ทารื้อในข้อ 3 แล้ว มีความเห็นว่า สำหรับกรณีขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งนั้น ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 95 วรรคสอง ให้บัญญัติให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก และตามมาตรา 95 วรรคสาม ที่บัญญัติเรื่องการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ก็ได้ยกเว้นกรณีตามวรรคสองไว้ด้วย ฉะนั้น กรณีขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกจะยับยั้งการลาออกหาได้ไม่

ส่วนกรณีขอลาออกด้วยเหตุอื่น และผู้ขอลาออกมีการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนตามกฎหมายแล้ว และเรื่องอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาทางวินัยนั้น เมื่อนำความในมาตรา 89 มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่าตามมาตรา 95 วรรคสาม ที่บัญญัติว่า ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก เห็นว่า

จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วัน
 ขอลาออกก็ได้นั้น หากได้มุ่งหมายให้นำเหตุที่ผู้ขอลาออกมีการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 จนถูกต้องกรรมการสอบสวนไว้ตามกฎหมายแล้ว และเรื่องอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณา
 ทางวินัย มาถือเป็นความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เพื่อรอ
 ให้การสอบสวนพิจารณาเสร็จเสียก่อนแต่อย่างใดไม่ เพราะมีมาตรา 89 ให้อำนาจดำเนินการได้อยู่แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ส่วนข้อหาข้อ 1 และ 2 อยู่ระหว่างการพิจารณา
 ของ ก.พ. ผลเป็นประการใดจะได้เรียนมาให้ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
 (จินดา ณ สงขลา)
 เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ คำตอบปัญหาข้อ 1 และ 2 โปรดดูหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร 0506/171642
 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2519

มาตรา 85, 121

ที่ สร 1006/134365

สำนักงาน ก.พ.

21 ตุลาคม 2519

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง คำนวณที่ กค 0203/45261 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาเกี่ยวกับมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไปขอให้ ก.พ.พิจารณา รวม 5 ข้อ นั้น

ก.พ.ให้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ตามที่หารือว่า คำว่า "ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้" ในมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 นั้น

ก.พ.เห็นว่า คำว่า "ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้" ในมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

2. ตามที่หารือว่าอำนาจของผู้บังคับบัญชาในการลงโทษลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือนตามมาตรา 85 ประกอบด้วยมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะมีเพียงใดต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) หรือตามอัตราในบัญชีหมายเลข 4 ที่ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 นั้น

ก.พ.เห็นว่า การลงโทษลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือน ในกรณีตามบทเฉพาะกาล มาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5

(พ.ศ. 2518) มีอำนาจตามบทเฉพาะกาลมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือนข้าราชการพลเรือนซึ่งกระทำผิดวินัย ในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังมีผลใช้บังคับ โดยใช้โทษลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือน ตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีหมายเลข 4 ที่ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ได้

3. ตามที่ทราบว่า การออกคำสั่งลงโทษในกรณีข้างต้น จำเป็นต้องอ้างมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยทุกครั้งหรือไม่ หรืออ้างเพียงมาตรา 85 หรือมาตรา 86 หรือมาตรา 92 ก็ถือว่าเป็นอันใช้ได้ และ

4. หรือว่า กรณีออกคำสั่งตามมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ยังต้องอ้างมาตรา 91 หรือมาตรา 85 มาตรา 87 มาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 อีกหรือไม่ นั้น

ก.พ. เห็นว่า เรื่องคำสั่งลงโทษนี้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 84 บัญญัติไว้เพียงว่า ".....ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในทางใด ตามมาตราใด" เท่านั้น ส่วนการสั่งลงโทษนั้นเมื่ออำนาจหรืออาศัยอำนาจตามที่กฎหมายให้ไว้ในมาตราใด พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่ได้บังคับให้ต้องอ้างแสดงไว้ในคำสั่งลงโทษด้วยแต่อย่างใด การอ้างบทกฎหมายที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาแสดงไว้ในคำสั่งลงโทษ จึงเป็นเพียงเรื่องทางปฏิบัติซึ่งถ้าให้อ้างแสดงไว้ในคำสั่งลงโทษด้วย ก็ทำให้ชัดเจนก็เท่านั้น

การอ้างอาศัยอำนาจสั่งลงโทษสำหรับกรณีตามบทเฉพาะกาล มาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในทางปฏิบัติจึงควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา 121 ประกอบด้วยมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สำหรับกรณีลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 หรือประกอบด้วยมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สำหรับกรณีลงโทษไล่ออกจากราชการ

ตามมาตรา 84 หรือลงโทษปลดออกจากราชการตามมาตรา 87 หรือลงโทษให้ออกจากราชการ
ตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 หรือประกอบด้วย
มาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 อีกมาตราหนึ่งสำหรับ
กรณีเพิ่มโทษหรือลดโทษ

5. ตามที่ทราบว่า ถ้าอ้างอำนาจผิดมาตรา หรืออ้างมาตราไม่ครบถ้วน หรือ
ลงโทษเกินอำนาจไป คำสั่งลงโทษนั้นจะมีผลใช้ใช้ตามกฎหมายหรือไม่ หากมีผลใช้บังคับได้จะ
ใช้ได้เพียงใด นั้น

ก.พ. เห็นว่า สำหรับกรณีอ้างอำนาจผิดมาตรา หรืออ้างมาตราไม่ครบถ้วน
ถ้าผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษมีอำนาจตามกฎหมายที่จะสั่งลงโทษนั้นไว้ก่อนแล้ว แม้ในคำสั่งจะอ้าง
อำนาจผิดมาตรา หรืออ้างมาตราที่กฎหมายให้อำนาจไม่ครบถ้วน ก็ไม่ถึงกับทำให้คำสั่งลงโทษ
นั้นไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย ส่วนกรณีลงโทษเกินอำนาจตามที่กฎหมายได้ไว้ คำสั่งลงโทษ
นั้นก็คำสั่งที่สั่งโดยไม่มีอำนาจ และไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
ส่วนที่ขอแบบฟอร์มคำสั่งกรณีดังกล่าวข้างต้นด้วยนั้น ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาดำเนินการ
และจะได้เรียนมาให้ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 1006/140074

สำนักงาน ก.พ.

29 ตุลาคม 2519

เรื่อง ทารือปัญหาสำนวนการสอบสวนทางวินัยสุดท้าย

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ กค 0703/05115 ลงวันที่ 16 เมษายน 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึงหรือว่า กรมตุลาการได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา ตำแหน่งนายท้ายเรือ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 คณะกรรมการให้ทำการสอบสวนเสร็จเสนอความเห็นและสำนวนการสอบสวนมาเมื่อ พ.ศ. 2508 แล้ว แต่สำนวนการสอบสวนได้สูญหายไปโดยยังไม่มีคำสั่งการ กรมตุลาการให้ติดตามค้นหาแล้วแต่ค้นหาไม่พบ จะสมควรดำเนินการต่อไปอย่างไร นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้บัญญัติไว้ให้ตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนและพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ฉะนั้นในกรณีที่สำนวนการสอบสวนได้สูญหายไปโดยผู้มีอำนาจยังมีได้วินิจฉัยสั่งการให้เสร็จไปถ้าไม่มีสำเนาสำนวนการสอบสวน หรือสำเนารายงานการสอบสวนหรือเอกสารใดๆ ที่พอจะยืนยันได้ว่าสำนวนการสอบสวนที่สูญหายไปในนั้นมีพยานหลักฐานอย่างไรบ้าง พอดีวินิจฉัยได้เหลืออยู่เลย ก็ควรให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนใหม่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นทำการสอบสวนใหม่และพิจารณาดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตามกระบวนการของกฎหมายต่อไป ส่วนการสอบสวนจะมีพยานหลักฐานและสามารถรับฟังข้อเท็จจริงได้เพียงใดหรือไม่เป็นเรื่องที่ผู้มีอำนาจจะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จันทา ณ สงขลา

(จันทา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

มาตรา 105, 90

ที่ สร 1006/152324

สำนักงาน ก.พ.

22 พฤศจิกายน 2519

เรื่อง หรือปัญหาการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน

เรียน ผู้ว่าการการประปานครหลวง

อ้างถึง หนังสือการประปานครหลวง ที่ กปน 0213/376 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่าการประปานครหลวงให้สั่งลงโทษให้พนักงานการประปานครหลวงออกจากงาน ตั้งแต่วันที่ 19 เมษายน 2518 พนักงานผู้นี้ได้อุทธรณ์คำสั่งและที่สุดประธานกรรมการการประปานครหลวงได้วินิจฉัยให้แก้ไขคำสั่งลงโทษเป็นตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 3 เดือน การประปานครหลวงจึงได้สั่งให้ผู้กลับเข้าปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2519 และสั่งลงโทษตัดเงินเดือนตามคำวินิจฉัยดังกล่าว ส่วนเงินเดือนระหว่างถูกออกจากงานไม่จ่ายให้ ผู้นี้ได้ร้องขอให้จ่ายเงินเดือนระหว่างถูกออกจากงานให้ตน ซึ่งเรื่องนี้ผู้แทนการประปานครหลวงได้ไปร่วมประชุมชี้แจงประกอบการพิจารณาเห็นว่า การประปานครหลวงถือปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญโดยอนุโลม และเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีผลใช้บังคับโดย ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา 32 ในส่วนราชการต่าง ๆ เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2518 แล้ว การประปานครหลวงก็ได้ถือปฏิบัติโดยใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บังคับแก่พนักงานการประปานครหลวงโดยอนุโลม ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2518 เช่นเดียวกัน การประปานครหลวงเห็นว่ากรณีปัญหาจึงขอให้พิจารณาว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 105 วรรคสี่ ที่บัญญัติว่า "ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา 90 มาใช้บังคับโดยอนุโลม" หมายความว่ารวมถึงว่าผู้นั้นมีสิทธิการรับเงินเดือนในระหว่างถูกออกจากราชการด้วยหรือไม่ และถ้ามีสิทธิได้รับเงินเดือนดังกล่าว จะได้รับครั้งหนึ่งหรือเพิ่มจำนวน มีหลักเกณฑ์พิจารณาอย่างไร เพื่อนำไปเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาต่อไป นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามมาตรา 105 วรรคสี่ ที่บัญญัติให้นำมาตรา 90 มาใช้บังคับโดยอนุโลมกัน หึ่งนำมาตรา 90 มาใช้บังคับโดยอนุโลมทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสอง ฉะนั้น ในกรณีที่ตั้งให้ผู้ถูกระงับเข้ารับราชการตามมาตรา 105 ผู้ยื่นข้อมลสิทธิได้รับเงินเดือน ระหว่างถูกออกจากราชการ เสมือนว่าผู้ันถูกล้างพักราชการ ตามนัยที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกล้างพักราชการ พ.ศ. 2502

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนในกรณีเช่นนี้แล้ว

มาตรา 86, 44

ที่ สร 0506/171642

สำนักงาน ก.พ.

29 ธันวาคม 2519

เรื่อง . หารือปัญหาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ทบ 0204/5464 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2519 และ
หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1006/132751 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2519

ตามหนังสือของกระทรวงศึกษาธิการที่อ้างถึง หารือปัญหาพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไป 3 ข้อ และสำหรับปัญหาข้อ 3 สำนักงาน ก.พ. ให้นั่ง
ความเห็นของ ก.พ. มาให้ทราบแล้ว ส่วนปัญหาข้อ 1 และข้อ 2 จะให้เรียนมาเพื่อทราบต่อไป นั้น
ก.พ. ให้พิจารณาปัญหาข้อ 1 และข้อ 2 แล้ว มีความเห็นดังนี้

สำหรับปัญหาข้อ 1 ที่หารือว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 มาตรา 86 วรรคสอง ที่บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนรวมทั้งสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และมาตรา 44
(4) บัญญัติว่า "การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 ระดับ 8 และระดับ 9 อธิบดี
ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวง ฯลฯ"
ดังนั้นการที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาจะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และหรือสั่งลงโทษ
ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับดังกล่าว จะต้องขอ
ความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงก่อนด้วยหรือไม่ นั้น ข้อนี้ ก.พ. เห็นว่าอธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่ง
เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน
และการสั่งลงโทษตามมาตรา 86 แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 7 ระดับ 8
และระดับ 9 ได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงก่อน

ส่วนปัญหาข้อ 2 ที่หาชื่อว่า ตามมาตรา 44 (5) บัญญัติว่า "การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ 6 ลงมา อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี เป็นผู้ใช้อำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง" ทั้งนี้ ปลัดกระทรวงในฐานะบังคับบัญชาสำนักงานปลัดกระทรวง จะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่ออำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานที่กระทรวงมหาดไทย สังกัดงานศึกษาธิการอำเภอ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 6 ลงมาจะต้องดำเนินการมอบหมายตามข้อ 42 วรรคสี่แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 หรือไม่ หรือมอบหมายไว้โดยวิธีอื่นอย่างไร นั้น ข้อนี้ ก.พ. เห็นว่าปลัดกระทรวงในฐานะบังคับบัญชาสำนักงานปลัดกระทรวงมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา 44 (5) ไว้โดยไม่จำต้องดำเนินการมอบหมายตามข้อ 42 วรรคสี่ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ส่วนวิธีการมอบหมายนั้น เพื่อให้เป็นหลักฐานทางราชการ อย่างน้อยก็ควรมอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ หรือจะทำเป็นคำสั่งก็แล้วแต่จะเห็นสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสำหรับปัญหาข้อ 2 ซึ่งยังมีข้อหาหรืออีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการมอบหมายของอธิบดี ตามมาตรา 44 (5) จะมอบได้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งเท่านั้น หรือมอบหมายในกรณีอื่นก็ได้ด้วยนั้น อยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.พ. ผลเป็นประการใดจะแจ้งให้เรียนมาให้ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จันทรา ณ สงขลา
(จันทรา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

- หมายเหตุ
1. มาตรา 44 (4) ถูกแก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 โดยมีบัญญัติใหม่เป็น 44(3) ว่า "การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง....."
 2. คำตอบปัญหาข้อ 2 อีกส่วนหนึ่งโปรดดูในหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร 0706/56085 ลงวันที่ 28 เมษายน 2520 ซึ่งได้พิมพ์ไว้ในเล่มนี้ด้วยแล้ว

ที่ สร 0506/6513

สำนักงาน ก.พ.

18 มกราคม 2520

เรื่อง ทหารเรือบาดเจ็บการตั้งให้ข้าราชการออกจากราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0203/3141 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2519 และ
ปกปิด คำนวณมาก ที่ กค 0203/9235 ลงวันที่ 16 เมษายน 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือที่จังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งให้นายตรวจสรรพสามิต 1
อำเภอจอมทอง ออกจากราชการตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 เนื่องจากถูกศาลพิพากษาตัดสินให้ลงโทษจำคุก 3 เดือน ในความผิดฐานบุกรุก
และทำให้เสียทรัพย์ แต่ให้รอไว้มีกำหนด 2 ปี และลงโทษปรับในความผิดฐานดูหมิ่นผู้บังคับบัญชา
และทำร้ายร่างกายไม่ถึงบาดเจ็บ กระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่าคำสั่งให้ออกตั้งกล่าวไม่ถูกต้อง
ควรให้จังหวัดเชียงใหม่ยกเลิกคำสั่งที่สั่งให้ออกจากราชการนั้นเสียแล้วให้เข้ารับราชการ
หากจังหวัดยังเห็นว่าผู้มีความประพฤติไม่ดียังชอบที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตาม
กฎหมาย จึงหารือว่าความเห็นของกระทรวงการคลังถูกต้องหรือไม่ และต่อมาให้ส่งเอกสาร
หลักฐานไปเพื่อ ก.พ. ประกอบการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว สำหรับเรื่องอุทธรณ์นั้น ก.พ. มีมติว่าอุทธรณ์ของผู้เป็น
อุทธรณ์ยื่นเลยกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ไม่อยู่ในเกณฑ์จะรับไว้พิจารณา และสำนักงาน
ก.พ. ได้แจ้งมติดังกล่าวไปให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ส่วนปัญหาข้อกฎหมายที่หารือไปนั้น ก.พ. มีความเห็นว่า ตามมาตรา 99 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่ให้อำนาจผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา
44 สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุสุดแทนให้นั้น
เป็นการให้อำนาจสำหรับกรณีให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุกโดยมิได้ให้รอการลงโทษไว้ และต้องเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
หรือความผิดลหุโทษด้วย กรณีตามที่หารือนี้ แม้ผู้นั้นจะถูกศาลจังหวัดเชียงใหม่พิพากษาจำคุกในความผิด

ฐานอนุกรรณและทำให้เสียหาย แต่ก็ได้รอกการลงโทษไว้ ผู้นี้ยังไม่ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น และความผิดอาญาทั้งกล่าวก็ไม่ใช้ความผิดที่ไ้กระทำโดยประมาท หรือความผิดสุโทษด้วย จึงไม่เข้ากรณีตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ส่วนอีกคดีหนึ่งซึ่งผู้ถูกศาลแขวง เชียงใหม่พิพากษาลงโทษในความผิดฐานขโมยเงินผู้อื่นซึ่งหน้า และทำร้ายร่างกายไม่ถึงบาดเจ็บ แม้จะเป็นความผิดสุโทษ แต่โทษตามคำพิพากษาดังที่สุดในคดีหลังนี้ก็เป็นเพียงโทษปรับเท่านั้น จึงยังไม่เข้ากรณีตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เช่นเดียวกัน ฉะนั้น คำสั่งจังหวัดเชียงใหม่ที่ 1608/2518 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2518 ที่สั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการตามมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กระทรวงการคลังควรดำเนินการยกเลิกคำสั่งจังหวัดเชียงใหม่ดังกล่าว เพื่อให้ผู้นี้กลับเข้าปฏิบัติราชการ และถ้าเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้นี้มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ก็จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนพิจารณาเสียก่อน ตามนัยความเห็นของกระทรวงการคลัง เป็นการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ส่งเอกสารหลักฐานทั้งหมดพร้อมกับหนังสือ

ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
 (จินดา ณ สงขลา)
 เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ
 โทร. 2819451

มาตรา 86, 44

ที่ สร 0706/36703

สำนักงาน ก.พ.

21 มีนาคม 2520

เรื่อง การมอบอำนาจให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ค่วนมาก ที่ มท 0902/2767 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึงหรือว่า ตามที่มาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้อธิบดีให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ผู้มีอำนาจดังกล่าวหมายความรวมถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามมาตรา 44 (5) ทั่วยหรือไม่ และอธิบดีก็จะมอบหมายแต่เพียงอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างเดียวจะเป็นการชอบด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีให้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 (5) ไม่มีอำนาจที่จะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 การมอบอำนาจตามมาตรา 44 (5) นั้น ใ้ให้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งเท่านั้น ถ้าอธิบดีจะมอบอำนาจในการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ก็จะต้องดำเนินการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ข้อ 42 วรรคสี่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จันทา ณ สงขลา
(จันทา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 0706/56085

สำนักงาน ก.พ.

28 เมษายน 2520

เรื่อง ทารื้อปัญหาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0506/171642 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าปัญหาที่กระทรวงศึกษาธิการหารือไปว่าการมอบหมายของอธิบดี ตามมาตรา 44 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มอบให้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งเท่านั้นหรือจะมอบหมายในกรณีอื่น ๆ เช่น เรื่องการสั่งให้รักษาการในตำแหน่ง ตามมาตรา 60 หรือการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษตามมาตรา 86 ให้ด้วย อยู่ในระหว่างการพิจารณาของ ก.พ. หากผลการพิจารณาเป็นประการใด จะให้เรียนมาเพื่อทราบต่อไป นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว ลงมติว่าการมอบอำนาจตามมาตรา 44 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น มอบให้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งเท่านั้น การสั่งให้รักษาการในตำแหน่งหรือการสั่งตั้งกรรมการสอบสวนฯ ตามมาตรา 60 หรือมาตรา 86 นั้น มิใช่เป็นเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งอธิบดีจึงไม่อาจอาศัยมาตรา 44 (5) ดังกล่าวมอบอำนาจเพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้ เว้นแต่จะให้ดำเนินการมอบอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จันทา ฅ สงขลา

(จันทา ฅ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

มาตรา 86, 44

ที่ สร 0706/70579

สำนักงาน ก.พ.

30 พฤษภาคม 2520

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการมอบอำนาจ

เรียน เลขาธิการเร่งรัดพัฒนาชนบท

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ที่ มท 1601/4259 ลงวันที่ 15 เมษายน 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึงหารือว่า ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะมอบอำนาจให้หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัด รพช. ซึ่งเป็นข้าราชการระดับ 4, 5 และ 6 เป็นผู้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย สอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่งแก่ข้าราชการและลูกจ้างภายในศูนย์ และสั่งพักราชการลูกจ้างให้หรือไม่ คงความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาเช่นนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่าการมอบอำนาจตามมาตรา 44 (5) นั้น ใช้ได้เฉพาะเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งเท่านั้น ถ้าอธิบดีจะมอบอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก็จะต้องดำเนินการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ข้อ 42 บรรทัด

ส่วนกรณีเกี่ยวกับการตั้งกรรมการสอบสวนหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง และกรณีเกี่ยวกับลูกจ้างนั้น ไม่ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ถ้าเห็นว่ากรณียังมีปัญหาควรหารือทางกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ

โปรดคฤมติ ก.พ.เกี่ยวกับเรื่องนี้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร 0706/56085 ลงวันที่ 28 เมษายน 2520 ซึ่งให้พิมพ์ไว้ในเล่มนี้แล้ว

ที่ สร 0706/85297

สำนักงาน ก.พ.

29 มิถุนายน 2520

เรื่อง ทารือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่ถูกฟ้องคดีอาญา

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ บกปัด ที่ ศธ 0204/5054 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือกรณีศึกษาธิการอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ถูกฟ้องคดีอาญาในกรณียิงผู้อื่นถึงแก่ความตายและได้รับบาดเจ็บ กระทรวงศึกษาธิการได้สั่งให้ผู้ออกจากราชการไว้ก่อน ขณะนั้นคดีอยู่ในระหว่างฎีกา ให้ขอให้จังหวัดมหาสารคามดำเนินการทางวินัยแล้ว แต่จังหวัดเห็นว่าควรรอฟังผลคดีทางอาญาให้สิ้นสุดก่อน กระทรวงศึกษาธิการไม่เห็นพ้องด้วย จึงหาวิธีว่ากรณีเช่นนี้การดำเนินการทางวินัยควรจะรอฟังผลคดีอาญาให้เสร็จเด็ดขาดเสียก่อนหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า กรณีเช่นนี้ได้เคยมีมติ ก.พ.ดังปรากฏตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.4 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2509 และ ที่ สร 0905/ว.9 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2509 อยู่แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ไสริจ สุจริตกุล

(นายไสริจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ ใต้พิมพ์ ว.4 และ ว.9 ไว้ในหน้าต่อไปแล้ว

ที่ สร 0905/ว.4

สำนักงาน ก.พ.

18 มีนาคม 2509

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เวียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.41/2497 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2497

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้ถือเป็นหลักในการสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการว่า กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดควรเร่งรัดทำการสอบสวนพิจารณาให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ไม่ควรปล่อยให้เรื่องค้างอยู่เป็นเวลานาน นั้น

ในการพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการที่กระทรวงทบวงกรมรายงานไปยัง ก.พ. ปรากฏอยู่เสมอว่า การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการยังมีได้ปฏิบัติให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว สาเหตุแห่งความล่าช้าในการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการประการหนึ่งก็คือ ในกรณีที่มีการกระทำของข้าราชการเข้าลักษณะความผิดทางอาญาด้วย การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยมักจะรอฟังผลการดำเนินการทางคดีอาญาก่อน ซึ่ง ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องรอฟังผลทางคดีอาญาแต่อย่างใด เพราะถึงแม้เรื่องนั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล จะมีความเห็นแตกต่างกันไป ผู้พิจารณาโทษทางวินัยก็หาต้องรับผิดชอบแต่อย่างใดไม่ มาตรการกระทำความผิดให้ทำไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและกระทำไปโดยสุจริต มิได้มุ่งให้เกิดผลเสียหาย ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐานอยู่แล้วหลายเรื่อง

ก.พ.จึงลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้กรมในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร 0905/ว. 9

สำนักงาน ก.พ.

6 ตุลาคม 2509

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว. 4 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2509

ตามหนังสือที่อ้างถึง ก.พ. ได้ลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบว่าการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ในกรณีที่มีการกระทำเข้าลักษณะเป็นความผิดทางอาญาด้วยนั้น กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้ว การสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังผลทางคดีอาญาให้เรื่องล่าช้า นั้น

บัดนี้ มีส่วนราชการบางแห่งทราบดีว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งไม่ลงโทษข้าราชการผู้ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยไปแล้ว โดยเห็นว่าหลักฐานไม่พอที่จะลงโทษได้ แต่ภายหลังศาลได้พิพากษาลงโทษข้าราชการผู้นั้นในทางอาญาในกรณีที่ต้องชำนั้น แต่ได้รอการลงโทษไว้จะปฏิบัติอย่างไร เรื่องนี้ ก.พ. ได้พิจารณาลงมติให้เวียนกระทรวงทบวงกรมทราบเพิ่มเติมว่า มติ ก.พ. ตามสมัยหนังสือเวียนดังกล่าว ทั้งคำปรารภและเหตุผลที่ชี้แจงไปมุ่งหมายถึงกรณีการสอบสวนมีพยานหลักฐานฟังได้ว่า ข้าราชการพลเรือนผู้ถูกกล่าวหาทำผิดวินัยแล้ว ก็ควรจะพิจารณาโทษทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เสร็จสิ้นไปโดยไม่ชักช้า แต่เข้าสอบสวนทางวินัยยังฟังไม่ได้ว่า ผู้บังคับกระทำผิดวินัย กรณีเช่นนี้ ผู้บังคับยังตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาอยู่ ซึ่งถ้าไม่ใช่คดีความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นสุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทแล้ว แม้ผู้บังคับบัญชาจะเห็นว่ากรณีมีลักษณะไม่ปรากฏชัด มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499 ก็ยังให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการเพื่อรอฟังผลคดีอาญาได้ ฉะนั้น ในกรณีเช่นนี้จึงสมควรรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นคร
(นายประวิณ ฅ นคร)
รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร 0706/85298

สำนักงาน ก.พ.

29 มิถุนายน 2520

เรื่อง ทารื้อแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมสรรพสามิต

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพสามิต ปกปิด คำนวณ ที่ กค 0708/52 ลงวันที่ 11 เมษายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารื้อว่ากรมสรรพสามิตได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการจำนวนมาก โดยบางคนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนหลายคณะเพราะมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยต่างกรรมต่างวาระและต่างสถานที่ และผลการพิจารณาของกรมสรรพสามิตปรากฏว่าข้าราชการบางคนจะต้องถูกพิจารณาลงโทษทางวินัย เช่น ลดชั้นเงินเดือน และถูกพิจารณาให้ออกจากราชการตามมาตรา 97 และมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ด้วย จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติว่าจะออกคำสั่งโดยถือผลที่ผู้ถูกสอบสวนได้รับในสถานหนักที่สุดเพียงอย่างเดียวให้หรือไม่ หรือจะต้องออกคำสั่งทั้ง 2 กรณีอย่างใดจึงจะเป็นการถูกต้องและเหมาะสมที่สุด นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า กรณีเช่นนี้ควรออกคำสั่งทั้ง 2 กรณี คือ สั่งลงโทษทางวินัย เช่น ลดชั้นเงินเดือนเสียก่อน แล้วจึงสั่งให้ออกจากราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสวัจ สุจริตกุล

(นายโสวัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

มาตรา 24, 59, 81, 97

ที่ รร 0706/90630

สำนักงาน ก.พ.

8 กรกฎาคม 2520

เรื่อง ข้าราชการข้าราชการถูกศาลสั่งพักทรัพย์เด็ดขาด และมีการประណหมกก่อนล้มละลาย
เรียน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมโรคติดต่อ ที่ สส 0403/1123 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึงหรือว่า ข้าราชการผู้หนึ่งถูกศาลจังหวัดอุบลราชธานีสั่ง
พักทรัพย์เด็ดขาด และต่อมาศาลจังหวัดอุบลราชธานีมีคำสั่ง เห็นชอบด้วยการประណหมก
ก่อนล้มละลายของข้าราชการผู้นั้น การพักทรัพย์เป็นอันยกเลิกไป ขอทราบว่าเป็นระหว่างที่
ข้าราชการผู้นั้นถูกศาลสั่งพักทรัพย์เด็ดขาดนั้นจะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (8)
และ (9) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเป็นการกระทำ
ผิดวินัยหรือไม่ ควรจะดำเนินการอย่างไรจึงจะเหมาะสม ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า กรณีไม่ต้องด้วยกรณีตามมาตรา 59 แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ส่วนจะเข้าลักษณะเป็นการกระทำการอื่นให้อือ
ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วตามมาตรา 81 หรือเป็นการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ตามมาตรา 97 หรือไม่ เป็นเรื่องที่ยังกับบัญชาควรพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงแห่งกรณี
ประกอบด้วยตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้นั้นเป็นราย ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสวัจ สุจริตกุล

(นายโสวัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 0706/100266

สำนักงาน ก.พ.

26 กรกฎาคม 2520

เรื่อง หารือปัญหาการนับวันเวลาตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518)

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 803/9696 ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่าตามที่กฎ ก.พ.ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 ข้อ 9 ข้อ 24 และข้อ 25 ได้กำหนดเกี่ยวกับการนับเวลาไว้ชัดเจนในแต่ละข้อแล้ว เช่น ข้อ 9 กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง กรมป่าไม้เห็นว่าควรถือวันดังกล่าวเป็นวันเริ่มต้นนับเวลาไปได้เลย เพราะหากจะนำข้อ 27 ซึ่งกำหนดว่า การนับเวลาตามกฎ ก.พ.นี้สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา มาใช้กับกรณีดังกล่าว ก็จะเป็นการขัดกัน ทั้งนี้ การนับเวลาเริ่มต้นในการนี้ตามข้อ 5 ข้อ 9 ข้อ 24 และข้อ 25 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนับเวลาทำการสอบสวนให้เสร็จภายใน 30 วัน ควรจะเริ่มนับเวลาตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง หรือวันถัดจากวันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง นั้น

สำนักงาน ก.พ.มีความเห็นว่า ในเรื่องเกี่ยวกับเวลานี้ ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 ข้อ 9 ข้อ 24 และข้อ 25 สาระสำคัญเป็นการกำหนดระยะเวลา ส่วนข้อ 27 เป็นการกำหนดวิธีการนับเวลา และตามข้อ 27 ที่กำหนดว่า "การนับเวลาตามกฎ ก.พ.นี้สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลา ให้นับวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดท้ายนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดราชการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา" นั้น ทั้งตามตัวอักษรและเจตนารมณ์เห็นได้ว่ามุ่งหมายให้ใช้วิธีการนับเวลาดังกล่าวแก่การนับเวลาตามกฎ ก.พ.นี้ทุกกรณี ฉะนั้น การนับเวลาสอบสวนตามข้อ 9 จึงต้องนับวันถัดจากวันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งแก่ทั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นวันเริ่มนับเวลา และการนับเวลาเริ่มต้นสำหรับระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อ 5 ข้อ 24 และข้อ 25 ก็เช่นเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

โสวัจ สุจริตกุล

(นายโสวัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/105041

สำนักงาน ก.พ.

3 สิงหาคม 2520

เรื่อง การรื้อถอนอาคารคุณสมบัติ

เรียน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ลับด่วนมาก ที่ กค 0202/32926

ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง การรื้อถอนผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การทูต 3 แต่กรมประมวลข่าวกลางมีข้อสังเกตเกี่ยวกับประวัติของผู้ที่เข้าสอบว่าเคยถูกกล่าวหาว่ากระทำอนาจารเด็กรับใช้ในบ้านจนถึงขั้นกรมตำรวจออกหมายจับ แต่ยังมีใ้ถูกจับกุม ภริยาไม่ยอมใช้นามสกุลของผู้นั้นและแยกกันอยู่ และเคยถูกภริยาฟ้องเรียนกล่าวหาว่านำเอาเป็นพทของภริยาไป ยังไม่ทราบผลการร้องเรียน ซึ่งเป็นเรื่องขัดกับคุณสมบัติของนักการทูตที่ดี หากจะบรรจุเข้ารับราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศแล้วอาจทำความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติได้ กรณีเช่นนี้จะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 24 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ก.พ.ได้เคยพิจารณาแนวทางไว้ว่า กรณีอย่างไรจะถือว่าบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่การงานเป็นแนวทางพิจารณา แต่กรณีตามที่หารือไม่มีรายละเอียดข้อเท็จจริงแห่งพฤติการณ์ของผู้คนปรากฏแต่เพียงว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาหลายกรณีเท่านั้น จึงยังไม่อาจที่จะพิจารณาได้ว่าผู้เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็นการขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ อย่างไรก็ดี หากกรณีฟังเป็นยุติได้ว่าผู้ที่ได้กระทำอนาจารเด็กรับใช้ในบ้านจริง ก็อาจถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 24 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่ทั้งนี้ควรหารายละเอียดข้อเท็จจริงเพื่อทราบถึงความหนักเบาแห่งกรณีทั้งหมดประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

โล้วจ สัจริตกุล

(นายโล้วจ สัจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/105523

สำนักงาน ก.พ.

3 สิงหาคม 2520

เรื่อง ทารือกรณีลูกจ้างถูกศาลพิพากษาจำคุกแต่เปลี่ยนเป็นกักขังแทน

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0803/0252 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือว่าลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ 2 คน ทำความผิดอาญาฐานเล่นการพนันไฮโลว์ ถูกศาลพิพากษาปรับและจำคุกคนละ 5 วัน แต่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน การพิจารณาเรื่องลูกจ้างกระทำผิดวินัย ใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาเป็นหลักปฏิบัติโดยอนุโลม และกรมป่าไม้ได้ส่งลงโทษให้บุคคลทั้งสองออกจากงานโดยการเลิกจ้าง เท่ากับโทษให้ออกจากราชการ กรณีดังนี้ จะถือว่าบุคคลทั้งสองเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามมาตรา 24 (10) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ และถ้าบุคคลทั้งสองจะสมัครเข้าทำงานใหม่ จะช้กับมาตรา 24 (10) และ (12) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เรื่องเกี่ยวกับลูกจ้างนี้ สำนักงาน ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นโดยตรงได้ เพราะลูกจ้างมีระเบียบข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 อย่างไรก็ดี ถ้าตามที่กรมป่าไม้ทารือมานับประสงค์เพื่อจะนำกรณีข้าราชการพลเรือนไปเทียบเคียงประกอบการพิจารณา สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า กรณีเช่นนี้ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนก็ยังไม่ถือเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 18 โทษกักขังเป็นโทษสถานหนึ่ง ค้างหากจากโทษจำคุกและเมื่อศาลพิพากษาให้เปลี่ยนจำคุกเป็นลงโทษกักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 23 ผู้นั้นก็ไม่ต้องรับโทษจำคุก ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (10) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ส่วนข้อที่ว่า จะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (12) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น ถ้าบุคคลทั้งสองเป็นข้าราชการพลเรือน
และกรมป่าไม้สั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ก็เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (12) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 94, § (5), 9 กฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2518) ระเบียบว่าด้วยการออกจากตาร

ที่ สร 0708/106207

สำนักงาน ก.พ.

4 สิงหาคม 2520

เรื่อง ทารอเกี่ยวกับคำสั่งเลื่อนเงินเดือนและคำสั่งลงโทษให้ออก

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ 03/1727 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารอเกี่ยวกับการสั่งลงโทษให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ
สังกัดกรมศุลกากร ออกจากราชการ และคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเนื่องจากพยานคำสั่งกรมศุลกากร
ที่ 613/2519 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2519 ให้สั่งให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการตั้งแต่วันที่
7 สิงหาคม 2519 ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ และก่อนที่กรมศุลกากรจะมีคำสั่งลงโทษ
กรมศุลกากรให้มีคำสั่งเลื่อนเงินเดือนให้ข้าราชการผู้นี้ไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2519
กรมบัญชีกลาง เห็นว่า เรื่องนี้มีปัญหาว่าคำสั่งลงโทษที่สั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปนั้นจะมีผล
สมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ และคำสั่งลงโทษดังกล่าวจะมีผลลบล้างคำสั่งเลื่อนเงินเดือนที่สั่ง
เลื่อนให้ข้าราชการผู้นี้ไปแล้วหรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่า เรื่องการสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ
ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น ตามระเบียบว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการ
พลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 4 กำหนดว่า "การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก
จากราชการ ห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่.....
(2) การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีความผิดละทิ้งหน้าที่ราชการ
ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งตั้งแต่วันที่
ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น" แต่กรณีข้าราชการผู้นี้ปรากฏว่าหลังจากข้าราชการผู้นี้ได้ละทิ้ง
หน้าที่ราชการไปเป็นเวลา 23 วันแล้ว ข้าราชการผู้นี้ได้กลับมาปฏิบัติราชการอีก จึงยังไม่เข้า
ข้อยกเว้นที่จะสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ไปถึงวันละทิ้งตามระเบียบ กรณีนี้จะห้องให้ออกแต่
วันมีคำสั่งคือวันที่ 29 พฤศจิกายน 2519 แต่โดยที่เรื่องนี้ ก.พ.ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากรายงาน

การลงโทษของกระทรวงการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าความผิดและระดับโทษของข้าราชการผู้นี้ถึงไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้เพียงปลดออกจากราชการ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษเพียงให้ออกจากราชการจึงยังไม่เหมาะสมกับความผิด ก.พ. จึงรายงานท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้กระทรวงการคลัง เปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเป็นปลดออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2519 ซึ่งเป็นวันออกคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมต่อไป บัดนี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามที่ ก.พ. รายงานแล้ว ดังนั้นเรื่องนี้กระทรวงการคลังจึงต้องสั่งปลดข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2519 ซึ่งเป็นวันออกคำสั่งเดิม

ส่วนปัญหาเรื่องการเลื่อนเงินเดือน ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2519) ข้อ 7 กำหนดไว้ชัดว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะให้เลื่อนเงินเดือนประจำปี ในรอบปีที่ผ่านมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย ทัณฑ์โทษภาคทัณฑ์" ดังนั้นเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตอนที่กรมตุลาการได้มีคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการผู้นั้น กรมตุลาการยังไม่มีคำสั่งลงโทษ คำสั่งเลื่อนเงินเดือนดังกล่าวก็ย่อมจะมีผลใช้ได้ตามกฎหมาย แม้ว่ากรมตุลาการจะสั่งสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษให้ออกเป็นปลดข้าราชการผู้นี้จากราชการ คำสั่งลงโทษดังกล่าวก็ไม่มีผลผลล้างคำสั่งเลื่อนเงินเดือนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินตา ณ สงขลา

(จินตา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ ศร. 0708/117440

สำนักงาน ก.พ.

23 สิงหาคม 2520

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งโอนไปเป็นพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย และการขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข

อ้างถึง หนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ ศค 0701/640 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2520

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว.155/2503 ลงวันที่ 1

ธันวาคม 2503 และระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง รวม 4 แผ่น

ความหนังสืออ้างถึง ทวีกรณีพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยเมื่อครั้งยังรับราชการในกรมไปรษณีย์โทรเลข กระทำการทุจริตในการเบิกเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่กรมไปรษณีย์โทรเลข ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินภายหลังจากที่ข้าราชการผู้นั้นให้ออกจากราชการไปเป็นพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยแล้ว จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าวได้หรือไม่ ถ้าให้กรมไปรษณีย์โทรเลขจะส่งแต่งตั้งพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นการสมควรทางวินัยได้หรือไม่ กับกรณีข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขถูกฟ้องดำเนินคดีอาญาต่อศาล กรมไปรษณีย์โทรเลขได้มีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ภายหลังบุคคลผู้นั้นได้ขอกลับเข้ารับราชการ แต่ตำแหน่งที่ส่งวนไว้ให้บุคคลผู้นั้นถูกโอนไปเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2520 แล้ว ถ้ากรมไปรษณีย์โทรเลขประสงค์จะรับผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามเดิมจะกระทำได้หรือไม่ ถ้าได้จะสั่งให้กลับตั้งแต่เมื่อใด และบรรจุในตำแหน่งใด ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งไว้ก่อนเมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ อยู่ก่อนที่จะออกจากราชการไป ดังนั้นการที่กรมไปรษณีย์โทรเลขได้รับแจ้งจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ภายหลังจากที่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นได้ออกจากราชการไปเป็นพนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยแล้ว กรมไปรษณีย์โทรเลขจึงไม่อาจสั่งดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทยตามกฤษฎีกา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้ ในกรณีเช่นนี้ข้อหาหรือเกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของการดำเนินการทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตามก็ดี กรมไปรษณีย์โทรเลขควรจะได้ดำเนินการทวงถามและดำเนินการเรียกร้องเงินจากผู้รับผิดชอบตามกฤษฎีกาฉบับนี้โดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. 155/2503 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2503 ที่ส่งมาพร้อมนี้ด้วย

ส่วนข้อหาหรือกรณีหลัง ก.พ.มีมติให้ตอบถามข้อเท็จจริงโดยละเอียดว่า ข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขผู้นั้น เคยรับราชการอยู่กองใด งานที่ผู้ให้เคยปฏิบัติให้โอนไปยังการสื่อสารแห่งประเทศไทยแล้วหรือไม่ อย่างไร และผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะบรรจุเข้ารับราชการในกรมไปรษณีย์โทรเลขในตำแหน่งใดหรือไม่ อย่างไร ไปประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าวไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. โดยด่วนด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

หมายเหตุ ก.พ. ได้มีมติตอบข้อหาหรือกรณีหลังตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0708/13600 ลงวันที่ 27 มกราคม 2521 ซึ่งให้รวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว

ที่ สร 0709/127636

สำนักงาน ก.พ.

8 กันยายน 2520

เรื่อง ข้าราชการเมาสุราในเวลาปฏิบัติราชการ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ค่วนมาก ที่ ศค 0606/7492 ลงวันที่ 1๗ สิงหาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งช่างโยธา 2 มีพฤติการณ์ชอบเสสุรามึนเมาสุราจนเอะอะบนสำนักงานเป็นประจำจนไม่สามารถจะปฏิบัติราชการได้ กรมทางหลวงเห็นว่าข้าราชการผู้นี้มีความผิดฐานเสสุรามึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 251๘ มาตรา 81 วรรคหนึ่ง ยังไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 81 วรรคสอง จึงไม่เข้าข่ายที่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งกรณีเข้าข่ายมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือที่ น.ว. 208/2496 ลงวันที่ 3 กันยายน 2496 ให้ถือเป็นทางปฏิบัติลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ดังนั้นกรมทางหลวงจะลงโทษข้าราชการผู้นี้ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ใต้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ความผิดฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไปโดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการและความรังเกียจของสังคมเป็นแนวทางพิจารณา สำหรับความผิดวินัยฐานประพฤตชั่วโดยเสของมึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 81 วรรคหนึ่ง นั้น ถ้าพฤติการณ์ของกรณีมีความร้ายแรงถึงขนาดให้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 81 วรรคสอง ให้ ส่วนมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. 208/2496 ลงวันที่ 3 กันยายน 2496 ที่กำหนดให้ถือเป็นทางปฏิบัติว่า ข้าราชการผู้ใดเสหรือเมาสุราในกรณีต่อไปนี้ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เช่น 1. เสสุราในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ 2. เมาสุราเสียราชการ 3. เมาสุราในที่ชุมนุมชนจนเกิดเรื่องเสียหายหรือเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น

ก็เป็นการกำหนดทางปฏิบัติว่าการเสทหรือเมาสุราในกรณีดังกล่าว อาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงนั่นเอง ฉะนั้น กรณีนี้ถ้ากรมทางหลวงจะลงโทษข้าราชการผู้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็ต้องแจ้งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เสียก่อน เว้นแต่ถ้าเข้ากรณีตามมาตรา 87 จะสั่งลงโทษโดยไม่สอบสวนก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ, 87

ที่ สร 0709/176836

สำนักงาน ก.พ.

8 ธันวาคม 2520

เรื่อง ทารือทางปฏิบัติทางประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือของกรมราชทัณฑ์ คำนวณที่ มท 0902/5827 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือทางปฏิบัติเกี่ยวกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไปยังสำนักงาน ก.พ. 2 ข้อ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

สำหรับปัญหาข้อ 1 ที่ว่า ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ แต่ยังไม่ได้ออกคำสั่งเป็นทางการก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 มีผลบังคับใช้ ต่อมาภายหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว ผู้บังคับบัญชาได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือราชการสั่งลงโทษตามที่คำสั่งการไว้ โดยไม่ได้ส่งให้ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา จะเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้น สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า กรณีเช่นนี้จะต้องดำเนินการสั่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณีพิจารณาตามมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 จึงจะเป็นการถูกต้องตามข้อ 16 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว

สำหรับปัญหาข้อ 2 ที่ว่า ตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว คำว่า "ไม่สอบสวน" จะหมายความรวมถึงการไม่ต้องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาด้วยหรือไม่นั้น สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า คำดังกล่าวไม่ได้หมายความว่าไม่ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณาตามมาตรา 86 ทวิ

จงเขียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ไสร้ง สุจริตกุล

(นายไสร้ง สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/176837

สำนักงาน ก.พ.

8 ธันวาคม 2520

เรื่อง ทารื้อในทางปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นพ 0205/17516 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท้ารื้อว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือตั้งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งระดับ 7 ระดับ 8 และระดับ 9 ตามมาตรา 86 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 อธิบดีผู้บังคับบัญชาจะต้องดำเนินการขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงเสียก่อน เช่นเดียวกับการบรรจุและแต่งตั้งหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาข้างต้นนี้ก่อนมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ออกให้บังคับ ก.พ.ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นไว้ว่า อธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งระดับ 7 ระดับ 8 และระดับ 9 ได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงก่อน ในปัจจุบันเมื่อมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวออกให้บังคับโดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 มาตรา 86 มาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว สำนักงาน ก.พ.มีความเห็นว่าสำหรับเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนยังอาจเทียบเคียงกันได้กับที่ ก.พ.ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นไว้ดังกล่าวข้างต้น ส่วนการสั่งลงโทษย่อมต้องเป็นไปตามมาตรา 86 ทวิ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ไสริจ สุจริตกุล
(นายไสริจ สุจริตกุล)รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

หมายเหตุ

ก.พ. ได้มีมติเกี่ยวกับปัญหาข้างต้นนี้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร 0506/171642 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2519 ซึ่งให้รวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว

การบริหารงานบุคคลความถึงการดำเนินการทางวินัยหรือไม่

ที่ สร 0709/6944

สำนักงาน ก.พ.

17 มกราคม 2521

เรื่อง ทารือการมอบอำนาจสั่งการเกี่ยวกับการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
และการสั่งลงโทษข้าราชการ

เรียน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายจ่านอง เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

อ้างถึง หนังสือ ที่ มท 0205/20633 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่ง
ที่ 708/2520 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2520 อาศัยอำนาจตามความในข้อ 21 แห่งประกาศ
ของคณะปฏิวัติฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบ
อำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยปฏิบัติราชการแทน คำว่า การบริหารงานบุคคล ในที่นี้
จะกินความไปถึงอำนาจเกี่ยวกับการสั่งการเรื่องวินัยข้าราชการ เช่น การสั่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวน หรือการสั่งลงโทษข้าราชการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะลงนามในคำสั่ง
ในฐานะปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้หรือไม่ และจะมีผลเป็นคำสั่ง
โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า อำนาจในการสั่งและปฏิบัติราชการ
ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล น่าจะหมายความรวมถึงอำนาจใน
การสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนด้วย และเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจดังกล่าวให้
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยปฏิบัติราชการแทนโดยถูกต้องตามประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 ข้อ 38 บรรคสาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ก็มีอำนาจลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือคำสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือน
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในฐานะปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ไสร็จ สัจจิตกุล

(นายไสร็จ สัจจิตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 90

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0708/19600

27 มกราคม 2521

เรื่อง การขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข

อ้างถึง หนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ ศก 0701/640 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2520
และ ที่ ศก 0701/2097 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง หากกรณีข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขถูกฟ้องดำเนินคดีอาญาต่อศาล กรมไปรษณีย์โทรเลขได้มีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ภายหลังได้ขอกลับเข้ารับราชการ แต่ตำแหน่งที่ผู้นี้เคยครองอยู่ถูกโอนไปเป็นของข้าราชการแห่งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2520 แล้ว และขณะนี้กรมไปรษณีย์โทรเลขไม่มีตำแหน่งว่างที่จะรับกลับเข้ารับราชการ ในกรณีเช่นนี้กรมไปรษณีย์โทรเลขจะบรรจุผู้กลับเข้ารับราชการให้หรือไม่ ถ้าให้จะสั่งให้กลับตั้งแต่เมื่อใด และบรรจุในตำแหน่งใด ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเมื่อผู้นี้มีได้กระทำผิด ไม่มีมลทินหรือมัวหมอง และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ แล้ว อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขก็จะต้องออกคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นี้มีอยู่ ตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยให้กลับเข้ารับราชการตั้งแต่วันออกคำสั่ง เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โสวัจ สุจริตกุล

(นายโสวัจ สุจริตกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร. 0709/22046

สำนักงาน ก.พ.

15 กุมภาพันธ์ 2521

เรื่อง ทารือปัญหาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. สับ ค่วน ที่ สร 0805/3045 ลงวันที่ 1 เมษายน 2520

และ สับ ค่วนมาก ที่ สร 0805/5940 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2520

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบข้อหารือ จำนวน 71 แผ่น

2. สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข สับ ค่วนมาก ที่ สส 0204/313

ลงวันที่ 29 กันยายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือว่าเดิมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้สั่ง

ตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษ ถึงกักสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

และให้เสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา 85 ประกอบด้วยมาตรา 87 แห่งพระราช

บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 อ.ก.พ.กระทรวงมีมติให้ปลดผู้นั้นออกจากราชการ

ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ก่อนมีคำสั่งลงโทษให้นำเรื่อง เสนอเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เพื่อดำเนินการนำความกราบบังคมทูลให้ทรงถอดถอน แต่ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ได้ขอถอนเรื่องกลับไปพิจารณาใหม่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขคนใหม่ได้มีคำสั่งตั้ง

กรรมการสอบสวนชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนผู้นั้นในกรณีเดียวกัน คณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่

เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด (ขณะนั้นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

มีผลใช้บังคับแล้ว) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ซึ่งคณะกรรมการ

ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นว่าเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงเห็นสมควรให้

ปลดออกแล้ว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการสั่งลงโทษปลดผู้นั้นออกจากราชการ ไม่มีกฎหมาย

บทใดสนับสนุนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงตั้งกรรมการสอบสวนชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนกรณี

เดียวกับที่ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเสร็จเด็ดขาดไปแล้วได้ จึงทารือไปขอให้ ก.พ.พิจารณา นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 มาตรา 85 (1) ที่บัญญัติว่า ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งไล่อื่นออกจากราชการนั้น เป็นบทบัญญัติที่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา 42 คือสำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวงลงมาถึงผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า (ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ) จะต้องนำความกราบบังคมทูลให้ทรงถอดถอนออกจากตำแหน่งเสียก่อนแล้วจึงจะสั่งไล่ออกจากราชการได้ และกรณีปลดออกจากราชการตามมาตรา 87 ให้นำมาตรา 85 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ฉะนั้น เมื่อยังมีให้มีพระบรมราชโองการให้ถอดถอน ผู้บังคับบัญชาก็ยังไม่มีหน้าที่ที่จะสั่งปลดออกจากราชการ เรื่องนี้แม้ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขจะได้มีมติให้ปลดผู้ออกจากราชการไว้แล้ว แต่มตินั้นยังไม่อาจปฏิบัติให้มีผลสมบูรณ์ได้ นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบลงนามรับสนองพระบรมราชโองการตลอดจนรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเห็นว่ากรณียังเป็นที่ยังสงสัย การสอบสวนยังไม่หมดประเด็น ก็ย่อมจะสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ได้ตามเหตุผลความจำเป็น และเมื่อคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ได้ทำการสอบสวนเสร็จ (วันที่ 7 พฤศจิกายน 2518) เป็นเวลาที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีผลใช้บังคับแล้ว การพิจารณาคำเนิการในเรื่องนี้ต่อไปต้องด้วยกรณีตามบทเฉพาะกาลมาตรา 121 ประกอบด้วยมาตรา 86 และมาตรา 44 กล่าวคืออำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยสั่งการตกมาเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งได้แก่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 สำหรับกรณีของผู้ซึ่งเป็นอำนาจของปลัดกระทรวง (ผู้บังคับบัญชาสำนักงานปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดี) ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 (4) ที่จะเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการหาใช้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่ ก.พ. จึงได้มีมติให้สอบถามไปยังปลัดกระทรวงสาธารณสุขและได้รับแจ้งว่าปลัดกระทรวงสาธารณสุขยังมีคำสั่งการในเรื่องนี้แต่อย่างไร ทั้งปรากฏตามสำเนาหนังสือของปลัดกระทรวงสาธารณสุข คำนวณมาก ที่ สส 0204/313 ลงวันที่ 29 กันยายน 2520 ซึ่งได้ส่งมาพร้อมกับหนังสือ ดังนั้น การพิจารณากรณีของผู้ซึ่งผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ยังไม่แล้วเสร็จ และโดยที่ปัจจุบันได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ออกใช้บังคับการดำเนินการเรื่องนี้จึงต้องเป็นไปตามข้อ 16 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว

โดยปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามมาตรา 86
 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
 (จินดา ณ สงขลา)
 เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 89, ระเบียบว่าด้วยวันออกจากราชการ

ที่ สร 0709/36355

สำนักงาน ก.พ.

13 มีนาคม 2521

เรื่อง บำนาญของข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ 04/105996 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือว่าคลังจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งพ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2520 ใ้ยื่นเรื่องราวขอรับบำนาญ และปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้บังคับการตำแหน่งดังกล่าวได้ถูกฟ้องคดีอาญาต่อศาลและคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณา ซึ่งกรมบัญชีกลางพิจารณาเห็นว่ามาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย มิใช่เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงขึ้นไปเพิ่มโทษหรือลดโทษที่ผู้บังคับบัญชาเดิมได้ลงไว้ แต่กรณีของผู้ไม่ปรากฏว่ามี การตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือสั่งให้พิจารณาอย่างใด จนกระทั่งวันที่ 1 ตุลาคม 2520 ผู้บังคับการจากราชการไปเพราะเกษียณอายุ จึงไม่ใช่ข้อยกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยที่จะต้องเพิ่มโทษหรือ เปลี่ยนโทษได้อีกแล้ว แต่เป็นการออกจากราชการเพราะเกษียณอายุซึ่งน่าจะเป็นการออกที่ถึงที่สุดแล้วตามผลของกฎหมาย ไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการนั้นได้ และการลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกกรณีถูกลงโทษจำคุกตามระเบียบ ก.พ. ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ตามปกติก็ไม่ให้สั่งย้อนหลังก่อนวันออกคำสั่งหรือวันที่ต้องรับโทษอาญา จึงไม่กระทบกระเทือนถึงการออกเพราะเกษียณอายุ แต่โดยที่ความในมาตรา 89 ไม่มีข้อยกเว้นกรณีออกจากราชการเพราะเกษียณอายุไว้ คงยกเว้นเฉพาะกรณีตายอย่างเดียว จึงหาหรือว่าความเห็นของกรมบัญชีกลางถูกต้องหรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่าโดยที่ผู้ยื่นอุทธรณ์ฟ้องคดีอาญาทำอันวันที่ผู้ยื่น
 ออกจากราชการเพราะเกษียณอายุ ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจตามมาตรา 89 ประกอบด้วย
 มาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการ
 ลงโทษได้ และถ้าจะสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ก็ต้องสั่งย้อนหลัง
 ไปถึงวันที่ผู้ยื่นอุทธรณ์ออกจากราชการเพราะเกษียณอายุ ตามบัญชี 4 (6) แห่งระเบียบ ก.พ.
 ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 87, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518)

จำนวนมาก

ที่ สร 0709/43911

สำนักงาน ก.พ.

24 มีนาคม 2521

เรื่อง การดำเนินการกับผู้ต้องคำสั่งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา 21

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0205/21 ลงวันที่ 10 มกราคม 2521

ความหนังสือที่อ้างถึง หารื้อว่ามีข้าราชการพลเรือนบางนายที่คำสั่ง

นายกรัฐมนตรีตามมาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519

ได้รับโทษถึงจำคุก ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยตามพระราช

บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ว่าผู้ที่ถูกสั่งลงโทษจำคุกตามคำสั่งของ

นายกรัฐมนตรีดังกล่าว จะถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิด

ที่ปรากฏชัดแจ้งตามมาตรา 87 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 (1)

ใช่หรือไม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย มีความเห็นว่ากรณีเช่นนี้สมควรจะนับมาตรา 87 แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 7

(พ.ศ. 2518) มาพิจารณาเพื่อดำเนินการลงโทษทางวินัยได้ และขอให้ ก.พ.พิจารณา

เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่าข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษจำคุกตามคำสั่ง

ของนายกรัฐมนตรีที่สั่งการตามมาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

2519 นั้น ถือได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม

โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ประกอบด้วยกฎ ก.พ.

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 (1)

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ฅ นคร

(นายประวิฬ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 121, 87

ที่ สร 0709/46573

สำนักงาน ก.พ.

30 มีนาคม 2521

เรื่อง การพิจารณาพิจารณาทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ ศค 0606/11235 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่านายช่างโครงการก่อสร้างทางสายแม่สะเรียง - แม่ลาหลวง ถูกค่าเงินค้ำคูณฐานชั้นรถยนต์ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายและบาดเจ็บ ไม่หยุดรถช่วยเหลือนและไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าพนักงาน เหตุเกิดเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2516 และคดีถึงที่สุดโดยศาลทหารสูงสุดพิพากษาเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2519 ให้จำคุกผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 มีกำหนด 4 ปี และตามพระราชบัญญัติพิจารณางบ กุศุศักราช 2477 มาตรา 68 แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 59 ข้อ 13 มีกำหนด 2 เดือน รวมให้จำคุก 4 ปี 2 เดือน ผู้เสียหายให้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ต้องหาและกรมทางหลวงให้ร่วมกันชดเชยค่าเสียหาย ศาลแห่งพิพากษาให้ผู้ต้องหาชดเชยค่าเสียหาย ส่วนกรมทางหลวงไม่ต้องรับผิดชอบ ให้กรมทางหลวงรับผิดชอบด้วย คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ และโดยที่เรื่องนี้ เหตุเกิดก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ใช้บังคับ แต่คดีอาญาศาลทหารสูงสุดได้มีคำพิพากษาหลังจากที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ใช้บังคับแล้ว จึงหารือปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัยรวม 5 ข้อ ดังความละเอียดแจ้ง อยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ตามปัญหาข้อ 1 ที่หารือว่า จะต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใด กล่าวคือจะต้องถือวันเกิดเหตุหรือวันที่ศาลทหารสูงสุดมีคำพิพากษาให้จำคุกเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

ก.พ. เห็นว่า จะต้องถือวันเกิดเหตุเป็นหลักในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ฉะนั้น กรณีซึ่งเหตุเกิดในระหว่างใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 จึงต้องปรับบทความผิดและลงโทษตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ตามนัยมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

2. ตามปัญหาข้อ 2 ที่หาหรือว่า กรณีนี้ถ้าจะพิจารณาว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งหรือไม่ จะต้องพิจารณาตามกฎ ก.พ. ฉบับใด นั้น

ก.พ. เห็นว่า กรณีนี้ถ้าจะพิจารณาว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งหรือไม่ จะต้องพิจารณาตามมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ทั้งนี้ตามนัยมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

3. ตามปัญหาข้อ 5 ที่หาหรือว่า ตามคำพิพากษาศาลทหารสูงสุด ผู้นี้กระทำความผิดมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พุทธศักราช 2477 แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 59 ข้อ 13 ให้จำคุก 2 เดือน จะถือว่ากระทำความผิดอาญาต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาดังที่ผู้กล่าวให้จำคุกหรือไม่ นั้น

ก.พ. เห็นว่า โดยที่กรณีนี้เหตุเกิดในระหว่างใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และผู้นี้ได้ถูกศาลทหารสูงสุดพิพากษาว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พุทธศักราช 2477 มาตรา 30 แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 59 ข้อ 6 มาตรา 68 วรรคสอง แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 59 ข้อ 13 ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พุทธศักราช 2477 มาตรา 68 แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 59 ข้อ 13 ให้จำคุก 2 เดือน ซึ่งความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอาญาที่มีใช้ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันให้กระทำโดยประมาท ทั้งนี้การที่ผู้นี้ทำความผิดต้องรับโทษจำคุกดังกล่าวจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 84 (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ความมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 (1)

4. ตามปัญหาข้อ 3 และ 4 ที่หาหรือว่าผู้นี้กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย และคดีแห่งนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ จะดำเนินการลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการได้อย่างไรหรือไม่ และจะฟ้องรอลงคดีแห่งถึงที่สุดเสียก่อนหรือไม่ นั้น

ก.พ. เห็นว่า โดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งดังกล่าวใน 3 แล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงอาจดำเนินการพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้นี้ได้โดยไม่ต้องรอฟังผลคดีแห่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

จะนำกรณีความผิดก่อนเป็นข้าราชการมาลงโทษให้หรือไม่

ที่ สร 0709/47465

สำนักงาน ก.พ.

31 มีนาคม 2521

เรื่อง ทหารเรือการพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการซึ่งกระทำผิดเมื่อครั้งเป็นลูกจ้าง

เรียน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อ้างถึง หนังสือศาลว่าการกรุงเทพมหานคร ที่ กทม 0302/5015 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือว่าลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครรายหนึ่งได้กระทำผิดวินัย แต่ลูกจ้างดังกล่าวได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญก่อนที่กรุงเทพมหานครจะมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน การลงโทษทางวินัยจึงไม่อาจกระทำได้เพราะผู้ให้ทัศนสภาพจากการเป็นลูกจ้างไปก่อนแล้ว ดังนั้นจะดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้ ซึ่งได้กระทำผิดวินัยเมื่อครั้งเป็นลูกจ้างอยู่ได้เพียงใด หากกรุงเทพมหานครจะดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษบุคคลผู้นี้เป็นการชอบด้วยระเบียบหรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะนำกรณีความผิดเมื่อครั้งก่อนเป็นข้าราชการพลเรือนมาพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนได้แต่อย่างใด กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจนำกรณีความผิดเมื่อครั้งเป็นลูกจ้างประจำมาพิจารณาโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการยกเลิกคำสั่งลงโทษลูกจ้างนั้น ไม่ใช่เป็นปัญหากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยตรง สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประเวณี ฅ นคร

(นายประเวณี ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/50908

สำนักงาน ก.พ.

7 เมษายน 2521

เรื่อง ทารือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข สับ ค่วน ที่ สส.0204/69 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึงหรือว่า สำนักงาน ป.ป.ป. ได้แจ้งว่า การพิจารณาตำแหน่ง
การเรื่องข้าราชการผู้หนึ่ง ก.พ. เห็นว่า ปลัดกระทรวงจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง
พิจารณาตามมาตรา 86 ทวิ (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 เมื่อดำเนินการ
ไปประการใดแล้ว สำนักงาน ป.ป.ป. ขอทราบผลการพิจารณาดำเนินการด้วย ซึ่งกระทรวง
สาธารณสุขให้พิจารณาแล้วเรื่องนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนชุดใหม่ และกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด หากผู้บังคับบัญชาคือ
ปลัดกระทรวงเห็นว่าผู้ไม่ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่ควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก
หรือไล่ออก เช่นนี้จะต้องนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาด้วยหรือไม่ หรือปลัดกระทรวงจะ
สั่งการให้ตามที่เห็นสมควร ทั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า โดยที่เรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน
คณะเดิมได้มีความเห็นไว้ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรลงโทษปลดออกจากราชการ
ทั้ง อ.ก.พ. กระทรวงได้เคยพิจารณามติให้ปลดผู้นี้ออกจากราชการไว้แล้วด้วย ก.พ. จึงมี
ความเห็นที่เรื่องนี้เมื่อมาคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่จะมีความเห็นว่าเป็นผู้ไม่มีความผิด
และไม่ว่าปลัดกระทรวงจะมีความเห็นอย่างไร แต่เมื่อเป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม
ได้มีความเห็นไว้ว่าควรลงโทษปลดผู้นี้ออกจากราชการ ก็ต้องด้วยกรณีตามมาตรา 86 ทวิ (1)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ที่จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 91

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สว 0709/72425

17 พฤษภาคม 2521

เรื่อง ทหรือการลงโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ มท 0902/4515 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหรือว่าผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดศรีสะเกษให้สั่งลงโทษกักบริเวณเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 1 มีกำหนด 20 วัน ตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2482 แต่กรมราชทัณฑ์เห็นว่า การลงโทษดังกล่าวไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด จึงให้จังหวัดศรีสะเกษตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ถ้าการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าข้าราชการผู้นี้กระทำความผิดวินัยไม่ถึงขั้นร้ายแรง จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าเมื่อผู้บังคับบัญชาขั้นต้นให้สั่งลงโทษกักบริเวณข้าราชการผู้นี้ตามพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2482 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะไปแล้ว กรมราชทัณฑ์ไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ ซึ่งเป็นโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ณ นคร

(นายประวิณ ณ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. รักษาการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0708/128839

สำนักงาน ก.พ.

5 สิงหาคม 2521

เรื่อง ทารือเกี่ยวกับหมัญญัตติบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานประมาณ สบ ที่ สร 0301/19540 ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอทราบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติว่าข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการในฐานะตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ห้ามตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 หมายความว่าอย่างไร นั้น

ขอเรียนว่า การเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในฐานะตัวกระทำการที่ห้ามตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 นั้น หมายถึงกรรมการผู้จัดการหรือตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน ส่วนประธานกรรมการหรือกรรมการที่ไม่ใช่กรรมการผู้จัดการมิได้ห้าม เว้นแต่การดำรงตำแหน่งนั้นจะทำให้คนทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัท ห้างร้านของเอกชนอาศัยชื่อของคนแสวงหาประโยชน์ โดยทางตรงหรือทางอ้อม จึงจะต้องห้ามตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 ส่วนคำว่า "ตัวกระทำการ" ตามมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 นั้น มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือกรมสารบรรณ คณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.200/2498 ลงวันที่ 24 กันยายน 2498 ซึ่งแจ้งว่า หมายถึงกรรมการอำนวยการ ผู้อำนวยการ กรรมการจัดการ เจ้าหน้าที่หรือคนงานในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 79

ที่ สร 0709/129434

สำนักงาน ก.พ.

16 สิงหาคม 2521

เรื่อง การปฏิบัติของข้าราชการตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
เวียน เลขที่การ ป.ป.ป.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ สร 0606/94 ลงวันที่ 7 มกราคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่าตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ที่ 38/2519 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 เรื่องการปฏิบัติของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ดำรวจ
ทหาร ข้อ 5 นั้นห้ามข้าราชการเป็นตัวแทนประกันชีวิตด้วยหรือไม่ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ป. เห็นว่า
การเป็นตัวแทนประกันชีวิตน่าจะไม่มีอยู่ในข่ายคำสั่งดังกล่าว แต่อาจเข้าข่ายผิดวินัยข้ออื่น ๆ ได้
เช่น มาตรา 75, 78 และ 81 เป็นต้น จึงขอให้ ก.พ.พิจารณา นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้ว ประกอบกับทางบริษัทไทยประกันชีวิต จำกัด ก็ได้หารือไป
ทำนองเดียวกันด้วย โดยแจ้งลักษณะของตัวแทนประกันชีวิตว่าไม่มีเงินเดือนประจำ ได้รับเพียง
ค่าบำเหน็จคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ในการทำประกันชีวิต ไม่มีความผูกพันกับบริษัทในฐานะนายจ้าง
และลูกจ้าง จะทำหรือไม่ก็ได้ เป็นผู้ชักชวนแนะนำประชาชนเข้าทำประกันชีวิตกับบริษัท และทำ
หน้าที่ให้บริการผู้เอาประกันตามสมควร เช่น ยืนยันให้ผู้เอาประกันชีวิตเข้าใจในเงื่อนไขกรมธรรม์
ที่ทำได้โดยใช้เวลารว่างในวันหยุดราชการ เป็นผู้แทนประกันชีวิต ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณารวมกันแล้ว
มีความเห็นว่าการเป็นตัวแทนประกันชีวิตตามข้อหาหรือดังกล่าวไม่มีหน้าที่ลักษณะงานที่คล้ายคลึงกับ
ลักษณะงานของผู้จัดการ จึงไม่ต้องห้ามตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ส่วนจะต้องห้ามตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519
ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 ข้อ 5 ที่ห้ามดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านของเอกชน
ซึ่งทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนเหล่านั้นอาศัยชื่อของตน

เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อม และจะเข้าข่ายผิดวินัยข้ออื่นๆ ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เช่น มาตรา 75 มาตรา 78 มาตรา 81 หรือไม่นั้น
จำเป็นจะต้องพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/134608

สำนักงาน ก.พ.

24 สิงหาคม 2521

เรื่อง หารือทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือของกรมทางหลวง ที่ กก 0606/6576 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณากรณีข้าราชการนำเอกสาร
เข้าไปในห้องสอบและถูกเจ้าหน้าที่คุมสอบยึดได้ ไปยังสำนักงาน ก.พ.หลายข้อ นั้น

สำหรับปัญหาข้อที่ 1 ที่ว่า มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ที่ สร 0401/ว 50 ลงวันที่ 12 เมษายน 2511 เรื่องการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณี
ทุจริตในการสอบ ซึ่งอ้างถึงมาตราของการผิดวินัยและการลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.มีความเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว หากใช้เป็นมติคณะรัฐมนตรี
ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ไม่ หากแต่
เป็นมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งกำชับและกำหนดทางปฏิบัติ ทั้งความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ที่ได้ถูกยกเลิกไปกับ
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ก็ได้บัญญัติไว้
เช่นเดียวกัน มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวที่กำหนดทางปฏิบัติให้ลงโทษแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัย
กรณีทุจริตในการสอบในสถานหนัก จึงหาได้ถูกยกเลิกไปเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่

สำหรับปัญหาข้อ 2 และ 3 ที่ว่า กรณีรับบทเป็นความผิดวินัยตามมาตรา 81
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะถูกต้องหรือไม่ และเป็นความผิด
หามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือหากไม่ผิดวินัยตามมาตราดังกล่าว จะเป็นความผิดวินัยและลงโทษ
ตามมาตราใด

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า การปรับบทความผิดวินัย จะต้องปรับบทความผิดตาม
 กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิดหรือขณะเกิดเหตุ ส่วนจะปรับบทความผิดตามมาตราใด
 วรรคใดนั้น ต้องแล้วแต่รายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป ถ้าข้อเท็จจริงฟังได้ว่าทุจริต
 ในการสอบ หรือพยายามทุจริตในการสอบ ก็ควรปรับบทความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐาน
 ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง แต่ถ้าข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบ
 กรณีที่อาจเป็นความผิดเพียงฐานประพฤติชั่ว และหรือไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
 ฟังนี้ต้องแล้วแต่รายละเอียดข้อเท็จจริง

อนึ่ง สำหรับปัญหาเพิ่มเติมในตอนท้ายที่กล่าวถึงการขยายเวลาสอบสวน
 การรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน การสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม การสั่งให้หาหรือ
 ก.พ. และการรายงานเหตุที่ไม่อาจพิจารณาสั่งการให้เสร็จต่อปลัดกระทรวงคมนาคมนั้น ไม่ปรากฏ
 ยึดว่ากรมทางหลวงประสงค์จะหาหรือในประเด็นข้อใด สำนักงาน ก.พ. จึงยังไม่อาจพิจารณาให้
 ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นกร

(นายประวิณ ฅ นกร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

หมายเหตุ ให้พิมพ์มติคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0401/ว.50 ลงวันที่ 12 เมษายน 2511

ไว้ในหน้าต่อไปด้วยแล้ว

ที่ สร 0401/ว.50

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

12 เมษายน 2511

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ
เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

ด้วยสำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ให้อพิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการของ
กระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ แล้ว ปรากฏว่ามีข้าราชการจำนวนไม่น้อยกระทำผิดวินัยโดยทุจริตใน
การสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นสูงขึ้น แต่ส่วนมากผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษ
เพียงลดขั้นเงินเดือนเท่านั้น ซึ่ง ก.พ. ให้อพิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการกระทำผิดวินัยในการ
การสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นสูงขึ้นนี้เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำความเสียหายแก่
หลักการของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ประสงค์จะจัดสรรให้ข้าราชการที่มี
ความรู้ ความสามารถ และมีความประพฤติดีไว้ใช้ในราชการเป็นอย่างยิ่ง และเห็นว่า การที่
ข้าราชการทุจริตในการสอบนั้นไม่ว่าการกระทำจะไม่สำเร็จ เพียงพยายามทุจริตแต่ถูกจับได้เสียก่อน
ก็ตาม ถือได้แล้วว่าเป็นการกระทำผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา 84 (ข)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499 พึงได้รับโทษในสถานหนัก ตามมาตรา 84
มาตรา 87 หรือมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ซึ่งให้
กำหนดโทษไว้ ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาด และเรื่องนี้ ก.พ. ได้เคยมีมติขอให้
กระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ ควบคุมเกี่ยวกับการสอบให้เคร่งครัด และถ้าปรากฏว่ามีกา
รทุจริตในการสอบควรลงโทษในสถานหนักมาครั้งหนึ่งแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว 1/2502
ลงวันที่ 10 มกราคม 2502 แต่ไม่ผู้จะได้ผล ก.พ. จึงเห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในเรื่องนี้ หากคณะรัฐมนตรีจะให้พิจารณาอนุมัติให้กระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ กำชับข้าราชการ
ในสังกัดให้สังวรในเรื่องการทุจริตในการสอบ และถ้าข้าราชการผู้ใดทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบ
ก็ให้ลงโทษในสถานหนักแล้วก็จะเป็นการยับยั้งการทุจริตในเรื่องนี้ให้น้อยลงได้ทางหนึ่ง จึงเสนอมาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2511 ลงมติให้กระทรวง
ทบวงกรมต่าง ๆ กำชับผู้บังคับบัญชาให้ลงโทษแก่ข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ
ในสถานพัก

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) * มนูญ บริสุทธิ์
(นายมนูญ บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

มาตรา 97

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0709/137788

29 สิงหาคม 2521

เรื่อง ทารื้อเกี่ยวกับการสอบสวนข้าราชการตามมาตรา 97

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กส 0202/12383 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารื้อว่าการสอบสวนข้าราชการตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะต้องทำเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในทำนองเดียวกับการสอบสวนทางวินัยหรือไม่ เพราะเหตุใด ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ มีใช่เป็นการสั่งให้ออกเพราะกระทำผิดวินัย ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ซึ่งออกตามความในมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

หมายเหตุ เรื่องนี้ได้เวียนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบแล้วโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.
ที่ สร 0709/ว.19 ลงวันที่ 1 กันยายน 2521

ที่ สร 0709/167310

สำนักงาน ก.พ.

20 ตุลาคม 2521

เรื่อง การกลับเข้ารับราชการของผู้ได้รับนิรโทษกรรมตามกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมเจ้าท่า

อ้างถึง หนังสือกรมเจ้าท่า ค่วนมาก ที่ ศค 0503/3619 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมเจ้าท่าให้สั่งให้ช่างเขียนแบบ 2 ทักษะการกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาเกี่ยวกับเหตุการณ์เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 และต่อมาข้าราชการผู้นี้ได้ขอกลับเข้ารับราชการ เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำผิดดังกล่าว ทำให้ไม่มีมลทินมัวหมองและไม่มีการต้องออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ และกรมเจ้าท่าเห็นว่าในการกลับเข้ารับราชการครั้งนี้ข้าราชการผู้นี้มีสิทธิตามกฎหมายและจะต้องได้รับเงินเดือนในการที่ต้องถูกพักราชการ ตลอดจนการนับเวลาราชการในระหว่างถูกพักราชการด้วย จึงหารือว่าความเห็นของกรมเจ้าท่าดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องจะให้ปฏิบัติอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เมื่อข้าราชการผู้นี้ได้รับนิรโทษกรรมตามนัยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องในการชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ระหว่างวันที่ 4 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 พ.ศ. 2521 โดยให้พ้นจากความผิดและความรับผิดชอบโดยสิ้นเชิงแล้ว และไม่มีการต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ผู้บังคับบัญชาที่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งปัญหาห่านองนี้ ก.พ.เคยพิจารณาไว้แล้ว ดังปรากฏรายละเอียดตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ 16614/2500 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2500 ที่ส่งมาพร้อมนี้

ส่วนปัญหาเรื่องเงินเดือนและการนับเวลาราชการในระหว่างพักราชการนั้น มิใช่ปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยตรง ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้ และควรหารือไปทางกระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ณ นคร

(นายประวิทย์ ณ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. รักษาการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและห้องทุกซ์

โทร. 2819451

ที่ 16614/2500

สำนักงาน ก.พ.

6 สิงหาคม 2500

เรื่อง ผู้ได้รับนิรโทษกรรมและล้างมลทินที่ถูกสั่งพักราชการขอกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ 7288/2500 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2500

ตามที่หาข้อปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมและพระราชบัญญัติล้างมลทินเนื่องในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 ว่า ชำระราชการซึ่งถูกสั่งให้พักราชการในกรณีถูกฟ้องคดีอาชญาฐานกบฏและก่อการจลาจล เมื่อได้รับนิรโทษกรรมตามนัยแห่งมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 แล้วจะสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้เลยหรือจะต้องพิจารณาสอบสวนตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ก่อน นั้น

ก.พ.ให้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่าเมื่อผู้ที่ถูกฟ้องศาลฐานกบฏและก่อการจลาจลได้รับนิรโทษกรรมตามนัยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 โดยพระราชบัญญัตินั้นถือว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป และให้ผู้ให้โทษการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำผิดแล้วก็ไม่มียกเว้นความผิดที่จะต้องพิจารณาสอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนอีก ผู้บังคับบัญชาจึงสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้โดยไม่ต้องตั้งกรรมการขึ้นพิจารณาสอบสวนแต่อย่างใด

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมย์ประติษฐ์

(หลวงสุขุมย์ประติษฐ์)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ สร 0709/167648

สำนักงาน ก.พ.

20 ตุลาคม 2521

เรื่อง ท้าหรือกรณินายกรัฐมนตรีมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ ตามมาตรา 27 แห่ง
 ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2520

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปค. ค่วนที่สค. ที่ มท 0307/4047 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ท้าหรือว่านายกรัฐมนตรีให้อาศัยอำนาจตามมาตรา 27
 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2520 โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
 และของสภานโยบายแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ 27/2521 ลงวันที่ 29 กันยายน 2521 ให้อาศัย
 อำนาจการกระทำการปกครองออกจากราชการ กรณีเช่นนี้กรมการปกครองเพียงแต่รายงานการ
 สั่งลงโทษของนายกรัฐมนตรีให้ ก.พ.ทราบ หรือจะต้องดำเนินการประการใด และหากคำสั่ง
 ดังกล่าวถือว่าเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว
 ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ ตามมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามมาตรา 27 แห่งธรรมนูญการ
 ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2520 บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
 และของสภานโยบายแห่งชาติมีอำนาจสั่งการหรือกระทำการใด ๆ ให้ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการ
 กระทำของนายกรัฐมนตรีรวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เป็นคำสั่งหรือการกระทำหรือการ
 ปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย ฉะนั้น คำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตราดังกล่าว
 ให้อาศัยอำนาจการออกจากราชการ จึงน่าจะมิผลทำให้ข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้ถูกไล่ออกจากราชการแล้ว
 และกรมการปกครองควรรายงานให้ ก.พ.ทราบด้วย

ส่วนปัญหาที่ว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งไล่ออกจากราชการดังกล่าว มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ตาม
 มาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้หรือไม่นั้น เคยมีกรณี
 ข้าราชการพลเรือนที่ถูกหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีคำสั่งให้ออกจากราชการให้อุทธรณ์คำสั่ง
 คือ ก.พ. และ ก.พ.ได้พิจารณามิได้ว่า ตามมาตรา 103 และมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น บัญญัติให้สิทธิอุทธรณ์ และให้ ก.พ.พิจารณาอุทธรณ์

เฉพาะกรณีถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น การถูกสั่งให้ออกจากราชการตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับวันที่ 22 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 มาตรา 29 ให้นับคดีให้ถือเป็นคำสั่งที่ช่วยกฎหมาย ก.พ. ไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพิจารณาให้ มติ ก.พ. ดังกล่าวพอเทียบเคียงกับกรณีตามที่หาหรือไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 102, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0709/17033

สำนักงาน ก.พ.

26 ตุลาคม 2521

เรื่อง ข้าราชการข้าราชการร้องทุกข์

เรียน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก 0201/378 ลงวันที่ 18 มกราคม 2521

และ ที่ อก 0201/2078 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2521

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องทุกข์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 132 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ามติกร 5 กองควบคุมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม ให้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปี 2521 จึงหาหรือว่าการใช้สิทธิร้องทุกข์ดังกล่าวกระทำไปเพียงใด และผู้บังคับบัญชาระดับสูง มีทางที่จะเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของอธิบดีผู้บังคับบัญชาให้ประการใดหรือไม่ พร้อมทั้งส่ง เอกสารที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาของ ก.พ.ด้วย นั้น

ก.พ. ให้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนนั้นจะเกิดจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายหรือการใช้ดุลยพินิจก็ตาม หากเรื่องนั้น ๆ เป็นกรณีที่ไม่มิตติอุทธรณ์แล้ว ข้าราชการผู้นั้นก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กรณีตามข้อหาเรื่องนี้จึงมีสิทธิร้องทุกข์ได้

สำหรับปัญหาที่ว่าผู้บังคับบัญชาระดับสูงมีทางที่จะเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของอธิบดีผู้บังคับบัญชาให้ประการใดหรือไม่นั้น ก.พ. เห็นว่าผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2518) มีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้ กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงอาจสั่งการเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้

อนึ่ง สำหรับกรณีตามข้อหาหรือนี้ปรากฏว่าผู้รับแจ้งเหตุผลที่ผู้บังคับบัญชา
ไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปี 2521 เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2520 ผู้บังคับมีสิทธิร้องทุกข์
ต่อปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน 2520

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ให้ส่งคำร้องทุกข์และเอกสารที่เกี่ยวข้องคืนมา
พร้อมกับหนังสือนี้ เมื่อได้รับไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้วโปรดแจ้งให้สำนักงาน ก.พ.ทราบด้วย
จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นทร

(นายประวิทย์ ฅ นทร)

รองเลขาธิการ ก.พ. รักษาราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 102, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0709/171140

สำนักงาน ก.พ.

27 ตุลาคม 2521

เรื่อง ทารือกรณีข้าราชการร้องทุกข์

เรียน ปลัดกระทรวงยุติธรรม

อ้างถึง หนังสือ ลับ ค่วนที่สุด ที่ ยธ 0202/20204 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือว่าผู้อำนวยการกองยัตติศาสตร์และเจ้าหน้าที่ทรัพย์สิน
กรมบังคับคดี ได้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงยุติธรรมในการที่ไม่ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี
และเนื่องจากการไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปีนั้น เป็นอำนาจและดุลพินิจของอธิบดีกรมบังคับคดี
ผู้บังคับบัญชา กรณีเช่นนี้จะร้องทุกข์ตามมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ได้หรือไม่ และปลัดกระทรวงยุติธรรมจะมีอำนาจสั่งให้อธิบดีกรมบังคับคดี
ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยให้ประการใดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เรื่องการร้องทุกข์ ก.พ.ได้เคยพิจารณาและมีมติ
ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง
หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ไม่ว่าจะการปฏิบัติ
หรือไม่ปฏิบัติต่อคนนั้นจะเกิดจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือการใช้ดุลพินิจก็ตาม หากเรื่อง
นั้น ๆ เป็นกรณีที่ไม่มิสิทธิอุทธรณ์แล้ว ข้าราชการผู้นั้นก็มีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามมาตรา 102
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ส่วนปัญหาที่ว่าปลัดกระทรวงยุติธรรมจะมีอำนาจสั่งให้อธิบดีกรมบังคับคดี
ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยให้ประการใดหรือไม่นั้น ก.พ.ได้เคยพิจารณาและมีมติไว้ว่าผู้บังคับบัญชา
ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2518) มีอำนาจ
สั่งเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของผู้บังคับบัญชาขึ้นต้นได้ กรณีตามข้อหาเรื่องนี้ ปลัดกระทรวงยุติธรรม
ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จึงมีอำนาจสั่งเปลี่ยนแปลงข้อพิจารณาของอธิบดีกรม
บังคับคดีได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 89

ที่ สร 0709/174814

สำนักงาน ก.พ.

3 พฤศจิกายน 2521

เรื่อง หารือปัญหาการพิจารณาทำเนียบการหางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ 0204/20317 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2519

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่าข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนไว้ตามกฎหมายแล้ว ในระหว่างการสอบสวนพิจารณาให้ขอลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจให้ส่งอนุญาตให้ลาออกไปแล้วตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2519 กรณีจึงมีปัญหาว่า เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม เห็นควรลงโทษลดชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะทำได้ อย่างไร และควรกำหนดวันสั่งลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งตั้งแต่วันที่ใด ตั้งความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือ 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและให้ลาออกจากราชการไปแล้ว ตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้ โทยสั่งย้อนหลังไปเท่าที่จำเป็นให้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิฬ ฌ นคร

(นายประวิฬ ฌ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/182796

สำนักงาน ก.พ.

16 พฤศจิกายน 2521

เรื่อง การสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0803/57 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่ากรมป่าไม้ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานป่าไม้อำเภอศรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ปลัดอำเภอศรี ที่ดินอำเภอศรี ความมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จังหวัดมหาสารคาม ทั้งนี้ตามข้อเสนอบริษัทของจังหวัดมหาสารคาม แต่ต่อมาจังหวัดได้หักหัวว่าอธิบดีกรมป่าไม้ไม่ใช่อธิบดีกรมป่าไม้ของผู้ถูกกล่าวหา 2 คนที่สังกัดกรมการปกครองและกรมที่ดินไม่มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวน กรมป่าไม้จึงแจ้งจังหวัดมหาสารคามว่าเรื่องนี้อยู่ในอำนาจของจังหวัดที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเองได้ เพราะเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง ในทางปฏิบัติขึ้นต่อไป จังหวัดชอบที่จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ให้ดำเนินการต่อไป เพื่อเป็นการสอดคล้องและสมบูรณ์ตามกฎหมาย แต่ปรากฏว่าจังหวัดมิได้ดำเนินการแก้ไข และกรมการปกครองกับกรมที่ดินก็ไม่ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดเดียวกันดำเนินการ จึงหารือไปขอให้พิจารณาปัญหา 3 ข้อ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้ สำหรับข้อที่ว่าคำสั่งของ

กรมป่าไม้ดังกล่าวข้างต้นได้ดำเนินการไปถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายแล้วหรือไม่ และมีผลใช้บังคับเฉพาะรายป่าไม้อำเภอหรือไม่นั้น เห็นว่าอธิบดีกรมป่าไม้ไม่ใช่อธิบดีกรมป่าไม้ของผู้ถูกกล่าวหา และไม่มีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการต่างสังกัดสองคนนั้น คำสั่งกรมป่าไม้ดังกล่าวจึงไม่มีผลบังคับสำหรับรายปลัดอำเภอและที่ดินอำเภอ และมีผลใช้บังคับได้เฉพาะรายพนักงานป่าไม้อำเภอซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกรมป่าไม้

ส่วนข้อที่ว่า หากคำสั่งกรมป่าไม้ดังกล่าวใช้บังคับได้เฉพาะรายป่าไม้อำเภอ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการมานานแล้ว เนื่องจากเหตุขัดข้องดังกล่าวจะยกเลิกคำสั่งดังกล่าวเพื่อดำเนินการออกคำสั่งให้ถูกต้องจะทำได้หรือไม่ เพียงใต้นั้น เห็นว่าในเมื่อคำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้สำหรับป่าไม้อำเภอ จึงไม่มีเหตุอะไรที่จะยกเลิกคำสั่งนั้น

ส่วนข้อที่ว่า เนื่องจากข้าราชการผู้ถูกสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าวทั้ง 3 คน รวมทั้งกรรมการ ได้ย้ายไปอยู่ที่อื่นหมดและล่วงเลยมานานแล้ว หากเห็นควรระงับเรื่องไม่ดำเนินการสอบสวนต่อไป จะทำได้เพียงใดหรือไม่ หรือจะกระทำอย่างไรต่อไปนั้น เห็นว่า เมื่อให้มีการตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แล้วกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมีเจตนารมณ์มุ่งหมายให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาให้เสร็จสิ้นตามกระบวนการของกฎหมายที่ได้กำหนดไว้สำหรับกรณีนี้เมื่อปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนป่าไม้อำเภอได้ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนต่างสังกัดอีก 2 คน รวมอยู่ด้วย และกรมป่าไม้ไม่มีอำนาจสั่งสำหรับข้าราชการพลเรือนต่างสังกัด ก็ชอบที่จะแก้ไขคำสั่งเฉพาะคนที่ไม่ถูกต้องนั้นเสียให้ถูกต้องได้ ส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับตัวกรรมการสอบสวนนั้น เมื่อมีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นก็สั่งเปลี่ยนตัวกรรมการสอบสวนได้ และในทางปฏิบัติอาจทำความตกลงกับกรมเจ้าสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาคนอื่นเพื่อให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดเดียวกันร่วมทำการสอบสวนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/188913

สำนักงาน ก.พ.

28 พฤศจิกายน 2521

เรื่อง ทารอการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศบ 0204/19370 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารอว่า อ.ก.พ.จังหวัดพิจิตรให้พิจารณาลงมติตามมาตรา 86 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ให้ลงโทษให้ข้าราชการครู ซึ่งรับเงินเดือนระดับ 4 ตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอโพทะเลออกจากราชการ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรให้สั่งลงโทษดังกล่าวภายหลังจากที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งให้ผู้นี้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 แล้ว ดังนั้น คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตรที่สั่งลงโทษผู้นี้ตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัดจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพราะเหตุใด ถ้าคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการพิจารณาทางวินัยแก่ผู้นี้ต่อไปอย่างไร ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.ให้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่า เรื่องวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการครูเป็นไปตามลักษณะ 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และในลักษณะดังกล่าวมาตรา 86 ทวิ (2) บัญญัติว่า "สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 4 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้เป็นไปตามนั้น" บทบัญญัติดังกล่าว สาระสำคัญอยู่ที่ตอน อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา มีมติ ส่วนการสั่งการต่อไปเป็นเพียงการปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัดเท่านั้น ฉะนั้น เมื่อขณะที่ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา มีมติ ผู้นี้เป็นข้าราชการครู รับเงินเดือนระดับ 4 ซึ่ง อ.ก.พ.จังหวัดมีอำนาจพิจารณาได้ แม้ต่อมาผู้นี้จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 5 ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษให้ผู้นี้ ออกจากราชการตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัดได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา
(จินดา ณ สงขลา)
เลขาธิการ ก.พ.

กองกฤษฎีกาและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/191291

สำนักงาน ก.พ.

4 ธันวาคม 2521

เรื่อง ปัญหาการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ กค 0603/01736 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2521
และ ที่ กค 0603/12926 ลงวันที่ 6 กันยายน 2521

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณาข้อหาหรือ รวม 126 แผ่น

ตามหนังสืออ้างถึง หรือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า กรณีข้าราชการผู้หนึ่งถูก
เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอาญาในข้อหา ร่วมกันลักทรัพย์ในสถานที่ราชการ เป็นเจ้าพนักงาน
ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ สมคบกันนำสินค้าหนีภาษีเข้ามาในราชอาณาจักร และกรมตุลาการได้ตั้ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทาง วินัยในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่
ราชการ ผลการสอบสวนไม่มีหลักฐานว่าผู้กระทำความผิดที่สุดได้ตั้งยุติเรื่อง ต่อมาศาลอาญาได้
พิพากษาว่าผู้มีความผิดตามพระราชบัญญัติตุลาการ พุทธศักราช 2469 และถูกกักขังแทนค่าปรับ
แล้ว ภายหลังได้รับพระราชทานอภัยโทษ ต่อมาผู้นี้ได้ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการตามเดิม
จึงมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยเนื่องจากกรมตุลาการได้เคยสั่งแต่งตั้งกรรมการ
สอบสวนและยุติเรื่องในข้อหาทุจริตต่อหน้าที่ไปแล้ว แต่เมื่อศาลพิพากษามีความผิดตามพระราช
บัญญัติตุลาการซึ่งเป็นกรณีเรื่องเดียวกัน กรมตุลาการจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน
ข้าราชการผู้นั้นอีกได้หรือไม่ และถ้าทำได้จะตั้งข้อกล่าวหาฐานความผิดใด จึงหาหรือไปเพื่อถือเป็น
หลักปฏิบัติต่อไป นั้น

ก.พ. ให้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามเรื่องที่ทำรอนี้เห็นได้ว่ามูลกรณีเป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรมตุลาการย่อมสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย
ใหม่ในข้อหาที่ศาลพิพากษาลงโทษนั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/192804

สำนักงาน ก.พ.

8 ธันวาคม 2521

เรื่อง ทารอเกี่ยวกับคุณสมบัติทั่วไป

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 0204/11021 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2521
และ ศธ 0204/26223 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2521

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. เอกสารประกอบการพิจารณา 114 แผ่น
 2. ใบสมัครเข้ารับราชการ
 3. สมุดประวัติของผู้สมัครเข้ารับราชการ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารอกรณีข้าราชการครูสามัญซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2518 แต่ปรากฏว่าก่อนได้รับการบรรจุดังกล่าวผู้นี้ได้ทำการสมรสกับหญิงขณะที่เป็นพระภิกษุ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเห็นว่าไม่สมควรจะให้ผู้นี้ ออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติ เพราะเหตุเกิดก่อนที่จะเข้ารับราชการเป็นเวลาถึง 4 ปี และขณะนี้ได้ประพฤติตนเป็นคนดี กระทรวงศึกษาธิการจึงทราหรือว่า พฤติการณ์ของผู้นี้ดังกล่าว จะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้นี้ถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี และโดยที่ผู้นี้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2518 ซึ่งขณะนั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังใช้บังคับอยู่ ผู้นี้จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา 44 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 อยู่ก่อนได้รับการบรรจุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และจัดส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่แนบพร้อมกัน
หนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นกร

(นายประวิณ ฅ นกร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/196435

สำนักงาน ก.พ.

15 ธันวาคม 2521

เรื่อง ทารื้อปัญหาเกี่ยวกับการขอให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาทบทวนมติ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ฉบับ ส่วนมาก ที่ กค 0203/39272 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารื้อว่า อ.ก.พ.กระทรวงการคลังได้พิจารณากรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 86 ตรี และให้มีมติให้ออกจากราชการ แต่ก่อนที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุจะดำเนินการสั่งให้เป็นไปตามมติดังกล่าว ข้าราชการผู้ถูกสอบสวนได้ยื่นคำร้องขอความเป็นธรรมต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะประธาน อ.ก.พ.กระทรวงและคอปัดกระทรวงการคลัง โดยอ้างข้อเท็จจริงและเหตุผลต่าง ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติของ อ.ก.พ.กระทรวงอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่ามาตรา 86 ตรี ตรีบัญญัติว่า เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งให้เป็นไปตามนั้น ประกอบกับการขอความเป็นธรรมโดยการทบทวนมติของ อ.ก.พ.กระทรวงเช่นนี้มีลักษณะเป็นการอุทธรณ์มติของ อ.ก.พ.กระทรวง อันอาจทำให้เรื่องยืดเยื้อและขัดกับขั้นตอนของกฎหมายซึ่งควรที่จะอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ตามมาตรา 105 ดังนั้น ความเข้าใจของกระทรวงการคลังถูกต้องหรือไม่ นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ยังมีให้ออกคำสั่งตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง กระบวนการตามมาตรา 86 ตรี (1) ยังไม่เสร็จสิ้นเช่นนี้ ถ้า อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นว่ากรณีมีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่อาจทบทวนและมิตินิใหม่ได้ ทั้งนี้จะต้องพิจารณารายละเอียดตามท้องสำนวนและคำร้องของผู้ถูกกล่าวหาเป็นราย ๆ ไปว่าคำร้องนั้นมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใหม่หรือเพิ่มเติมที่เป็นสาระสำคัญนอกเหนือจากที่ อ.ก.พ.กระทรวงได้เคยพิจารณามติไปแล้วหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จันทา ณ สงขลา

(จันทา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองสุพรรณและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/202246

สำนักงาน ก.พ.

27 ธันวาคม 2521

เรื่อง ขอความเป็นธรรมเนื่องจากถูกไล่ออกจากราชการโดยไม่มีความคิด

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ 0204/30255 ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2521

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบเรื่อง 12 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าผู้ซึ่งเดิมรับราชการเป็นข้าราชการครู ให้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในการที่ถูกกรมการฝึกหัดครูสั่งไล่ออกจากราชการ แต่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาแจ้งผู้ร้องว่าหนังสือขอความเป็นธรรมดังกล่าวมิใช่หนังสืออุทธรณ์ตามกฎหมายที่คุรุสภาจะรับไว้พิจารณาให้ กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีฐานะเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา หนังสือร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวน่าจะเข้าลักษณะเป็นหนังสืออุทธรณ์ตามกฎหมายแล้ว จึงขอให้ ก.พ. พิจารณาว่าหนังสือขอความเป็นธรรมของผู้นี้เป็นหนังสืออุทธรณ์หรือไม่ ทั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นการพิจารณากรณีของข้าราชการครู ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคุรุสภาที่จะพิจารณา แต่อย่างไรก็ดีสำหรับการพิจารณาของ ก.พ. นั้น ก.พ. เคยรับพิจารณาอุทธรณ์ที่เขียนถึงนายกรัฐมนตรีและยื่นภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย โดยเห็นว่านายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ก.พ. โดยตำแหน่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องคืนมาพร้อมนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 122, 105, 90, 3

ที่ สร 0709/203636

สำนักงาน ก.พ.

29 ธันวาคม 2521

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในระหว่างอุทธรณ์

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0503/5009 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทวีหรือว่าสรรพสามิตจังหวัดน่าน ซึ่งถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2518 และให้อยู่รอมหมายงานจนถึงวันที่ 9 พฤษภาคม 2518 ต่อมาผู้ให้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และที่สุดกรมสรรพสามิตได้สั่งให้ผู้กลับเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2520 ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้สั่งการตามมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กรมสรรพสามิตเห็นว่าน่าจะเบิกจ่ายเงินเดือนในระหว่างออกจากราชการให้ผู้นี้ได้โดยตลอด แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าสำหรับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม ถึงวันที่ 8 กันยายน 2518 ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในกรมสรรพสามิตพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ยังไม่มีผลใช้บังคับ ช่วงนี้จะเบิกจ่ายเงินเดือนให้ผู้นี้ไม่ได้เพราะขัดกับมาตรา 18 วรรคสอง พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน ฯลฯ พ.ศ. 2505 กรมสรรพสามิตและกระทรวงการคลังให้พิจารณาปัญหานี้อีกครั้งหนึ่งแล้วต่างยืนยันความเห็นเดิม จึงขอให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัยเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป นั้น

ก.พ. ให้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีที่ได้มีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ไว้แล้วก่อนวันที่ 9 กันยายน 2518 ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และการพิจารณาอุทธรณ์ยังไม่เสร็จ อย่างเช่นกรณี ก.พ. ให้กำหนดตามมาตรา 122 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ว่า การดำเนินการต่อไปให้ผู้มีอำนาจ

พิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์
 นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
 (แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1006/ว.29 ลงวันที่ 15 กันยายน 2518) กรณีนี้
 จึงเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาคำเนิการตามมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. 2518 ในเมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับราชการตามมาตรา 105 และมาตรา 105
 วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา 90 มาใช้บังคับโดย
 อนุโลมเรื่อง เงินเดือนของผู้บังคับบัญชาต้องเป็นไปตามนัยที่บัญญัติไว้ในมาตรา 90 วรรคสอง แห่ง
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยอนุโลม ส่วนพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
 การจ่ายเงินเดือน ฯลฯ พ.ศ. 2505 มาตรา 18 วรรคสอง ที่บัญญัติว่า "ในกรณีที่
 นายกรัฐมนตรีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ผู้กลับเข้ารับราชการนั้นไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน
 ระหว่างที่ถูกออกจากราชการ" นั้น เป็นบทบัญญัติซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงจะนำมาใช้บังคับแก่กรณีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ
 ตามมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หาได้ไม่ และจะ
 ต้องใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แทน ทั้งนี้ตามนัยที่บัญญัติไว้ใน
 มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ฉะนั้นกรณีเช่นนี้จึงต้อง
 นำมาตรา 90 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาใช้
 บังคับโดยอนุโลมโดยตลอด และผู้ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ
 ตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2518 จนถึงวันก่อนวันกลับเข้ารับราชการ เสมือนว่าเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ
 ตามนัยที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. 2502

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินตา ณ สงขลา

(จินตา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 121, 92

ที่ สร 0709/16752

สำนักงาน ก.พ.

31 มกราคม 2522

เรื่อง การดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ค่วนมาก ที่ กค 0203/42270 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่ากรมสรรพากรตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ
 สอบสวนเจ้าหน้าที่สรรพากรอำเภอ 2 คน ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และพิจารณาเห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน
 ซึ่งเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่เป็นความจริง และได้สั่งกำชับให้สังวรในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 แล้วรายงานมา กระทรวงการคลังเห็นว่าบุคคลทั้งสองกระทำผิดวินัยควรได้รับโทษตัดเงินเดือน
 และเห็นว่าแม้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นจะได้สั่งยุติเรื่องไปแล้ว ปลัดกระทรวงก็ยังมีอำนาจตามมาตรา
 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษให้
 ดังนั้นจะเป็นการถูกต้องหรือไม่ ประการใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีเช่นปลัดกระทรวงมีอำนาจ
 ตามมาตรา 121 และมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นทร

(นายประวิณ ฅ นทร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/18697

สำนักงาน ก.พ.

5 กุมภาพันธ์ 2522

เรื่อง ปัญหาอำนาจลงโทษลดชั้นเงินเดือน 2 ชั้น ตามมาตรา 86 ทวิ

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง จำนวนที่ กค 0203/32214 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาเกี่ยวกับผู้มีอำนาจสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 - 4 ตามที่ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังมีมติตาม มาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ให้ลงโทษลดชั้นเงินเดือน 2 ชั้น และส่งเรื่องให้กรมผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเป็นผู้สั่งลงโทษ แต่กรมแจ้งว่าการลงโทษลดชั้นเงินเดือน 2 ชั้น กรมไม่มีอำนาจและไม่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงจึงไม่ให้สั่งลงโทษ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นว่าอำนาจการลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) นั้น เป็นเรื่องอำนาจทั่วไปของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามนัยมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ส่วนการลงโทษตามมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 เป็นเรื่องที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จะต้องสั่งการไปตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.จังหวัด วิเคราะห์เป็นการสั่งลงโทษตามอำนาจทั่วไปของผู้บังคับบัญชา

ดังนั้น กรณีที่กระทรวงการคลังหรือมาซึ่งเป็นเรื่องการสั่งลงโทษตามมาตรา 86 ทวิ เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังได้พิจารณามีมติให้สั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 - 4 ชั้นละ 2 ชั้น อธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา 44 แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับดังกล่าวจึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองยุทธวิธีและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/18698

สำนักงาน ก.พ.

5 กุมภาพันธ์ 2522

เรื่อง ทารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ ศธ 0802/43733 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าให้มีผู้ส่งบัตรสนเท่ห์ร้องเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรี ว่าข้าราชการผู้หนึ่งขณะดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา จังหวัดนครปฐม ได้กระทำการทุจริตค่อหน้าที่เกี่ยวกับเงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน และเมื่อทราบว่าคนจะต้องรับผิดชอบได้ยื่นใบลาออกจากราชการ ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แล้วปรากฏว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวมิมีความจริง แต่กรมสามัญศึกษาได้อนุญาตให้ผู้ยื่นลาออกจากราชการ ไปก่อนจะมีหนังสือร้องเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรี จึงหาหรือว่าจะดำเนินการทางวินัยกับผู้นี้ได้เพียงใด หรือไม่ พร้อมกับหาหรือเพิ่มเติมด้วยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงนั้นจะถือเอาวันใดเป็นวันถูกกล่าวหา ทั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า การพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ ถ้าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมิกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ อยู่ก่อนออกจากราชการ สำหรับกรณีนี้เรื่องเพิ่งจะปรากฏ หลังจากทีผู้ยื่นให้ออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัย แก่ผู้นี้ได้

ส่วนปัญหาที่ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
จะถือเอาวันใดเป็นวันถูกกล่าวหา นั้น สำนักงาน ก.พ. จะให้นำเสนอ ก.พ. พิจารณาและแจ้งผล
มาให้ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/18705

สำนักงาน ก.พ.

5 กุมภาพันธ์ 2522

เรื่อง ข้าราชการขอลาออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมสหกรณ์ ที่ กส 1203/1165 ลงวันที่ 29 มกราคม 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทราบว่ากรมส่งเสริมสหกรณ์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ กรณีต้องการหาว่ามีพฤติการณ์ต่อไปในทางไม่สุจริตหลายประการ
ต่อมาผู้ให้ยื่นใบลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2521 แต่กรมส่งเสริมสหกรณ์
ได้ให้ยับยั้งการลาออกไว้ก่อนตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 และการยับยั้งการลาออกดังกล่าวจะครบกำหนดสามเดือนในวันสิ้นเดือนกุมภาพันธ์
2522 หากการพิจารณาส่วนการสอบสวนผู้ไม่แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2522
กรมส่งเสริมสหกรณ์จะส่งอนุญาตการลาออกให้หรือไม่ หากได้จะมีปัญหาในการจ่ายเงินบำเหน็จ
บำนาญหรือไม่ประการใด ทั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้อำนาจผู้บังคับบัญชายับยั้งการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือน
สามัญลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นขอลาออก ฉะนั้น กรณีของผู้ซึ่ง
กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้ให้ยับยั้งการลาออกไว้ และจะครบกำหนดสามเดือนในวันสิ้นเดือนกุมภาพันธ์
2522 แม้การพิจารณาส่วนการสอบสวนผู้ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
กรมส่งเสริมสหกรณ์ก็จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้อีกมิได้ และแม้จะให้อนุญาตให้ลาออกจาก
ราชการไปแล้ว ถ้าการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้กระทำความผิดสมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก
หรือไล่ออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษดังกล่าวได้ ทั้งนี้
ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ส่วนข้อหาเรื่องการจ่ายเงินค่าเหมืองบ้านดงเดิมมิใช่ข้อหาตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ ควรหารือ
ไปทางกระทรวงการคลัง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ๗ นคร

(นายประวิทย์ ๗ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

หมายเหตุ

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคดีเรื่องนี้เป็นการตั้งคณะกรรมการตามมาตรา
86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2516

ที่ สร 0709/26195

สำนักงาน ก.พ.

20 กุมภาพันธ์ 2522

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับเรื่องวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0205/205 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากระทรวงมหาดไทยมีปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการทางวินัยข้าราชการ กล่าวคือจังหวัดได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนข้อเท็จจริงข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จังหวัดพิจารณาสั่งลงโทษตัดเงินเดือน และให้รายงานกรมเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้ถูกลงโทษ กรมเจ้าสังกัดเห็นว่าระดับโทษที่จังหวัดสั่งนั้นยังไม่เหมาะสมไม่ได้มาตรฐานระดับโทษ เห็นควรเพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น เรื่องอยู่ระหว่างเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้อนุมัติให้ผู้ถูกลงโทษลาออกจากราชการไปก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเพิ่มโทษ จึงหารือเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวรวม 2 ข้อ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. สำหรับข้อที่หารือว่า กรณีจังหวัดสั่งลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการแต่เรื่องยังอยู่ในระหว่างรายงานผู้บังคับบัญชามาลำดับชั้นจนถึง ก.พ. ต่อมาจังหวัดได้พิจารณาอนุมัติให้ผู้ถูกลงโทษลาออกจากราชการไปก่อน เช่นนี้จะขอด้วยระเบียบกฎหมายหรือไม่

สำนักงาน ก.พ.เห็นว่า ตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มิได้ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาสั่งอนุญาตการลาออกของข้าราชการพลเรือนที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแต่อย่างใด ฉะนั้น จังหวัดจึงสั่งอนุญาตการลาออกในกรณีนี้ได้

2. ส่วนข้อที่หารือว่า กรณีตาม 1 ผู้ถูกลงโทษให้ลาออกจากราชการไปแล้ว แต่ต่อมาผู้บังคับบัญชาเห็นว่าระดับโทษยังไม่เหมาะสม มีความเห็นให้เพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเพิ่มโทษให้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน
ที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้แก่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ให้กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษอยู่ก่อนออกจากราชการ สำหรับกรณีนี้หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้น
ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมิได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทางจังหวัด
ลงโทษเพียงตัดเงินเดือน และในชั้นพิจารณาของกรมเจ้าสังกัดก็เห็นควรเพิ่มโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน
ไม่ปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ
แต่อย่างใด ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิฬ ฅ นคร

(นายประวิฬ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 90, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0709/42900

สำนักงาน ก.พ.

20 มีนาคม 2522

เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างถูกพักราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0803/22775 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่าตามที่ ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งพนักงานป่าไม้ 4 (ตำแหน่งเลขที่ 3158 และเลขที่ 3722) เป็นตำแหน่งพนักงานป่าไม้ 5 แต่ปรากฏว่าผู้ครองตำแหน่งดังกล่าวได้ถูกกรมป่าไม้สั่งพักราชการตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 เลขานุการกรมป่าไม้เสนอให้พิจารณาย้ายข้าราชการทั้งสองนายดังกล่าวไปดำรงตำแหน่งอื่นเพื่อจะเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการผู้อื่นแทน จึงมีใญ่หาขอให้พิจารณาว่าการแต่งตั้งข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างพักราชการโดยทั่วไป และตามกรณีดังกล่าวข้างต้นให้ไปดำรงตำแหน่งอื่น จะดำเนินการได้หรือไม่เพียงใด

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การสั่งพักราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 90 นั้น มีกฎ ก.พ.ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา กำหนดไว้ในข้อ 3 ว่า ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ การพักราชการให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา ฉะนั้น ในระหว่างรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาจึงจะแต่งตั้งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการไปดำรงตำแหน่งใดหาได้ไม่

ส่วนกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสั่งพักราชการตามนัยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 มิใช่ปัญหาที่เกิดขึ้น

เนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยตรง
สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 75, 86 ทวิ, 87, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 7

(พ.ศ. 2518) ระเบียบว่าด้วยวันออกจากราชการ

ที่ สร 0709/47042

สำนักงาน ก.พ.

27 มีนาคม 2522

เรื่อง หารือกรณีข้าราชการขาดราชการ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง คำวนมาก ที่ ศค 0606/12800 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือกรณีเจ้าหน้าที่ธุรการ 2 แขวงทางนครราชสีมา 2 ลาหยุดราชการและขาดราชการหลายครั้งติดต่อกัน ซึ่งเขตทางนครราชสีมาได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนและกรมทางหลวงพิจารณาเห็นว่าผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ 2 ครั้ง ๆ แรกตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม ถึง 14 มีนาคม 2520 แล้วได้กลับมาปฏิบัติราชการในวันที่ 15 มีนาคม 2520 โดยมาให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน และตั้งแต่วันที่ 16 ถึง 25 มีนาคม 2520 ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อน ส่วนครั้งหลังละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคมถึง 2 พฤษภาคม 2520 เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 (2) ควรไล่ออกจากราชการ ดังนั้นถูกต้องหรือไม่ หากถูกต้อง กรมทางหลวงจะต้องมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ใด นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า การละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือเห็นว่าไม่มีความผิดอันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 75 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 (2) สำหรับกรณีของผู้นั้น เมื่อกรมทางหลวงเห็นว่าควรลงโทษไล่ออกจากราชการก็เป็น

กรณีที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา 86 ตรี ตามนัยที่บัญญัติไว้ในมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 และความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรนั้น มีมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว.125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503 กำหนดให้ถือเป็นหลักปฏิบัติลงโทษไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงให้ก็เพียงปลดออกจากราชการ

ส่วนการที่จะไล่ออกหรือปลดออกตั้งแต่วันใด ตามที่มีระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 4 กำหนดว่า "การสั่งลงโทษให้ออกปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่(2) การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการในกรณีความผิดละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น" หมายถึงว่า ถ้าเป็นกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยจนถึงวันออกคำสั่งลงโทษ ก็ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการคราวนั้นได้ แต่ถ้าเป็นกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน หลายครั้ง แต่ละครั้งไม่ติดต่อกัน และครั้งสุดท้ายไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยจนถึงวันออกคำสั่งลงโทษ ก็ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปได้เพียงตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการครั้งสุดท้ายโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย แต่ถ้าในขณะที่จะออกคำสั่งลงโทษ ผู้นั้นได้กลับมาปฏิบัติราชการความปกติก่อนแล้ว ก็ให้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหาได้ไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ณ นคร

(นายประวิทย์ ณ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/55553

สำนักงาน ก.พ.

12 เมษายน 2522

เรื่อง การดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ มท 0902/5029 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2520

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนราชการสอบสวน จำนวน 41 แผ่น

ความหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือกรณีเจ้าหน้าที่ธุรการ 1 เรือรบจังหวัดแพร่ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลายกรณีต่างกรรมต่างวาระกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยรวม 2 คำสั่ง ระหว่างการสอบสวนพิจารณา ผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกไปรับราชการทหารตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน 2520 คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนทั้งสองส่วน และผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ให้มีคำสั่งลงโทษลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2520 รวม 2 คำสั่ง โดยลงโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 2 เดือน ส่วนหนึ่ง และตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 3 เดือน อีกส่วนหนึ่ง โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งเป็นต้นไป กรมราชทัณฑ์เห็นว่ากรณีปัญหาเนื่องจาก ผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกไปรับราชการทหารแล้ว จึงหารือว่าการที่จังหวัดสั่งลงโทษไปดังกล่าวเป็นการชอบหรือไม่ ผลของคำสั่งลงโทษจะเป็นอย่างไร หากกรมราชทัณฑ์เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้นี้เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การจะดำเนินการลงโทษถึงให้พ้นจากราชการสมควรจะปฏิบัติอย่างไร จึงความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่ได้ออกจากราชการไปแล้วนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปด้วยเหตุใดก็ตาม เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86

หรือ 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ซึ่งมีอำนาจดำเนินการสั่งลงโทษได้ตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และการสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตักเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ในกรณีเช่นนี้สั่งให้มีผลย้อนหลังไปเท่าที่จำเป็นได้

กรณีเช่นนี้ถ้ากรมราชทัณฑ์เห็นว่าเหตุการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การจะดำเนินการลงโทษถึงให้ออกจากราชการ กรมราชทัณฑ์จะต้องรายงานให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณา และถ้าปลัดกระทรวงมหาดไทยผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกสั่งลงโทษซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัดผู้สั่งลงโทษ เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามนัยมาตรา 92 วรรคสาม ประกอบด้วยมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ส่งสำนวนการสอบสวนคืนมาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 86

ที่ สร 0709/73312

สำนักงาน ก.พ.

17 พฤษภาคม 2522

เรื่อง มาตรา 86 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน นายบุญธรรม หุ่นอยู่

อ้างถึง หนังสือของท่าน ลงวันที่ 4 เมษายน 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอทราบว่าตามมาตรา 86 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่บัญญัติว่า ผู้ใดถูกสั่งให้ออกตามาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ หมายถึงการถูกส่งโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ใช่หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า บทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงผู้ที่ถูกสั่งส่งโทษให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ที่ถูกสั่งส่งโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการด้วยแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประวีณ ฅ นคร

(นายประวีณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอู่ทหารเรือและเรือทุกยี่ห้อ

โทร. 2819451

ระเบียบว่าด้วยวันออกจากราชการ

ที่ สร 0709/80704

สำนักงาน ก.พ.

29 พฤษภาคม 2522

เรื่อง หารือปัญหาการสั่งปลดข้าราชการออกจากราชการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ พม 0701/2003 ลงวันที่ 30 เมษายน 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่า อ.ก.ม.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้พิจารณาอนุมัติให้ลงโทษปลดอาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ ออกจากราชการ ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับกรณีได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศแล้วไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ควรจะปลดออกจากราชการเมื่อใด นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เรื่องเกี่ยวกับวันออกจากราชการนี้ ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 4 กำหนดว่า "การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่ฯลฯ.....(2) การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการในกรณีความผิดละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้นฯลฯ" ฉะนั้น ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้นี้ให้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยจนถึงขณะที่จะออกคำสั่ง ก็เป็นกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษปลดออกจากราชการให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น แต่ถ้าปรากฏว่าผู้นี้ได้กลับมาปฏิบัติราชการก่อนแล้วและไม่ต้องด้วยข้อยกเว้นประการอื่นตามที่กำหนดในข้อ 4 แห่งระเบียบดังกล่าว ก็จะสั่งให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งหาได้ไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฒ นกร
(นายประวิทย์ ฒ นกร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและห้องทุกซ์

โทร. 2819451

มาตรา 121

ที่ สร. 0709/119052

สำนักงาน ก.พ.

1 สิงหาคม 2522

เรื่อง ข้าราชการครูขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497
เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ปกปัด ที่ ศธ 0802/40174 ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการครูตำแหน่งอาจารย์ 1 ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2515 เคยเป็นพนักงานธนาคารออมสินและถูกลงโทษให้ออกจากธนาคารเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2499 กรมสามัญศึกษาเห็นว่าผู้นี้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44 (9) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 โดยมีได้รับยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติอยู่ก่อนได้รับการบรรจุ ซึ่งข้าพเจ้าเรื่องนี้ปรากฏขึ้นขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังใช้บังคับ ก็ต้องดำเนินการตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 แต่โดยที่เรื่องเพิ่งปรากฏเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ใช้บังคับแล้ว และเป็นกรณีที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงขอให้ ก.พ. กำหนดวิธีดำเนินการ ดังรายละเอียดแนบมาแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าหากข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่กรมสามัญศึกษาแจ้งมาแล้ว ผู้ยอมเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการ และมีผลเท่ากับผู้นี้มีเหตุที่จะต้องออกจากราชการตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 อธิบดีกรมสามัญศึกษาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา จึงอาจอาศัยมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สั่งให้พ้นจากราชการตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ฌ นคร

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

(นายประวิฬ ฌ นคร)

โทร. 2819451

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ สร 0709/165268

สำนักงาน ก.พ.

4 ตุลาคม 2522

เรื่อง ทารุ้อหางปฏิบัติเกี่ยวกับมติของ อ.ก.พ.จังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ลับ - ค่วนมาก ที่ สพ 25/404 ลงวันที่ 28
กันยายน 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าผู้ช่วยพาณิชย์จังหวัดสุพรรณบุรี (ตำแหน่งระดับ 4)

ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีมีความเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนและให้น้ำ เรื่องนี้ปรึกษาหารือ
ที่ประชุม อ.ก.พ.จังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณา ที่ประชุมส่วนใหญ่มีความเห็นให้ออกจากราชการ
จึงหารือว่ามติของ อ.ก.พ.จังหวัดดังกล่าวจะถือเป็นมติของ อ.ก.พ.จังหวัดตามความในมาตรา
86 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 หรือไม่ และผู้ว่าราชการจังหวัด
ผูกพันต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นหรือไม่ ดังรายละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้เห็นว่ากรณีนี้ เมื่อคณะกรรมการสอบสวน
เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ และผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน มิใช่เป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา
86 เห็นว่าผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก จึงยังไม่
ต้องช่วยกรณีตามมาตรา 86 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดสั่งให้เป็นตามนั้น และสำหรับ อ.ก.พ.จังหวัดนั้นนอกจากจะมีหน้าที่ในกรณีตามมาตรา 86
ทวิ (2) แล้ว มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจให้ อ.ก.พ.จังหวัดมีหน้าที่ให้ความ
เห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดปรึกษาด้วย ฉะนั้น ในเมื่อเรื่องนี้ยังมีข้อเป็น

กรณีที่ถูกหมายกำหนดให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา และตามข้อหาเรียกแจ้งว่าผู้ว่าราชการ
จังหวัดนำเสนอบริษัทหรือที่ประชุม แม้ที่ประชุมส่วนใหญ่มีความเห็นให้ออกจากราชการแต่ก็ยังมีใช้
เป็นมติในกรณีตามมาตรา 86 ทวิ (2) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณียังเป็นเรื่องอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะต้อง เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอาจนำ
ความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัดมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอู่ธารณะและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/166957

สำนักงาน ก.พ.

9 ตุลาคม 2522

เรื่อง หารือปัญหาเงินเดือนเดือนสุดท้าย

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ 04/3480 ลงวันที่ 26 มกราคม 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือกรณีบุรุษไปรษณีย์โทรเลขผู้หนึ่ง ได้ถูกสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น จากชั้น 1,295 บาท ลงรับไม่ชั้น 1,220 บาท ตั้งแต่เดือนมกราคม 2520 เป็นต้นไป ต่อมา ทพตฯ รองนายกรัฐมนตรี สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ให้มีบัญชาให้กระทรวงคมนาคมเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเป็นให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข จึงได้สั่งลงโทษให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2520 เป็นต้นไป ดังนั้น เงินเดือนที่ถูกลดชั้นไปแล้วจะเรียกร้องขอคืนไม่ได้ เพราะต้องพับไป หรือว่า โทษลดชั้นเงินเดือนที่ลงไว้เดิมไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป และจะมีผลทำให้เกี่ยวกับเงินเดือนเดือนสุดท้ายของข้าราชการผู้นี้อย่างไร ถ้ามีผลทำให้ข้าราชการผู้นี้ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายชั้น 1,295 บาท ซึ่งเป็นอัตราก่อนถูกลงโทษลดชั้นเงินเดือน กรมไปรษณีย์โทรเลขจะต้องมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมก่อนหรือไม่ หรือถือว่าคำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือสลับคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนให้ไม่มีผลใช้บังคับไปในตัว ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ ทพตฯ รองนายกรัฐมนตรี สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ให้มีบัญชาตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ให้กระทรวงคมนาคมเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเป็นให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ซึ่งกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ได้มีคำสั่งลงโทษให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2520 อันเป็นเวลาก่อนที่จะประกาศใช้บังคับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 นั้น การสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษดังกล่าวนี้จึงเข้าข่ายเป็นการสั่งเพิ่มโทษ ซึ่งเข้าสาระมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และตามมาตรา 92 วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่จะต้องลงโทษตามมาตรา 86 ถ้ามีการตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้วก็ให้เป็นอันพับไป กรณีข้าราชการผู้นี้ ซึ่งถูกกรมไปรษณีย์โทรเลขสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ชั้น ตั้งแต่เดือนมกราคม 2520 เมื่อมีการสั่งเพิ่มโทษเป็นลงโทษให้ออกจากราชการตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โทษลดขั้นเงินเดือนเดิมจึงไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป และเงินเดือนที่ถูกลดขั้นไปแล้วก็ไม่ต้องคืนเพราะเป็นอันพับไปตามสาระแห่งบทบัญญัติมาตรา 92 วรรคสาม ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิฬ ฅ นคร
(นายประวิฬ ฅ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอู่ทรรณและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/172432

สำนักงาน ก.พ.

18 ตุลาคม 2522

เรื่อง ทหรือการคัดค้านกรรมการสอบสวน

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ค่วนมาก ที่ ศธ 0204/20246 ลงวันที่ 4
กรกฎาคม 2522

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา 35 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการครู ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 6 กรมอาชีวศึกษา ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับข้าราชการวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 และมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2520 ร่วมกัน ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำหนังสือคัดค้านกรรมการสอบสวนผู้หนึ่ง โดยยื่นหนังสือคัดค้านต่ออธิบดีกรมอาชีวศึกษา ซึ่งกรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุอันควรฟังได้ จึงได้มีคำสั่งถอนกรรมการที่ถูกคัดค้าน แล้วแจ้งให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทราบและดำเนินการต่อไป ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเห็นว่า การคัดค้านกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้อง เพราะผู้คัดค้านไม่ได้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อประธานกรรมการสอบสวน และกรมอาชีวศึกษาไม่ได้หารือกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงไม่อาจเปลี่ยนแปลงกรรมการตามที่กรมอาชีวศึกษาต้องการไปแล้วได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้รวม 5 ข้อ ดังรายละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ข้อที่หารือว่าถ้าผู้คัดค้านไม่ได้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อประธานกรรมการตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 แต่ยื่นโดยตรงต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จะทำให้คำคัดค้านเสียไปหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 กำหนดให้คัดค้านต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยให้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อประธานกรรมการ และเมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้วให้ประธานกรรมการส่งหนังสือคัดค้านนั้นไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาสั่งการโดยด่วน โดยมีให้ให้ประธานกรรมการพิจารณาคัดค้านนั้นแต่อย่างใด ฉะนั้น แม้จะไม่ให้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อประธานกรรมการ แต่ให้ยื่นโดยตรงต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ก็ไม่ทำให้คำคัดค้านนั้นเสียไป

2. ข้อที่หาหรือว่ากระทำการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันตามหนังสือ ก.พ. ที่ น.ว.3/2494 ลงวันที่ 29 มกราคม 2494 ที่องคมนตรีปรึกษาหารือเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการเพื่อให้เป็นกรรมการชุดเดียวกัน จะถือว่าทั้งกรมอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ให้แก่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 และสำหรับตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 6 ลงมา ตามมาตรา 44 (5) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และตามมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2520 บัญญัติว่าวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการครูให้เป็นไปตามลักษณะ 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยอนุโลม (มาตรา 44 และมาตรา 86 เป็นบทบัญญัติในลักษณะ 3) ฉะนั้น สำหรับกรณีของผู้ซึ่งเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 6 กรมอาชีวศึกษา นี้ อธิบดีผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงได้แก่อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ส่วนอธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีได้เป็นอธิบดีผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด และสำหรับเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันในกรณีข้าราชการพลเรือนต่างสังกัดที่มีกรณีกฎกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกันนั้น เป็นเพียงทางปฏิบัติที่ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทั้งสองฝ่ายจะทำความตกลงกัน เพื่อที่แต่ละฝ่ายจะได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการในสังกัดของตนให้เป็นผู้เป็นกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกันเท่านั้น

3. ข้อที่ห้าหรือว่าการที่กรมอาชีวศึกษาได้ตั้ง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนไปฝ่ายเดียว โดยไม่ปรึกษาหารือกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาคงที่ปฏิบัติในขณะแต่งตั้งกรรมการ จะเป็นการปฏิบัติโดยชอบด้วยระเบียบวิธีปฏิบัติหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า เรื่องนั้นในเมื่อได้มีการทำความตกลงกันตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคลชุดเดียวกัน เมื่อจะเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ในทางปฏิบัติก็ควรทำความตกลงเช่นเดียวกัน แต่ทั้งนี้ก็เป็นเพียงข้อที่ควรปฏิบัติ ไม่ใช่ข้อกฎหมาย

4. ข้อที่ห้าหรือว่า ถ้าผู้ถูกกล่าวหาสามารถยื่นคำคัดค้านกรรมการต่อผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางกรมอาชีวศึกษาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่ตนสังกัดอยู่ จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องยื่นคำคัดค้านนั้นให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาพิจารณาอีกทางหนึ่ง นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การคัดค้านกรรมการนั้น กฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 กำหนดให้คัดค้านต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเรื่องนี้อธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีได้เป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายทั้งกล่าวแล้วใน 2. ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่จำเป็นต้องคัดค้านกรรมการสอบสวนต่ออธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

5. ข้อที่ห้าหรือว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหา ข้าราชการสังกัดกรมอาชีวศึกษามีได้ยื่นคัดค้าน กรรมการต่อประธานกรรมการซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 แต่ยื่นต่ออธิการบดีกรมอาชีวศึกษา ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการโดยตรง อธิการบดีกรมอาชีวศึกษาจะมีอำนาจพิจารณาเหตุคัดค้านได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 5 กำหนดเกี่ยวกับเรื่องการคัดค้านกรรมการสอบสวนมีสาระสำคัญว่า การคัดค้านให้คัดค้านต่อผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้พิจารณาสั่งการส่วนที่กำหนดให้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อประธานกรรมการนั้นก็เพื่อที่ประธานกรรมการจะได้ทราบและส่งไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาสั่งการเท่านั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นหนังสือ

คัดค้านต่อประธานกรรมการ แต่ไปยื่นโดยตรงต่ออธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
 สอบสวนนั้น แม้จะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับดังกล่าว แต่ก็มิใช่เป็นสาระสำคัญถึงกับจะทำให้คำ
 คัดค้านนั้นเสียไปดังกล่าวแล้วใน 1. ประกอบกับเรื่องการเปลี่ยนกรรมการ ตั้งเพิ่มขึ้น หรือลดให้
 น้อยลงนั้น แม้จะไม่มีกฏการคัดค้านกรรมการเลย ก็เป็นอำนาจของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 ที่จะดำเนินการให้อยู่แล้วตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 7 ฉะนั้น เรื่องข้ออธิ
 บัติกรมอาชีวศึกษาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงมีอำนาจพิจารณาสั่งการเรื่องการคัดค้าน
 กรรมการสอบสวนนั้นได้ แต่ในทางปฏิบัติแล้วก็ควรจะไปตามนัยที่กล่าวใน 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา คืบมา
 พร้อมนี้แล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ๗ นคร

(นายประวิฬ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 85 กฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0709/190877

สำนักงาน ก.พ.

19 พฤศจิกายน 2522

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับอำนาจในการลงโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข จำนวนที่ สส 0204/310 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2522

ตามหนังสืออ้างถึง ขอรื้อว่าผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัด (ระดับ 7 - 8) และผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอ (ระดับ 4 - 6) จะเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง หรือผู้อำนวยการกอง ที่มีอำนาจในการลงโทษข้าราชการตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วย กฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) หรือไม่ประการใด โดยแจ้งว่ากระทรวงสาธารณสุขยังไม่มีขอรื้อมอบอำนาจตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และส่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2517 เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโดยที่โรงพยาบาลจังหวัดและโรงพยาบาลอำเภอมิได้เป็นส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2517 และผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัดและผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอไม่ได้รับมอบหมายให้บังคับบัญชาข้าราชการตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจังหวัดและผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภอจึงไม่เป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจในการลงโทษข้าราชการตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ฌ นคร

(นายประวิทย์ ฌ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/193787

สำนักงาน ก.พ.

22 - พฤศจิกายน 2522

เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม สับ ค่วนมาก ที่ ศค 0203/6426 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่ากรมการขนส่งทางบก รายงานการลงโทษตัดเงินเดือน
เจ้าหน้าที่ขนส่ง 5 จำนวน 10% มีกำหนด 4 เดือน กระทรวงคมนาคมพิจารณาเห็นว่ามิชอบเท็จจริง
เพิ่มเติมจากที่รายงาน และระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด จึงสั่งเรื่องให้กรมการขนส่ง
ทางบกพิจารณาใหม่ กรมการขนส่งทางบกพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงคมนาคม
โดยเห็นสมควรลงโทษลดเงินเดือน 1 ชั้น แต่โดยที่กรมให้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนไปแล้ว
จึงเสนอให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาออกคำสั่งเพิ่มโทษตามมัยมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กระทรวงคมนาคมเห็นชอบด้วยในระดับโทษ แต่
เห็นว่ากรมการขนส่งทางบกควรจะออกคำสั่งลงโทษให้เอง โดยยกเลิกคำสั่งเดิมที่ลงโทษตัดเงินเดือน
เพราะกรมการขนส่งทางบกเป็นผู้พิจารณาเองว่าระดับโทษควรจะสูงขึ้น มิใช่เป็นเพราะกระทรวง
คมนาคมเห็นควรเพิ่มโทษจากที่กรมการขนส่งทางบกพิจารณา กรณีไม่เข้าข่ายมาตรา 92 วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กรณีเช่นนี้จะดำเนินการตามความเห็น
ของกระทรวงคมนาคมดังกล่าวข้างต้นให้หรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า เรื่องการลงโทษนี้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ให้อำนาจการรายงานการลงโทษไว้ในมาตรา 92 วรรคหนึ่ง ว่า
เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้ส่งรายงานการลงโทษนั้นต่อ
ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงและบัญญัติในวรรคสอง
ต่อไปว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้หนึ่ง ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งตาม
วรรคหนึ่ง เห็นว่าการลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่ง

เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามควรแก่กรณีให้ สำหรับกรณีของผู้นี้ เมื่ออธิบดีกรมการขนส่ง
 ทางบกผู้บังคับบัญชาได้ใช้ดุลพินิจ สั่งลงโทษตัดเงินเดือนในกรณีกระทำผิดวินัยตามสำนวนเรื่อง
 ไปแล้ว และคำสั่งลงโทษนั้นก็คำสั่งที่ตั้งโดยผู้มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งได้รายงาน
 การลงโทษนั้นไปยังปลัดกระทรวงคมนาคมเรียบร้อยแล้ว กรณีเช่นนี้ถ้ากระทรวงคมนาคม
 เห็นว่าตามสำนวนเรื่องเดียวกันนั้น อธิบดีกรมการขนส่งทางบกใช้ดุลพินิจวินิจฉัยสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง
 และระดับโทษยังไม่เหมาะสมกับกรณีความผิด ก็เป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงคมนาคมที่จะ
 พิจารณาสั่งเพิ่มโทษ ตามมาตรา 92 วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ๗ นคร

(นายประวิทย์ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอู่ทหารและเรือทุกข

โทร. 2819451

มาตรา 75

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0709/776

3 มกราคม 2523

เรื่อง ทหารเรือปัญหาเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการคุรุสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ปกปิด ที่ ศส 0304/27952 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือว่าคำว่า "ละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า 15 วัน" ตามมติคณะรัฐมนตรี โดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว.125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503 หมายความว่าละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย หรือแม้จะกลับมาปฏิบัติราชการอีก แต่ถ้าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ก็อยู่ในความหมายแห่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาที่ ก.พ.เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า การละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แม้ภายหลังจะกลับมาปฏิบัติราชการอีก ก็เป็นการเพียงพอที่จะพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้แล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ก.พ.ถือว่าอยู่ในเกณฑ์อย่างเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/6712

สำนักงาน ก.พ.

11 มกราคม 2523

เรื่อง ขอรื้อกรณบัตรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ค่วนมาก ที่ กค 0603/13521 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2522

ความหนังสือที่อ้างถึง ให้หาหรือกรณีข้าราชการผู้หนึ่งถูกฟ้องคดีอาชญาฐานเป็น
 เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต กรมตุลาการได้มีคำสั่ง
 ให้ข้าราชการผู้หนึ่งพักราชการ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2519 ค่อมาคคีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษา
 ยกฟ้อง ข้าราชการผู้หนึ่งไ้ยื่นคำร้องขอกลับเข้ารับราชการตามเดิม กรมตุลาการเห็นว่า
 แม้ศาลจะพิพากษายกฟ้องทำให้ขาดข้อมูลที่จะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนฐานทุจริตต่อหน้าที่
 ราชการ แต่ยังมีมูลที่จะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนในความผิดฐานประมาทเลินเล่อทำให้
 ราชการเสียหายอย่างร้ายแรงได้ จึงหาหรือว่าการที่จะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนดังกล่าวนี้
 กรมตุลาการจะต้องสั่งให้ข้าราชการผู้หนึ่งกลับเข้ารับราชการเสียก่อน หรือจะแต่งตั้งกรรมการ
 สอบสวนโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการเสียก่อน เมื่อแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแล้วจะสั่ง
 ให้ข้าราชการผู้หนึ่งพักราชการในกรณีที่ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวนดังกล่าวได้อีกหรือไม่ และถ้า
 มีการสั่งพักราชการในกรณีถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวน หากในที่สุดจะต้องสั่งให้ข้าราชการผู้
 ออกจากราชการ จะต้องสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันพักราชการครั้งแรกหรือครั้งหลัง
 ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. สำหรับปัญหาที่ว่าเมื่อกรมตุลาการได้สั่งให้ข้าราชการผู้หนึ่งพักราชการเพราะ
 ถูกฟ้องคดีอาชญาฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการไว้ ค่อมาคคีถึงที่สุดโดยศาลพิพากษาให้ยกฟ้อง แต่กรมตุลาการ
 เห็นว่ายังมีมูลที่จะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนในความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็น
 เหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ในกรณีเช่นนี้กรมตุลาการ จะต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับ

ราชการเสียก่อนแล้วจึงจะแต่งตั้งกรรมการสอบสวนในความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนไปให้เลยโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการเสียก่อน นั้น

ก.พ. เห็นว่าโดยที่มาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติไว้ว่า ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้ถูกสั่งพักราชการมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ คำว่า "ไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น" นี้ มีความหมายว่าจะต้องมีการสอบสวนแล้วและผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้นั้นไม่มีกรณีต้องออกจากราชการ เช่น ไม่มีมลทินหรือมัวหมอง เป็นต้น ฉะนั้น เมื่อคดีถึงที่สุดศาลพิพากษาให้ยกฟ้อง และกรมตุลาการยังมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการตามปัญหาไว้ กรณีการสั่งพักราชการอันมีมูลเนื่องมาจากการถูกฟ้องคดีอาญาก็ย่อมหมดไป กรมตุลาการจึงต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ความหมายบทบัญญัติมาตรา 90 ข้างต้น และถ้าหากกรมตุลาการเห็นว่าผู้นั้นยังมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นโดยเห็นว่าเป็นผู้ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงแล้ว กรมตุลาการก็อาจแต่งตั้งกรรมการสอบสวนผู้นั้นต่อไปได้

2. ปัญหาที่ว่า เมื่อกรมตุลาการได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนในความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงแล้ว กรมตุลาการจะสั่งพักราชการแก่ข้าราชการตามปัญหานี้ได้อีกหรือไม่

ก.พ. เห็นว่าเรื่องการสั่งพักราชการนั้น มาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาสั่งให้กรณีจึงอยู่ในดุลพินิจของอธิบดีกรมตุลาการที่จะพิจารณา ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518)

ข้อ 2

3. ปัญหาที่ว่า ในกรณีที่มีการสั่งพักราชการในการที่ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงอีกครั้ง
และเมื่อปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าต้องสั่งให้ข้าราชการตามปัญหานี้ออกจากราชการแล้ว
จะสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่สั่งพักครั้งแรกหรือครั้งหลังนั้น

ก.ท.เห็นว่า โดยที่ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการ
พลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 2 และข้อ 4 กำหนดหลักปฏิบัติไว้ว่า การสั่งให้ออกจากราชการ
ตามมาตรา 46 มาตรา 59 มาตรา 96 มาตรา 97 มาตรา 98 มาตรา 99 หรือมาตรา 100
และการสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการนั้น ห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือ
ไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุสมควรสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก
ย้อนหลัง ก็ให้สั่งย้อนหลังไปจนถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ กรณีตามเรื่องนี้
จึงต้องดำเนินการตามระเบียบ ก.พ. ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/12363

สำนักงาน ก.พ.

24 มกราคม 2523

เรื่อง ทารอบัญหาการพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน บกปัด ที่ มท 0602/2187 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทวีหรือว่าจังหวัดขอนแก่นได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย พนักงานที่ดิน 4 อำเภอเมืองจัตวี จังหวัดขอนแก่น ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 และต่อมาให้สั่งให้ผู้ขึ้นพักราชการในวันที่ 20 เมษายน 2522 ระหว่างที่ถูกสั่งพักราชการและการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ กรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ 28 มิถุนายน 2522 แต่งตั้งให้ผู้ขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 งานโครงการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ กองหนังสือสำคัญ ต่อมาการสอบสวนทางวินัยแล้วเสร็จ ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นได้มีคำสั่งลงวันที่ 11 กันยายน 2522 ลงโทษให้ผู้ขึ้นออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัด ตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2522 ซึ่งเป็นวันที่พักราชการเป็นต้นไป จึงมีปัญหาว่าขณะออกคำสั่งลงโทษจังหวัดขอนแก่นยังเป็นผู้บังคับบัญชาตามนัยมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ของผู้ขึ้นหรือไม่ และกรณีก็ไม่น่าจะปรับเข้าให้กับมติ ก.พ. ซึ่งได้เคยตอบข้อหารือของกระทรวงศึกษาธิการว่ากรณีผู้ถูกกล่าวหาย้ายออกนอกเขตอำนาจบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ครบโตที่ผู้ถูกกล่าวหายังไม่ได้อนอบหมายหน้าที่การงานและเงินทางไปรับตำแหน่งใหม่ ให้ผู้บังคับบัญชาเดิมมีอำนาจสอบสวนพิจารณาต่อไปได้ เพราะกรณีของผู้ขึ้นเป็นการตั้งย้ายในระหว่างพักราชการ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าโดยที่มาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี สั่งให้ข้าราชการที่ถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม

หรือตำแหน่งในระดับเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ถูกสั่งพักราชการตำแหน่งดังกล่าวย่อมว่างลงแต่ชั่วคราวเงินเดือนไม่ว่าง ข้าราชการผู้ถูกสั่งพัก ราชการจึงพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เมื่อถูกสั่งพักราชการ ส่วนการย้ายข้าราชการพลเรือน สามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนั้น มาตรา 49 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการ บัญญัติว่า "การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ในกรมเดียวกัน หอ้งย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน" เมื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ มิได้เป็นผู้ดำรงตำแหน่งแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจย้ายผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการไป แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ ฉะนั้น คำสั่งกรมที่ดินซึ่งสั่งย้ายผู้ไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน 4 ในกองหนังสือสำคัญ จึงไม่มีผลใช้บังคับ ดังนั้น จึงหวัดขอนแก่นจึงยังเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้นี้ ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และสั่งลงโทษ ผู้นี้ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดขอนแก่นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นคร
(นายประวิณ ฅ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/12381

24 มกราคม 2523

เรื่อง ทหารเรือปัญหาเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ปกปิด ที่ สร 0201/739 ลงวันที่ 15 มกราคม 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาให้ทหารเรือปัญหาเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 ว่าด้วยเรื่องการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีปัญหาว่า คำว่า "ละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า 15 วัน" หมายความว่า ละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย หรือแม้จะกลับมาปฏิบัติราชการอีก แต่ถ้าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรที่อยู่ในความหมายแห่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว จึงขอให้สำนักงาน ก.พ.พิจารณาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาที่ ก.พ.เคยพิจารณาที่มีความเห็นไว้ว่า การละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แม้ภายหลังจะกลับมาปฏิบัติราชการอีก ก็เป็นการเพียงพอที่จะพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้แล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ก.พ.ถือว่าอยู่ในเกณฑ์อย่างเดียวกัน ซึ่งเรื่องนี้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาให้ทหารเรือไปทางสำนักงาน ก.พ.ด้วย และสำนักงาน ก.พ.ได้ตอบให้ทราบตามนัยดังกล่าวแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ๗ นคร

(นายประวิฬ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร. 0709/21070

สำนักงาน ก.พ.

7 กุมภาพันธ์ 2523

เรื่อง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมชนาธิปไตย

อ้างถึง หนังสือกรมชนาธิปไตย ที่ กค 0401/1888 ลงวันที่ 25 เมษายน 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมชนาธิปไตยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้าราชการผู้หนึ่ง ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 กรณีถูกกล่าวหาว่าเรียกเงินค่าออกแบบแปลนจำนวน 6% ของค่าก่อสร้างโรงงานและทำการกองกะปัดจากผู้รับจ้างเหมา ระหว่างสอบสวน คณะกรรมการรายงานว่าการสอบสวนพบข้อเท็จจริงว่าข้าราชการผู้นี้ได้ติดต่อเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการขายแบบแปลนการก่อสร้างดังกล่าว ขอให้เรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อแบบแปลนทุกรายเพิ่มจากราคาค่าแบบแปลนที่ทางราชการกำหนด และยังคงติดต่อเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการขอให้เพิ่มเติมราคาค่าก่อสร้างอีก 5% ของราคาค่าก่อสร้างจากผู้ซื้อแบบแปลนทุกรายอีกด้วย กรมชนาธิปไตยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้นี้ในกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นใหม่เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2521 แต่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวได้ออกภายหลังที่ผู้นี้ออกจากราชการไปแล้ว จึงหาหรือว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้นี้ในกรณีความผิดที่ปรากฏขึ้นใหม่จะมีผลใช้บังคับได้หรือไม่อย่างไร ตั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ก.พ.ได้พิจารณาปัญหาทำนองนี้แล้วมีความเห็นว่าการที่ข้าราชการพลเรือนมีกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ก.พ.ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น มาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินั้นดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด ฉะนั้น กรณีจึงควรเป็นไปตามหลักการแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

พลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด สำหรับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 มีหลักการว่า ผู้บังคับบัญชาไม่อาจลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการพลเรือนไปแล้วได้ ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจนำกรณีความผิดที่เกิดขึ้นขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 มาพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่ออกจากราชการไปแล้วได้ สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นว่าสำหรับเรื่องผู้นี้ ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่าเรียกเรื่องเงินค่าออกแบบแปลนจำนวน 6% จากผู้รับจ้างเหมา ซึ่งให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้เดิมก็ดี กรณีถูกกล่าวหาว่าคิดค่าขอให้เจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อแบบแปลนและขอให้เพิ่มเติมราคาค่าก่อสร้างอีก 5% ของราคาค่าก่อสร้างจากผู้ซื้อแบบแปลน ซึ่งเป็นความผิดที่ปรากฏขึ้นใหม่ก็ดี ตามเรื่อง เป็นกรณีความผิดที่เกิดขึ้นขณะใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ในเมื่อขณะนั้นผู้นี้ได้ออกจากราชการพ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการพลเรือนไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจนำกรณีความผิดดังกล่าวมาพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้นี้ต่อไปได้ ส่วนที่สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือเกี่ยวกับกรณีของผู้นี้ ตามหนังสือ ที่ สร 0709/47025 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2520 นั้น เป็นการตอบตามแนวทางที่ ก.พ. ให้ความเห็นไว้เดิม แต่บัดนี้ ก.พ. ให้ความเห็นใหม่ดังกล่าวข้างต้นแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ณ นคร

(นายประวิณ ณ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/21071

สำนักงาน ก.พ.

7 กุมภาพันธ์ 2523

เรื่อง ทหารเรือชกกฎหมายและทางปฏิบัติ.

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ค่วนมาก ที่ กค 0803/1652 ลงวันที่ 31 มกราคม 2523

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบเรื่อง รวม 3 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นทำการสอบสวนอศิตสมุหบัญชีอำเภอ 4 อำเภอท่าคันโท ในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จแต่ได้บันทึกรายงานผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ให้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนที่จังหวัดจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาไว้ก่อนแต่อย่างใด จึงเห็นควรยุติการดำเนินการทางวินัย ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์เห็นชอบด้วยและส่งเรื่องให้กรมสรรพากรพิจารณา กรมสรรพากรจึงหารือข้อกฎหมายและทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเห็นว่าความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวข้างต้นถูกต้องแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า การพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ ถ้าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมิกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษอยู่ก่อนออกจากราชการ สำหรับกรณีเมื่อผู้ให้ลาออกจากราชการไปก่อนที่จังหวัดจะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาอยู่ก่อนแต่อย่างใด ผู้บังคับบัญชาที่ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ให้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ส่ง เอกสารประกอบเรื่องคืนมาพร้อมนี้

ทวยแก้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/21072

สำนักงาน ก.พ.

7 กุมภาพันธ์ 2523

เรื่อง ทารื้อข้อกฎหมายและการปฏิบัติในการพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ลับ ที่ กส 0803/749 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2521

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้พิจารณาปัญหากรณี พนักงานป่าไม้ 3 ซึ่งกรมป่าไม้ได้
สั่งลงโทษให้ผู้นอกจากราชการตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2519 แต่ก่อนหน้านั้นผู้นี้มีกรณีถูกกรมป่าไม้สั่งแต่งตั้งคณะ
กรรมการสอบสวนตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497
เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2516 อยู่อีกเรื่องหนึ่ง ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาตอบข้อหาหรือของกรมป่าไม้
โดยมีความเห็นว่า กรมป่าไม้ยังมีอำนาจตามมาตรา 121 มาตรา 89 มาตรา 86 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษไล่อหรือปลดผู้นอกจาก
ราชการตามมาตรา 84 หรือมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2497 ในความผิดสำนวนหลังได้ แต่กรมป่าไม้เห็นว่าน่าจะนำความผิดตามสำนวนหลัง
มาใช้ลงโทษผู้นี้อีกไม่ได้ จึงขอให้ ก.พ. พิจารณาปัญหาอีกครั้งหนึ่ง ตั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้ว มีความเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีตามบทเฉพาะกาล
มาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งบัญญัติให้ผู้นับตั้งบัญชา
ตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการ เพื่อสั่งลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้
อยู่ในขณะกระทำความผิด กรณีจึงควรเป็นไปตามหลักการแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด ซึ่งกรณีของผู้นั้นนี้ให้แก่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2497 ซึ่งมีหลักการว่าผู้บังคับบัญชาไม่อาจลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน
ที่พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการพลเรือนไปแล้วได้ ดังนั้นผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจนำกรณีความผิด
ตามสำนวนหลังซึ่งผู้กระทำความผิดวินัยขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497
ยังใช้บังคับมาพิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้นี้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วได้

จงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ฅ นคร

(นายประวิฬ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/22642

สำนักงาน ก.พ.

12 กุมภาพันธ์ 2523

เรื่อง ข้าราชการท้องถิ่นที่อาญา

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

อ้างถึง หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ รอ 04/21 ลงวันที่ 24 มกราคม 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดร้อยเอ็ดให้มีหนังสือ ที่ รอ 04/20

ลงวันที่ 24 มกราคม 2523 ถึงกรมสรรพากรแจ้งเรื่องสมุหบัญชีอำเภอ 4 อำเภอโพธิ์ชัย ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอาญาร่วมกับผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลให้โทษประกันตัว ผู้กลับไปปฏิบัติราชการโดยไม่ได้รับสั่งพักราชการหรือตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อมาศาล ฎีกาพิพากษาจำคุก 6 (ศาลจังหวัดร้อยเอ็ด) ให้พิพากษายกฟ้องโจทก์ทุกข้อหา จังหวัดเห็นว่าผู้ นี้ไม่มีความผิดจึงไม่ได้ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย และหารือไปขอให้กรมสรรพากรพิจารณา สั่งการไปยังจังหวัดว่ากรณีนี้จะต้องตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือไม่ และในเวลาเดียวกัน จังหวัดได้ส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวไปให้สำนักงาน ก.พ.ทราบ และขอให้สั่งการเกี่ยวกับเรื่อง จะต้องตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือไม่มายังจังหวัดด้วย นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ตามมาตรา 86 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควร สอบสวนให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน....." กรณีเช่นนี้จึง เป็นเรื่องอยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจดังกล่าวที่จะพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวน หรือไม่ และเรื่องนี้จังหวัดก็ได้ขอให้อธิบดีกรมสรรพากรซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 พิจารณาด้วยแล้ว สำนักงาน ก.พ.จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/25372

สำนักงาน ก.พ.

15 กุมภาพันธ์ 2523

เรื่อง อำนวยการที่ อ.ก.พ.จังหวัดกับ อ.ก.พ.กระทรวง

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0203/43354 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2522

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอทราบผลการพิจารณาเรื่องที่หาข้อว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดซึ่งเป็นตำแหน่งระดับ 4 ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 คณะกรรมการสอบสวนเห็นควรให้ออกจากราชการ แต่ในระหว่างสอบสวนข้าราชการดังกล่าวให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยสรรพากรจังหวัดอีกจังหวัดหนึ่ง จังหวัดเดิมจึงส่งสำนวนไปให้จังหวัดใหม่และผู้ว่าราชการจังหวัดใหม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน คณะกรรมการถือเอาการสอบสวนเดิมเป็นหลักแต่เห็นควรให้ออกจากราชการฐานมีมลทินหรือมีหมองผู้ว่าราชการจังหวัดได้รายงานมากรมสรรพากร และกรมสรรพากรได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังพิจารณาตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2520) โดยมีได้มีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องระดับโทษ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังเห็นว่า การพิจารณาโทษรายนี้ยังไม่แน่ชัดว่าจะเป็นอำนาจของ อ.ก.พ.จังหวัดหรือ อ.ก.พ.กระทรวง ถ้า อ.ก.พ.กระทรวงการคลังพิจารณาเสียเลยจะมีผลอย่างไรหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 มาตรา 86 ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติเกี่ยวกับการส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงและ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา สำหรับกรณีที่ถูกสอบสวนเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 4 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคซ้อนกันอยู่ กล่าวคือ มาตรา 86 ทวิ (1) บัญญัติ

สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 11 ลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาและมาตรา 86 ทวิ (2) ก็บัญญัติสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 4 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา แต่เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามลำดับแล้ว จะเห็นได้ว่ากรณีผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาตามมาตรา 86 ทวิ (2) และมาตรา 86 ทวิ วรรคสอง ยังได้บัญญัติถึงกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด ก็ให้นำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ประกอบกับมีมาตรา 92 บัญญัติถึงการรายงานการลงโทษการสั่งให้ออกจากราชการหรือการดำเนินการทางวินัยตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงอีกขั้นตอนหนึ่งด้วย ซึ่งถ้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนแล้วอาจไม่มีกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงจะฟ้องพิจารณาก็ได้ เช่น เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา และ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติแล้ว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มิได้มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด และปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาก็มิได้มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ไม่มีกรณีที่ฟ้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ไม่ใช่ว่าแม้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาแล้วก็ยังจะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาทุกกรณี ฉะนั้น สำหรับกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การดำเนินการตามลำดับขั้นตอนโดยส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาตามมาตรา 86 ทวิ (2) น่าจะเป็นการเหมาะสมและตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดีกว่าการที่จะส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ณ นคร

(นายประวิทย์ ณ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอู่ทหารและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/25376

สำนักงาน ก.พ.

15 กุมภาพันธ์ 2523

เรื่อง ทหารเรือผู้หาการลงโทษข้าราชการหลังจากเกษียณอายุ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0703/966 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2522

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสอบสวน จำนวน 1 แฟ้ม

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอทราบผลการพิจารณาเรื่องซึ่งกรมป่าไม้หาหรือว่า
ป่าไม้อำเภอตรี จังหวัดนครราชสีมา มีการฉ้อโกงกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูก
ดำเนินคดีอาญาในข้อหาเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ คดีอาญา
พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง จังหวัดนครราชสีมาได้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้
คณะกรรมการสอบสวนเห็นควรลงโทษให้ผู้นี้ออกจากราชการตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 จังหวัดนครราชสีมาจึงส่งเรื่องมา และ อ.ก.พ.
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาอนุมัติให้ลงโทษไล่ผู้นี้ออกจากราชการ แต่ปรากฏว่าผู้นี้
ให้ออกจากราชการเหตุสูงอายุไปก่อนตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2515 แล้ว และมีได้มีการสั่งให้ผู้นี้
พักราชการแต่อย่างใด ดังนั้นจะสั่งลงโทษผู้นี้ซึ่งสันนิษฐานความเป็นข้าราชการไปแล้วให้หรือไม่
คงความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีที่ผู้นี้มีการฉ้อโกงกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังใช้บังคับ
และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ผู้นี้ยังนับอายุไม่อาจลงโทษ
ทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่สันนิษฐานจากการเป็นข้าราชการพลเรือนไปแล้วได้ ฉะนั้น
ถ้ามิได้มีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และปรากฏว่าผู้นี้เกษียณอายุ
ออกจากราชการไปแล้ว ผู้นี้ยังนับอายุก็ไม่อาจนำกรณีความผิดที่กระทำขณะที่พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังใช้บังคับมาลงโทษทางวินัยแก่ผู้นี้ได้ตนเองเดียว
กับที่ ก.พ. ได้พิจารณาความเห็นไว้ในอีกกรณีหนึ่ง ซึ่งให้เรียนมาตามหนังสือลับ ที่
สร 0709/21072 ลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2523

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ฅ นคร

(นายประวิฬ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/58336

สำนักงาน ก.พ.

4 เมษายน 2523

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ส่วนที่สี่ ที่ กส 0703/145 ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมป่าไม้ได้สั่งให้ข้าราชการ 3 คน ร่วมกันสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบัตรสนเท่ห์หรือเรียนกล่าวหาข้าราชการผู้หนึ่ง ผลการสืบสวนปรากฏว่ากรณีมีมูล กรมป่าไม้จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนส่วนมากมีความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิด ควรลงโทษภาคทัณฑ์ กรมป่าไม้เห็นว่าเป็นการบกพร่องเล็กน้อยจึงให้ว่ากล่าวตักเตือน ต่อมาผู้ยื่นฟ้องอธิบดีกรมป่าไม้และกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นจำเลยต่อศาลอาญาในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หมิ่นประมาท ทำเอกสารเท็จ แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ และสาธุนักได้สามมูลฟ้อง จึงหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้ไป 3 ข้อ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ข้อที่หารือว่า การที่เจ้าพนักงานดังกล่าวไปปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา จะมีกฎหมายฉบับใดให้ความคุ้มครองเจ้าพนักงานดังกล่าวไม่ให้ถูกฟ้องคดีจากข้าราชการ เช่น การกระทำของผู้นี้หรือไม่ นั้น

ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่มีบทบัญญัติห้ามข้าราชการพลเรือนฟ้องคดีอาญาแก่ผู้บังคับบัญชาหรือข้าราชการด้วยกัน ส่วนจะมีกฎหมายอื่นใดให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ ควรหารือทางกรมอัยการ

2. ข้อที่หารือว่า การที่ผู้ยื่นคำเนิ่นคดีแก่ผู้บังคับบัญชาและเจ้าพนักงาน จะมีความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตราใด และความผิดกระทบสิทธิหรือไม่ นั้น

ขอเรียนว่า วินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่มีข้อห้ามดังกล่าวแล้วข้างต้น ส่วนการที่จะพิจารณาว่าพฤติการณ์ของผู้จะเป็นความผิดวินัยตามมาตราใดหรือไม่ เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริง สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้

3. ข้อที่หาหรือว่า การคำเนมิคดีดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 107 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ เพราะผู้ให้ถูกกล่าวตักเตือนตามมาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่เป็นผู้ถูกลงโทษตามมาตรา 107 แต่อย่างใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 107 เป็นเรื่องการให้สิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และในระหว่างที่ยังมิได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง สิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองของผู้ถูกลงโทษตามความในมาตรา 107 ยังไม่ทำให้บังคับ ตามมติที่บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล มาตรา 120 และเรื่องนี้ก็เป็นกรณีที่ผู้ให้ฟ้องคดีอาญาต่อศาลอาญา มาตรา 107 นี้จึงไม่เกี่ยวกับปัญหานี้แต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ๗ นคร

(นายประวิทย์ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0708/66818

สำนักงาน ก.พ.

16 เมษายน 2523

เรื่อง การร้องลงโทษทางวินัยข้าราชการ

เรียน ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือองค์การส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทย ที่ สร 2101/443 ลงวันที่ 2 เมษายน 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง การร้องขอพนักงานองค์การส่งเสริมการค้าแห่งประเทศไทย ถูกพนักงานอัยการฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญา ข้อหาปลอมและใช้เอกสารปลอม และศาลแขวงพระนครเหนือพิพากษาว่าจำเลยผิดตามฟ้อง จำคุก 2 เดือน ปรับ 4,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพคดีโทษถึงหนึ่ง คงจำคุก 1 เดือน และปรับ 2,000 บาท โทษจำคุกให้รอไว้ 1 ปี ว่าควรจะลงโทษทางวินัยพนักงานผู้นี้สถานใด นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า การที่พนักงานผู้นี้ ให้พิมพ์บัตรชมการแสดงกายกรรมปลอม ขึ้น 100 บาท จำนวน 2 ฉบับ และใช้เอกสารปลอมดังกล่าว โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่สมาคมธรรมศาสตร์ผู้จัดนั้น ถือได้ว่าเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 81 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนี้ มาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก....." ฉะนั้น กรณีของผู้นี้ผู้บังคับบัญชาจึงอาจพิจารณาโทษอย่างน้อยให้ออกจากราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ๗ นคร

(นายประวิณ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 24

ที่ สร 0709/74478

สำนักงาน ก.พ.

25 เมษายน 2523

เรื่อง ขอให้ยืนยันคุณสมบัติของข้าราชการพลเรือน

เรียน นาย

อ้างถึง หนังสือของท่านลงวันที่ 8 เมษายน 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้ออกหนังสือรับรองว่าการที่ท่านถูกกรมส่งเสริมสหกรณ์
สั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวามองตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางวินัย และไม่ทำให้ขาดคุณสมบัติ
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้ตรวจสอบแล้ว ขอเรียนว่าการที่กรมส่งเสริมสหกรณ์สั่งให้ท่าน
ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวามองตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2497 โดยคำสั่งกรมส่งเสริมสหกรณ์ ที่ 694/2518 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน
2518 นั้น ไม่ใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัย ท่านจึงไม่ขาดคุณสมบัติทั่วไปที่จะเข้ารับ
ราชการเป็นข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 24 (12) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ประวิง ณ นคร

(นายประวิง ณ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0708/87156

สำนักงาน ก.พ.

21 พฤษภาคม 2523

เรื่อง การลงโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สส 0303/19 ลงวันที่ 16 มกราคม 2523

สิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวนการสอบสวน รวม 15 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง รายงานการลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ช่วยพยาบาล 2

โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ กรณี ขาดราชการเมื่อวันที่ 8

สิงหาคม 2522 โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ไปยัง ก.พ. นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โทษภาคทัณฑ์นั้นพอสมควรแก่กรณีแล้ว แต่โดยที่

โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น มิใช่เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองหรือแผนกตามนัยแห่ง

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 แต่เป็นเพียงหน่วยงานหนึ่ง

ที่ขึ้นตรงต่อกองสุขภาพจิต ฉะนั้นนายแพทย์ผู้อำนวยการจึงมิใช่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ และ

ไม่มีอำนาจลงโทษข้าราชการตามนัยแห่งมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ. 2518 คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ของนายแพทย์ผู้อำนวยการ ที่ 76/2522

ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2522 ไม่มีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย ก.พ. จึงมีมติให้ผู้ช่วยพยาบาล

กองสุขภาพจิตออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ข้าราชการผู้นี้เสียใหม่ได้เป็นการถูกต้อง อย่างไรก็ดี

เพื่อมิให้ปัญหาทำนองนี้เกิดขึ้นได้อีกต่อไป ควรให้อธิบดีกรมการแพทย์มอบหมายให้นายแพทย์

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลต่าง ๆ ในสังกัดบังคับบัญชาข้าราชการในโรงพยาบาลนั้น ๆ ตามที่

บัญญัติไว้ในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะทำ

ให้มีอำนาจลงโทษข้าราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามมติ ก.พ.ดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการแล้ว
ขอได้โปรดแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่ง 2 ชุด ไปให้สำนักงาน ก.พ.ด้วย จักขอบพระคุณมาก หรือมี
ให้ส่งสำนวนการสอบสวน รวม 15 แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/89971

สำนักงาน ก.พ.

26 พฤษภาคม 2523

เรื่อง สภาพและฐานะของข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออก ปลดออก ไล่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0503/4367 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงการคลัง
พิจารณาวางหลักเกณฑ์การจ่ายเงินคืนให้แก่ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการโดยไม่
ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกรณีดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงสภาพและฐานะของข้าราชการที่ถูกสั่ง
ให้ออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเสียก่อน จึงขอให้ ก.พ.ตีความและพิจารณา
วินิจฉัยว่าคำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก ไล่ออกอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะมีผลให้ข้าราชการ
ต้องออกจากราชการตามความในมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 หรือไม่ เพียงใด และเมื่อได้มีการเพิกถอนคำสั่งให้ออก ปลดออก ไล่ออก
อันไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นแล้ว คำสั่งอันไม่ชอบด้วยกฎหมายจะมีผลใช้บังคับได้หรือไม่ เพียงใด
จะเสียเปล่ามาแต่ต้นหรือไม่ หรือจะมีผลตั้งแต่วันที่ได้มีการเพิกถอนคำสั่ง ดังความละเอียด
แจ้งอยู่แล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกที่ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมายไม่มีผลบังคับตามกฎหมายมาแต่ต้น จึงไม่ทำให้ข้าราชการผู้ถูกลงโทษต้องออกจาก
ราชการตามมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเมื่อ
คำสั่งดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายแล้ว โทษนิโทษก็ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งยกเลิกคำสั่ง
อันไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น แต่เพื่อให้สะดวกในทางปฏิบัติก็อาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วย
กฎหมายดังกล่าวเสียได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิญ ๗ นคร

(นายประวิญ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/59992

สำนักงาน ก.พ.

26 พฤษภาคม 2523

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการที่ได้รับการยกโทษ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง จำนวนที่ 03/282 ลงวันที่ 14 มกราคม 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมบัญชีกลางมีปัญหาการจ่ายเงินเดือนกรณีข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 1 วิทยาลัยครูเพชรบุรี ซึ่งถูกกรรมการฝึกหัดครูสั่งปลดออกจากราชการ ต่อมาผู้นั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคุรุสภา ขณะเดียวกันกรรมการฝึกหัดครูได้รายงานการลงโทษดังกล่าวไปยังปลัดกระทรวงศึกษาธิการในระหว่างคุรุสภากำลังพิจารณาอุทธรณ์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ยกโทษ และบุคคลผู้นี้ได้กลับเข้ารับราชการแล้ว กับกรณีข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการระดับ 3 ซึ่งถูกมหาวิทยาลัยขอนแก่นสั่งให้ออกจากราชการฐานมีลทินหรือมีอาชญากรรม ผู้นั้นอุทธรณ์คำสั่งคือ ก.ม. ในระหว่าง ก.ม. กำลังพิจารณาอุทธรณ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งดังกล่าวและบุคคลผู้นี้ได้กลับเข้ารับราชการตามเดิม โดยทั้งสองกรณีได้มีการยุติการพิจารณาอุทธรณ์ จึงหาหรือว่าข้าราชการทั้งสองรายจะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ถูกปลดและให้ออกจากราชการหรือไม่เพียงใด นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการทั้งสองรายนี้จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ออกจากราชการหรือไม่นั้น ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฌ นคร

(นายประวิทย์ ฌ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 85, 86, กฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0709/112736

สำนักงาน ก.พ.

4 กรกฎาคม 2523

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับอำนาจการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน อธิบดีกรมการแพทย์

อ้างถึง หนังสือกรมการแพทย์ ที่ สส 0301/1669 ลงวันที่ 7 เมษายน 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอรื้อปัญหาเกี่ยวกับวินัยจำนวน 6 ข้อ ดังความละเอียด
แจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. ข้อที่ขอรื้อว่า การลงโทษข้าราชการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)
ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือน ผู้มีอำนาจลงโทษดังกล่าว
จะมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาก่อนการลงโทษได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า การลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือ
ลดชั้นเงินเดือนตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ซึ่งเป็นโทษสำหรับการกระทำผิดวินัยที่ยังไม่
ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กฎหมายมิได้บังคับให้ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้น
ทำการสอบสวนก่อนพิจารณาลงโทษ แต่ก็มีได้มีข้อห้ามไว้แต่อย่างใด ฉะนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชา
พิจารณาเห็นว่าควรจะทำการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม จะแต่งตั้งคณะ
กรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนก็ได้ แต่ถึงอย่างไรการตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการ
ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ไม่ใช่เป็นการตั้งกรรมการสอบสวนตามกฎหมายอย่าง
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่เป็น
การตั้งกรรมการสอบสวนตามอำนาจในทางปกครองบังคับบัญชา จึงไม่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย
ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518)

2. ข้อที่ห้าหรือว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลต่าง ๆ ในสังกัดกรมการแพทย์ เช่น ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถีตำแหน่งระดับ 8 ซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง แต่เป็นส่วนราชการที่เทียบเท่ากอง ถือว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 8 ตามความในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 วรรคสาม ถูกต้องหรือไม่

สำนักงาน ก.พ.มีความเห็นว่า ถ้าโรงพยาบาลต่าง ๆ นั้นได้จัดแบ่งเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบกองไว้ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ความเข้าใจของกรมการแพทย์ก็เป็นการถูกต้องแล้ว

3. ข้อที่ห้าหรือว่า โรงพยาบาลในสังกัดกองสุขภาพจิตเช่นโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น เป็นส่วนราชการส่วนกลางของกรม แต่มีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตำแหน่งระดับ 7 จะถือเป็นหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ 7 ตามความในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 วรรคสาม หรือไม่

ปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.ได้เรียนมาแล้วตามหนังสือ ที่ สร 0708/87156 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2523 แล้ว

4. ข้อที่ห้าหรือว่า ข้าราชการซึ่งอัตราสังกัดอยู่ในกรมหนึ่งแต่ได้ถูกยืมตัวไปปฏิบัติราชการอยู่ ณ อีกกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงเดียวกัน ข้าราชการผู้นั้นให้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรมซึ่งได้ยืมตัวผู้นั้นมาปฏิบัติงานจะมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อรายงานผลการสอบสวนไปยังกรมต้นสังกัดของผู้นั้น เพื่อประกอบการพิจารณาในการลงโทษหรือดำเนินการอย่างใดก็ได้หรือไม่ เพียงใด

สำนักงาน ก.พ.มีความเห็นว่า ข้าราชการที่ถูกยืมตัวไปปฏิบัติราชการอีกกรมหนึ่งโดยมิได้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ยังมีฐานะเป็นข้าราชการสังกัดกรมเดิม อธิบดีกรมที่ยืมตัวไปหาได้มีฐานะ เป็นอธิบดีผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นตามกฎหมายไม่ จึงไม่มีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

5. ข้อที่ห้าหรือว่า ชำราชการผู้หนึ่งให้กระทำผิดในกรณีหนึ่ง และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ต่อมาผู้นั้นกระทำผิดอีกแต่ในกรณีอื่น ดังนั้นจะห้ามเหตุการลงโทษครั้งแรกมาเป็นสาเหตุแห่งการเพิ่มโทษครั้งหลังในฐานะไม่ซ้ำหลายโทษหรือไม่

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 85 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตักเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้" ตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้จะพอเห็นได้ว่า การใช้ดุลพินิจกำหนดโทษนี้ กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้พิจารณากำหนดจากกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยให้เหมาะสมกับความผิดเท่านั้น จึงไม่ควรนำเอาการเป็นผู้เคยกระทำผิดและถูกลงโทษมาแล้วมาพิจารณากำหนดโทษให้สูงขึ้นกว่าโทษสำหรับความผิดครั้งนั้น

6. ข้อที่ห้าหรือว่า ชำราชการผู้หนึ่งถูกทำทัณฑ์บนไว้ ต่อมาอีกประมาณ 5 ปี ชำราชการผู้นั้นกระทำผิดอีก จะถือว่าการทำทัณฑ์บนครั้งก่อนหมดอายุไปแล้ว ไม่สามารถนำมาเป็นเหตุเพิ่มโทษได้หรือไม่ เพียงใด

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า การทำทัณฑ์บนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไม่มีกำหนดอายุเวลา อย่างไรก็ตาม การใช้ดุลพินิจกำหนดโทษก็ควรจะเป็นไปตามนัยที่กล่าวในข้อ 5

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวีณ ฌ นคร

(นายประวีณ ฌ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/160795

สำนักงาน ก.พ.

18 กันยายน 2523

เรื่อง ทหารเรือฟ้องคดีข้าราชการตำรวจอุทธรณ์คำสั่ง

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ รองประธาน ก.ตร.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ตร. ที่ มท 0501 (ก.ตร.)/2220 ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือของนายตำรวจผู้หนึ่ง ซึ่งกรมตำรวจสั่งให้ออกจากราชการ แล้วรายงานการลงโทษไปยัง ก.พ. และ ก.พ.พิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรได้รับโทษไล่ออกจากราชการ จึงมีมติรายงาน ทพตฯ นายกรัฐมนตรีสั่งการ และ ทพตฯ นายกรัฐมนตรีให้สั่งให้กรมตำรวจสั่งไล่นายตำรวจผู้นั้นออกจากราชการตามมติ ก.พ. กรมตำรวจจึงสั่งไล่นายตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ นายตำรวจผู้นั้นรับทราบคำสั่งลงโทษดังกล่าวเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2521 และให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ. เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2521 ก.พ.ได้ส่งเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ก.ตร.พิจารณาเห็นว่า ตามมาตรา 103 และมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สิทธิในการอุทธรณ์เริ่มขึ้นเมื่อถูกสั่งลงโทษ และการอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจะต้องอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง แต่เรื่องนี้เมื่อถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ นายตำรวจผู้นั้นมิได้อุทธรณ์ แสดงว่ายอมรับว่าได้กระทำผิด ภายหลังเมื่อถูกสั่งเพิ่มโทษเป็นไล่ออกในเรื่องเดียวกันจะอุทธรณ์ได้แม้ว่าตนมิได้กระทำความผิดจะไม่ได้เพราะล่วงเลยกำหนดอุทธรณ์แล้ว อีกประการหนึ่งกรณีนี้ได้รับการพิจารณาและสั่งการของ ทพตฯ นายกรัฐมนตรีในระดับสูงสุดแล้ว ควรจะต้องถือเป็นการเสร็จเด็ดขาดเช่นเดียวกับการอุทธรณ์ที่เมื่อ ทพตฯ นายกรัฐมนตรีสั่งการอย่างใดแล้วก็จะอุทธรณ์อีกไม่ได้ ต้องไปฟ้องคดีต่อศาลปกครอง แต่เมื่อยังไม่มีศาลปกครองก็ย่อมต้องเป็นอันยุติ และเนื่องจากเรื่องนี้เป็นปัญหาการแปลความตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.ตร.จึงมีมติให้ทหารเรือ ก.พ.ว่าในกรณีนี้นายตำรวจผู้นั้นจะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ได้แก่ ผู้ถูกลงโทษยอมอุทธรณ์ได้ว่ามีได้กระทำผิด ตามที่ผู้ถูกลงโทษและหรือของทนายชั้นต้น โทษ การที่ผู้ถูกลงโทษไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งใด ๆ นั้น มีใช้ จะแสดงว่าผู้ถูกลงโทษยอมรับว่ากระทำผิดจริงเสมอไป และกรณีผู้ถูกลงโทษไม่ได้อุทธรณ์คำสั่ง ในชั้นแรกต่อมาภายหลัง เมื่อมีการเพิ่มโทษจึงอุทธรณ์นี้ การนับกำหนดเวลาย่อมอุทธรณ์ก็จะต้องนับ ตั้งแต่วันทราบคำสั่งเพิ่มโทษที่จำคุกนั้น

ส่วนปัญหาที่ว่าในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมได้รายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือน ไปยัง ก.พ. และ ก.พ. ได้พิจารณาและมีพระราชกฤษฎีกา นายกรัฐมนตรีตามมาตรา 8 (5) แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เพื่อพิจารณาสั่งการให้กระทรวงทบวงกรม สั่งเพิ่มโทษข้าราชการพลเรือนผู้นั้นเป็นไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ เมื่อ พ.ศ. นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาสั่งการให้คำปรึกษาหารือของ ก.พ. แล้ว กระทรวงทบวงกรมจึงสั่ง เพิ่มโทษข้าราชการพลเรือนผู้นั้นเป็นไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามคำสั่ง พ.ศ. นายกรัฐมนตรีที่ให้สั่งการตามคดีของ ก.พ. ผู้ถูกสั่งดังกล่าวจะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิ่มโทษนั้น ได้หรือไม่ ปัญหาที่ ก.พ. ให้เคยหมิ่นยกขึ้นพิจารณาแล้วชี้ชัดว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 103 และมาตรา 105 ให้บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออก จากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ มีสิทธิอุทธรณ์ได้ โดยมีข้อยกเว้นประการเดียว เฉพาะกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนครบมาตรา 90 เท่านั้น ที่ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ และไม่มี มาตราใดบัญญัติให้คำสั่งของกระทรวงทบวงกรมที่สั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ตามคำสั่งของ พ.ศ. นายกรัฐมนตรีให้สั่งการตามคดีของ ก.พ. ที่รายงานตามมาตรา 8 (5) เป็นที่สุดด้วย ฉะนั้น ผู้ถูกสั่งดังกล่าวจึงยังมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้ อนึ่ง กรณีเช่นเดียวกับกรณีของ นายร้อยตำรวจนี้ เคยมีผู้อุทธรณ์คดี ก.พ. และ ก.พ. รับพิจารณาอุทธรณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประเวศ ๓ นคร
(นายประเวศ ๓ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

มาตรา 66, 24(3)

ที่ สร 0709/169337

สำนักงาน ก.พ.

30 กันยายน 2523

เรื่อง ร้องขอความเป็นธรรม

เรียน เลขาธิการคุรุสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ปกปิด ที่ คส 0304/24247 ลงวันที่ 23
กันยายน 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการผู้หนึ่ง เติมรับราชการเป็นข้าราชการ
ส่วนจังหวัดสามัญตำแหน่งครู 2 โรงเรียนบ้านห้วยทราย ส่วนอำเภอศรีเชียงใหม่ องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดหนองคาย ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายลงโทษให้ออกจากราชการตามมาตรา 86
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยอนุโลม กรณีไม่สนับสนุนการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ อันเป็นความผิดวินัยตามมาตรา
66 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งมีข้อความผิดทางวินัยอย่าง
ร้ายแรง แต่ถูกลงโทษให้ออกจากราชการ ทำให้เป็นเหตุขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (3) แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นายสุคใจ บรรณภักดิ์ จึงขอให้พิจารณา
ให้ความเป็นธรรม และโดยที่เรื่องนี้เป็นปัญหาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาจึงหารือปัญหา 2 ข้อ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนดังนี้

1. สำหรับข้อที่หาถือว่า ตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 มิได้บัญญัติว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และตามคำสั่งลงโทษ
ข้าราชการผู้นี้ ก็มีได้แสดงว่าได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีอื่น การสั่งให้ออกจากราชการ
จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ เป็นเรื่องที่ขอให้พิจารณากรณีของข้าราชการผู้นี้ ซึ่งเป็นข้าราชการ
ส่วนจังหวัด ก.พ.จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาได้

2. ส่วนในข้อที่หาหรือว่าทำการกระทำผิดวินัยตามมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นการขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 (3) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่นั้น ขอเรียนว่าการไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ อันเป็นความผิดทางวินัยตามมาตรา 66 อาจแสดงว่าเป็นผู้ไม่เต็มใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจอันเป็นการขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 (3) ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ต้องพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นคร

(นายประวิณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/169342

สำนักงาน ก.พ.

30 กันยายน 2523

เรื่อง ทารือการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการแล้ว

เรียน ปลัดกระทรวงคมนาคม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงคมนาคม ที่ กค 0203/2804 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากระทรวงคมนาคมได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการกรมเจ้าท่า ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ข้าราชการบางคนตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยได้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว และมีอยู่คนหนึ่งได้ออกจากราชการเพราะเกษียณอายุ และก่อนเกษียณอายุกระทรวงคมนาคมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมาก่อนแล้ว คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่มีความผิด กระทรวงคมนาคมเห็นชอบด้วยและรายงาน ก.พ. ตามระเบียบแล้ว ซึ่งเรื่องนี้กระทรวงคมนาคมพิจารณาบทบัญญัติ มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้วเห็นว่า บทบัญญัติ มาตรา 89 นี้จะใช้บังคับเฉพาะข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก่อนออกจากราชการเท่านั้น โดยเมื่อภายหลังที่ถูกกล่าวหาแล้วข้าราชการพลเรือนสามัญได้ออกจากราชการไป ผู้บังคับบัญชายังมีอำนาจดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษได้ ดังนั้น ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ลาออกจากราชการหรือออกจากราชการเพราะเกษียณอายุไปแล้ว เมื่อความปรากฏภายหลังว่าขณะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้อีก และข้าราชการพลเรือนสามัญที่ก่อนออกจากราชการเพราะเกษียณอายุได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผลการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นไม่มีความผิด ซึ่งผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นชอบด้วยกับรายงานการสอบสวนและรายงาน ก.พ. แล้ว เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. แจ้งให้สอบสวนทางวินัยแก่ ข้าราชการผู้นั้นอีกในข้อกล่าวหาเดิมหรือข้อกล่าวหาใหม่ย่อมไม่อาจกระทำได้ และขอให้ ก.พ. พิจารณาว่าความเห็นของกระทรวงคมนาคมดังกล่าวข้างต้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติ มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ เพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้จากเอกสารที่กระทรวงคมนาคมส่งไป และได้ขอทราบข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องจากสำนักงาน ป.ป.ป. มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว มีมติว่ากรณีข้าราชการพลเรือนสามัญกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งแม้ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาที่ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น จะต้องเป็นการกล่าวหาขึ้นตั้งแต่ผู้ถูกกล่าวหายังรับราชการอยู่ และต้องเป็นการกล่าวหาขึ้นกับผู้บังคับบัญชา ซึ่งตามมาตรา 82 ให้เป็นผู้มีหน้าที่ส่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย และให้มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาผู้กระทำผิดวินัย หากเป็นการกล่าวหาต่อผู้อื่น เช่น คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องเป็นกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ป. ให้แจ้งการกล่าวหาขึ้น ๆ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบตั้งแต่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ

สำหรับกรณีที่กระทรวงคมนาคมหรือตามเรื่องนี้ ปรากฏว่าข้าราชการกรมเจ้าท่า 3 คน คือ หัวหน้ากองวิชาการลาออกจากราชการเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2519 ผู้อำนวยการกองคลังลาออกจากราชการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2521 และเจ้าท่าเขต 5 ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2522 แต่สำนักงาน ป.ป.ป. ให้แจ้งการกล่าวหาว่าบุคคลดังกล่าวกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ปลัดกระทรวงคมนาคมทราบโดยหนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ สร 0804/1254 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2523 ภายหลังจากบุคคลดังกล่าวได้ลาออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจตามมาตรา 89 ที่จะสั่งดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลดังกล่าว

ส่วนกรณีของอธิบดีกรมเจ้าท่า ซึ่งในชั้นแรกคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้กระทรวงคมนาคมดำเนินการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ไม่มีความผิด และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นชอบด้วยกับรายงานการสอบสวน จนต่อมาผู้นี้ลาออกจากราชการเพราะเกษียณอายุไปแล้วเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2522 สำนักงาน ป.ป.ป. จึงให้แจ้งให้ปลัดกระทรวงคมนาคมทราบตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ สร 0804/1254 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2523 ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับคำร้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม และผลการสืบสวนสอบสวนได้พยานหลักฐานใหม่ว่าการกระทำของอธิบดีกรมเจ้าท่ามีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขอให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัย

ซึ่งเป็นการตั้งเรื่องการกล่าวหาขึ้นใหม่ แต่เป็นการแจ้งการกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาของ
อธิบดีกรมเจ้าท่า ทราบภายหลังจากที่ผู้ฟ้องออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจ
ตามมาตรา 89 ที่จะสั่งดำเนินการทางวินัยได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ณ นคร
(นายประวิทย์ ณ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/169343

สำนักงาน ก.พ.

30 กันยายน 2523

เรื่อง ทหารเรือปัญหาการพิจารณาตำแหน่งการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปิด ที่ นท 0602/337 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2522

และ ปกปิด ที่ นท 0602/595 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2522

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน 38 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทหารเรือกรมพนักงานที่ดิน 4 สำนักงานที่ดินอำเภอคำม่างบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งนายอำเภอรายงานว่าปฏิบัติงานล่าช้า เจอปัญหา แก่งหน่วงเหนี่ยว ไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อ ขอให้แต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมไปดำรงตำแหน่งแทน กรมที่ดินให้ให้ผู้ตรวจการที่ดินเขต 1 ไปสับครบฟังพฤติการณ์ ผู้ตรวจการที่ดินเขต 1 ให้ไปทำการสืบสวนสอบสวน และมิบันทึก ลงวันที่ 29 มกราคม 2522 รายงานต่ออธิบดีกรมที่ดินว่า ข้าราชการผู้ที่มีพฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน อธิบดีกรมที่ดินได้บันทึกในท้ายรายงานดังกล่าว เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2522 ว่ามอบผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่พิจารณา แต่ปรากฏว่า จังหวัดสิงห์บุรีได้มีคำสั่งลงวันที่ 31 มกราคม 2522 ตั้งอนุญาโตให้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการไว้ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2522 จึงหารือว่า หากกรมที่ดินจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยกับข้าราชการผู้นี้ หลังจากที่ผู้นี้ได้ลาออกจากราชการไปแล้วจะมีอำนาจดำเนินการได้ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่เพียงใด นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่มีราษฎรให้ถ้อยคำต่อผู้ตรวจการที่ดินเขต 1 ว่า ข้าราชการผู้นี้เรียกรับเงินค่าธรรมเนียมหรือค่ารังวัดโดยออกใบเสร็จรับเงินให้ไม่เต็มจำนวน หรือไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้เลย ดังปรากฏตามเอกสารการสืบสวนสอบสวนและผู้ตรวจการที่ดินเขต 1

ให้มีบันทึกรายงานต่ออธิบดีกรมที่ดินก่อนที่ข้าราชการผู้นี้จะออกจากราชการแล้วว่า พฤติการณ์
ของข้าราชการผู้นี้เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหา
ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ผู้นี้ออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจตามมาตรา
89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและ
พิจารณาโทษทางวินัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ให้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณาคืนมา
ด้วยแล้ว เมื่อได้รับไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้วกรุณาแจ้งให้สำนักงาน ก.พ. ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ณ นคร
(นายประวิณ ณ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/171788

สำนักงาน ก.พ.

3 ตุลาคม 2523

เรื่อง ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง บกปัด ที่ มท 0307/2817 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2523

และ ที่ มท 0307/3791 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2523

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการผู้หนึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง 1 ถึงอำเภอกระแสนธุ์ จังหวัดสงขลา และในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอกระแสนธุ์ รายงานจังหวัดสงขลาว่าข้าราชการผู้นี้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ 3 ถึง 19 ธันวาคม 2522 ซึ่งเป็นวันรายงานเป็นเวลา 17 วัน และยังไม่มาปฏิบัติราชการ นอกจากนั้นยังให้ขาดราชการตั้งแต่วันที่ 15 ถึง 29 พฤศจิกายน 2522 มาก่อนแล้ว ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และมีความเห็นเกี่ยวกับการรับรองผลการปฏิบัติราชการว่าไม่สมควรให้รับราชการต่อไป ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาจึงสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้วรายงานมา กรมการปกครองเห็นว่า ข้าราชการผู้นี้มีพฤติการณ์ซึ่งหน้าต่อราชการคิดค่าในคร่าวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1 (2) จะต้องลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ จึงหารือว่าในกรณีที่มีหลักฐานว่าผู้บังคับบัญชาชั้นต้นได้กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้วก่อนที่จังหวัดสั่งให้ออก ผู้บังคับบัญชาจะสั่งดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้เพียงใดหรือไม่ โดยให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่าการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้ว มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษอยู่นอกนอกราชการ สำหรับกรณีของข้าราชการผู้นี้ แม้ปลัดอำเภอหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอกระแสนินธุ์จะให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาว่าผู้นั้นตั้งหน้าที่ราชการ อวโรกาสออกจากราชการ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2522 ก็ตาม แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาพิจารณาแล้วสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2522 จะต้องถือว่าข้าราชการผู้นี้ได้ออกจากราชการไปแล้วตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2522 ฉะนั้น การที่ปลัดอำเภอหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอกระแสนินธุ์รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาว่าผู้ว่าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2522 จึงกลายเป็นการกล่าวหาภายหลังจากที่ผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจตามมาตรา 89 ที่จะสั่งดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้

อย่างไรก็ดี เรื่องนี้เมื่อจังหวัดสงขลาสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ก็จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 92 วรรคหนึ่ง กล่าวคือ ต้องส่งรายงานการสั่งให้ออกจากราชการนั้นตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงมหาดไทย และถ้าปลัดกระทรวงมหาดไทยผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นี้ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ผู้สั่งดังกล่าวพิจารณาเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ปลัดกระทรวงมหาดไทยก็มีอำนาจดำเนินการต่อไปตามนัยที่บัญญัติไว้ในมาตรา 92 วรรคสาม ฉะนั้น ถ้ากรมการปกครองเห็นว่าข้อเท็จจริงในกรณีเดียวกันกับที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาสั่งให้ข้าราชการผู้นั้น ออกจากราชการตามมาตรา 46 นั้น เป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ชอบที่จะรายงานเสนอเพื่อปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาดำเนินการตาม มาตรา 92 วรรคสาม ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาพร้อมกับหนังสือแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิญ ๗ นคร

(นายประวิญ ๗ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/186493

สำนักงาน ก.พ.

29 ตุลาคม 2523

เรื่อง หารือปัญหาเกี่ยวกับวินัย

เรียน เลขาธิการคุรุสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ที่ คส 0304/26394 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษรายงานการ
ลงโทษตัดเงินเดือนข้าราชการส่วนจังหวัดผู้หนึ่ง 10% มีกำหนด 4 เดือน กรณีนำบุตรของผู้อื่น
มาเลี้ยงดูตั้งแต่แรกเกิดแล้วแจ้งเกิดก่อนนายทะเบียนตำบลเพื่อขอให้ออกสูติบัตรว่าเป็นบุตรของตน
และแจ้งต่อผู้ใหญ่บ้านให้เพิ่มชื่อเด็กนั้นลงในทะเบียนบ้าน แล้วนำหลักฐานนั้นประกอบเรื่องขอเบิก
เงินช่วยเหลือบุตรจากทางราชการ เจ้าหน้าที่หลงเชื่อจึงดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ ซึ่งคุรุสภา
พิจารณาแล้วมีปัญหาว่ากรณีนี้จะมีความผิดและลงโทษทางวินัยอย่างไร และมีมติให้หารือ ก.พ.
เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ถึงความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรขอให้พิจารณากรณีของ
ข้าราชการส่วนจังหวัด ก.พ.จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวีณ ฅ นคร

(นายประวีณ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองยุทธศาสตร์และวิจัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0709/190407

สำนักงาน ก.พ.

4 พฤศจิกายน 2523

เรื่อง หารือปัญหาเกี่ยวกับอำนาจการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมการฝึกหัดครู

อ้างถึง หนังสือกรมการฝึกหัดครู ที่ ศธ 0302/010998 ลงวันที่ 26 กันยายน 2523

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ให้นักโทษให้วิทยาลัยครูเป็นส่วนราชการในกรมการฝึกหัดครูให้มีอธิการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาลัยครู แต่มิได้กำหนดอำนาจของอธิการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาไว้ และมีได้เทียบตำแหน่งอธิการไว้ว่าให้มีฐานะเทียบเท่าผู้บังคับบัญชาระดับใด ทั้งฐานะของวิทยาลัยครูก็มีได้เทียบไว้ว่าให้มีฐานะอย่างไร จึงมีปัญหาว่อธิการวิทยาลัยครูจะมีอำนาจสั่งดำเนินการทางวินัยและลงโทษทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชากตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และ กฎ ก.พ.ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ให้อำนาจหรือไม่เพียงใด ถ้าไม่ได้แต่ประสงค์จะให้ม้ออำนาจดำเนินการทางวินัยได้ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จำเป็นต้องมอบอำนาจตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ อย่างไร จึงขอให้พิจารณาเพื่อจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบราชการต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้ว เห็นว่าบัณฑิตได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2523 แล้ว และเรื่องนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอำนาจของอธิการวิทยาลัยครูซึ่งเป็นข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ก.พ.จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้ส่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518
คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิม ฅ นคร

(นายประวิม ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0710/210646 สำนักงาน ก.พ.

4 ธันวาคม 2523

เรื่อง ฐานะการเป็นข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0703/18555 ลงวันที่ 24 กันยายน 2523

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้หนึ่ง ตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้ 4 กองบำรุง กรมป่าไม้ ได้ถูกออกบัตรกรมป่าไม้สั่งลงโทษปลดออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม 2518 และผู้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลแทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว อาศัยอำนาจตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สั่งลงโทษเป็นให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2520 แล้วลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้นี้ 1 ขั้น ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2520 เป็นต้นไป กรมป่าไม้จึงหารือว่า ระหว่างวันที่ 9 ตุลาคม 2518 ถึงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2520 ข้าราชการผู้นี้ยังมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและนับเวลาราชการต่อเนื่องกันให้หรือไม่ ความแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า เมื่อผู้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลแทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้อาศัยอำนาจตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สั่งลงโทษแล้ว กรณีย่อมถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้ไม่เคยถูกลงโทษปลดออกจากราชการมาแต่ต้น ดังนั้น ในช่วงเวลาระหว่างวันที่ 9 ตุลาคม 2518 ถึงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2520 ผู้นี้จึงยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและนับเวลาราชการต่อเนื่องกันได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ฅ นคร

(นายประวิฬ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองกฎหมายและระเบียบ

โทร. 2819451

มาตรา 86, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2518) ข้อ 7

ที่ สร 0712/13904

สำนักงาน ก.พ.

4 กุมภาพันธ์ 2524

เรื่อง สอบสวนวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ สบ ที่ กส ๑703/26 ลงวันที่ 16 มกราคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมป่าไม้ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการกรมป่าไม้ ต่อมากรมตำรวจได้มีหนังสือขอให้กรมป่าไม้เสนอผู้แทนไปร่วมเป็นกรรมการ เพื่อดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวนในส่วนของการตำรวจเนื่องจาก เป็นกรณีข้าราชการต่างกรมกระทำผิดร่วมกัน จึงขอทราบแนวทางปฏิบัติว่าหากกรมป่าไม้จะยกเลิกคำสั่งของกรมป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น และส่งเจ้าหน้าที่ไปร่วมเป็นกรรมการกับกรมตำรวจ เพื่อให้มีคณะกรรมการสอบสวนเพียงคณะเดียว จะกระทำได้เพียงใดหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนทางวินัยในกรณีที่ข้าราชการต่างสังกัดกรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกันนั้น เป็นเรื่องที่มีบังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของข้าราชการแต่ละสังกัดกรมต่างจะต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการในสังกัดของตน แต่ในทางปฏิบัติควรจะได้ติดต่อหาความตกลงกัน เพื่อทั้งสองกรมต่างจะได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาในสังกัดของตนให้ประกอบด้วยตัวบุคคลชุดเดียวกัน สำหรับเรื่องนี้แม้กรมป่าไม้จะได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปก่อนแล้ว แต่หากการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น และกรมป่าไม้จะให้ดำเนินการตามนัยดังกล่าว ก็อาจหาความตกลงกับกรมตำรวจได้ และการเปลี่ยนกรรมการสอบสวน หรือตั้งเพิ่มขึ้น หรือลดให้น้อยลง ก็ดำเนินการได้ตามนัยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 7 โดยไม่ต้องยกเลิกคำสั่งเดิมแต่อย่างใด

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0712/22845

สำนักงาน ก.พ.

23 กุมภาพันธ์ 2524

เรื่อง การสอบสวนทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ สร 0802/228 ลงวันที่ 15 มกราคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอทราบว่ามีข้าราชการพลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในทางปฏิบัติผู้บังคับบัญชาจะตั้งกรรมการทำการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อน แล้วจึงตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 การตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนทางวินัยหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามนัยดังกล่าว เป็นเพียงวิธีการ เบื้องต้นอย่างหนึ่งของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและวินิจฉัยได้ว่ากรณีข้าราชการพลเรือนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มีมูลที่ควรจะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ เท่านั้น การตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่ในกรณีที่ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีมูล จึงสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงไปให้ตามนัยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 4 วรรคสอง สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จังหวัดเชียงใหม่เพื่อประเทศไทย

.....

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

มาตรา 46, กฎ ก.พ.ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0711/28933

สำนักงาน ก.พ.

4 มีนาคม 2524

เรื่อง ปัญหาการดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2518)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช 10/245 ลงวันที่ กุมภาพันธ์ 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2518) ว่า กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 1 สำนักงานขนส่งจังหวัด เพชรบูรณ์ ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการและได้หลบหนีไป จังหวัดจะต้องดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2518) ข้อ 3 และข้อ 5 หรือไม่ ตามความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า กรณีเช่นนี้ ก.พ.เคยมีมติไว้ว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งกระทำผิดวินัยในระหว่างที่ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการยังไม่ครบ 6 เดือน ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาสั่งให้ออกจากราชการฐานมีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตามกฎหมาย 46 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือจะพิจารณาคำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีก็ได้" และสำหรับกรณีของข้าราชการผู้นี้ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีการตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้สั่งพักราชการไว้แล้ว และเป็นกรณีร้ายแรงที่ควรดำเนินการทางวินัยต่อไป ดังนั้นจังหวัดจึงไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2518) ข้อ 3 และข้อ 5 อีกแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิฬ ฌ นคร

(นายประวิฬ ฌ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 8(2), (4), ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วย
การรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ที่ สร 0711/33345

สำนักงาน ก.พ.

12 มีนาคม 2524

เรื่อง รายงานการออกจากราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0703/97 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2524

สิ่งที่ส่งมาด้วย แฟ้มเรื่องราวเดิม 1 แฟ้ม

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า จังหวัดร้อยเอ็ดได้มีคำสั่งให้ข้าราชการป่าไม้อำเภอ
จตุรพักตรพิมาน ออกจากราชการ ตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 กรณีเสตุราเป็นอาจิม ปฏิบัติงานล่าช้าและไม่ถูกต้องตามระเบียบ และโดยที่การ
สั่งให้ออกจากราชการเช่นนี้ ยังไม่เคยมีหนังสือสั่งการว่าด้วยการรายงาน จึงหารือไปว่า

1. กรณีจังหวัดสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการดังกล่าวข้างต้น และอยู่ในอำนาจ
หน้าที่ให้จังหวัดเป็นผู้รายงานเอง ส่วนที่กรมป่าไม้สั่งให้ออก กรมป่าไม้เป็นผู้รายงาน จะถูกต้องหรือไม่
2. การออกจากราชการตามความในมาตรา 98, 99, 100 และ 101 แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะต้องรายงาน ก.พ. หรือไม่ เอกสารที่จำเป็นต้อง
ส่งไป ควรจะมีอะไรบ้าง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ก.พ.ได้ออกระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการ
ทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้กระทรวงทบวงกรมถือเป็น
หลักปฏิบัติอยู่แล้ว สำหรับข้อหารือขอเรียนที่แจ้งว่า

โดยปกติเมื่อจังหวัดหรือกรมสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตาม
มาตรา 97 มาตรา 98 หรือมาตรา 99 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ไปแล้ว จะต้องส่งรายงานการสั่งให้ออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น
ตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวง ตามนัยมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 ส่วนการรายงานไปยัง ก.พ. เป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรม ตามนัยข้อ 2

แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการ พ.ศ. 2518 สำหรับการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ ตามมาตรา 100 และ มาตรา 101 ให้กระทรวงทบวงกรมส่งสำเนาคำสั่งอย่างละ 3 ชุด ไปยัง ก.พ. ตามบัญชี 3 แห่งระเบียบ ก.พ. เดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

อนึ่ง เมื่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเรื่องของการข้าราชการผู้นี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้กรมมาให้รายงานไปยัง ก.พ. พร้อมทั้งส่งเอกสารต่าง ๆ ตามระเบียบ ก.พ. ดังกล่าวข้างต้นด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร
(นายประวิทย์ ฅ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 44

ที่ สร 0711/40872

สำนักงาน ก.พ.

26 มีนาคม 2524

เรื่อง ทารือทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดชุมพร ที่ ชพ 17 (คค) 1482 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2524

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนและมติที่ประชุม อ.ก.พ.จังหวัดชุมพร รวม 75 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพรได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการตำรวจตำแหน่ง รอง สวส.สภ.อ.สวี กับพวก กรณีเรียกหรือรับเงินผลประโยชน์จากการตั้งมอ้นการพนัน และได้แจ้งผลการสอบสวนไปให้กรมตำรวจพิจารณา แต่กรมตำรวจอ้างว่าเป็นการสอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ อ.ก.พ.จังหวัดชุมพรดำเนินการต่อไป ซึ่ง อ.ก.พ.จังหวัดได้พิจารณาแล้วไม่อาจมีความเห็นชี้ขาดได้ จึงหารือไปยัง ก.พ.ว่าจะควรปฏิบัติอย่างไร และจะต้องเสนอสำนวนการสอบสวนให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาอีกชั้นหนึ่งหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว และในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับวินัยข้าราชการตำรวจ ได้มีมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ใ้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรืออำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ฉะนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการตำรวจ เช่นในกรณีข้าราชการผู้นี้ กับพวก จึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ที่จะพิจารณาดำเนินการต่อไปตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสอบสวนและมติที่ประชุม
อ.ก.พ.จังหวัดชุมพร รวม 75 แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฅ นคร
(นายประวิทย์ ฅ นคร)
เลขาธิการ ก.พ.

ทองวันชัย

โทร. 2819451

มาตรา 85, 90, กฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518)

ที่ สร 0711/50937

สำนักงาน ก.พ.

20 เมษายน 2524

เรื่อง ทหารเรือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการสรรพากร

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ลับ ค่วนมาก ที่ กก 0803/4984 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมสรรพากรได้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน และ
สั่งพักราชการเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 5 สำนักงานสรรพากรจังหวัดพิษณุโลก กรณีระหว่างทำหน้าที่
ตรวจสอบภาษีอากรห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ได้ขอให้หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ไปจ่าย
เงินค่าอาหารที่ภัตตาคารให้บ่อยๆ และจากการสอบสวนกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนพบว่า
ผู้นี้ ได้กระทำการช่วยเหลือห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าความเป็นจริง
ด้วย กรมสรรพากรจึงให้กรรมการสอบสวนชุดเดิมทำการสอบสวนผู้นี้เพิ่มเติม กรณีที่ปรากฏใหม่
โดยมิได้มีคำสั่งพักราชการผู้นี้ ในกรณีที่เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ที่สุดแห่งการสอบสวนพิจารณา อ.ก.พ.
กระทรวงการคลังเห็นว่า กรณีผู้นี้ ได้ขอให้หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วน จำกัด ก. ไปจ่ายเงินค่า
อาหารที่ภัตตาคาร เป็นความผิดตามมาตรา 81 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 จึงมีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 4 เดือน ส่วนกรณีช่วยห้าง
หุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าความเป็นจริง เห็นว่าการพิจารณาควรมุ่งเอา
จำนวนภาษีที่ทำการตรวจสอบใหม่ที่ดีถือว่าเป็นที่ยุติแล้วมารวมพิจารณาด้วย จึงมีมติให้รอการวินิจฉัย
ในกรณีนี้ไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลอันเป็นที่ยุติของการตรวจสอบภาษีรายนี้ จึงหาหรือว่าตามมติ อ.ก.พ.
กระทรวงการคลังดังกล่าว กรมสรรพากรจะยังไม่ออกคำสั่งให้ผู้นี้กลับเข้ารับราชการ โดยถือว่า
ผู้นี้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาเพียงสำนวนเดียว ซึ่งกรมสรรพากรได้สั่งพักราชการไว้แล้ว
และ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จจะเป็นการถูกต้องหรือไม่ ตั้งความละเอียด
แจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ตามที่กรมสรรพากรได้มีคำสั่งให้ผู้นี้หักราชการนั้น
มีมูลเนื่องมาจากถูกกล่าวหาว่าได้ขอให้หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ไปจ่ายเงินค่าอาหาร
ที่ภัตตาคารเท่านั้น คำสั่งหักราชการดังกล่าวจึงไม่มีผลให้ผู้นี้หักราชการในกรณีถูกกล่าวหาว่า
ช่วยห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าความเป็นจริงด้วย และโดยที่กรณีที่
ผู้นี้ถูกกล่าวหาว่าช่วยห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ให้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าความเป็นจริงนั้น
เป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรมสรรพากรจึงควรสั่งให้ผู้นี้ หักราชการ กรณีดังกล่าวนี้ด้วย
โดยสั่งหักราชการตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นกร
(นายประวิณ ฅ นกร)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0712/52667

สำนักงาน ก.พ.

23 เมษายน 2524

เรื่อง ทารือเรื่องการลงโทษข้าราชการตำรวจ

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจ ที่ มท 0503/7979 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2520

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าผู้บัญชาการตำรวจภูธร 3 ได้เสนอสำนวนการสอบสวน เรื่องพลตำรวจผู้หนึ่ง มีกรณีถูกกล่าวหาหลายกรณี และกรมตำรวจพิจารณาแล้วเห็นว่าควรลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่ผู้บัญชาการตำรวจภูธร 3 ให้ตั้งให้ออกจากราชการ จึงควรเปลี่ยนโทษเป็นไล่ออกจากราชการ แต่มีปัญหาทางกฎหมายอยู่ จึงหารือไปขอใต้ ก.พ.พิจารณา นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นการพิจารณากรณีของข้าราชการตำรวจ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ก.พ.ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิณ ฅ นทร

(นายประวิณ ฅ นทร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/ 53310

สำนักงาน ก.พ.

24 เมษายน 2524

เรื่อง การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์

เรียน ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

อ้างถึง หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กพม 231/08299 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์พนักงานหรือลูกจ้างโดยยึดแนวทางการสั่งลงโทษเช่นเดียวกับข้าราชการ คือไม่มีกำหนดระยะเวลา เป็นเหตุให้สภาพแรงงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยหวังคืบว่า การสั่งลงโทษเช่นนี้ ผู้ถูกลงโทษไม่มีโอกาสกลับตัวเป็นคนที่เพราะตลอดอายุการทำงานของผู้ถูกลงโทษจนถึงเกษียณก็ยังมีโทษภาคทัณฑ์อยู่ ควรจะให้กำหนดระยะเวลาของการลงโทษภาคทัณฑ์ไว้ จึงขอทราบเหตุผลของทางราชการที่สั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา และถ้าจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยมีกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยจะได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า โทษภาคทัณฑ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมีลักษณะเป็นการแสดงความผิดให้ปรากฏเป็นหนังสือไว้เท่านั้น เมื่อมีการสั่งลงโทษไปแล้วก็เป็นอันเสร็จสิ้นไป มิได้มีโทษภาคทัณฑ์อยู่จนครบเกษียณอายุตามความเข้าใจของสภาพแรงงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแต่อย่างใด การลงโทษภาคทัณฑ์จึงไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดระยะเวลาไว้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ประวิทย์ ฌ นคร

(นายประวิทย์ ฌ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0712/53691

สำนักงาน ก.พ.

24 เมษายน 2524

เรื่อง อำนาจในการสั่งลงโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ 01/260 ลงวันที่ 19 มกราคม 2522 และ ที่ 01/033
ลงวันที่ 12 มีนาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทราหรือเกี่ยวกับอำนาจการลงโทษ เจ้าหน้าที่การคลัง 3
สำนักงานคลังจังหวัดชัยนาท กรณีหลอกหลวงเอาเงินจากผู้สมัครสอบเข้าเป็นครูองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดชัยนาท ซึ่ง อ.ก.พ.จังหวัดชัยนาทมีมติให้ลงโทษให้ออกจากราชการ และ
ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาทสั่งให้ออกจากราชการตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัดแล้ว แต่กรมบัญชีกลาง
เห็นว่าควรลงโทษสถานหนักระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการคือไล่ออกจากราชการ
จะปรานีลดหย่อนโทษได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ จึงได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงการคลัง
พิจารณา และ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังมีมติให้ปลดออกจากราชการ จึงมีใญ่หาว่า การจะสั่งการ
ให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวงดังกล่าว ควรเป็นอำนาจของกรมบัญชีกลางหรือของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือจะฟ้องให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นผู้สั่ง ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นเรื่องที่มีอำนาจสั่งบรรจุ
มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด ซึ่งมาตรา 86 ทวิ วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ
คณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 บัญญัติให้นำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง
พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติประการใด ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งให้เป็น
ไปตามนั้น ฉะนั้น เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงการคลังมีมติให้ปลดข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ
อธิบดีกรมบัญชีกลางซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุที่มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.
จังหวัดชัยนาท ก็ต้องเป็นผู้สั่งให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวงการคลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุตสาหกรรมและวิจัยทุกซ์

โทร. 2819451

พ.ร.ก.นิรโทษกรรมฯ

ที่ สร 0711/62875

สำนักงาน ก.พ.

19 พฤษภาคม 2524

เรื่อง พารอทางปฏิบัติ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0205(3)/552 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ตามที่ได้มีพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยุติอำนาจการปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน 2524 มาตรา 4 กำหนดว่า การนิรโทษกรรมตามพระราชกำหนดนี้ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับนิรโทษกรรมในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น และผู้ใดจะอ้างพระราชกำหนดนี้เพื่อคัดค้านจากการถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกดำเนินการเพื่อลงโทษทางวินัยอันเนื่องมาจากการกระทำที่ได้รับนิรโทษกรรมตามมาตรา 3 มิได้ จึงหาหรือว่า ชำราชการผู้มีเกียรติแสดงให้เห็นว่าได้ร่วมก่อความไม่สงบเพื่อยุติอำนาจการปกครองแผ่นดินในระหว่างเวลาดังกล่าวข้างต้น แต่ยังไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัย หรือยังไม่ได้ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย ทางราชการจะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นหรือไม่ และหากต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย และการสอบสวนปรากฏว่า ชำราชการผู้นั้นได้ร่วมก่อความไม่สงบขึ้นเพื่อยุติอำนาจการปกครองแผ่นดินจริง ทางราชการจะลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนผู้นั้นในฐานความผิดที่ให้กระทำนั้น ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ในทางปฏิบัติ ถ้าปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่จะต้องดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายดังกล่าว แต่โดยที่ปัญหาที่กระทรวงมหาดไทยหารือไปนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้ก่อความไม่สงบเพื่อยุติอำนาจปกครองแผ่นดิน ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม ถึงวันที่ 3 เมษายน 2524 จึงเป็นกรณีที่สมควรจะได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/70654

สำนักงาน ก.พ.

8 มิถุนายน 2524

เรื่อง การสั่งลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาญจนบุรี จำนวนที่ กจ 15/1/2471 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2524
 ที่ กจ 15/1/3683 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2524 และ ที่ กจ 15/1/5037
 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า จังหวัดกาญจนบุรีได้สั่งลงโทษไล่ออกจากหน้าที่ที่
 งานทะเบียน สำนักงานที่ต้นจังหวัดกาญจนบุรี ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม 2523
 อันเป็นวันละหึ่งหน้าที่ราชการเป็นต้นไปตามคำสั่งจังหวัดกาญจนบุรี ที่ 1347/2523 ลงวันที่ 12
 กันยายน 2523 แต่ก่อนวันออกคำสั่งดังกล่าว จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีคำสั่ง ที่ 1064/2523
 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2523 สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้นี้ ฐานทุจริตต่อหน้าที่
 ราชการอีกกรณีหนึ่ง และการสอบสวนถึงที่สุดโดย อ.ก.พ.จังหวัดกาญจนบุรีมีมติให้ไล่ออกจาก
 ราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงหารือว่าในกรณีหลังนี้ จังหวัดกาญจนบุรีจะมีอำนาจ
 สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการอีกได้หรือไม่ และหากกระทำได้ จะสั่งไล่ออกตั้งแต่วันที่ใด นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ก.พ.ได้เคยพิจารณามีมติไว้ว่า การที่ผู้บังคับบัญชา
 จะสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้ก็ต่อเมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น มีกรณีถูก
 กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตั้งแต่ผู้นั้นยังรับราชการอยู่ ซึ่งตามข้อเท็จจริงของเรื่องนี้
 บปรากฏว่า เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2523 นายอำเภอสังขละบุรีได้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัด
 กาญจนบุรี ผู้บังคับบัญชาของผู้นี้ว่า ราษฎรอำเภอสังขละบุรี จำนวน 3 ราย ให้ร้องเรียน
 กล่าวโทษผู้นี้ ครั้งปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ที่อำเภอสังขละบุรีว่า ราษฎรได้นำ น.ส. 2 ไปติดคอ
 ขอดอก น.ส. 3 จำนวน 2 ราย เมื่อออก น.ส. 3 เสร็จแล้ว ไม่ยอมมอบ น.ส. 3 ดังกล่าว

คืนให้กับเจ้าของที่ดิน กลับนำ น.ส. 3 ทั้งสองฉบับไปวางเป็นประกันเงินกู้ของตน ทำให้ราษฎร
ต้องนำเงินไปไถ่ถอน น.ส. 3 ของตนกลับจากผู้ให้กู้ ส่วนราษฎรอีกรายหนึ่งได้นำ ส.ค. 1
มาติดต่อขอออก น.ส. 3 เช่นกัน ผู้ให้กู้ให้ราษฎรผู้นั้นพิมพ์ลายนิ้วมือไว้ในแบบฟอร์มใบมอบอำนาจ
ที่ยังมิได้กรอกข้อความไว้ภายหลังเมื่อได้ออก น.ส. 3 แล้ว กลับนำใบมอบอำนาจดังกล่าวซึ่ง
กรอกข้อความมอบอำนาจให้ตนเองพร้อมกับ น.ส. 3 ฉบับนั้นไปทำสัญญาขายฝากให้บุคคลอื่น
โดยเจ้าของที่ดินมิได้รู้เห็นยินยอม ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีทราบแล้วจึงได้มีคำสั่ง ที่
637/2523 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2523 แต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว
ก่อนที่จังหวัดกาญจนบุรี จะมีคำสั่ง ที่ 1347/2523 ลงวันที่ 12 กันยายน 2523 สั่งลงโทษไล่
ผู้นี้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม 2523 อันเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ กรณีจึงถือ
ได้ว่าผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนวันที่จะถูกไล่ออกจากราชการ
ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีจึงยังคงมีอำนาจตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษไล่ผู้นี้ออกจากราชการในกรณีหลังได้อีก
และต้องสั่งไล่ออกตั้งแต่วันที่ 12 พฤษภาคม 2523 อันเป็นวันที่ต้องออกจากราชการตามคำสั่ง
จังหวัดกาญจนบุรี ที่ 1347/2523 ลงวันที่ 12 กันยายน 2523 เป็นต้นไป ตามนัยข้อ 4 (7)
ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิฬ ฅ นคร

(นายประวิฬ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 89

ที่ สร 0711/81963

สำนักงาน ก.พ.

2 กรกฎาคม 2524

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ปกปัด ค่วนมาก ที่ มท 0902/3078 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทราบว่าการที่ผู้อำนวยการกองทัณฑศึกษา มีกรณีฟ้องหาคดีอาญาฐานปลอมแปลงตราเครื่องหมายของศาลและปลอมแปลงเอกสารในการปล่อยตัวผู้ต้องขังกับเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และทำหรือรับรองเอกสารอันเป็นเอกสารเท็จ และถูกสั่งพักราชการ 2 ครั้ง ในกรณีดังกล่าว โดยมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไว้ก่อน ต่อไปเมื่อข้าราชการผู้นั้นครบเกษียณอายุพ้นจากราชการไปแล้ว และผลการดำเนินการคดีอาญาถึงที่สุด ให้อภัยปล่อยตัวผู้พ้นข้อหาไป กรมราชทัณฑ์จะดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้นั้น ในเรื่องเกี่ยวกับที่ผู้ต้องหา คดีอาญาในภายหลังอีกให้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า กรณีที่หารือเป็นปัญหาตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยข้อกฎหมาย ก.พ.ได้เคยพิจารณามีมติไว้ว่า ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ออกจากราชการไปแล้วได้คือ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีการผิดกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตั้งแต่ผู้นั้นยังรับราชการอยู่ แต่โดยที่ข้อเท็จจริงสำหรับเรื่องนี้ปรากฏว่าผู้นั้นยังคงรับราชการอยู่ และผู้บังคับบัญชาได้ทราบแล้วว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเป็นการสมควรที่ผู้บังคับบัญชาจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เป็นการเสร็จสิ้นไปก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการไปโดยผลของกฎหมาย เพราะครบเกษียณอายุ

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

เลขานุการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 95(97), 75,86 ทวิ, 92

ที่ สร 0711/89999

สำนักงาน ก.พ.

24 กรกฎาคม 2524

เรื่อง ทหารเรืออุทธรณ์การพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน อธิบดีกรมการพัฒนารัฐบาล

อ้างถึง หนังสือกรมการพัฒนารัฐบาล ที่ มท 0415/26 ลงวันที่ 30 มกราคม 2524

ที่ มท 0415/69 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2524 และ ที่ มท 0415/144 ลงวันที่ 11

มิถุนายน 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด
ให้สั่งลงโทษให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน 2 ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน
เหมือนกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่กรมการพัฒนารัฐบาลเห็นว่า
ข้าราชการผู้นี้มีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ จึงแจ้ง
ให้จังหวัดปราจีนบุรีพิจารณาทบทวนในเรื่องฐานความผิด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีได้แก้ไข
คำสั่งลงโทษตามความเห็นของกรมการพัฒนารัฐบาลแล้ว ต่อมาปลัดกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า
พฤติการณ์ของข้าราชการผู้นี้ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นเพียงไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบ
และแบบธรรมเนียมของทางราชการเท่านั้น และได้สั่งให้ลดโทษเป็นตักเงินเดือน กรมการพัฒนารัฐบาล
จึงหารือไปว่ากรณีดังกล่าว ปลัดกระทรวงมีอำนาจที่จะสั่งลดโทษให้หรือไม่ และเรื่องนี้ต้องนำเสนอ
อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาหรือไม่ หากต้องนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ใครเป็นผู้มีอำนาจ
สั่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาปัญหาปลัดกระทรวงมหาดไทยจะมีอำนาจสั่งลดโทษในกรณีของ
ข้าราชการผู้นี้หรือไม่แล้วเห็นว่า โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณาเมื่อเดือนมกราคม
2512 ว่า การที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษจะเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตาม
มาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ได้ นั้น จะต้องเป็นเรื่อง
การกระทำผิดวินัยที่อยู่ในอำนาจของผู้บังคับบัญชาของผู้ทำผิดวินัยพิจารณาลงโทษได้เอง มิใช่เป็น
เรื่องทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งต้องให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา ผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษจึงไม่มีอำนาจสั่งลดโทษกรณีผู้บังคับบัญชามีได้พิจารณาลงโทษด้วยตนเอง

แต่เป็นกรณี อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาและมีมติให้ลงโทษ ทั้งนี้ กรณีของข้าราชการผู้นี้ ซึ่งถูก
ผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรีสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดปราจีนบุรี
ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษได้

ส่วนปัญหาที่ว่า จะต้องนำเรื่องการลงโทษข้าราชการผู้นี้เสนอ อ.ก.พ.กระทรวง
มหาดไทยหรือไม่อย่างไรนั้น ก.พ.เห็นว่า โดยที่ อ.ก.พ.จังหวัดปราจีนบุรีเห็นว่า การขาดราชการ
ของข้าราชการผู้นี้ เป็นความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า
สิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีมติให้ลงโทษผู้นี้ให้
ออกจากราชการ แต่กรมการพัฒนารัฐบาลเห็นว่าข้าราชการผู้นี้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันใน
คราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยความจำเป็นเนื่องจากเจ็บป่วย นับว่ามีเหตุผล
อันสมควร แต่การเจ็บป่วยของผู้นี้สามารถที่จะยื่นใบลาตามระเบียบได้ในระหว่างที่รักษาตัวอยู่
แต่มิได้ยื่นใบลา พฤติการณ์แสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการตามนัยมาตรา 75
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กับเห็นว่าระดับโทษให้ออกจากราชการ
เหมาะสมแล้วนั้น กรณีจึงเป็นเรื่องที่อธิบดีกรมการพัฒนารัฐบาลมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ
อ.ก.พ.จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งอธิบดีกรมการพัฒนารัฐบาลจะต้องนำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง
มหาดไทยพิจารณา ตามนัยมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และประกอบการศึกษาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

หมายเหตุ มาตรา 92 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 บัญญัติไว้มีข้อความทำนองเดียวกับมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497

มาตรา 89

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร.0711/121621

28 กันยายน 2524

เรื่อง ทารอการสั่งลงโทษข้าราชการหลังจากที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ กส 1002/32601 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารอการที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งลงโทษให้เกษตรอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ออกจากราชการ ในขณะที่ผู้นั้นได้ถึงแก่กรรมไปก่อนแล้วว่า คำสั่งของจังหวัดกาฬสินธุ์จะมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมายหรือไม่ และจะต้องดำเนินการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ประการใด นั้น

ก.พ.พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 89 บัญญัติไว้ว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง.....แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปหมดคนนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย" ดังนั้น การที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งลงโทษให้เกษตรอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ออกจากราชการ หลังจากที่ผู้นั้นได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว จึงเป็นคำสั่งที่ไม่มีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย ซึ่งโดยมิตินัยแล้วไม่จำเป็นต้องดำเนินการยกเลิกคำสั่งอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เพื่อให้สะดวกในทางปฏิบัติก็อาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งดังกล่าวเสียได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ประวิทย์ ฅ นคร

(นายประวิทย์ ฅ นคร)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/137382

สำนักงาน ก.พ.

3 พฤศจิกายน 2524

เรื่อง หารือปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ถึง ที่ สร 0804/5920 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือหาปฏิบัติกรณีที่มีผู้ร้องเรียนไปยังผู้บังคับบัญชา หรือ ร้องเรียนไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ป. กล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้ทำการสืบสวนสอบสวนบุคคลนั้นอยู่ตามมาตรา 13(3) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการเพราะลาออกหรือครบเกษียณอายุไปเสียก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะตั้งกรรมการสอบสวนหรือก่อนที่การสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จะแล้วเสร็จ หากผลการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ให้ความว่า การกระทำของผู้นั้นมีมูลความผิด ประยานกรรมการ ป.ป.ป. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นดำเนินการทางวินัย จึงมีปัญหว่าผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้นั้นจะมีอำนาจดำเนินการทางวินัยต่อไปตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีตามปัญหา ก.พ. ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า การที่ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจสั่งดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่ออกจากราชการไปแล้วต่อไปตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้ก็ต่อเมื่อมีการกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นตั้งแต่ผู้ถูกกล่าวหายังรับราชการอยู่ แต่ไม่จำเป็นว่า จะต้องได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 และการกล่าวหาขึ้นต้องเป็นการกล่าวหาขึ้นต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งตามมาตรา 82 กำหนดให้มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัย หากเป็นการกล่าวหาต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชา เช่น คณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน จะต้องเป็นกรณีที่สำนักงาน ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน แจ้งการกล่าวหาขึ้นให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบตั้งแต่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/643

สำนักงาน ก.พ.

5 มกราคม 2525

เรื่อง การบรรจุและแต่งตั้งผู้ไปรับราชการทหารกลับเข้ารับราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดยโสธร ที่ ยส 21/42885 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการผู้หนึ่ง ซึ่งเดิมเคยรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 1 เรือนจำจังหวัดยโสธร แล้วลาออกจากราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ได้แจ้งไปยังจังหวัดยโสธรว่า ตนได้พ้นจากราชการทหารแล้วและขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ในตำแหน่งเดิม จังหวัดยโสธรได้ตรวจสอบหนังสือรับรองประวัติการรับราชการทหารของผู้นี้แล้วปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้นี้รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารนั้น ผู้นี้ได้กระทำผิดและถูกลงทัณฑ์ 2 ครั้ง กรณีชกคำสั่งผู้บังคับบัญชาและลักทรัพย์ จังหวัดยโสธรจึงหาข้อหาความผิดดังกล่าวจะมีความเสียหายจนทำให้ผู้นี้ขาดคุณสมบัติในการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือไม่ ความแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มี ความเสียหายแล้วประสงค์จะเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวงทบวงกรม เดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ก.พ. จึงให้กำหนดแบบคำขอกลับเข้ารับราชการไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1006/ว.20 ลงวันที่ 9 กันยายน 2518 ว่า ผู้ที่จะขอกลับเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตาม

มาตรา 55 นี้ จะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย ดังนั้น
เมื่อปรากฏว่า ขณะที่ได้รับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ได้กระทำผิด
ฐานลักทรัพย์ กรณีจึงควรจะให้พิจารณาว่า กรณีการลักทรัพย์ดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นการบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี อันจะเป็นเหตุให้ผู้มีขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตามนัยมาตรา 24(7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2516 หรือไม่ อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/10346

สำนักงาน ก.พ.

1 กุมภาพันธ์ 2525

เรื่อง การมอบอำนาจของอธิบดีให้หัวหน้าสถานศึกษา

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 0204/37355 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมสามัญศึกษาได้รายงานการพิจารณาโทษข้าราชการ
ผู้หนึ่ง กรณี ครึ่งค่าประจำตำแหน่งอาจารย์ 1 โรงเรียนวัดสระแก้ว จังหวัดนครราชสีมา กองการประถม
ศึกษา กระทำผิดวินัยขณะที่ไปช่วยปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบุญวัฒนา และผู้อำนวยการโรงเรียนบุญวัฒนา
ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้มิคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน 10% 2 เดือน ภายหลัง
ข้าราชการผู้นี้จึงได้ย้ายโอนมาสังกัดโรงเรียนบุญวัฒนา เช่นนี้ กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่า คำสั่ง
ของโรงเรียนบุญวัฒนาที่สั่งลงโทษข้าราชการผู้นี้เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงให้กรมสามัญศึกษา
ทบทวน ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้ทบทวนเรื่องนี้ไปทบทวนแล้วเห็นว่าตามเจตนารมณ์ของคำสั่งมอบอำนาจ
การบังคับบัญชา อธิบดีกรมสามัญศึกษาได้มอบหมายอำนาจการบังคับบัญชาให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณา
บังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติราชการในสถานศึกษานั้นโดยไม่จำกัดว่าจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
อยู่ในสถานศึกษานั้นหรือไม่ ดังนั้นคำสั่งลงโทษของโรงเรียนบุญวัฒนาจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
จึงหารือว่า

1. การมอบอำนาจของอธิบดีกรมสามัญศึกษาให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชา
ข้าราชการตามมาตรา 35 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
2518 ทำให้หัวหน้าสถานศึกษามีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนที่มาช่วยราชการจากโรงเรียน
อื่นในสังกัดกองเดียวกันหรือกองอื่นหรือไม่
2. คำสั่งของหัวหน้าสถานศึกษาที่สั่งลงโทษข้าราชการที่ไปช่วยปฏิบัติราชการนั้น
จะเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เพราะเหตุใด

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าปัญหาตามที่หาวิธี ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยไว้ว่า
ผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายของผู้ที่เพียงแต่ไปช่วยราชการ
และไม่มีความหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่ข้าราชการไปช่วยปฏิบัติราชการเป็น
ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษแก่ประการใด อย่างไรก็ตามโดยเหตุที่ในปัจจุบันข้าราชการผู้นี้
เป็นข้าราชการครุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 จึงควรหาวิธี ก.ค.
ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/13454

สำนักงาน ก.พ.

9 กุมภาพันธ์ 2525

เรื่อง ทารุหรือทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมตุลาการ

อ้างถึง หนังสือกรมตุลาการ ที่ กค 0603/19422 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2524 และที่ กค 0603/20861 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2524

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สารวัตรตุลาการผู้หนึ่งกระทำผิดวินัย กรณีไม่จัดส่งรายงานการจับกุมไปยังกรมตุลาการภายในกำหนด 3 วัน นับแต่วันที่มีการจับกุม กล่าวคือ มีการจับกุมทองคำลักลอบหนีตุลาการในวันที่ 24 และ 26 กุมภาพันธ์ 2523 แต่ส่งรายงานการจับกุมทั้งสองรายในวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2523 ต่อมาวันที่ 23 พฤศจิกายน 2524 กรมตุลาการพิจารณากรณีดังกล่าวแล้วสั่งการไว้ในเรื่องว่าให้ลงโทษตัดเงินเดือน 10% 1 เดือน แต่ปรากฏว่าสารวัตรตุลาการผู้มิได้ครบเกษียณอายุพ้นจากราชการไปเสียก่อนตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2524 แล้ว โดยมีได้มีการสั่งแต่งตั้งกรมการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไว้ก่อนที่จะพ้นราชการแต่อย่างใด จึงหาวิธีว่า คำสั่งลงโทษดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้หรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ออกจากราชการไปแล้วนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีหลักการว่า ผู้บังคับบัญชาไม่อาจลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการพลเรือนไปแล้วได้ เว้นแต่จะมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่มีโทษเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

หรือความผิดสฤโทษอยู่ก่อนออกจากราชการ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจ
 ตามมาตรา 86 หรือ 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ยังมีอำนาจดำเนินการสั่งลงโทษได้ เห็นแต่
 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตายตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เมื่อข้อเท็จจริงตามที่หาหรือปรากฏว่าสารวัตรผู้กล่าวหา
 ผู้นี้มิได้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนพ้นจากราชการ เพราะครบ เกษียณอายุ
 แค่อ่างใด กรณีจึงไม่ต้องตามหลักการดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษ
 ทางวินัยแก่ผู้นั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/14661

สำนักงาน ก.พ.

12 กุมภาพันธ์ 2525

เรื่อง ข้าราชการต่องหาว่ากระทำผิดวินัย

เรียน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ

อ้างถึง หนังสือกรมควบคุมโรคติดต่อ สบ ที่ สร 0403/184 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2524
และ สบ ที่ สร 0403/9 ลงวันที่ 21 มกราคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงหาหรือว่า กรมควบคุมโรคติดต่อจะส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและผลสรุปสำนวนการสอบสวนข้าราชการที่ต่องหาว่ากระทำผิดวินัยรวม 3 ราย ไปให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่ขอมาให้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาว่าควรจะจัดส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้หรือไม่ เป็นเรื่อง ฯ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

ที่ สร 0711/33211

สำนักงาน ก.พ.

19 มีนาคม 2525

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปกปิด คำนวณมาก ที่ สร
1401/237 ลงวันที่ 26 มกราคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ตามที่ ก.พ. เคยตอบข้อหารือของกระทรวงศึกษาธิการ
ที่หารือว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด ให้สั่งลงโทษปลดข้าราชการ
ครูสามัญจัตวาผู้หนึ่งออกจากราชการ ข้าราชการผู้นั้นมิได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายในเวลาที่กฎหมาย
กำหนดเป็นแต่เพียงร้องขอความเป็นธรรม กรมสามัญศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาเห็นว่า
ข้าราชการผู้นั้นไม่มีความผิด กรณีนี้จะเสนอให้ อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อพิจารณาขโทษเสียได้หรือไม่
ว่าเมื่อข้าราชการผู้นั้นมิได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้ว่าราชการจังหวัด การที่กระทรวงศึกษาธิการ
จะนำเรื่องเสนออ.ก.พ.กระทรวง เพื่อพิจารณาขโทษหรือสั่งยกโทษเสียเองไม่อาจกระทำได้
เช่นเดียวกับกรณีลดโทษตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.5 ลงวันที่
11 มีนาคม 2512 เพราะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 มาตรา 85
วรรคสอง มีความมุ่งหมายให้ อ.ก.พ.กระทรวงมีอำนาจหน้าที่พิจารณาเฉพาะกรณีผู้บังคับบัญชาตาม
มาตรา 85 วรรคสอง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัดในทางที่เพิ่มโทษเท่านั้น
และมาตรา 95 ที่ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษซึ่งตำแหน่ง เหนือผู้สั่งลงโทษมีอำนาจที่จะสั่งยกโทษ
ไถ่นั้น ก็มุ่งหมายให้อำนาจเฉพาะกรณีผู้บังคับบัญชารับผิดชอบยื่นต้นสั่งลงโทษมา โดยอาศัยอำนาจในตัวเอง
ตามที่กฎหมายให้ไว้ โดยมีจำกัดอายุมติ อ.ก.พ.จังหวัด นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.5 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2512 ไม่อาจจะนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการได้ เพราะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ได้ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และมาตรา 3 วรรคสอง บัญญัติว่า "บรรดากฎหมาย กฎข้อบังคับในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน" ดังนั้นมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงไม่น่าจะนำมาใช้กับมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ให้เพราะตามมาตรา 86 ทวิ(2) วรรคสอง บัญญัติว่า "ในกรณีนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 86 วรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44(1)(2)(3)(4)(5) หรือ(6) มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด ก็ให้นำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้นั้นตั้งกักอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใดให้นายกรัฐมนตรี หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตั้งกล่าวสั่งให้เป็นไปตามนั้น" คำว่า มีความเห็นขัดแย้ง อ.ก.พ.จังหวัด นั้น น่าจะมีความหมายว่า มีความเห็นขัดแย้งในลักษณะที่เห็นว่าควรได้รับโทษเพิ่มชั้นหรือลดลง หรือยกโทษ และมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว นำขัดแย้งกับบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ อันเป็นผลให้มติคณะรัฐมนตรีถูกยกเลิกตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งในกรณีข้อนี้มีความเห็นขัดแย้ง อ.ก.พ.จังหวัด ในลักษณะที่ควรเพิ่มโทษหรือลดโทษ หรือยกโทษ ก็ต้องนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา จึงหาหรือเพื่อ เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.5 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2512 เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงไม่ขัดแย้ง หรือถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่อย่างใด ส่วนปัญหาที่ว่าอธิบดีมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.

จังหวัด ในลักษณะที่ควรเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือยกโทษ จะฟ้องนำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง
พิจารณาหรือไม่ นั้น ปัญหาข้อกฎหมายนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณามีมติขอข้อหารือกรมการพัฒนารัฐบาล
ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0711/89999 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2524 ว่า กรณีที่อธิบดี
กรมการพัฒนารัฐบาลมีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัดปราจีนบุรี อธิบดีกรม
การพัฒนารัฐบาลจะฟ้องนำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ตามนัยมาตรา 86 ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ดังนั้น กรณีตามปัญหานี้จึงต้องนำสำนวนส่ง อ.ก.พ.กระทรวง
พิจารณา ตามนัยมติ ก.พ.ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

ทองวันชัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/42477

สำนักงาน ก.พ.

12 เมษายน 2525

เรื่อง หารืออำนาจในการพิจารณาโทษข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข คำนวณที่ สส 0204/น.4/29 ลงวันที่ 19 มกราคม 2525 และคำนวณที่ สส 0204/น.4/118 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาโทษข้าราชการพลเรือนในราชการบริหารส่วนภูมิภาค จังหวัด ก. จังหวัด ข. รวม 2 ข้อ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เรื่องการพิจารณาข้อหาหรือปัญหาข้อกฎหมายหรือทางปฏิบัติ มีหลักการรับพิจารณาเฉพาะกรณีที่มีข้อเท็จจริงโดยแน่ชัดและเป็นปัญหาอันจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติเกิดขึ้นจริงเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถ้าเรื่องที่ทำหรือไปนั้นเป็นกรณีที่อยู่ในเขตดังกล่าว ก็โปรดแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงอันเป็นข้อมูลของปัญหาเพิ่มเติมไปเพื่อประกอบการพิจารณา หรือจะส่งเจ้าหน้าที่ไปแจ้งรายละเอียดและรับคำชี้แจงจากผู้อำนวยความสะดวกกองวินัยก็ได้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 90

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0711/49867

28 เมษายน 2525

เรื่อง ข้าราชการสั่งให้ข้าราชการกลับเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0307/1073 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2525 และ
ที่ มท 0307/1448 ลงวันที่ 15 มีนาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า อธิบดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งให้
ข้าราชการพักราชการ รวม 5 คน กรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และถูกพนักงานอัยการ
ฟ้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญาแล้ว ภายหลังปรากฏว่าศาลอาญาได้มีคำพิพากษาคดีรายนี้ เมื่อวันที่ 9
ธันวาคม 2524 ว่า จำเลยทุกคนไม่มีเจตนากระทำความผิดให้ยกฟ้องโจทก์ พนักงานอัยการให้ยื่น
อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์
2525 ว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายที่โจทก์ฟ้องจึงพิพากษายืน
บัดนี้ ข้าราชการดังกล่าว 3 คนให้ยื่นคำร้องขอกลับเข้ารับราชการ และกรมการปกครองได้
พิจารณาเห็นสมควรให้ข้าราชการทั้ง 3 คนกลับเข้ารับราชการตามเดิม แต่โดยที่การสั่งพักราชการ
และการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการในกรณี อยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองจึงหารือว่า หากจะสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวเข้ารับราชการ
แล้ว สำนักงาน ก.พ. จะมีความเห็นเป็นประการใด เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประกอบการพิจารณาสั่งการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า โดยที่มาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม
แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา

เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้
 หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และข้อ 3 ของ
 กฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518) ซึ่งออกตามบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับ
 การสั่งพักราชการว่า "ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ การพักราชการให้พักตลอดเวลา
 ที่สอบสวนพิจารณา" ประกอบกับข้อ 7 ของกฎ ก.พ. ฉบับข้างต้นกำหนดว่า เมื่อ "ผู้มีอำนาจตามมาตรา
 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การสอบสวนหรือพิจารณากรณีหรือคดีนั้น
 จะไม่แล้วเสร็จไปโดยเร็ว ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนได้" จึงเห็นได้ว่า คำว่า "สอบสวน
 พิจารณา" ดังกล่าวนั้น หมายถึงการสอบสวนพิจารณาในเรื่องที่ถูกสอบสวนทางวินัย และหมายความ
 รวมถึงการพิจารณาคดีอาญาของศาลด้วย ดังนั้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใช้ดุลพินิจ
 สั่งพักราชการข้าราชการดังกล่าว โดยอาศัยเหตุที่บุคคลดังกล่าวถูกฟ้องคดีอาญา การพักราชการเรื่องนี้
 จึงต้องพักตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ต้องพักราชการ
 ตลอดเวลาที่คดีเรื่องนี้ยังไม่ถึงที่สุด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะสั่งให้ข้าราชการดังกล่าว
 กลับเข้ารับราชการได้ก็ต่อเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0711/71727

22 มิถุนายน 2525

เรื่อง ทารื้อเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สส 0204/น.4/166 ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารื้อว่า คำว่า "ความเห็นขัดแย้ง" ตามมาตรา 86 ทวิ
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หมายถึงความเห็น
ขัดแย้งเกี่ยวกับมาตราแห่งฐานความผิดและหรือระดับโทษถูกต้องหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีตามที่ทารื้อ ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยไว้เป็นพื้นอง
ว่า ไม่ว่าจะ เป็นความเห็นขัดแย้งในส่วนที่เกี่ยวกับระดับโทษและหรือฐานมาตราแห่งความผิด
ก็เป็นความเห็นขัดแย้งตามนัยมาตรา 86 ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

วิลาศ สิงห์วิชัย

(นายวิลาศ สิงห์วิชัย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/71728

สำนักงาน ก.พ.

22 มิถุนายน 2525

เรื่อง การส่งลงโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0702/9127 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือว่า ป่าไม้เขตเชียงใหม่หรือหัวหน้าส่วนราชการ
 ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. 2518 มีคำสั่งลงโทษข้าราชการในสังกัด ตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)
 ได้หรือไม่ โดยแจ้งว่าสำนักงานป่าไม้เขตเชียงใหม่ได้มีคำสั่งป่าไม้เขตเชียงใหม่ ที่ 46/2525
 เรื่องภาคทัณฑ์ข้าราชการ ลงวันที่ 24 มีนาคม 2525 แล้วรายงานการลงโทษมายังกรมป่าไม้
 ตามมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 อนึ่ง สำนักงาน
 ป่าไม้เขตเชียงใหม่มีป่าไม้เขตเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต และเป็นหัวหน้าส่วนราชการ
 เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าผู้อำนวยการกองตามความในข้อ 33,34 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ 218 (พ.ศ. 2515) ประกอบกับกรมป่าไม้ได้มีคำสั่ง ที่ 1295/2524 เรื่องมอบอำนาจ
 ให้รองอธิบดีกรมป่าไม้ สั่งหรือปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมป่าไม้ ลงวันที่ 29 กันยายน 2524
 ข้อ 7(2) ไว้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่สำนักงานป่าไม้เขตเชียงใหม่
 เป็นส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 พ.ศ. 2521 และป่าไม้เขตเชียงใหม่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ 5
 (พ.ศ. 2518) จึงมีอำนาจในการลงโทษข้าราชการตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

วิลาศ สิงห์วิสัย

(นายวิลาศ สิงห์วิสัย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

ที่ สร 0711/73659

สำนักงาน ก.พ.

24 มิถุนายน 2525

เรื่อง ทารือการลงมติของ อ.ก.พ.จังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก 25/9574 ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทารือปัญหาตามมาตรา 86 ทวิ (2) ที่ว่า อ.ก.พ.จังหวัด
จะมีอำนาจพิจารณาลงมติลงโทษได้เฉพาะให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกเท่านั้น หรือจะมีอำนาจ
ลงมติลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ให้อภัย ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาที่ ก.พ.เคยมีมติไว้ว่า มติของ อ.ก.พ.
กระทรวงหรือ อ.ก.พ.จังหวัด ตามมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520
นั้น มีลักษณะเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาด ซึ่ง อ.ก.พ.อาจพิจารณาให้ลงโทษไล่ออก ปลดออก ให้ออก
ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ หรือให้ออกจากราชการเพราะกรณีอื่น หรือไม่ลงโทษ
เลย เพราะเห็นว่าผู้นั้นมีให้กระทำผิดความผิดก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

วิลาศ สิงหวิสัย

(นายวิลาศ สิงหวิสัย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร. 0711/74112

25 มิถุนายน 2525

เรื่อง ทารือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายวิระ เพ็ชรรัตน์

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0702/306 ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนงานการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 153 แผ่น

ความหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า รองผู้ว่าราชการจังหวัดรักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้มีคำสั่ง ที่ 1244/2523 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2523
แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเจ้าพนักงานป่าไม้ 4 งานตำบลป่าไม้ สำนักงานป่าไม้
จังหวัดขอนแก่น กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยในขณะที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ดังกล่าวข้าราชการผู้นี้ได้ย้ายไปรับราชการที่จังหวัดขอนแก่นอยู่ก่อนแล้ว เมื่อการสอบสวนแล้ว
เสร็จได้มีการดำเนินการส่งส่วนงานการสอบสวนไปให้จังหวัดขอนแก่นพิจารณาคำเนิการ ในที่สุด
ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นโดยมติ อ.ก.พ. จังหวัดขอนแก่นสั่งปลดข้าราชการผู้นี้ออกจาก
ราชการ ตามคำสั่งที่ 2418/2524 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2524 และรายงานการลงโทษให้กรม
ป่าไม้ทราบ ซึ่งอ.ก.พ.กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้วลงมติให้หารือไปยัง ก.พ.ว่าการออกคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของจังหวัดร้อยเอ็ด และการออกคำสั่งลงโทษปลดข้าราชการผู้นี้
ออกจากราชการของจังหวัดขอนแก่น ขอบด้วยทางปฏิบัติและกฎหมายในเรื่องนี้หรือไม่ ประการใด
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเท็จจริงปรากฏว่า เติมอธิบดีกรมป่าไม้
ให้ออกคำสั่งที่ 2022/2522 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2522 แต่งตั้งข้าราชการผู้นี้ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่ง

เจ้าพนักงานป่าไม้ 4 สำนักงานป่าไม้อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ไปดำรงตำแหน่ง
 เจ้าพนักงานป่าไม้ 4 สำนักงานป่าไม้จังหวัดขอนแก่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2522 และผู้ว่าราชการ
 จังหวัดขอนแก่นได้มีหนังสือ ที่ อก 09/42405 ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2522 ถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
 ร้อยเอ็ดว่า ข้าราชการผู้นี้ให้เพิ่มทางใบรับตำแหน่งใหม่ทางสำนักงานป่าไม้จังหวัดขอนแก่นตั้งแต่วันที่ 22 พฤศจิกายน 2522 แล้ว ในกรณีเช่นนี้จึงต้องถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการผู้นี้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 22 พฤศจิกายน 2522 ตามบัญชีแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 ข้อ 50 ฉะนั้น การที่รองผู้ว่าราชการจังหวัดรักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดมีคำสั่งที่ 1244/2523 ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2523 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ จึงไม่ต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 เพราะในขณะออกคำสั่งนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดมิใช่เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการผู้นี้ และเมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัดขอนแก่น ซึ่งสั่งปลดข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ โดยอาศัยคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว จึงไม่มีผลใช้บังคับแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณาจำนวน 153 แผ่น
 ขึ้นมาพร้อมนี้แล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) วิลาศ สิงหวิสัย
 (นายวิลาศ สิงหวิสัย)
 รองเลขาธิการ ก.พ.
 ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 85

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0711/93221

6 สิงหาคม 2525

เรื่อง ทารือปัญหาการดำเนินการทางวินัยที่ไม่ร้ายแรง

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ปกปิด ค่วนมาก ที่ สส 0204/น.4/323 ลงวันที่ 1
กรกฎาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กระทรวงสาธารณสุขได้ให้จังหวัดสุรินทร์ดำเนินการสอบสวนทางวินัยข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 4 คน กรณีข้าราชการทั้งสี่คน ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ เบ็ดของสอบราคาซื้อเครื่อง เอ็กซ์เรย์ให้กับโรงพยาบาลสุรินทร์และได้จัดซื้อเครื่อง เอ็กซ์เรย์แพงกว่าความเป็นจริง โดยกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่คนเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค และมูลกรณีความผิดมิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาของข้าราชการทั้งสี่คนมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและพิจารณาโทษได้ ทางจังหวัดสุรินทร์เห็นว่าความเห็นของกระทรวงสาธารณสุขที่ได้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนที่มีตำแหน่งสูงกว่าระดับ 4 น่าจะไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่คนเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสูงกว่าระดับ 4 หากกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดมีความผิดก็อยู่ในอำนาจของกระทรวงสาธารณสุขที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษ มิใช่เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ 5 ขึ้นไปได้ เมื่อได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจตั้งบรรจุเสียก่อน ตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งตามที่จังหวัดสุรินทร์มีความเห็นดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขได้ตอบจังหวัดสุรินทร์ว่า ในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีระดับ

สูงกว่าระดับ 5 ก็ตาม เพราะไม่มีกฎหมายห้ามไว้แต่อย่างใด ส่วนอำนาจในการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ 4 ขึ้นไป ในความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายมีอำนาจลงโทษได้ เพียงแต่จะลงโทษเกินกว่าที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ไม่ได้เท่านั้น หากเห็นสมควรลงโทษเกินกว่าอำนาจที่กฎ ก.พ. กำหนดไว้ ก็ให้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษเหนือขึ้นไปอีก เพื่อพิจารณาลงโทษตามมาตรา 82 และมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงหาหรือว่าความเห็นของจังหวัดสุรินทร์หรือกระทรวงสาธารณสุขเป็นที่ถูกต้อง นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า อำนาจการลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) นั้น เป็นเรื่องอำนาจทั่วไปของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 สำหรับกรณีกระทรวงสาธารณสุขหรือมาเมื่อข้อเท็จจริงให้ความว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่คน เป็นข้าราชการพลเรือนในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์จึงเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่คน และมีอำนาจที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษได้ แต่จะสั่งลงโทษเกินกว่าที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ดังกล่าวไม่ได้ ตามนัยความเห็นของกระทรวงสาธารณสุข ถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

วิลาศ สิงหวิสัย

(นายวิลาศ สิงหวิสัย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

ที่ สร 0711/94542

สำนักงาน ก.พ.

10 สิงหาคม 2525

เรื่อง ทวีการลดโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กส 0702/10468 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2525 และ ที่ กส 0702/12504 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งไปว่า รองผู้ว่าราชการจังหวัดรักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา โดยมติ อ.ก.พ.จังหวัดพะเยา ได้สั่งลงโทษให้เจ้าพนักงานป่าไม้ 3 ประจำสำนักงานป่าไม้จังหวัดพะเยาออกจากราชการ แต่อธิบดีกรมป่าไม้ไม่เห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด และได้แนะนำสำนวนสั่ง อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ซึ่ง อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาแล้วมีมติลดโทษเป็นภาคทัณฑ์ จึงหารือว่า เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติดังกล่าวแล้ว กรมป่าไม้จะต้องดำเนินการประการใด มีขั้นตอนอย่างไรบ้าง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า กรมป่าไม้จะต้องดำเนินการสั่งให้ผู้กลับเข้ารับราชการก่อนแล้วจึงออกคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/109814

สำนักงาน ก.พ.

13 กันยายน 2525

เรื่อง ข้าราชการกระทำผิด

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ 04/39759 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า กรมควบคุมโรคติดต่อกระทรวงสาธารณสุขได้ยื่นเรื่องรวการขอรับบำเหน็จของเจ้าหน้าที่ควบคุมโรค 3 ซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2524 แต่ปรากฏในภายหลังว่าผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับพวกฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และร่วมกับเพื่อนลัทธิ (อาวูอิน) ของผู้อื่น ซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2524 กรมควบคุมโรคติดต่อได้อนุมัติให้ผู้ลาออกจากราชการไปโดยไม่ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงหาวิธีว่าในกรณีดังกล่าวข้างต้นผู้มีอำนาจจะสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความในมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งอาจมีผลให้ผู้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ได้หรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า การพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนที่ออกจากราชการไปแล้วนั้น มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ ถ้าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ อยู่ก่อนออกจากราชการ สำหรับกรณีเรื่องเพิ่งปรากฏหลังจากที่ผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

เบ็ดเตล็ด

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0711/119931

13 ตุลาคม 2525

เรื่อง หารือทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการศึกษายิน

อ้างถึง หนังสือกรมการศึกษายิน ที่ พณ 0401/12315 ลงวันที่ 21 กันยายน 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า มีข้าราชการพลเรือนสามัญให้นำเวลาราชการไปทดลองงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง โดยใช้เวลาระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนจำนวน 14 วัน ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งให้ใช้ช่วงเวลาที่เป็นเวลาปฏิบัติราชการความปกติจำนวน 4 วัน (มาลงชื่อปฏิบัติราชการ) จึงหารือว่า การไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการก็ การใช้เวลาของทางราชการไปหาประโยชน์ในทางมิควรกิติ ความกรณีดังกล่าวนี้จะปรับเป็นความผิดทางวินัยสถานใดหรือไม่ รวมทั้งเงินเดือนที่ข้าราชการผู้นี้ได้รับไประหว่างที่ไปทำงานที่อื่นจะรับคืนได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า การที่จะพิจารณาว่า พฤติการณ์ของข้าราชการพลเรือนผู้ใดจะเป็นความผิดวินัยมาตราใดหรือไม่ เป็นเรื่องที่มีผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงของแต่ละบุคคล สำนักงาน ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/126492

สำนักงาน ก.พ.

26 ตุลาคม 2525

เรื่อง ข้าราชการหย่อนสมรรถภาพ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปิด ส่วนมาก ที่ มท 0307/4871 ลงวันที่ 3 กันยายน 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ากรมการปกครองได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้าราชการประจำจังหวัดสระบุรีผู้หนึ่ง ฐานหย่อนความสามารถ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ ตำแหน่งหน้าที่ และบกพร่องต่อหน้าที่แล้ว แต่ขณะที่การสอบสวนพิจารณายังไม่เสร็จ ปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปเสียก่อน ซึ่งกรมการปกครองเห็นว่ากรณี เช่นนี้การพิจารณาคำเนิการยอมเป็นอันระงับไป เพราะการให้ออกจากราชการตามมาตรา 97 ดังกล่าว ไม่ใช่เป็นกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ทั้งที่บัญญัติไว้ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงหาหรือว่า ความเห็นของกรมการปกครอง ดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ความเห็นของกรมการปกครองดังกล่าวถูกต้องแล้ว
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/126523

สำนักงาน ก.พ.

29 ตุลาคม 2525

เรื่อง ทาริอบัญหาการพิจารณาตำแหน่งการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท 0602/472 ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน 154 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการกรมที่ดินผู้หนึ่งได้ถูกราชการร้องเรียนต่ออธิบดีกรมที่ดินว่า ได้แอบอ้างต่อทางราชการว่า เข้าบ้านของตนอยู่อาศัยทั้งที่ไม่เป็นความจริง และยังได้ปลอมลายมือชื่อของตนในใบเสร็จรับเงินค่าเช่าบ้านแล้วใช้เป็นหลักฐานขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านจากทางราชการ รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมที่ดินได้ให้จังหวัดดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ในระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นจังหวัดได้ส่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการ เพื่อไปสมัครผู้แทนราษฎร และต่อมาข้าราชการผู้นั้นได้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งนักวิชาการที่ดิน 4 สำนักงานที่ดินจังหวัด ซึ่งกรมที่ดินเห็นว่าขณะที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปนั้นยังไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาในเรื่องทุจริตเบิกเงินค่าเช่าบ้าน กรณีจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้น ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้ แต่โดยที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการใหม่อีกครั้งหนึ่ง กรณีผู้บังคับบัญชาน่าจะมีความจำเป็นเรื่องหรือข้อพันเรื่องการกระทำผิดที่เกิดขึ้นก่อนกลับเข้ารับราชการและขาดคอนไปแล้วมาพิจารณาลงโทษข้าราชการผู้นั้นได้ จึงหาหรือว่า ความเห็นของกรมที่ดินดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ และหากกรณีนี้ดำเนินการทางวินัยไม่ได้แล้วกรมที่ดินควรดำเนินการต่อไปอย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ราษฎรให้มีหนังสือลงวันที่ 21 มกราคม 2522 ร้องเรียนต่ออธิบดีกรมที่ดินมีความว่า ข้าราชการตั้งกล่าวได้แอบอ้างต่อทางราชการว่าเข้าบ้านของคนที่อาศัยซึ่งที่ไม่เป็นความจริง และปลอมลายมือชื่อของคนในใบเสร็จรับเงินค่าเข้าบ้านแล้วใช้เป็นหลักฐานขอเบิกเงินค่าเข้าบ้านจากทางราชการ อันเป็นการรายงานเท็จ เบิกเงินของทางราชการมาเป็นประโยชน์ส่วนตัวและประพฤติก่อความเสียหายร้ายแรง และร้องอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมที่ดินให้มีหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท 0601/224 ลงวันที่ 30 มกราคม 2522 ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดให้สอบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนดังกล่าวนี้ ถือได้ว่าข้าราชการดังกล่าวมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ผู้นั้นออกจากราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชา มีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ให้ส่ง เอกสารประกอบการพิจารณาคืบมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/126524

สำนักงาน ก.พ.

29 ตุลาคม 2525

เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการสืบสวนสอบสวนข้าราชการกรณีลาออกจากราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สส 0204/460 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2524 ที่ สส 0204/508 ลงวันที่ 24 กันยายน 2524 และ ที่ สส 0204/น.4/421 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน 26 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ในจังหวัดหนึ่ง ได้ยื่นใบลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2523 ปลัดกระทรวงสาธารณสุขสั่งการอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2524 หลังจากข้าราชการผู้นั้นยื่นใบลาออกจากราชการแล้วก็ยังมาปฏิบัติราชการตามปกติจนถึงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2524 จึงมิได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก ต่อมาวันที่ 12 พฤษภาคม 2524 จังหวัดก็แจ้งให้กระทรวงสาธารณสุขระงับการลาออกและให้พิจารณาดำเนินการทางวินัย กับข้าราชการผู้นั้น ในกรณีเหตุการณ์ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับการรับเหมาก่อสร้างบ้านพักและประปา ของโรงพยาบาลฝาง จึงหาหรือว่ากระทรวงสาธารณสุขจะยังมีอำนาจดำเนินการทางวินัย ตาม มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้หรือไม่ เพียงใด และจะต้องปฏิบัติอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า ปัญหาที่นางนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณามีความเห็นไว้ว่า การอนุญาตการลาออก แม้จะยังไม่ทำเป็นคำสั่ง เพียงแต่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกได้บันทึกสั่งการให้ปรากฏ เป็นหลักฐานว่าอนุญาตให้ลาออกแล้ว การสั่งอนุญาตการลาออกจากราชการดังกล่าวนี้ก็มีผลสมบูรณ์และชอบด้วยกฎหมาย และตามข้อเท็จจริงกรณีนี้

ปรากฏว่าปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้สั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการได้
เพียงแต่ยังไม่ให้ทำเป็นคำสั่งเท่านั้น ฉะนั้นการสั่งอนุญาตการลาออกกรณีนี้มีผลสมบูรณ์และ
ชอบด้วยกฎหมายแล้ว อย่างไรก็ตามก็เพื่อให้เป็นระเบียบและเป็นหลักฐานยืนยันให้แน่นอน ก็ควร
ทำเป็นคำสั่งตามแบบของทางราชการไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวันชัย

โทร. 2819451

เบ็ดเตล็ด

ที่ สร 0711/126544

สำนักงาน ก.พ.

5 พฤศจิกายน 2525

เรื่อง ทาริอบัฒนาเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ สร 0806/34 ลงวันที่ 5 ธันวาคม 2524

และ ที่ สร 0806/4760 ลงวันที่ 22 เมษายน 2525

ตามหนังสืออ้างถึง แจ้งไปว่าองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) มีเงิน
 ค่าบุขที่ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศญี่ปุ่น จำนวน 188 ล้านบาท ผากบัญชีออมทรัพย์ไว้
 ที่ธนาคารกรุงไทยจำกัด สาขาเตาปูน ต่อมาปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับแต่งตั้ง
 ให้ดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการ อ.ต.ก. โดยตำแหน่ง ให้ลงนามในใบถอนเงินฝาก
 จำนวนดังกล่าว ไปฝากประจำที่ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาคลองประปา ซึ่งมีให้เป็น
 ธนาคารที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ฝากไว้ โดยมีให้พิจารณาตรวจสอบให้รอบคอบเสียก่อนว่า การถอน
 เงินและฝากเงินจำนวนดังกล่าวนี้ เป็นไปโดยชอบด้วยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อ
 เกษตรกร พ.ศ. 2517 มาตรา 28 ระเบียบว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ
 พ.ศ. 2520 ข้อ 24 และมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/2739
 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2520 แล้วหรือไม่ ภายหลังปรากฏว่าได้มีการถอนเงินจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา
 จำกัด สาขาคลองประปามาฝากไว้ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาเตาปูน ตามเดิม และจาก
 การกระทำของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าว เป็นเหตุให้ อ.ต.ก. ไม่ได้รับดอกเบี้ย
 เงินฝากออมทรัพย์ร้อยละ 8 จากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาเตาปูน ตั้งแต่วันที่ 23 กันยายน
 2523 ถึงวันที่ 16 ตุลาคม 2523 เป็นเวลา 23 วัน คิดเป็นจำนวนเงิน 947,726.02 บาท
 ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่าพฤติการณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นการปฏิบัติ
 หน้าที่โดยประมาทเลินเล่อ ไม่ระมัดระวังผลประโยชน์ของทางราชการ และเรื่องปลัดกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ให้กระทำการดังกล่าวในฐานะรองประธานกรรมการ อ.ต.ก. ซึ่งตามกฎหมาย
 และระเบียบข้อบังคับของ อ.ต.ก. ไม่มีบทลงโทษทางวินัยแก่ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ
 หรือกรรมการของ อ.ต.ก. จึงหารือว่า

1. ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้เป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการของรัฐวิสาหกิจโดยตำแหน่ง หรือได้เข้าดำรงตำแหน่งใน รัฐวิสาหกิจโดยการแต่งตั้ง หรือได้เข้าดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจโดยการแต่งตั้งในฐานะผู้แทน ของส่วนราชการ ได้กระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในตำแหน่งหน้าที่ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการของรัฐวิสาหกิจแล้วแต่กรณี

2. ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจขอมีตัวข้าราชการพลเรือนไปช่วยทำงานในตำแหน่ง หน้าที่พนักงานรัฐวิสาหกิจ และข้าราชการผู้นั้นได้กระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในหน้าที่ของ พนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าวนี้ เจ้าสังกัดของข้าราชการจะดำเนินการลงโทษ ทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) เป็น หน่วยงานซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 มิได้ จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และตามมาตรา 4 แห่งพระราช บัญญัติการจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร พ.ศ. 2517 กำหนดให้ อ.ต.ก. เป็นองค์การของรัฐ มิได้กำหนดให้เป็นส่วนราชการ และเมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และอำนาจ อ.ต.ก. ตามมาตรา 6 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจะเห็นว่า อ.ต.ก. มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ ประกอบธุรกิจการค้า ขนส่ง รับฝาก ชื่อและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม ในครัวเรือนของเกษตรกร ฯลฯ ในราคาพอสมควร ซึ่งถือเป็นการประกอบธุรกิจการค้าหากำไร บุคคลที่ปฏิบัติงานใน อ.ต.ก. ก็ไม่มีฐานะเป็นข้าราชการ แต่มีฐานะเป็นพนักงาน ซึ่งหากกระทำความผิด ก็จะถูกลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 และหากกระทำความผิดวินัยก็จะถูกลงโทษตามข้อบังคับองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) นอกจากนั้นการดำเนินการบริหารงานบุคคลตลอดจนกิจการต่าง ๆ ของอ.ต.ก. รวมทั้งด้านการเงิน ก็เป็นการดำเนินการตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มิได้เป็น การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้กำหนดไว้

คั้งนั้นกิจการของ อ.ค.ก. จึงไม่มีลักษณะเป็นราชการ การที่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการ อ.ค.ก. ตามมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 และให้กระทำการลงนามในใบถอนเงินฝากในฐานะรองประธานกรรมการ อ.ค.ก. จึงไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาจะนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาปรับบทลงโทษทางวินัยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในฐานะกระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการหาได้ไม่

ส่วนปัญหาที่หารือไปในกรณีอื่นนั้น โดยที่ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่หารือโดยละเอียด จึงยังไม่อาจพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0711/134763

สำนักงาน ก.พ.

10 พฤศจิกายน 2525

เรื่อง ทารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0307/3925 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา รวม 4 ฉบับ

ตามหนังสืออ้างถึงแจ้งว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งที่ 573/2525 ลงวันที่ 1 เมษายน 2525 อนุญาตให้เสมียนหรืออำเภอกมลาไสยลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2525 เป็นต้นไป และต่อมาเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2525 ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ กระณีเบียดบังนำเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งกรมการปกครองเห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะการดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งภายหลังได้ออกจากราชการไปแล้ว ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น จะต้องปรากฏว่า (1) ผู้บังคับบัญชาได้ทราบว่ามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้บังคับบัญชาได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนที่ผู้นั้นจะออกจากราชการ (2) ผู้ออกจากราชการจะฟ้องหรือทราบว่าคุณถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องใด มีข้อกล่าวหาอย่างใดก่อนที่ตนจะกระจากราชการ และ (3) มาตรา 89 บัญญัติไว้แต่เพียงว่าผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม มีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เช่น การสั่งลงโทษ ลดโทษ ยกโทษ หรือการสั่งงดโทษเท่านั้น กฎหมายมิได้บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้ว กรมการปกครองจึงหารือว่า ความเข้าใจดังกล่าวเป็นการถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้ออกจากราชการไปแล้ว ต่อมา ภายหลังผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น ดังเช่นกรณีทหารเรือ ใต้หรือไม้นั้น ก.พ. ได้เคยวินิจฉัยและมีมติไว้เป็นหลักการว่า "การมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งแม้ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม ยังมีอำนาจดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวด 2 ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 นั้น จะต้องเป็นการกล่าวหาขึ้นตั้งแต่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งรับราชการอยู่ แต่ไม่จำเป็นว่าจะต้องให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นแล้วตั้งแต่ก่อนออกจากราชการ ทั้งนี้ เพราะตามมาตรา 86 อันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็มีให้บังคับว่า เมื่อข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นแล้ว จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นสอบสวนเสมอไป จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นสอบสวนก็ต่อเมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวนเท่านั้น เพราะการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางอย่างซึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 87 อาจสั่งลงโทษได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นสอบสวนเสียก่อนก็ได้

ส่วนปัญหาที่ว่าต้องเป็นการกล่าวหาขึ้นต่อใครนั้น ก.พ. เห็นว่าต้องเป็นการกล่าวหาขึ้นต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งตามมาตรา 82 ให้เป็นผู้วินิจฉัยสั่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัยและให้มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชาผู้กระทำผิดวินัย หากเป็นการกล่าวหาขึ้นต่อผู้อื่นเช่น คณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ก็ต้องเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งการกล่าวหาขึ้น ๆ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบตั้งแต่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ ในกรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาย่อมมีอำนาจที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยได้"

สำหรับกรณีตามที่กรมการปกครองหรือไปรษณีย์ ขอเท็จจริงปรากฏตามเอกสารที่จังหวัดกาฬสินธุ์ส่งไปประกอบการพิจารณาให้ความเห็นว่า สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินให้มีหนังสือ ที่ กง 0007/68 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2525 ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ว่า ให้ตรวจสอบบัญชี

แผนการประปาสุขาภิบาลกมลลาไสย อำเภอกมลลาไสย ประจำปีงบประมาณ 2524 เพียงวันที่ 23 พฤศจิกายน 2524 ปรากฏว่ามีเงินขาดบัญชี 71,109 บาท อยู่ในความรับผิดชอบของ เสนีย์พรอำเภอกมลลาไสย ทำหน้าที่พนักงานบัญชี แผนการประปาสุขาภิบาลกมลลาไสย และเป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน ในวันตรวจนับไม่มีเงินขาดบัญชีดังกล่าวให้ตรวจนับ ตามทางสอบสวน เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้นี้เข้าเชื่อว่าเป็นการทุจริตเบียดบัง เงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ได้บันทึกสั่งการ เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2525 ให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้นี้ตามข้อกล่าวหาดังกล่าว ในกรณีเช่นนี้จึงถือได้ว่าผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนวันที่ออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัย ตามนัยแห่งมติ ก.พ. ดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

สอบสวน เพราะกรรมการปกครองมิได้สั่งให้ข้าราชการผู้นี้หักราชการด้วยเหตุถูกฟ้องคดีอาญา
แต่อย่างใด และเมื่อกรรมการปกครองสั่งให้ข้าราชการผู้นี้กลับเข้ารับราชการแล้ว ถ้าต่อมาผลคดี
ถึงที่สุดศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ก็ยังจะดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 81 วรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้อยู่แล้ว จึงหาหรือว่า ความเห็นของ
กรรมการปกครองดังกล่าวข้างต้นเป็นการถูกต้องหรือไม่

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า กรณีนี้ แม้ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทยจะ
มีมติตามที่หาหรือมาที่ตาม ข้าราชการผู้นี้ก็ยังตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหา
ว่ากระทำความผิดอาญาอยู่และผลคดียังไม่ถึงที่สุดเช่นนี้ กรณีจะต้องเป็นไปตามบัญชี 3 แห่งกฎ
ก.พ.ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518) ที่ว่า "ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ การหักราชการ
ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา" และรอการสั่งการเด็ดขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผล
คดีอาญา ตามบัญชีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.5 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2509

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

เปิดคดี

ที่ สร 0711/146318

สำนักงาน ก.พ.

8 ธันวาคม 2525

เรื่อง ขอรื้อเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมโยธาธิการ

อ้างถึง หนังสือกรมโยธาธิการ ที่ มท 0801/8590 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและมีคำสั่งพักราชการลูกจ้างประจำกรณีมีเหตุพิจารณาต่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ต่อมารายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่ชุดเดียวได้สูญหายไปก่อนที่ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนจะพิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดลงไป ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนได้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจแล้ว จึงหาหรือว่า หากจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการสั่งพักราชการไว้แล้วหรือไม่ เพียงใด และควรจะทำเนืองการอย่างไรต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นการพิจารณากรณีของลูกจ้างประจำ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ดังนั้น ก.พ.จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้ความเห็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 73.89

และเบ็ดเตล็ด

ที่ สร 0711/ป 54

สำนักงาน ก.พ.

12 มกราคม 2526

เรื่อง ทหารือการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการคลังภายใน

อ้างถึง หนังสือกรมการคลังภายใน ที่ พณ. 0401/13491 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา รวม 12 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2525 ได้มีผู้โทรศัพท์ไปถึงอธิบดีกรมการคลังภายในกล่าวหาข้าราชการกองเศรษฐกิจการคลังคนหนึ่ง ไล่เอาเวลาราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยไปทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่ง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วได้ความว่า ข้าราชการผู้นี้ได้ไปปฏิบัติงานที่แผนกขายของบริษัทไฟโรโมสต์อาหารนม (กรุงเทพฯ) จำกัด ตั้งแต่วันที่ 17 สิงหาคม 2525 ตั้งแต่เวลา 07.30 - 17.00 น. ในระหว่างที่ปฏิบัติงานดังกล่าวได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ลาพักผ่อนประจำปีครั้งนี้ วันที่ 16 - 25 สิงหาคม 2525 วันที่ 30 สิงหาคม - 3 กันยายน 2525 ส่วนในวันที่ 26 - 27 สิงหาคม 2525 และวันที่ 6 - 7 กันยายน 2525 ได้มาลงชื่อในบัญชีลงเวลาปฏิบัติงานราชการ แต่ตัวเองไปปฏิบัติงานที่บริษัทไฟโรโมสต์อาหารนม (กรุงเทพฯ) จำกัด ต่อมาเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2525 ข้าราชการผู้นี้ได้ยื่นหนังสือขอตาออกต่ออธิบดีกรมการคลังภายในเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นตั้งแต่วันที่ 8 กันยายน 2525 และอธิบดีกรมการคลังภายในได้บันทึกในใบลาดังกล่าวเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2525 ว่า "อนุญาต" จึงหาวิธีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นี้ไปขอให้ ก.พ.พิจารณา รวม 3 ข้อ นั้น

ก.พ. ใ้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. ข้อหาหรือที่ว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย ใ้หรือไม่นั้น ก.พ. เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่กรมการศึกษายินแจ้งไปว่าผู้นี้ได้มาลงชื่อในบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการในวันที่ 26 - 27 สิงหาคม 2525 และวันที่ 6 - 7 กันยายน 2525 แล้วมิได้ปฏิบัติราชการ แต่กลับไปทำงานที่บริษัทโฟร์โมสต์อาหารนม (กรุงเทพฯ) จำกัด นั้น แม้การกระทำของผู้นี้จะมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการก็ตาม แต่ก็ยังถือไม่ได้ว่าผู้นี้มีกรณีอุกฉาวหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เพราะมิใช่เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้นี้ซึ่งได้ออกจากราชการไปแล้วได้

2. ข้อหาหรือที่ว่า จะถือว่าการลงชื่อมาปฏิบัติราชการแล้วไปปฏิบัติงานบริษัทเอกชนเป็นการขาดราชการ เพื่อผลในการเรียกเงินคืนใ้หรือไม่นั้น ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นใ้ ควรหาใ้ไปทางกระทรวงการคลังใ้โดยตรง

3. ข้อหาหรือที่ว่า จะถือว่าการลงชื่อมาปฏิบัติราชการแล้วไม่ปฏิบัติงานเป็นการรายงานเท็จใ้ผู้บังคับบัญชาหรือไม่นั้น ก.พ. เห็นว่า การกระทำผิดวินัยฐานรายงานเท็จใ้ผู้บังคับบัญชานั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ใ้กำหนดองค์ประกอบของความผิดวินัยดังกล่าวใ้ในมาตรา 73 ว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จใ้ผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอก ถือว่าเป็นการรายงานเท็จใ้" และตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 ใ้กำหนดความหมายของคำว่า "รายงาน" ใ้ว่าใ้ให้ความความถึง "คำออกกล่าวเรื่องราวที่ไปทำใ้รู้หรือไปเห็นมา" อย่างไรก็ใ้ในส่วนที่เกี่ยวกับบัญชีลง

เวลาการปฏิบัติราชการ ของข้าราชการนี้เป็นระเบียบปฏิบัติที่จัดทำขึ้นตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยกฤษฎีกาของข้าราชการ พ.ศ. 2520 ซึ่งได้กำหนดไว้ในข้อ 9 ของ
ระเบียบดังกล่าวว่า "เพื่อความคุ้มครองให้เป็นไปตามระเบียบนี้ให้จัดทำบัญชีลง เวลาการปฏิบัติ
ราชการของข้าราชการในสังกัด ตามแบบท้ายระเบียบนี้" จึงเห็นได้ว่าจุด
มุ่งหมายของการลงชื่อในบัญชีลง เวลาการปฏิบัติราชการ ของข้าราชการนี้ ก็เพื่อเป็น
หลักฐานเกี่ยวกับการลาของข้าราชการ เท่านั้น หากได้เป็นการบอกกล่าวถึงเรื่องราวที่
ไปทำไปธุระหรือไปเห็นมา ตามความหมายของคำว่า "รายงาน" แต่อย่างไรก็ตาม การที่
ข้าราชการได้ลงชื่อมาปฏิบัติราชการ แล้วไม่อยู่ปฏิบัติราชการเช่นนี้ จึงถือไม่ได้ว่า เป็น
การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86

สำนักงาน ก.พ.

ที่ สร 0711/148

18 กุมภาพันธ์ 2526

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายในการสั่งเพิ่มโทษข้าราชการครู

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศธ 1502/18656 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2525
และปกปิด ที่ ศธ 1502/21758 ลงวันที่ 29 กันยายน 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนงานการสอบสวนและเอกสารการพิจารณาโทษ จำนวน 206 แผ่น

ความหนังสือที่อ้างถึง หารือปัญหาในเรื่องการสั่งเพิ่มโทษเป็นให้
ข้าราชการครูตำแหน่งอาจารย์ 1 โรงเรียนเทคนิคอุบลราชธานี กรมอาชีวศึกษาผู้หนึ่ง
ออกจากราชการ กรณีเก็บเงินค่าประกันของเสียหายจากนักเรียนแล้วนำไปใช้ประโยชน์
ส่วนตัว ไปยัง ก.พ. 2 ประการ พร้อมทั้งส่งเอกสารส่วนงานการสอบสวนไปประกอบ
การพิจารณาด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า ความปัญหาข้อ 1 โทษที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า
คำสั่งจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 1409/2518 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2518 ที่สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
กรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการครูผู้หนึ่ง กรณีเรียกเก็บเงินค่าประกันของเสียหาย
จากนักเรียนแล้วนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวไ้กระนั้นว่า จังหวัดอุบลราชธานีได้รายงาน
เรื่องนี้ให้กรมอาชีวศึกษาทราบเพื่อดำเนินการและกรมอาชีวศึกษาแจ้งว่ากรณีดังกล่าว
มีมูลความจริงให้จังหวัดอุบลราชธานีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จังหวัดอุบลราชธานี
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเรื่องนี้และให้คณะกรรมการสอบสวนรีบ
ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518)
ออกตามความในมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ประกอบด้วย เมื่อคุรุสภาได้พิจารณาการลงโทษในกรณีดังกล่าวแล้วคุรุสภามีความเห็นว่า ระเบียบข้อบังคับไม่เหมาะสมจึงได้ส่งเรื่องมาให้ ก.พ. พิจารณารายงานนายกรัฐมนตรี ซึ่ง ก.พ. ก็ได้พิจารณาคำสั่งจังหวัดอุบลราชธานีดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นพ้องกับความเห็นของคุรุสภาว่า คำสั่งจังหวัดอุบลราชธานีที่ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยข้าราชการครูผู้นี้ เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น ก.พ. จึงเห็นว่า คำสั่งจังหวัดอุบลราชธานี ที่ 1409/2518 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2518 นั้น เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว

ส่วนปัญหาข้อ 2 นั้นเห็นว่า เมื่อคำสั่งจังหวัดอุบลราชธานีเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนก็ปรากฏว่าข้าราชการครูผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง อีกทั้งนายรัฐมนตรีซึ่งได้รับรายงานจาก ก.พ. ตามมาตรา 8 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ก็ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิมเป็นลงโทษให้ออกจากราชการแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจสั่งเพิ่มโทษข้าราชการครูผู้นี้เป็นให้ออกจากราชการ ตามคำสั่งของนายรัฐมนตรีได้โดยไม่จำเป็นต้องส่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ใหม่อีกแต่อย่างใด ทั้งนี้คำสั่งกรมอาชีวศึกษาที่ 1985/2523 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2523 ที่สั่งลงโทษข้าราชการครูผู้นี้ตามคำสั่งของนายรัฐมนตรีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวันชัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

ที่ สร 0711/180

สำนักงาน ก.พ.

8 มีนาคม 2526

เรื่อง นารีอเกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาความนับมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ สร 0101/2579 ลงวันที่ 24
กุมภาพันธ์ 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ 104/2523 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2523 ให้ผู้อำนวยการกองก่อสร้างทางหลวง
จังหวัด กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม มาดำรงราชการสำนักนายกรัฐมนตรี โดย
ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม ต่อมานายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่
118/2524 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2524 แต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนทางวินัย
แก่ข้าราชการผู้นี้และข้าราชการสังกัดกระทรวงคมนาคมอีก 5 ราย กรณีกระทำวินัย
อย่างร้ายแรง ที่สุดคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรส่งโทษตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นี้
10% 3 เดือน กระทรวงคมนาคมจึงรายงานผลการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้ต่อนายกรัฐมนตรี
เพื่อทราบและพิจารณา ซึ่งนายกรัฐมนตรีมีบัญชาว่า "เห็นว่า เป็นกรณีที่มีผลหินมิควรมอง ควร
ให้ออกจากราชการทั้ง 6 ราย และให้ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคมเป็นผู้พิจารณา" และ
กระทรวงคมนาคมแจ้งว่า สำหรับรายข้าราชการผู้นี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายสำหรับการ
พิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคมว่าจะมีอำนาจพิจารณาความนับมาตรา 86 ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 หรือไม่เพียงใด เพราะตามคำสั่ง

คังกล่าวได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี้ เท่ากับเป็น
ข้าราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี้ หากกรณีเป็นคังกล่าว อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม
ก็ไม่อาจพิจารณากรณีได้ จึงขารื้อว่าอำนาจในการพิจารณาโทษข้าราชการผู้นี้ว่าจะ
สมควรดำเนินการประการใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีคังกล่าว ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติ
ไว้ว่า การที่นายกรัฐมนตรี้ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้มีคำสั่งให้ข้าราชการมาสำรวจ
ราชการสำนักนายกรัฐมนตรี้ตามบัญชี 9(4) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218
ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 นั้น ถือว่าข้าราชการผู้นั้นสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี้
ผู้บังคับบัญชาทางสำนักนายกรัฐมนตรี้และ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี้จึงมีอำนาจ
พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้น คังนั้น ข้าราชการรายที่ขารื้อนี้
จึงมีสภาพเป็นข้าราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี้ อำนาจในการพิจารณาดำเนินการ
ทางวินัยแก่ข้าราชการรายนี้ จึงเป็นอำนาจของ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

เบ็ทเตล็ก

ที่ สร 0711/337

สำนักงาน ก.พ.

14 เมษายน 2526

เรื่อง ท้าหรืออำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่พ้นจากตำแหน่งเดิมไปดำรงตำแหน่งใหม่
เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศษ 0204/21339 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กระทรวงศึกษาธิการได้หารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถึงอำนาจหน้าที่ของข้าราชการซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่น จะหมดสิ้นไปเมื่อใด กล่าวคือนับแต่วันออกคำสั่ง วันรับทราบคำสั่ง หรือวันส่งมอบงานในหน้าที่ราชการ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตอบข้อหารือมาว่าอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตามกฎหมายนั้น เป็นอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่ง เมื่อใดมีคำสั่งแต่งตั้งในข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งใดอยู่ ไปดำรงตำแหน่งใหม่ในวันใดที่ระบุไว้ในคำสั่งแล้ว ข้าราชการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าวทันที ไม่อาจใช้อำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งเดิมได้อีกต่อไป แต่โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้เคยหารือไปยัง ก.พ. กรณีศึกษาธิการอำเภอแก ถูกจังหวัดนครพนมตั้งกรรมการสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกสั่งตัดราชการ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2500 และต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งลงวันที่ 19 ธันวาคม 2500 แต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งที่จังหวัดปราจีนบุรี ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2500 จะถือว่าคำสั่งของจังหวัดนครพนมจะเป็นการขอยกกฎหมายหรือไม่ ซึ่ง ก.พ. ได้มีมติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ศร 14750/2501 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2501 ตอบข้อหารือมาว่าเมื่อยังไม่ได้มอบหมายหน้าที่การงานและยังไม่ได้เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ ข้าราชการผู้นั้นก็ยังอยู่ในบังคับบัญชาของจังหวัดเดิม จังหวัดเดิมน้อมมีอำนาจที่จะสอบสวนพิจารณา

โทษต่อไปได้ หรือถ้าการกระทำนั้นโทษไม่ถึงจะต้องออกจากราชการ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดเดิมก็สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ แม้อัคราจะอยู่ที่ใดก็ไม่เป็น
ปัญหาขัดข้อง กระทรวงศึกษาธิการจึงสงสัยและหาหรือไปในครั้งนี้ว่า ถ้าหากมีเรื่อง
ห่านองเกี่ยวกับกรณีของข้าราชการดังกล่าวอีก จะยังคงให้ถือปฏิบัติตามแนวความเห็น
ของ ก.พ.ต่อไปหรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า การคอมช้อหาหรือของ ก.พ.นั้น ก.พ.ได้ยึดถือหลักการ
พิจารณาว่าต้องมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่หาหรือ โดยละเอียด ทั้งนี้ หากจะมี
เรื่องหาหรือห่านองเกี่ยวกับกรณีของข้าราชการผู้นั้นอีก ก็จำเป็นต้องได้ข้อเท็จจริง
โดยละเอียดของเรื่องนั้นไปประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2819451

ที่ สร 0611/ป 796

17 มิถุนายน 2526

เรื่อง ข้าราชการเพิ่มโทษข้าราชการ

เรียน เลขาธิการ เร่งรัดพัฒนาชนบท

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ที่ มท 1602/12591 ลงวันที่ 12
พฤศจิกายน 2525 และ ที่ มท 1602/564 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2525

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารหลักฐานการพิจารณาโทษรวม 169 แผ่น

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เมื่อครั้งที่ข้าราชการผู้นี้รับราชการ
เป็นข้าราชการส่วนจังหวัดสวามิภู องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ใ้กระทำผิด
วินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ซึ่งองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้นี้ 10% มีกำหนด 4 เดือน
ในระหว่างที่รับโทษดังกล่าว ผู้นี้ได้โอนมารับราชการที่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท
และต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้แจ้งมติ ก.จ.ที่ได้เพิ่มโทษผู้นี้เป็น
ลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น มาให้สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทดำเนินการต่อไป สำนักงาน
เร่งรัดพัฒนาชนบทจึงหาวิธีว่าจะลงโทษผู้นี้ตามมติ ก.จ. โทษหรือไม่ และหากลงโทษก็
จะอาศัยอำนาจในการสั่งลงโทษ ตามมาตรา 85 หรือมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า โทษที่ผู้นี้ได้กระทำผิดวินัย เมื่อเดือน เมษายน 2522 และ
ถูกสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเมื่อเดือนมิถุนายน 2522 ผู้นี้จึงเป็นผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการ
ล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ.
2526 แล้ว จึงไม่อาจสั่งเพิ่มโทษผู้นี้ได้อีก

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้จัดส่งเอกสารหลักฐานการพิจารณาโทษ
จำนวน 169 แผ่น ห็นมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวิชัย

โทร. 2819451

กฎหมายล้างมลทิน

ที่ นร 0611/512

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

1 กรกฎาคม 2526

เรื่อง การขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ และการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน
ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

อ้างถึง หนังสือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ศบ 0001/980 ลงวันที่ 3 มิถุนายน
2526

ตามหนังสือที่อ้างถึงหาวิธีปัญหาเกี่ยวกับการขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ
ของข้าราชการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน 2 ราย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น
สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้

1. ข้อหาหรือที่ว่า ข้าราชการผู้นี้ถูกส่งโทษให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526 ซึ่งเป็นการส่งโทษก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 ไข้มังคับ ข้าราชการผู้นั้นยังอยู่ในระหว่างการใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ แต่ไม่ใช้สิทธิอุทธรณ์ เช่นนี้จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ได้กระทำผิดเมื่อวันที่ 10 ถึง 17 มกราคม 2523 และถูกสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินสั่งส่งโทษให้ออกจากราชการ เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526 ซึ่งเป็นการกระทำผิดก่อนวันที่ 6 เมษายน 2525 และได้ถูกส่งโทษก่อนวันที่พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 ไข้มังคับ จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน ดังกล่าวแล้ว

2. ขอรื้อที่ว่า การที่ข้าราชการผู้นี้และอีกคนหนึ่งได้ถูกส่งโทษให้ออกจากราชการ ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 81 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กรณีข้าราชการผู้นี้ได้รับเช็คของขวัญและเงินสจากโรงพยาบาลที่ไปตรวจมีอยู่ แล้วไม่รายงานไขบัญชีกับมีสุขภาพส่วนอีกคนหนึ่งนั้น โทษที่อาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารพาเข้าในที่พักลับ อาม อม นวค จะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. เคยพิจารณาเห็นว่าเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติต่างมตหินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 นั้น อาจจะได้เห็นได้จากเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ ที่แสดงไว้ว่า เพื่อให้ผู้ถูกส่งโทษทางวินัย "ได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ" ดังนั้นการที่จะถือว่าผู้ถูกส่งโทษนั้นอาจเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีอีก จึงน่าจะจะไม่เหมาะสม

จึงเรียนมา เพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

เบ็ดเตล็ด

ที่ นร 0611/ป 1109

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

13 กรกฎาคม 2526

เรื่อง ทาริวเกี่ยวกับการส่งโทษลูกจ้างประจำ

เรียน อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

อ้างถึง หนังสือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ปกบัต ที่ นช 0213/3305 ลงวันที่ 5
กรกฎาคม 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทาริวว่า ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานควบคุม
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดสงขลาคนหนึ่ง ได้ควบคุมเด็กผู้รับการฝึกและอบรมที่
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดสงขลา ไปรับการผ่าตัดรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล
สงขลา ขณะที่ลูกจ้างประจำผู้นั้นเข้าไปรับบัตรเอ็กซเรย์และสอบถามพยาบาล ใกล้เคียง
ไฟเด็กทั้งถาวรเป็นอยู่กันห่างกันประมาณ 3 ก้าว เด็กผู้นั้นจึงถือโอกาสหลบหนีไป
ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบและตามหา เด็กผู้นั้นอยู่หลายวันก็ไม่พบ
ต่อมาพี่ชายของเด็กผู้นั้นได้นำตัวเด็กดังกล่าวมาส่งคืนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัด
สงขลาหลังจากหลบหนีไป 22 วัน กรณีลูกจ้างประจำรายนี้สมควรส่งโทษทางวินัยใน
ระดั้มโท เพื่อจะได้อีกเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องเกี่ยวกับลูกจ้างนี้ สำนักงาน ก.พ.
ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นโดยตรงได้ เพราะลูกจ้างมิใช่ข้าราชการพลเรือนตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ส่วนข้อที่ว่าควรส่งโทษทางวินัยในระดั้มใดนั้น แม้กรณีของข้าราชการ
พลเรือน ทาง ก.พ. ก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ เพราะตามกฎหมายว่าด้วย

ระเบียบข้าราชการพลเรือน เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยตรงที่จะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86

ที่ นร 0611/540

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาไท โทร 10300

15 กรกฎาคม 2526

เรื่อง ท้าหรือการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ

เรียน ปลัดทรวงมหาวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือทรวงมหาวิทยาลัย ที่ พม 0202/14528 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการสำนักงานปลัดทรวงมหาวิทยาลัย
ได้ถูกผู้เสียหายฟ้องต่อศาลฐานฉ้อโกง และศาลได้มีคำสั่งให้รับฟ้องไว้แล้ว ปลัดทรวง
มหาวิทยาลัยจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ ในฐานความผิด
ถึงกล่าวความนับมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ต่อมาผู้เสียหายได้ถอนฟ้องข้าราชการผู้นี้ จึงหาวิธีว่าการที่ผู้เสียหายได้ถอนฟ้องอันเป็น
เหตุให้คดีอาชญากรรมระงับไปแล้วนั้น จะทำให้การดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นี้ระงับไป
ด้วยหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็น
ส่วนหนึ่งต่างหากจากการดำเนินการคดีอาชญากรรมแล้ว ฉะนั้น เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะ
กรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ กรณีดังกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ไว้แล้ว ก็ขอที่จะดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/ป 1176

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

29 กรกฎาคม 2526

เรื่อง นารีอำนวยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกบค ที่ นท 0307/6249 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2525

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดนครพนม ใ้มีคำสั่งลงโทษให้ปลัดอำเภอคนหนึ่งออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดนครพนม กรณีครั้งดำรงตำแหน่งเสมียนตรา (เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3) ถึงอำเภอหนว่า จังหวัดนครพนม และเป็นสมุห์บัญชีสุขาภิบาลหนว่า ไ้ส่งบัญชีจ่ายเงินค่าชอมแซมม่อน้ำ จำนวน 3,000บาท โดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายเงินและไม่ได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการสุขาภิบาล เมื่ออยู่บังคับบัญชาตรวจพบจึงไ้ส่งเงินคืน กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นชอบควยไ้้นำเสนอปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีคำสั่งไ้หน้าเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณาปลดไ้นี้ออกจากราชการซึ่งเกี่ยวกับกรณีนี้ กรมการปกครองมีความเห็นว่า

1. ปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่มีอำนาจมีความเห็นแย้งกับความเห็นของ

อ.ก.พ.จังหวัดนครพนม

2. เมื่อจังหวัดนครพนมสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ.

จังหวัด และส่งเอกสารส่วนการสอบสวนไ้กรมการปกครองพิจารณาจำเป็นการตามอำนาจหน้าที่ ถ้ากรมการปกครองเห็นชอบควยก็ไ้รายงานการลงโทษค่อ ก.พ.ไ้ โดยไม่ต้องเสนอกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็นชอบเสียก่อน จึงหาวิธีมาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติค่อไป ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีของยูนิ เบื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ยูนิโคกระทำผิดเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2520 และถูกจังหวัดนครพนมสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามมติ อ.ก.พ. จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2521 ซึ่งเป็นการกระทำผิดก่อนวันที่ 6 เมษายน 2525 และใ้ถูกลงโทษก่อนวันที่พระราชบัญญัติต่างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 ไข้มังคับ ยูนิโคจรับ การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติต่างมลทินดังกล่าวไปแล้ว ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยแก่ยูนิโคในกรณีที่ยูนิโคถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการดังกล่าวได้อีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/552

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

9 สิงหาคม 2526

เรื่อง การพิจารณาโทษข้าราชการ เล่นการพนัน

เรียน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน

อ้างถึง หนังสือกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ที่ วพ 0203/71
ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งข้อเท็จจริงไปว่า มีข้าราชการของส่วนราชการ
ในสังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จำนวน 1 ราย ได้ถูก
เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหา เล่นการพนันหายภาพสัตว์เอาทรัพย์สิน อันเป็นการพนัน
ประเภท ก. ข้าราชการผู้นี้ได้ให้การรับสารภาพขึ้นสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ
ชั้นศาล จึงถูกศาลพิพากษาปรับเป็นเงิน 500 บาท ต่อมาได้มีการตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย โดยข้าราชการผู้นี้ถูกกล่าวหาได้ให้การปฏิเสธ ในที่สุด
คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่าข้อเท็จจริงยังคงคลุมเครือไม่แน่ชัดว่าข้าราชการผู้นี้
ถูกกล่าวหาเล่นการพนันจริง อันสมควรจะถูกลงโทษเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามนัย
มติคณะรัฐมนตรี แต่ก็ยังคงเห็นว่าข้าราชการผู้นี้มีความผิดไม่ถึงขั้นเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พิจารณาแล้วก็
ยังไม่อาจวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติได้ จึงหาวิธีไปว่า ข้าราชการผู้นี้ ควรถูกลงโทษ
ในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และควรจะลงโทษสถานใด จึงจะเหมาะสม
กับความผิด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า กรณีที่หาเรือไปนั้น ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้ เพราะตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยตรงที่จะต้องใช้ดุลพินิจพิจารณาจากรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/ป 1238

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

10 สิงหาคม 2526

เรื่อง นารีอัญญาการพิจารณาการทางวินัยข้าราชการพลเรือน

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

อ้างถึง หนังสือกรมปศุสัตว์ ปกปศ กวณมาก ที่ กษ 0602/71 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักงาน ป.ป.ป. ได้แจ้งให้กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ปศุสัตว์อำเภอหนึ่ง กรณีเป็นกรรมการ ทรวจรับวัสดุโคลงซื้อทรวจรับในใบทรวจรับวัสดุโดยไม่ถูกต้อง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีมูล จึงส่งเรื่องให้กรมปศุสัตว์ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย ที่สุดคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ยังไม่มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทรวจรับเงินเดือน 10% 2 เดือน ระหว่างนั้นเองผู้นี้ได้ยื่นใบลาออกจากราชการ เนื่องจากสุขภาพไม่แข็งแรงและมีอายุมาก ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2526 แต่กรมปศุสัตว์ ได้สั่งยับยั้งการลาออกไว้ก่อน เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2526 แล้วได้หารือไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า

1. ปัญหาข้อ 1 และปัญหาข้อ 3 ที่ว่า การใช้สิทธิยับยั้งการลาออก เกินกว่า 3 เดือน จะมีโทษในกรณีใดบ้าง และถ้าไม่โทษ จะยับยั้งการลาออกไปจนกว่า จะทราบผลของการสอบสวน และการดำเนินการลงโทษทางวินัยจนถึงสิ้นสุดจะโทษหรือไม่ นั้น กรณีปัญหานี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โทษที่มาตรา 95 วรรค สาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กำหนดให้อำนาจผู้มี

อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้ไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันที่ขอลาออกเท่านั้น โดยนัยของกฎหมายมาตรานี้เท่ากับว่าถ้าจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ ก็ยับยั้งได้ไม่เกิน 3 เดือน เมื่อครบ 3 เดือนแล้ว จะยับยั้งไว้ต่อไปอีก มิได้ เพราะการลาออกนั้นมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ ยับยั้ง และการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกนี้จะยับยั้งไว้ได้ก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นเพื่อ ประโยชน์แก่ราชการเท่านั้น จะยับยั้งไว้เพื่อการอื่น เช่น จะยับยั้งไว้เพื่อกำเนินการ ลงโทษทางวินัยหาได้ไม่

2. ปัญหาข้อ 2 ที่ว่า จะส่งลงโทษตัดเงินเดือนย้อนหลังไปได้แค่ไหน เพียงไหน เห็นว่า โดยที่กรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งแต่งตั้ง กรรมการสอบสวนทางวินัยผู้นี้ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. 2518 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2526 และผู้นี้ได้ออกจากราชการไป โดยผลของกฎหมายและมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0710/ว.10 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2523 คือเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2526 เมื่อการสอบสวนพิจารณา เสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงมีอำนาจที่จะส่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้นี้ 10% มีกำหนด 2 เดือน ได้ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยส่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน 2526 อันเป็นวันก่อนวันออกจาก ราชการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พันตรี อรรถ วิชัยกุล

(อรรถ วิชัยกุล)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/ป 1617

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

13 ตุลาคม 2526

เรื่อง ทวีธาภิเษกการถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปิก ที่ มท 0415/3819 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2526 และ ปกปิก ที่ มท 0415/4785 ลงวันที่ 27 กันยายน 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทวีธาภิเษกที่จังหวัดนครราชสีมาได้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนปลัดอำเภอคนหนึ่งโดยมิได้ระบุข้อความในคำสั่งว่า อาศัยอำนาจตามคำสั่งกรมการปกครอง ที่ 10/2525 ลงวันที่ 11 มกราคม 2525 ว่าจะเป็นคำสั่งที่ขอช่วยกฎหมายหรือไม่ หากไม่ขอช่วยกฎหมายบอมนั้นถือว่าปลัดอำเภอนั้นมิได้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยใช่หรือไม่ และขอทราบผลการพิจารณาด้วย นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า กรณีท่านเองนี้ ก.พ.ได้เคยพิจารณาและมีมติไว้ว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่เพียงแต่ระบุตัวผู้ถูกกล่าวหา และเรื่องที่ให้สอบสวนโดยมิได้อ้างอำนาจตามตราโคเลยนั้น คำสั่งโคระบุรายละเอียดตามแบบหนังสือราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโคระบุตำแหน่งผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายแล้ว แม้จะไม่ได้อ้างบทกฎหมายไว้ในคำสั่งก็เป็นคำสั่งที่มีผลบังคับโดยสมบูรณ์ แต่ถ้าอ้างบทกฎหมายให้อำนาจไว้ในคำสั่งด้วย ก็จะช่วยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุระ แก้วไชโย

(นายสุระ แก้วไชโย)

เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม 9

รักษาการในตำแหน่งรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 89

ที่ นร 0611/ป1622

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

17 ตุลาคม 2526

เรื่อง หรืออำนาจในการสั่งลงโทษข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ปกปิด ที่ ขก 15/2/540 ลงวันที่ 18 เมษายน 2526 และปกปิด ที่ ขก 0020/2/756 ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2526

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารต่าง ๆ รวม 61 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า จังหวัดได้รับรายงานจากอำเภอชนบทว่า อำเภอชนบทได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการลงนามในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการของอำเภอแล้ว ปรากฏว่านายช่างรังวัด 3 ฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น รักษาการในตำแหน่งช่างรังวัด 2 สำนักงานที่ดินอำเภอชนบท ไก่กระต่ายนิคมวิบูลย์และถึงหน้าที่ราชการคือในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้า วัน ไทยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการผู้นี้ไต่กระต่ายนิคมวิบูลย์อย่างร้ายแรง ตามมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยมีหลักฐานชัดเจนพอที่จะพิจารณาลงโทษทางวินัยได้ แต่เนื่องจาก ข้าราชการผู้นี้ได้อื่นใบลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2526 และจังหวัดไต่กระต่ายนิคมวิบูลย์ได้ออกจากราชการไปแล้ว จึงหาวิธีว่าจังหวัดจะมีอำนาจสั่งลงโทษ ข้าราชการผู้นี้ ในกรณีความผิดดังกล่าวได้หรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นายอำเภอชนบทได้แต่งตั้งกรรมการ
 สอบสวนข้อเท็จจริงข้าราชการผู้นี้ เกี่ยวกับการลงนามในสมุดลงเวลาทำการว่า
 ข้าราชการผู้นี้ได้มีการลงนามลงหน้าไว้เสมอ และไม่ทราบว่า เป็นลายมือชื่อของ
 ข้าราชการผู้นี้จริงหรือไม่ อย่างไร และไม่ทราบว่า เจ้าตัวมาปฏิบัติหน้าที่จริงหรือไม่ อย่างไร
 นั้น ยังถือไม่ได้ว่า เป็นการกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง ดังนั้นเมื่อผู้ว่า
 ราชการจังหวัดขอนแก่นได้สั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่
 4 มีนาคม 2526 และข้าราชการผู้นี้ไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง
 ก่อนที่จะออกจากราชการ ผู้นี้จึงมีบัญชีจริงไม่มีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราช
 บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการลงโทษได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และได้ส่ง เอกสารที่เกี่ยวข้องส่งคืนมาพร้อม
 กับหนังสือนี้แล้ว

ขอแสดงความนับถือ
 (ลงชื่อ) ชูระ แก้วไชโย
 (นายชูระ แก้วไชโย)
 รองเลขาธิการ ก.พ.
 ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 75.89

ที่ นร 0611/932

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

4 พฤศจิกายน 2526

เรื่อง ทวีการพิจารณาดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดราชบุรี ที่ รบ 0015/17220 ลงวันที่ 6 กรกฎาคม 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง ทวีการปัญหาทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ 1 โรงพยาบาลราชบุรี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อในหลักสูตรเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ ชั้นปีที่ 2 มีกำหนด 1 ปี ต่อมาผู้นี้ได้ขาดการศึกษาตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2525 และได้ไปรายงานตัวชี้แจงเหตุผลที่ขาดการศึกษาต่อสถานศึกษาเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2525 พร้อมทั้งยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2525 ต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชบุรี แล้วไม่กลับไปศึกษาหรือมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก จนกระทั่งถูกสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาและถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในเรื่องที่ขาดการศึกษาดังกล่าว ต่อมาภายหลังผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2525 จึงหาหรือว่าพฤติการณ์ของผู้นี้จะถือเป็นการขาดราชการตั้งแต่วันที่ ยื่นใบลาออกจากราชการ หรือวันที่กรมวิทยาศาสตร์สั่งให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา และผู้นี้ยังคงมีบัญชีจะยกเลิกคำสั่งอนุญาตการลาออกจากราชการได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ผู้นี้ได้ยื่นใบลาออกจากราชการเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2525 และรองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีแทนผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ได้สั่งอนุมัติเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2526 และได้มีคำสั่งจังหวัดราชบุรี ที่ 6/2526 ลงวันที่ 5 มกราคม 2526 อนุญาตให้ผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2525 ดังนั้นคำสั่งที่อนุญาตให้ผู้นี้ลาออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนการลาไปศึกษา ไม่ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนั้น กรณีที่
 ผู้ใดขาดการศึกษาไปตั้งแต่วันที่ 29 กันยายน 2525 ถึงวันที่ 18 ตุลาคม 2525
 จึงไม่ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน หนังสือของกองบริหารชั้นสูง
 สาธารณสุขภูมิภาค ฉบับลงวันที่ 18 ตุลาคม 2525 ซึ่งแจ้งเรื่องผู้ขาดการศึกษาไปยัง
 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชบุรี ยังไม่ถือเป็นการกล่าวหาผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 อยู่ก่อนขอลาออกจากราชการ และเมื่อผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว ผู้บังคับ
 บัญชาจึงไม่อาจดำเนินการทางวินัยอย่างใดแก่ผู้นั้นตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

จู่ระ แก้วไชโย

(นายจู่ระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86.90

ที่ นร 0611/994

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

6 ธันวาคม 2526

เรื่อง หารือทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0702/436 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2526

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมป่าไม้ได้ดำเนินการแจ้งให้จังหวัดขอนแก่นดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการสำนักงานป่าไม้จังหวัดขอนแก่น เสียใหม่ ตามหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0711/74112 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2525 และจังหวัดขอนแก่นได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วพร้อมทั้งส่งสำนวนการสอบสวนมาให้กรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการแล้ว กรมป่าไม้จึงหารือทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ไปยัง ก.พ. รวม 3 ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ใจพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ตามปัญหาข้อ 1 ที่หารือว่า การที่จังหวัดขอนแก่นไม่มีคำสั่งที่ 2473/2525 ลงวันที่ 7 กันยายน 2525 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ไปเลยนั้น จะชอบด้วยทางปฏิบัติหรือไม่ หรือจะต้องให้จังหวัดขอนแก่นปฏิบัติอย่างไรนั้น

ก.พ. เห็นว่า กรณีที่ท่านเองนี้ ก.พ. ได้เคยตอบข้อหารือของกระทรวงการคลังตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0709/89971 ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2523 ว่า "คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีผลบังคับตามกฎหมายมาแต่ต้น จึงไม่ทำให้ข้าราชการผู้นั้นต้องออกจากราชการตาม มาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเมื่อคำสั่ง

ทั้งกล่าวไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายแล้ว โดยนิตินัยก็ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งอื่นไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น แต่เพื่อให้สะดวกในทางปฏิบัติก็อาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวเสียได้" ซึ่งเมื่อพิจารณาตามแนวมติ ก.พ. ดังกล่าวข้างต้นแล้ว กรณีนี้เมื่อคำสั่งของจังหวัดขอนแก่นที่สั่งลงโทษปลดข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2524 ไม่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายแล้ว ก็ย่อมถือว่า ข้าราชการผู้นี้ไม่ได้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ กล่าวคือ ยังมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่ จังหวัดขอนแก่นจึงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษปลดข้าราชการผู้นี้จากราชการดังกล่าว และเมื่อถือว่าข้าราชการผู้นี้ยังมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่ โดยทางนิตินัย จังหวัดขอนแก่นก็ไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งให้ข้าราชการผู้นี้กลับเข้าปฏิบัติราชการเช่นเดียวกัน การที่จังหวัดขอนแก่นได้มีคำสั่งที่ 2473/2525 ลงวันที่ 7 กันยายน 2525 สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ใหม่นั้น จึงชอบด้วยกฎหมายและมีผลใช้บังคับได้

ตามปัญหาข้อ 2 ที่หาว่า การที่จังหวัดขอนแก่นได้มีคำสั่งที่ 2474/2525 ลงวันที่ 7 กันยายน 2525 ให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2524 เป็นต้นไป เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาและคำพิพากษาศาลจังหวัดบุรีรัมย์ต่อไป ชอบด้วยทางปฏิบัติหรือไม่ หรือจะต้องดำเนินการอย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518) ว่าด้วยการสั่งพักราชการการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาข้อ 10 กำหนดว่า "การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะต้องสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ฯลฯ" และตามข้อ 5 ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว กำหนดว่า "การสั่งพักราชการห้ามมิให้สั่งพักราชการย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ผู้ซึ่งจะออกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกคุมขัง หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้น ให้สั่งพักก่อนหลังไปถึงวันที่คุมขัง หรือต้องจำคุก

(2) ในกรณีที่ใ้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ให้สั่งตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

สำหรับกรณีข้าราชการผู้นี้ไม่เข้าขอยกเว้นทั้ง 2 กรณีดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งของจังหวัดขอนแก่นที่สั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อน ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2524 จึงไม่ชอบด้วยกฎ ก.พ. ดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับวันออกจังหวัดขอนแก่นจึงต้องแก้ไขคำสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อนดังกล่าว เป็นให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2525

ตามปัญหาข้อ 3 ที่หาหรือว่า กรณีที่จังหวัดขอนแก่นไ้มีคำสั่งที่ 892/2526 ลงวันที่ 20 เมษายน 2526 ลงโทษไล้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ ตั้งแต่ วันที่ 1 ตุลาคม 2524 ซึ่งเป็นวันสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อ 2 นั้น จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และจะคงค่าเป็นการอย่างไร นั้น

ก.พ. เห็นว่า ตามระเบียบ ก.ศ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 4 กำหนดว่า

"การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล้ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ใ้มีคำสั่งให้พักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล้ออกจากราชการ ให้สั่งตั้งแต่วันที่พักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี"

กรณีข้าราชการผู้นี้ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นได้สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2524 ซึ่งเป็นวันสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น เมื่อคำสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวันสั่งให้ออกจากไว้ก่อนแล้ว คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการโดยย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2524 จึงไม่ถูกต้องในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวันออกจากราชการด้วย ทั้งนี้ จังหวัดขอนแก่นจึงต้องแก้ไขคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการโดยย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2525

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

จอร์จ แก้วไชโย
 (นายจอร์จ แก้วไชโย)
 รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2819451

เบ็ดเตล็ด

ที่ นร 0611/995

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก ทพ 10300

8 ธันวาคม 2526

เรื่อง อำนาจการสอบสวนลูกจ้างประจำ

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0702/22682 ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ามีลูกจ้างประจำซึ่งกรมป่าไม้เป็นผู้จ้าง แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานบำรุงป่า สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค ไทกระทำผิดวินัย และผู้ว่าราชการจังหวัดได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีความผิดและได้แจ้งผลการสอบสวนให้กรมป่าไม้ทราบ จึงหาหรือว่า กรณีเช่นนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการสอบสวนอย่างไร หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องนี้เป็นการพิจารณากรณีเกี่ยวกับลูกจ้างประจำ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2525 ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความเห็นได้ เพราะลูกจ้างมิใช่ข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

จู่ระ แก้วไชโย

(นายจู่ระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/02

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

5 มกราคม 2527

เรื่อง ท้าร้องปัญหาการพิจารณาค่าเป็นกรทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปึก ที่ นท 0702/1595 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2526 ราษฎร
 หนึ่งใคร่อง เรียนก่อนนายอำเภอเมืองกาญจนบุรี กล่าวหาข้าราชการสำนักงานที่ดิน
 อำเภอเมืองกาญจนบุรีหนึ่ง ซึ่งช่วยราชการที่สำนักงานที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี ว่า
 เมื่อครั้งข้าราชการผู้นี้รับราชการที่สำนักงานที่ดินอำเภอเมืองกาญจนบุรีได้เรียกเงิน
 จากคนจำนวน 20,000 บาท ในการขออนุญาตผูกทรายในบริเวณแม่น้ำแควน้อยและ
 ปรากฏว่าในวันที่ 20 เมษายน 2526 ข้าราชการผู้นี้ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ
 ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำสั่งที่ 475/2526 ลงวันที่
 26 เมษายน 2526 อนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ 20
 เมษายน 2526 ต่อมาอำเภอเมืองกาญจนบุรีได้มีหนังสือ ค่วนมาก ที่ กอ 51/7 ลง
 วันที่ 27 เมษายน 2526 ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ขอให้ดำเนินการสอบสวน
 ทางวินัยข้าราชการผู้นี้ จังหวัดกาญจนบุรีจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 ขอให้จริง ซึ่งผลการสอบสวนขอให้จริงรับฟังได้ว่า ข้าราชการผู้นี้ได้เรียกเงินจาก
 ราษฎรผู้ร้องเรียนจริง จังหวัดกาญจนบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้จะแต่งตั้งกรรมการ
 สอบสวนทางวินัยข้าราชการผู้นี้ไ้ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือน พ.ศ. 2518 แต่กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้ ผู้นี้
 อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
 2518 ไม่น่าจะมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา 89 แห่งพระราช
 บัญญัติดังกล่าวได้ จึงท้าวความเห็นของกรมที่ดินถูกต้องหรือไม่ นั้น

ก.ท. ใ้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ราษฎรผู้ร้องเรียนไปให้ลอบคำต่อ นายอำเภอเมืองกาญจนบุรีเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2526 กล่าวหาว่าข้าราชการผู้นี้ เรียกเงินจากตน และผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำสั่งลงวันที่ 26 เมษายน 2526 สั่งอนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน 2526 ซึ่งเป็นการสั่งอนุญาตหลังจากที่ข้าราชการผู้นี้ได้ถูกกล่าวหาแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ ผู้บังคับบัญชาจึง มีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้นี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุระ แก้วไชโย

(นายสุระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/ป 134

สำนักงาน ก.ท.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

2 กุมภาพันธ์ 2527

เรื่อง นารีอภัยภูนาการพิจารณาความเป็นทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปิด ที่ มท 0702/1942 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2526

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 24 ฉบับ

ความหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายหวัน คีตรอม ราษฎรบ้านคอนใหญ่ หมู่ที่ 1 ตำบลเมืองคง อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ได้มีหนังสือลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2526 ร้องเรียนต่อนายอำเภอคง กล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน อำเภอคง (เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 5) เรียกเงินจากนางเป้า คีตรอม ราษฎรผู้มาติดต่อขอโอนที่ดิน น.ส.3 จำนวน 2,000 บาท เกินอัตราค่าธรรมเนียมที่ทางราชการกำหนดไว้ และไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ตามระเบียบ นายอำเภอคงจึงได้มีหนังสือลงวันที่ 10 มิถุนายน 2526 ส่งคำร้องเรียนถึงผู้ใหญ่จังหวัดนครราชสีมา พิจารณา จังหวัดจึงได้มีคำสั่งลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2526 สั่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ คอมานายประชา ฉัตรวงส์วาน กำนันตำบลเมืองคง อำเภอคง ได้มีหนังสือลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2526 รายงานต่อนายอำเภอคงและผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาว่า นางสุน ประจงจิต ราษฎรซึ่งอยู่ในความปกครองของตน ร้องเรียนกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอคงผู้เดียวกันนี้เรียกเงินค่าธรรมเนียมการโอนที่ดินเกินอัตราที่ทางราชการกำหนดไว้ และไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ตามระเบียบ จังหวัดนครราชสีมาจึงได้มีคำสั่งลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2526 สั่งตั้งคณะกรรมการชุดเดียวกับคณะกรรมการตามคำสั่งลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2526 เป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ด้วย

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ว่าราชการ
จังหวัดนครราชสีมาว่า คำร้องเรียนทั้งสองรายนี้ขาดพยานหลักฐาน ควรว่ากล่าวตักเตือน
ข้าราชการผู้นี้และยุติเรื่อง ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาจึงไต่ถามสืบตั้งแต่วันที่ 28
กันยายน 2526 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการผู้นี้ แต่
จังหวัดยังมีใค้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้นี้ก็ปรากฏว่าอำเภอคงใค้มีหนังสือ
ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2526 แจ้งจังหวัดนครราชสีมาว่านายประสา ฉัตรวงค์วาน รายงาน
ว่า ข้าราชการผู้นี้มีพฤติการณ์อาศัยอำนาจหน้าที่ล่อลวงที่คินราษฎร เป็นของภรรยาของตน
อำเภอคงจึงขอให้จังหวัดนครราชสีมาพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งจังหวัดนครราชสีมา
เห็นว่า เป็นกรณีข้าราชการผู้นี้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นอีก
จึงส่งเรื่องราษฎรร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการผู้นี้ทั้งหมดมาใ้กรมที่คินพิจารณาดำเนินการ
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย ต่อมาข้าราชการผู้นี้ใค้มีหนังสือลง
วันที่ 4 ตุลาคม 2526 ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่
31 ตุลาคม 2526 จังหวัดนครราชสีมาใค้มีหนังสือลงวันที่ 10 ตุลาคม 2526
ส่งหนังสือขอลาออกของผู้นี้มาใ้กรมที่คินพิจารณา กรมที่คินใค้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 2
พฤศจิกายน 2526 สั่งอนุญาตใ้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการใค้ ตั้งแต่วันที่ 31
ตุลาคม 2526

กรมที่คินพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา
ไต่ถามสืบตั้งแต่วันที่ 28 กันยายน 2526 ว่าให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
ข้าราชการผู้นี้ แม้จังหวัดจะยังไม่ใค้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้นี้ กรณี
น่าจะถือใค้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถอนออก
จากราชการ ซึ่งผู้นี้ยังมีคุณสมบัติตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัย
ข้าราชการผู้นี้ใค้ จึงหาวิธีว่า ความเห็นของกรมที่คินใค้กล่าวถูกตองหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นายหวัน คีกรอม มีหนังสือ
ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2526 ร้องเรียนต่อนายอำเภอสง กล่าวหาว่าข้าราชการผู้นี้
เรียกเงินจากนางเป่า คีกรอม บумаติค้อฮออินที่กิน น.ส.3 จำนวน 2,000 บาท
เกินอัตราค่าธรรมเนียมที่ทางราชการกำหนดไว้ และไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ตาม
ระเบียบ ต่อมาวันที่ 7 กรกฎาคม 2526 นายประชา ฉัตรวงษ์วาน กำนันตำบลเมืองสง
ไกรรายงานนายอำเภอสงและผู้อำนวยการจังหวัดนครราชสีมาว่า นางสุน ประจงจิต
ไกรร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการผู้เดียวกันนี้ว่าเรียกเงินค่าธรรมเนียมการโอนที่ดินเกิน
อัตราที่ทางราชการกำหนดไว้ และไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้ตามระเบียบ และต่อมาอำเภอ
สงไกรมีหนังสือลงวันที่ 3 ตุลาคม 2526 แจ้งจังหวัดนครราชสีมาอีกว่า ข้าราชการผู้นี้
มีพฤติการณ์อาชญากรรมที่ฉ้อโกงที่ดินราษฎร เป็นของกรรมวาสนาของคนที่ข้าราชการ
ผู้นี้จะออกจากราชการนั้น ถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงก่อนวันที่ผู้นี้ออกจากราชการ บัญชีบัญชีจึงมีอำนาจตามมาตรา 89 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งดำเนินการสอบสวนและ
พิจารณาโทษทางวินัยได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

จู่ระ แก้วไชโย

(นายจู่ระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

ที่ นร 0611/ล 46

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

10 กุมภาพันธ์ 2527

เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายการดำเนินการทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข สืบ ค่วน ที่ สธ 0209/4/423 ลงวันที่ 19
กรกฎาคม 2526 และ สืบ ค่วนมาก ที่ สธ 0209/น 4/631 ลงวันที่ 9
สิงหาคม 2526

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องรวม 79 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เจ้าหน้าที่สุขาภิบาล 3 อำเภอรามัน
จังหวัดยะลาคนหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมในทางชู้สาว จังหวัดยะลา
ได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า
ผู้นี้ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาสั่งให้นายเจ้า อ.ก.พ.
จังหวัดยะลา พิจารณา อ.ก.พ.จังหวัดยะลาเห็นว่าผู้นี้พ้นจากราชการ ฐานประพฤติ
ชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 81 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ในระหว่างที่จังหวัดยะลา ยังมีคำสั่งลงโทษให้ผู้นี้พ้นจากราชการ
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้นี้ไปดำรงตำแหน่งที่
จังหวัดพัทลุง จังหวัดยะลาจึงได้ส่งหลักฐานเอกสารสำนวนการสอบสวนไปให้จังหวัด
พัทลุงดำเนินการออกคำสั่งลงโทษต่อไป

จังหวัดพัทลุงพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า
 ผู้นี้ไม่ไต่กระทำผิดความผิดกล่าวหาและผู้นี้มีอำนาจตามมาตรา 86 ไม่ให้ความเห็นว่า
 อาราชการผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ได้สั่งให้นำเข้า อ.ก.พ.จังหวัด
 ซึ่งรักกับมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
 และ อ.ก.พ.จังหวัดยะลา ก็ไม่ได้ให้ความเห็นแย้งคณะกรรมการสอบสวนไว้แต่ประการใด
 นั้น เป็นเรื่องที่จังหวัดยะลาไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย จังหวัดพัทลุงไม่อาจจะ
 คำเป็นการต่อไปได้ จึงได้ส่งเอกสารการสอบสวนวินัยของผู้นี้ มาให้กระทรวงสาธารณสุข
 เพื่อพิจารณาคำเป็นการตามมาตรา 86 ทวิ วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอยู่ในอำนาจ
 หน้าที่ของข้าราชการจังหวัดพัทลุงที่จะพิจารณาคำเป็นการตามมาตรา 86 ต่อไป หาก
 ข้าราชการจังหวัดพัทลุงไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนก็อาจส่ง
 เรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพัทลุงพิจารณาคำมาตรา 86 ทวิ (2) ต่อไป ส่วนมาตรา
 86 ทวิ วรรคสอง เป็นกรณีที่มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มีความเห็นแย้งกับความ
 ความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด ก็ให้นำส่วนรวมส่ง อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณา กรณีนี้
 หากจังหวัดพัทลุงยังมีคำเป็นการตามมาตรา 86 ทวิ (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
 สาธารณสุขก็ไม่อาจคำเป็นการตามมาตรา 86 ทวิ วรรคสอง ได้ จึงหาวิธีว่า
 ความเห็นของกระทรวงสาธารณสุขถูกต้องหรือไม่ เพียงใด นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่ข้าราชการจังหวัดยะลาได้
 สั่งให้นำเรื่องนี้เสนอเข้า อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาถึง 2 ครั้ง ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการ
 สอบสวน และสาธารณสุขจังหวัดเสนอความเห็นว่ายู้นี้ไม่ไต่กระทำผิดนั้น เป็นการแสดง
 เจตนาว่า เรื่องนี้ข้าราชการจังหวัดยะลาเห็นว่า ผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึง
 ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาตาม มาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดยะลาเป็นคลังใหญ่ใน
 ออกรากราชการ จึงมีผลบังคับให้ข้าราชการจังหวัดพัทลุง ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ ต้อง
 สั่งการให้เป็นไปตามมติ อ.ก.พ.จังหวัดยะลานั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุระ แก้วไชโย
 (นายสุระ แก้วไชโย)
 รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 89

ที่ นร 0611/ล 66

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

28 กุมภาพันธ์ 2527

เรื่อง การตีความมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
2518

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สัม ที่ กษ 0202/16125 ลงวันที่ 17
มิถุนายน 2526 และสัม ที่ กษ 0202/22505 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2526

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า สำนักงาน ป.ป.ป. ใ้มีหนังสือแจ้งให้
กระทรวง เกษตรและสหกรณ์พิจารณาดำเนินการสอบสวนทางวินัยคดีอาชญากรรมป่าไม้
และผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรณีไ้สั่งอนุมัติให้ทำการสำรวจ
คัดเลือก ตัดทอน และให้ทำไม้ 5 ชนิด ออกจากตอนหรือแปลงทำไม้ในเขตป่า
สัมปทานไม้กระยาเลยท่าใหม่ (จ.บ. 1) จังหวัดจันทบุรี โดยที่ผู้รับสัมปทานไ้ยื่น
หนังสือขอให้คัดเลือกไม้หลังจากที่สิ้นสุดระยะเวลาทำไม้ในแปลงที่ 5 นั้นแล้ว โดย
ไ้มีคำสั่งหรือหนังสือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้ให้สัมปทาน
มอบหมายหรือมอบอำนาจให้อธิบดีกรมป่าไม้ทำแทนไ้ตามเงื่อนไขในสัมปทาน ซึ่ง
กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ไ้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา 89
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงหาวิธีไ้ยัง ก.พ.
พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารไปเพื่อประกอบการพิจารณา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า การที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือลงวันที่ 28 กันยายน 2524 ถึงปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ในวันเดียวกันนั้น กล่าวหาว่าผู้ตรวจราชการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ครั้งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้ได้ส่งอนุมัติให้สำรวจคัดเลือกที่ดินป่าไม้และไม้ห้าไม้ 5 ชนิด (เว้นไม้กะบก) ออกจากตอนหรือแปลงการทำไม้แปลงที่ 5 เสียเอง โดยไม่มีคำสั่งหรือหนังสือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์มอบหมายหรือมอบอำนาจให้ทำแทนได้เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบ และทำให้บริษัทจันทร์หาไม้จำกัดได้ประโยชน์ที่สมควรได้นั้น ถือได้ว่าผู้ตรวจราชการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ผู้นี้มีกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว ทั้งนี้กระทรวง เกษตรและสหกรณ์จึงยังมีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ตรวจราชการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ผู้นี้ต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุระ แก้วไชโย

(นายสุระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 92

ที่ นร 0611/449

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

26 มีนาคม 2527

เรื่อง การตีความตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0504/6981 ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0604/258 ลงวันที่ 7 มีนาคม 2527 จำนวน 1 ฉบับ

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการสังกัดสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินคนหนึ่ง ได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการคำนวณค่าเหน็จบำนาญที่กรมบัญชีกลางส่งจ่ายให้ ทั้งนี้เนื่องจากเดิมข้าราชการผู้นี้ถูกส่งโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น จากอัตรา 6,245 บาท ลงรับอัตรา 5,945 บาท ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2523 ต่อมาเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2524 ได้เพิ่มเงินเดือนประจำปี 1 ขั้น เป็นอัตรา 6,245 บาท และปรับอัตราเงินเดือนเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2525 เป็นอัตรา 7,285 บาท ต่อมาสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้มีคำสั่งเพิ่มโทษเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2525 อันเป็นการส่งโทษสองครั้งในความผิดเดียวกัน เงินเดือนที่ถูกลดขั้นไปควรนำมาบวกคืนเพื่อคำนวณค่าเหน็จบำนาญ ซึ่งกรมบัญชีกลางเห็นว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เคยมีมติ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ ครั้งที่ 14/2522 เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2522 ว่า ข้าราชการที่ถูกส่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น แล้วต่อมาถูกสั่งเพิ่มโทษเป็นให้ออกจากราชการ ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โทษลดขั้นเงินเดือนไม่มีผลบังคับอีกต่อไป และเงินเดือนที่ถูกลดขั้นไปก็ไม่

คองคิน เป็นอันดับไป ตามมาตรา 92 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงหาวิธีว่าโทษลดชั้นเงินเดือนที่ลงไว้เดิมจะมีผลเกี่ยวกับเงินเดือนเดือนสุดท้ายในการคำนวณหาเงินบำนาญของข้าราชการผู้นี้หรือไม่ และจะถือว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายของข้าราชการผู้นี้ เป็นอัตรา 7,285 บาท หรืออัตรา 7,635 บาท ความละเอียดแข็งแรงแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า การแปลความหมายของมาตรา 92 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ได้มีมติไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกส่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนแล้วต่อมาถูกส่งเพิ่มโทษเป็นโทษออกจากราชการ ถือว่าโทษลดชั้นเงินเดือนเดิมได้ถูกยกเลิกไปแล้วตั้งแต่วันที่ถูกส่งเพิ่มโทษเป็นโทษออกจากราชการ เพียงแต่เงินเดือนที่ถูกลดชั้นไปแล้วไม่ต้องคืน ส่วนอัตราเงินเดือนเดิมของผู้ถูกส่งลงโทษให้ออกจากราชการ ก็คือเงินเดือนที่ผู้นั้นเคยได้รับก่อนถูกลงโทษลดชั้นเงินเดือน ดังปรากฏรายละเอียดตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0604/258 ลงวันที่ 7 มีนาคม 2527 ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

จู่ระ แก้วไชโย

(นายจู่ระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วย
วันออกจากราชการและ
เบิกเคล็ด

ที่ นร 0611/ล 225

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโลภ กท 10300

15 มิถุนายน 2527

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการ
เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร

อ้างถึง หนังสือกรุงเทพมหานคร สัม ที่ กท 0302/68 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง สัม ที่ กค 0503/63798 ลงวันที่
12 ธันวาคม 2526

2. มติ อ.ก.ก. ครั้งที่ 1/2527 เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2527 และ
ครั้งที่ 2/2527 เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งพักราชการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เจตยานนาวาอยู่หนึ่งตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2522 ผลการสอบสวนพิจารณา กรุงเทพมหานครเห็นว่าข้าราชการผู้นี้กระทำความผิดอย่างร้ายแรง จึงได้มีคำสั่งลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2524 สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการผู้นี้หลังจากการขออนุญาตไปตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2522 ซึ่งเป็นวันพักราชการ ต่อมาข้าราชการผู้นี้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษคือ ก.ก. ก.ก.พิจารณาแล้วมีมติว่า ข้าราชการผู้นี้กระทำความผิดยังไม่ถึงขั้นที่จะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน จึงให้รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้ใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งให้

กรุงเทพมหานคร เปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นไล่ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวน และกรุงเทพมหานคร ใ้คำเป็นการถามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการแล้ว โดยใ้สั่ง เปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ ใ้กล่าวเป็นใ้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวนย้อนหลังไปจนถึงวันที่ 17 มกราคม 2522 ซึ่งเป็นวันไล่ออกจากราชการไว้แล้ว แต่เดิม ต่อมาข้าราชการผู้นี้ใ้ยื่นเรื่องขอรับเงินเคื่อนระหว่างพักราชการ กรุงเทพมหานคร ใ้หาใ้ไปใ้ยังกระทรวงการคลังว่า เมื่อกรุงเทพมหานคร ใ้สั่งใ้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองย้อนหลังไปจนถึงวันพักราชการ เช่นนี้แล้ว ข้าราชการผู้นี้ใ้ยังจะใ้รับเงินเคื่อนในระหว่างพักราชการ ตามพระราชบัญญัติเงินเคื่อนของข้าราชการผู้นี้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. 2502 หรือไมใ้ ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผลของอุทธรณ์ถึงที่สุด ปรากฏว่าข้าราชการผู้นี้ไมใ้กลับใ้รับราชการ กรณีจึงไมใ้เข้าขายตามบทบัญญัติของมาตรา 105 วรรคสุดท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงไมใ้อาจนำความในมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติเงินเคื่อนของข้าราชการผู้นี้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. 2502 มาใ้บังคับใ้ได้ ข้าราชการผู้นี้จึงไมใ้สิทธิใ้รับเงินเคื่อนระหว่างอุทธรณ์ และเนื่องจากกรุงเทพมหานคร ใ้สั่งใ้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการย้อนหลังไปจนถึงวันพักราชการ จึงไมใ้มีระยะเวลาระหว่างพักราชการสำหรับจ่ายเงินเคื่อนแต่อย่างใ้ใด จึงไมใ้อาจจ่ายเงินเคื่อนระหว่างพักราชการใ้ได้ ตามบทบัญญัติเงินเคื่อนของข้าราชการผู้นี้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. 2502 กรุงเทพมหานคร จึงหาใ้มายังสำนักงาน ก.พ. ว่า

1. ที่กรุงเทพมหานคร ใ้สั่ง เปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นใ้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวน ตามมติ ก.ก. โดยสั่งใ้หยุดยั้งย้อนหลังไปจนถึงวันที่ 17 มกราคม 2522 ซึ่งเป็นวันไล่ออกจากราชการไว้แล้วแต่เดิม (วันพักราชการตามระเบียบแห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 2(3) และ (4)) จะชอบหรือไมใ้

2. หากกรุงเทพมหานครจะตีบทปฏิบัติในเรื่องการจ่ายเงินเดือนระหว่าง
พักราชการตามความเห็นของกระทรวงการคลังรายนี้ จะชอบหรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาข้อ 1 แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา 5 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2522 กำหนด
ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือน
สามัญมาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญโดยอนุโลม ดังนั้นวันออกจาก
ราชการของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ จึงเป็นเช่นเดียวกับวันออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญ

สำหรับวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น ข้อ 2(4)
ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.
2518 ได้กำหนดว่า การสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา 98 ห้ามมิให้สั่งให้ออก
ก่อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกก่อนหลัง ก็ได้สั่ง
ก่อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ ซึ่ง ก.พ. ก็ได้เคยพิจารณา
มีมติว่า คำว่า "มีเหตุสมควรสั่งให้ออกก่อนหลัง" ตามข้อ 2(4) นี้ เป็นเรื่องที่อยู่ใน
ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา ดังนั้น ก.พ. จึงมีมติว่า การที่กรุงเทพมหานคร
ได้ใช้ดุลพินิจสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษจากไล่อำนาจการขู้ออกจากการตั้งแต่วันที่
17 มกราคม 2522 เป็นสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมอง
ตามมติ ก.ก. ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2522 นั้น จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วย
บทบัญญัติข้างต้นแล้ว

ส่วนปัญหาข้อ 2 ก.พ. เห็นว่า โดยที่ปัญหาข้อนี้เป็นปัญหาที่คาบเกี่ยว
ระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กับพระราชบัญญัติ
เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. 2502 ซึ่งกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้รักษาการ ทั้งนี้ หากกรุงเทพมหานครไม่เห็น
 ด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลังที่ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีของข้าราชการผู้นี้แล้ว
 กรณีก็ควรจะได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

จอร์จ แก้วไชโย

(นายจอร์จ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 86 ทวิ

ที่ นร 0611/659

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

2 กรกฎาคม 2527

เรื่อง การปฏิบัติตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปัตตานี ที่ ปน 0015/13775 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2527

ความหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าผู้ว่าราชการจังหวัดอาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา 86 ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) สั่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ผลการสอบสวนถึงที่สุดโดยคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ไต่กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหา แต่ความผิดที่ไต่กระทำไปนั้นยังไม่ถึงขั้นที่จะลงโทษ
ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ ควรลงโทษต่ำกว่าโทษที่กล่าวแล้ว และ
ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน เช่นนี้จึงหาวิธีว่า
เมื่อมีการสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว ไม่ว่าคณะกรรมการสอบสวนจะมีความ
เห็นอย่างไร จะต้องนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาถูกต้องหรือไม่ และถ้า
คณะกรรมการสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นตรงกันว่า ผู้ถูกกล่าวหา
กระทำผิดวินัยแต่ไม่ถึงขั้นร้ายแรง และควรลงโทษต่ำกว่าโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้
ออกจากราชการ ก็ไม่จำเป็นต้องนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา โดยผู้ว่าราชการจังหวัด
สั่งลงโทษไต่ตามมาตรา 85 ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ถูกต้องหรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่หาข้ออื่น ตามมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 เห็นว่า ข้าราชการผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง และควรลงโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือไล่ออก จากราชการเท่านั้น จึงให้นายกรัฐมนตรีตามมาตรา 86 วรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 หรือผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณาแล้วแต่กรณี แต่กรณีที่หาข้อปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบสวนและผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นตรงกัน คือ ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดไม่ถึงขั้นร้ายแรง ควรลงโทษต่ำกว่าไล่ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เช่นนี้ กรณีจึงยังไม่ต้องควบคุมมาตรา 86 ทวิ (2) ที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณา ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงอาจอาศัยอำนาจตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) สั่งลงโทษข้าราชการผู้นั้นภายในขอบเขตอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดได้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ชูระ แก้วไชโย
(นายชูระ แก้วไชโย)
รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 79

ที่ นร 0611/839

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโยก กท 10300

6 สิงหาคม 2527

เรื่อง การเป็นกรรมการที่ปรึกษา

เรียน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ที่ กท 0202/45040 ลงวันที่ 20
กรกฎาคม 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึงหาว่า การรับเป็นกรรมการที่ปรึกษาให้กับบริษัท
ธุรกิจ เอกชนต่างประเทศจะเป็นการตอ้งห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 และคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 ลงวันที่ 21
ตุลาคม 2519 ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อห้ามการปฏิบัติตนของข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติห้ามแต่เพียงการเป็นกรรมการผู้จัดการ
หรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับตำแหน่งดังกล่าวใน
ทางหุ้นส่วนหรือบริษัท และตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519
ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 กำหนดห้ามเพียงการเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ
หรือดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านของเอกชน ซึ่งทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจ
ได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนเหล่านั้นอาศัยชื่อของตนเพื่อแสวงหา
ประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมเท่านั้น ดังนั้น ตำแหน่งกรรมการที่ปรึกษาที่หาว่า
จะเป็นการตอ้งห้ามหรือไม่ จึงต้องพิจารณาจากลักษณะงานของตำแหน่ง และเมื่อดำรง
ตำแหน่งนั้นแล้วจะทำให้คนทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชน
อาศัยชื่อของตนแสวงหาประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมหรือไม่

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุระ แก้วไชโย

(นายสุระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร ๐611/ป 1167

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

22 สิงหาคม 2527

เรื่อง ท้าหรือเกี่ยวกับการพิจารณาการทางวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมสหกรณ์ ปกปึก จำนวนาก ที่ กษ 1103/9011 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2527

ความหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการผู้นั้น 1 ขั้น ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2525 กรณีที่ซื้อสินค้าเชื่อจากสหกรณ์การเกษตรห้วยสะแก จำกัด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเงิน 23,120 บาทแล้วไม่ยอมชำระหนี้แก่สหกรณ์เป็นเหตุให้สหกรณ์ฟ้องได้ชำระหนี้ และเมื่อมีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความในชั้นศาล ก็ไม่ชำระหนี้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ซึ่งความผิดและโทษดังกล่าวได้รับการล้างมลทิน ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 ไปแล้ว แต่ข้าราชการผู้นี้ก็ยังมีชำระหนี้ดังกล่าวให้กับสหกรณ์ ต่อมาข้าราชการผู้นี้ได้เสนอข้อที่ประชุมร่วมคณะกรรมการสหกรณ์ ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์ และผู้แทนธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ช.ก.ส.) เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2527 ว่าจะชำระหนี้ให้สหกรณ์ โดยจะส่งชำระเป็น 2 งวด ๆ แรก ภายในวันที่ 31 มีนาคม 2527 และงวดสุดท้ายภายในวันที่ 31 พฤษภาคม 2527 ที่ประชุมตกลงตามข้อเสนอ โดยมีโทษทำนุถ่วงไว้ เมื่อถึงกำหนดเวลาที่ไล่ตกลงไว้ ข้าราชการผู้นี้ไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ต่อสหกรณ์ จึงหาวิธีว่ากรมส่งเสริมสหกรณ์จะพิจารณาการทางวินัย และลงโทษข้าราชการผู้นี้ กรณีไม่ชำระหนี้ให้สหกรณ์ภายในกำหนดที่ให้ไว้คือที่ประชุมร่วมดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ หากใช่จะเป็นการลงโทษซ้ำกับกรณีความผิดที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ ไล่สั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ไปแล้วหรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การบังคับให้ข้าราชการผู้นี้ชำระหนี้
 จะต้องกระทำตามกระบวนการทางแพ่ง มิใช่กระบวนการทางวินัย ส่วนปัญหาที่จะ
 พิจารณาว่าเป็นการทางวินัยและลงโทษข้าราชการผู้นี้ไต่หรือไม่นั้น จำเป็นจะต้องมี
 รายละเอียดข้อเท็จจริง อันเป็นข้อมูลของปัญหาประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษะ แก้วไชโย
 (นายดุษะ แก้วไชโย)
 รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/900

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุไฉก กท 10300

3 กันยายน 2527

เรื่อง หารือการพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อท 0201/4252 ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2527 และ ที่ อท 0201/4616 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและอื่น ๆ รวม 46 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ข้าราชการกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์

ไต่ถามหนังสือลงวันที่ 13 กันยายน 2526 ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 อธิบดีกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาออก หลังจากนั้นข้าราชการผู้นี้ได้มาปฏิบัติราชการตามปกติและไต่ถามหนังสือลงวันที่ 27 มกราคม 2527 ขอลาออกจากราชการอีกครั้งหนึ่งตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2527 โดยอธิบดีกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์ได้มีคำสั่งให้ระงับการลาออกไว้ก่อน จนกว่าจะดำเนินการเรื่องผู้ลาประกันให้เรียบร้อย ส่วนข้าราชการผู้นี้ได้หยุดราชการไปโดยมิได้กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2527 ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์เห็นว่า การกระทำของข้าราชการผู้นี้เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการที่ค้ำคอในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุสุดวิสัยสมควร สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณา กระทรวงอุตสาหกรรมจึงหารือว่า การแสดงเจตนาขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้นี้ ในครั้งแรกได้ขาดตอนไปแล้วหรือไม่ หากยังไม่ขาดตอนการลาออกของข้าราชการผู้นี้จะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่เท่าใด และถ้าขาดตอนไปแล้ว การยับยั้งของอธิบดีกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์ในครั้งที่สองจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

และการลาออกของข้าราชการผู้นี้จะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่เท่าใด นอกจากนี้ จะถือว่า การกระทำของข้าราชการผู้นี้ เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็น เวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามมาตรา 95 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ให้สิทธิข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะขอลาออกจากราชการ เมื่อใดก็ได้ และมาตรา 95 วรรคสาม ให้อำนาจผู้มีอำนาจสั่งบรรจุความมาตรา 44 ที่จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้ได้ไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันที่ขอลาออก และการยับยั้งจะเท่าใดก็ตามเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เท่านั้น การที่ข้าราชการผู้นี้ได้ยื่นหนังสือครั้งแรกขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 แต่อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาออก จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ต้องห้ามขยับยั้งของมาตรา 95 และหากจะถือการสั่งไม่อนุญาตให้ลาออกของอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีเป็นการยับยั้ง ก็จะต้องครบ 3 เดือนในวันที่ 31 ธันวาคม 2526 ดังนั้น การขอลาออกจากราชการของข้าราชการผู้นี้จึงมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2527 และการที่ข้าราชการผู้นี้มิได้มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2527 ไม่อาจถือว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ ทั้งนี้ ได้ส่งเอกสารจำนวน 46 แผ่น สืบมาพร้อมนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ชูระ แก้วไชโย
(นายชูระ แก้วไชโย)
รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวิมล

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/958

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุไทร กม 10300

19 กันยายน 2527

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ 0209/4/166 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เจ้าหน้าที่พยาบาล 3 โรงพยาบาลชัยภูมิ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชัยภูมิตั้งหนึ่ง ได้ถูกฟ้องคดีอาญา เรื่องลักทรัพย์และศาลจังหวัดชัยภูมิจำคุก 5 ปี เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2526 กที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์ จังหวัดชัยภูมิจึงมีคำสั่งลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2526 ให้ผู้นี้พักราชการตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2526 และมีคำสั่งลงวันที่ 8 ธันวาคม 2526 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัยผู้นี้ หลังจากนั้นจึงมีคำสั่งลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2527 ให้ผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อน ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2526 ซึ่งเป็นวันพักราชการ จึงหาวิธีว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของจังหวัดชัยภูมิ และการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนจะใช้โทษหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.มีความเห็นว่า การสั่งพักราชการ หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นกระบวนการระหว่างรอฟังผลการสอบสวนที่จรรยา และถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนที่จรรยาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็จะต้องสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือถ้าปรากฏว่ามีโทษทำความผิดวินัยแต่ไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ ก็จะต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ

การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะได้ทราบผลการสอบสวนพิจารณาถึงกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป การที่ผู้ต้องหาและลูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องดังกล่าว เหา่กับว่ามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่แล้วเมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุก และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรสอบสวน ในขณะที่คดีอาญายังไม่ถึงที่สุดก็ย่อมมีอำนาจที่จะสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และพิจารณาคำเนินการต่อไปตามกฎหมายได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ชูระ แก้วไชโย

(นายชูระ แก้วไชโย)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0611/1019

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

11 ตุลาคม 2527

เรื่อง นารือบัญญัติว่าการพิจารณาเงินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมตำรวจ

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจ ที่ นท 0603.45/7878 ลงวันที่ 11 กันยายน 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการตำรวจคนหนึ่งได้รับอนุมัติจาก
กรมตำรวจไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ 27 กรกฎาคม 2523
ถึงวันที่ 3 มิถุนายน 2525 แต่ผู้นี้ไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรได้ และได้
เดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2525 ต่อมาวันที่ 7 กรกฎาคม
2525 ผู้นี้ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปโดยไม่ทราบสาเหตุ คงทราบแต่เพียงว่าได้ยื่นคำร้อง
ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2525 ขอลาออกจากราชการ แต่ไม่ได้รับอนุมัติเนื่องจากผู้นี้มีการระ
บุกพันตามสัญญา กับกรมตำรวจกรณีลาไปศึกษาต่อต่างประเทศ กรมตำรวจเห็นว่า เป็น
การละทิ้งหน้าที่ราชการคิดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุ
ขอลาอันสมควร ควรไล่ออกจากราชการ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วแจ้งให้
กรมตำรวจหาหรือไปยัง ก.พ.ว่า การที่ผู้นี้ลาไปศึกษาต่อต่างประเทศและยังมีตำแหน่งงาน
ชดใช้หนี้ให้แก่ทางราชการ จะถือเอาข้อบุกพันตามสัญญา กับกรมตำรวจ เป็นเงื่อนไขที่
จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามมาตรา 95 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไ้หรือไม่ และพฤติการณ์ของผู้นี้ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่
ราชการคิดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุขอลาอันสมควร อันเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ความละเอียดคนแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า เรื่องการลาออกจากราชการนี้ ก.พ. ไต่ถามมีมติไว้ว่า การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามมาตรา 95 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จะกระทำไต่ถามเมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการเท่านั้น เช่น เพื่อไม่ให้ราชการเสียหายในระหว่างที่ยังไม่ไต่ถามตั้งผู้อื่นมาดำรงตำแหน่งที่ขอลาออกเป็นคน จะยับยั้งเพื่อการอื่น หาได้ไม่

สำหรับกรณีที่ยื่นไต่ถามถึงหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2525 นั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุขอลาอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ โดยพิจารณาจากพฤติการณ์ประกอบกับเจตนาของผู้กระทำผิดเป็นเรื่อง ๆ ไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อุดม บุญประกอบ

(นายอุดม บุญประกอบ)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

หมายเหตุ เรื่องการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญมีมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0701/ว10 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2523 และที่ นร 0604/ว8 ลงวันที่ 6 กันยายน 2527 โปรดดูประกอบด้วย

มาตรา 79

ที่ นร 0611/ป 1709

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

20 พฤศจิกายน 2527

เรื่อง หารือปัญหามาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
2518

เรียน ปลัดกรุงเทพมหานคร

อ้างถึง หนังสือกรุงเทพมหานคร ดับ ที่ กท 0400/466 ลงวันที่ 17 กันยายน 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึง หารือว่า ข้าราชการที่เป็นผู้เริ่มก่อการของคณะเป็น
ก่อตั้งทางหุ้นส่วนหรือบริษัทและเป็นกรรมการผู้ทรงอำนาจในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทเหนือ
กว่ากรรมการคนอื่น ๆ นั้น จะเข้าข่ายของห้ามตามบทบัญญัติมาตรา 79 แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ ข้าราชการต้องมีฐานะผูกพัน
กับทางหุ้นส่วนหรือบริษัทอย่างไรจึงจะเข้าข่ายเป็นการดำรงตำแหน่งที่มีลักษณะคล้ายคลึง
กับตำแหน่งผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการ และข้าราชการผู้เป็นต้นก่อการในทางหุ้นส่วน
หรือบริษัทในฐานะผู้จดทะเบียนก่อตั้ง จะถือได้ว่ามีเจตนาประกอบธุรกิจการค้าหรือไม่
เพียงใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า มาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติห้ามแต่เพียงการ เป็นกรรมการผู้จัดการหรือ
ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกับตำแหน่งดังกล่าวในทางหุ้นส่วน
หรือบริษัท และตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ 38/2519 ลงวันที่ 21
ตุลาคม 2519 กำหนดห้ามเพียงการ เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่ง
ที่มีหน้าที่อื่นในบริษัทห้างร้านของเอกชนซึ่งทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้
บริษัทห้างร้านของเอกชนเหล่านั้นอาศัยชื่อของตนเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยทางตรงหรือ

ทางอ้อมเท่านั้น ทั้งนี้ตำแหน่งที่หาหรือมาถึงกล่าวข้างต้นจะคงห้ามหรือไม่ จึงต้องพิจารณาจากลักษณะงานของตำแหน่ง และเมื่อดำรงตำแหน่งนั้นแล้วจะทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ว่าเป็นการยอมให้บริษัทห้างร้านของเอกชนอาศัยชื่อของคนแสวงหาประโยชน์ โดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ

สำราญ ถาวรบุญศรี

(นายสำราญ ถาวรบุญศรี)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/1140

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

3 ธันวาคม 2527

เรื่อง ทาริอกรณี่ข้าราชการกระทำผิดอาญา

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ 0202/64/11800 ลงวันที่
27 เมษายน 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า เจ้าหน้าที่สุขาภิบาล 3 สำนักงานสาธารณสุข
อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่คนหนึ่ง ได้ยื่นหนังสือลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2525
ก่อนายอำเภอเชียงดาว ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2525 ผู้ว่า
ราชการจังหวัดเชียงใหม่มีคำสั่งเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2525 สั่งอนุญาตให้ผู้นี้ลาออก
จากราชการได้ตามที่ขอ ในระหว่างที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ยังมีคำสั่งอนุญาต
ให้ผู้นี้ลาออกจากราชการ ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2525 ผู้นี้ได้กระทำผิด
อาชญากรรมทำให้คนตายโดยประมาท และซ่อนเร้น บ้าย ทำลายศพเพื่อปิดบังการตาย
และถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมดำเนินคดีเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2525 ต่อมาศาล
จังหวัดเชียงใหม่พิพากษาจำคุกผู้นี้ 3 ปี 3 เดือน จึงทราหรือว่าผู้นี้ได้กระทำผิดอาญาใน
ขณะที่มีสภาพเป็นข้าราชการอยู่หรือไม่ นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่มาตรา 95 วรรคหนึ่ง แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กำหนดให้ผู้นี้ขอลาออกจากราชการ
ออกจากราชการตามคำสั่งของผู้นี้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 นั้น หมายความว่า
เมื่อข้าราชการผู้นี้ได้แสดงความประสงค์ขอลาออกจากราชการในวันใด และได้ยื่นหนังสือ

ขอลาออกล่วงหน้าในระยะเวลาอันสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ลาออก
 มีเวลาพิจารณาว่าจะสมควรอนุญาตให้ลาออกตามวันที่ขอลาออกหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรอนุญาต
 ก็คงอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกได้ตามวันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก สำหรับเรื่องนี้
 ขอเท็จจริงปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นได้ยื่นหนังสือลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2525 ขอลาออก
 จากราชการตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2525 และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้บังคับบัญชา
 มีคำสั่งเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2525 สั่งอนุญาตให้ผู้นี้ลาออกจากราชการได้ตามวันที่ระบุไว้
 ในหนังสือขอลาออก ผู้นี้จึงได้ออกจากราชการไปตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2525 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สำนักราชการ ก.พ.

(นายสำเนา ภาวราษฎร์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/1142

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโยก กท 10300

7 ธันวาคม 2527

เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวง

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0203.3/18585 ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน
2527

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณา
ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา 86 ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ซึ่งกำหนดไว้ว่า "เมื่อ อ.ก.พ.
กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตั้งกล่าว แล้วแต่
กรณี สั่งให้เป็นไปตามนั้น" ข้อความว่า "มีมติเป็นประการใด" จะหมายความถึง
แค่ไหน เพียงใด กล่าวคือ

1. เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงเห็นว่า การกระทำไม่เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง อ.ก.พ. กระทรวงไม่ควรที่จะไปกำหนดโทษ แต่ควรลงมติว่า ไม่เป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจ
หน้าที่ หรือแม้การกระทำจะไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อ.ก.พ. กระทรวงก็
ควรกำหนดโทษลดชั้นเงินเดือน ตักเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ใ้ตามกรณีของความผิด
เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่

2. กรณีข้าราชการตำรวจ ซึ่งถูกตั้งกรรมการสอบสวน ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเป็นกรณีที่จะต้องเสนอเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา หาก อ.ก.พ. กระทรวงเห็นว่าไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อ.ก.พ. กระทรวงก็ควรกำหนดโทษลดขั้นเงินเดือน ตักเงินก้อน หรือภาคทัณฑ์ เท่านั้น หรือ อ.ก.พ. กระทรวงควรมีอำนาจในการกำหนดทัณฑ์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 ได้เลย หรือมีฉะนั้น อ.ก.พ. กระทรวงก็ควรลงมติมอบเรื่องให้กรมต้นสังกัดรับไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งทั้งสามกรณีดังกล่าวนี้

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้เคยพิจารณาและมีมติไว้เป็นหลักการว่า หน้าที่ของกฎหมาย มาตรา 86 ทวิ (1) มิได้ระบุให้ อ.ก.พ. กระทรวงในการพิจารณาว่า จะต้องกำหนดโทษหรือไม่ ลักษณะเป็นการเปิดทางให้ อ.ก.พ. กระทรวงจะใช้ดุลยพินิจอย่างไรก็ได้ ฉะนั้นเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาแล้วอาจมีมติอย่างไรก็ได้ กล่าวคือ

1. ถ้าเห็นว่าการกระทำเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็อาจกำหนดโทษเป็นให้ออกจากราชการ ปลดออก หรือไล่ออก

2. ถ้าเห็นว่าการกระทำผิดวินัยยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็อาจกำหนดโทษเป็นภาคทัณฑ์ ตักเงินก้อน ลดขั้นเงินเดือน หรือถ้าหากไม่กำหนดโทษดังกล่าว จะให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาลงโทษตามความเหมาะสมกับความผิดต่อไปก็ได้

3. ถ้าเห็นว่าการกระทำยังไม่ถือว่าเป็นความผิดวินัย ก็อาจสั่งให้ยุติเรื่องก็ได้ หรือ

4. อาจให้สอบสวนประเกินเพิ่มเติมก็ย่อมได้

เพราะฉะนั้น ความข้อหาหรือของกระทรวงมหาดไทย ทั้ง 2 ข้อ จึงน่าจะ
จะปรับไต่กันหลักการของ ก.พ. ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ส่วราชู ฤาธาธุศน์
 (นายส่วราชู ฤาธาธุศน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการ ก.พ.

ทองวินิย

โทร. 2819451

มาตรา 67

ที่ นร 0611/ส 443

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุไสลก กท 10300

12 ธันวาคม 2527

เรื่อง ทหารเรือเกี่ยวกับกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โครงการงานแสดงสินค้า
ในต่างประเทศ

เรียน อธิบดีกรมพาณิชย์สัมพันธ์

อ้างถึง หนังสือกรมพาณิชย์สัมพันธ์ ที่ พน 0603/8640 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2527

ตามหนังสือที่อ้างถึง โค้ชี่แจ้งรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่
กรมพาณิชย์สัมพันธ์ มีคำสั่งที่ 136/2525 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2525 แก่ทั้งให้
นักวิชาการพาณิชย์ 4 งานเผยแพร่งานแสดงสินค้าในต่างประเทศ กองเผยแพร่งานแสดงสินค้าไทยผู้หนึ่ง
เป็นหัวหน้าโครงการงานแสดงสินค้านานาชาติ ครั้งที่ 19 ณ กรุงแมกแลค สาธารณรัฐ
อิรัก ระหว่างวันที่ 1 - 15 พฤศจิกายน 2525 ในการนี้กองเผยแพร่งานแสดงสินค้าไทย ได้จัด
ทำคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โครงการงานแสดงสินค้าในต่างประเทศขึ้น โดย
ความเห็นชอบของอธิบดีกรมพาณิชย์สัมพันธ์ และในทางปฏิบัติก่อนที่หัวหน้าโครงการ
จะออกเดินทาง หัวหน้างานเผยแพร่งานแสดงสินค้าไทยในต่างประเทศจะประชุมชี้แจงขั้นตอน
การปฏิบัติงานโดยสรุป และมอบคู่มือดังกล่าวให้หัวหน้าโครงการทราบ ซึ่งในคู่มือได้
ระบุให้หัวหน้าโครงการ เป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบทางการเงินต่าง ๆ โดยการยืมเงิน
ค่าใช้จ่ายของงานแสดงสินค้า เฉพาะส่วนที่ยังมิได้จ่ายทั้งหมด เพื่อนำไปจ่ายใน
ต่างประเทศ รวมทั้งจะต้องดำเนินการ จัดซื้อ จัดจ้าง รับและจ่ายเงิน ในต่างประเทศ
แล้วนำใบสำคัญจ่ายมาส่งให้เพื่อหักล้างเงินยืม แต่โดยที่คู่มือได้กำร้งตำแหน่งทาง
การเงิน แต่ไม่รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเช่นนี้ จะถือว่าการปฏิบัติงานของผู้นี้
เป็น "การปฏิบัติหน้าที่ราชการ" ตามนัยมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า การที่ผู้ใดได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงานภายในขอบเขตอำนาจของผู้บังคับบัญชา ก็ย่อมเป็นหน้าที่ราชการของผู้ที่ได้รับมอบหมายนั้น และถือเป็น "การปฏิบัติหน้าที่ราชการ" ตามนัยมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สาราญ จาวรายุทธ์
 (นายสาราญ จาวรายุทธ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 67

ที่ นร 0611/ป 1885

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุไภย กท 10300

27 ธันวาคม 2527

เรื่อง ทหารเรือปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ปกปิด ที่ ศธ 0204/7738 ลงวันที่ 11 มีนาคม 2526 ปกปิด ที่ ศธ 0204/22357 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2526 และ ปกปิด ที่ ศธ 0204/22957 ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ระเบียบคุรุสภาว่าด้วย ช.พ.ค., ช.พ.ส. จำนวน 2 เล่ม
 2. พระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 จำนวน 1 เล่ม
 3. ข้อบังคับของ ส.พ.ช. จำนวน 7 ฉบับ
 4. ส่วนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 53 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 2 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นคนหนึ่ง ครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 2 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ ถูกกล่าวหาว่าทุจริตยกเงินของคุรุสภาประเภท ช.พ.ค., ช.พ.ส., ส.พ.ช. และเงินค่าสมัคร เป็นสมาชิกคุรุสภาไปเป็นเงิน 269,952.50 บาท จังหวัดขอนแก่นได้ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้นี้แล้วเห็นว่า การกระทำของผู้นี้เป็นการทุจริตค่อนหาที่ราชการและ อ.ก.พ. จังหวัดขอนแก่นพิจารณาแล้วมีมติให้ส่งโทษปลัดผู้นี้ออกจากราชการฐานทุจริตค่อนหาที่ราชการ แต่กระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้นี้เป็นอีกวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จึงนำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงศึกษาธิการ ที่ประชุม อ.ก.พ. กระทรวงศึกษาธิการ

พิจารณาแล้ว ให้หาวิธีปัญหากรณีนี้ไปยัง ก.พ. และโต้แย้งข้อเท็จจริง พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า โดยที่ครูสภามีฐานะเป็นเพียงสภาในกระทรวงศึกษาธิการและมีสภาพเป็นนิติบุคคล ตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 แต่ไม่มีฐานะเป็นหน่วยงานเมืองแต่อย่างใด หรืออีกนัยหนึ่งคือไม่มีฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ดังนั้นการที่ผู้นี้ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเงินพาปนกิจสงเคราะห์ของครูสภา จึงไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมื่อผู้นี้เคยขอยกเงินพาปนกิจสงเคราะห์ของครูสภาประเภท ช.พ.ค., ช.พ.ส. และเงินค่าสมัครเป็นสมาชิกครูสภาไป จึงไม่มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา 67 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่อย่างไรก็ตาม การกระทำของผู้นี้ก็กล่าวได้ว่า เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤติก่อความเสียหายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 81 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ส้าราชู ถาวรบุญศรี

(นายส้าราชู ถาวรบุญศรี)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 89

ที่ นร 0611/128

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

14 กุมภาพันธ์ 2528

เรื่อง ทวีการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือสาธิตกลางจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก 0020/4129 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2528

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นได้มีคำสั่ง ที่ 586/2527 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2527 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้หนึ่ง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่กิน 3 สำนักงานที่กินอำเภอเวียง ฐานกระทำการทุจริตค่อนหาที่ราชการ กรณีเรียกและรับเงินจากรายการอำเภอเวียง เพื่อเป็นค่ารังวัดแบ่งแยกที่ดิน ต่อมาเมื่อข้าราชการผู้นี้ย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่กิน 3 สำนักงานที่กินอำเภอหนองเรือ ก็ได้ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นออกคำสั่ง ที่ 2041/2527 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2527 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ฐานกระทำการทุจริตค่อนหาที่ราชการ กรณีเรียกและรับเงินจากรายการอำเภอหนองเรือ เพื่อเป็นค่าธรรมเนียมโอนและรังวัดที่ดิน และในวันเดียวกันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นได้ออกคำสั่ง ที่ 2042/2527 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2527 สั่งพักราชการข้าราชการผู้นี้ ตั้งแต่วันที่ 26 กรกฎาคม 2527 เป็นต้นไป จากผลการสอบสวนความผิดในกรณีแรก ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัดขอนแก่น ได้ออกคำสั่ง ที่ 2239/2527 ลงวันที่ 17 สิงหาคม 2527 สั่งได้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 26 กรกฎาคม 2527 ซึ่งเป็นวันสั่งพักราชการ และต่อมาจากผลการสอบสวน

ความผิดในกรณีดัง คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการผู้นี้
 ออกจากราชการ ซึ่งจะต้องนำเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดที่พิจารณาคือไป จังหวัดขอนแก่น
 จึงหาหรือว่า ในกรณีเช่นนี้ ผู้นี้ยังมีประชาชนจะมีอำนาจดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นี้
 ในกรณีดังต่อไปนี้หรือไม่ และถ้าหาก อ.ก.พ.จังหวัดมีมติลงโทษให้ออก ปลดออก
 หรือไล่ออกจากราชการ จะต้องสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ใด ความละเอียด
 แล้ว นั้น

ขอเรียนว่า โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นได้มีคำสั่ง ลงวันที่ 17
 สิงหาคม 2527 สั่งไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 26 กรกฎาคม 2527
 ซึ่งเป็นการสั่งไล่ออกจากราชการหลังจากที่ข้าราชการผู้นี้ได้ถูกกล่าวหาในกรณีดังแล้ว
 กรณีจึงถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีที่ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออก
 จากราชการ ผู้นี้ยังมีประชาชนผู้มีอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2516 ที่จะสั่งดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นี้ต่อไปได้

สำหรับปัญหาถ้าหากจะมีการสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก
 จากราชการจะต้องสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ใดนั้น ขอเรียนว่า ตามระเบียบ ก.พ.
 ว่าด้วยวินัยข้าราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 ข้อ 4(7) กำหนด
 ไว้ว่า "กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง
 ก็ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้" คือ ย้อนหลังไปถึง
 วันที่ 26 กรกฎาคม 2527 ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการในความผิด
 กรณีแรก

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สรรพ บุญธรรม
 (นายสรรพ บุญธรรม)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

มาตรา 95

ที่ นร 0611/181

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

28 กุมภาพันธ์ 2528

เรื่อง การลาออกของข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ ศธ 0802/644 ลงวันที่ 16 มกราคม 2527
 ที่ ศธ 0802/4766 ลงวันที่ 5 เมษายน 2527 ที่ ศธ 0802/1796 ลงวันที่
 29 สิงหาคม 2527 และ ที่ ศธ 0802/2630 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2527

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเอกสารจำนวน 182 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงหาหรือว่า ข้าราชการที่ลาออกแล้วยื่นหนังสือ
 ขอลาออกจากราชการย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ลาออกโดยมิได้กลับมาปฏิบัติราชการ
 อีก ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยไปโดยไม่ต้องพิจารณาเรื่องการขอลาออก
 จากราชการใดหรือไม่ หรือจะคงดำเนินการอย่างไร พร้อมทั้งส่งเอกสารไปประกอบการ
 การพิจารณา ความละเอียดแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนชี้แจงดังนี้

1. ตามปัญหาข้อ 1 และข้อ 2 ที่ว่า ข้าราชการผู้ขอลาออกได้ลา
 ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน หรือลาออกติดต่อกันเป็นเวลาไม่เกิน
 กว่า 15 วัน โดยไม่ทราบเหตุผล แล้วยื่นหนังสือขอลาออกย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ลา
 ราชการ แล้วข้าราชการผู้นั้นไม่ได้มาปฏิบัติราชการอีกเลย ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการ
 ทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้น กรณีลาออกโดยไม่ต้องพิจารณาเรื่องการขอลาออก
 จากราชการใดหรือไม่นั้น ขอเรียนว่า โดยที่มาตรา 95 วรรคหนึ่ง และวรรคสาม

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญโยกประสงค์จะลาออกจากราชการ โย้หนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุความมาตรา 44 เป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุความมาตรา 44 สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกจากราชการตามคำสั่ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันขอลาออกก็ได้ ซึ่งหมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญโยกประสงค์จะลาออกจากราชการ ผู้นั้นจะต้องยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เป็นการล่วงหน้า เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก มีเวลาพอสมควรที่จะพิจารณาการขอลาออกจากราชการดังกล่าวว่า จะอนุญาตให้ลาออกหรือจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ทั้งนี้ ตามข้อหาหรือที่ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการย้อนหลังนี้ จึงเป็นการลาออกจากราชการที่ไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น และในกรณีเช่นนี้ ข้าราชการผู้นั้นจึงยังคงมีสภาพเป็นข้าราชการอยู่ ซึ่งผู้บังคับบัญชาควรจะได้พิจารณาคำเนิการทางวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ

ส่วนข้อหาหรือข้อไปที่ว่า ถ้าจะต้องพิจารณาเรื่องการขอลาออกจากราชการด้วย ผู้บังคับบัญชามีอำนาจจะสั่งอนุญาตให้ออกจากราชการในวันที่ข้าราชการผู้นั้นแจ้งความจำนงขอลาออกจากราชการได้หรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อการยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการย้อนหลังดังกล่าวไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ผู้บังคับบัญชามีอำนาจที่ไม่อาจอนุญาตให้ข้าราชการผู้นั้นลาออกจากราชการตามที่ขอได้

2. ปัญหาข้อ 3 ที่ว่า มติ ก.พ. ความหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0701/ว.10 ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2523 กับมติ ก.พ. ความหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ศษ 6140/2498 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2498 ซัดกันหรือไม่ และมติ ก.พ. ความหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ศษ 6140/2498 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2498 ยังถือปฏิบัติอยู่หรือไม่นี้ โดยที่มติ ก.พ. ความหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0710/ว.10 ลงวันที่ 24

ตุลาคม 2523 เป็นการชี้แจงข้อกฎหมายกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญขอลาออกจาก
ราชการตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ส่วน นค. ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ กช 6140/2498 ลงวันที่ 30 มีนาคม
2498 เป็นการชี้แจงแนวทางปฏิบัติกรณีข้าราชการไต่ถามหนังสือขอลาออกจากราชการ
ก่อนที่ผู้บังคับบัญชาแล้วบุตรราชการไปก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาต ดังนั้น นค. ก.พ. ทั้งสอง
กรณีจึงไม่ขัดกัน และ นค. ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ กช 6140/2498 ลงวันที่
30 มีนาคม 2498 ยังคงนำมาถือปฏิบัติในปัจจุบันได้ เพราะพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
2497 มีหลักการเกี่ยวกับความผิดทางวินัยกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นอย่างเดียวกัน

3. ปัญหาข้อ 4 ที่ว่า คำว่า "หนังสือ" ตามความในมาตรา 95 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หมายความว่ารวมถึงโทรเลข
และบันทึกข้อความด้วยหรือไม่ โดยที่คำว่า "หนังสือ" ตามบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึง
หนังสือขอลาออกจากราชการ และนายกรัฐมนตรียุติเคยมีคำสั่งตามหนังสือกรมเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ที่ นว. 252/2495 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2495 กำหนดแบบหนังสือขอลา
ออกจากราชการไว้ ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือเป็นระเบียบปฏิบัติไว้แล้ว โดยกำหนด
ให้มีการกรอกข้อความต่าง ๆ และผู้ขอลาออกจะลงลายมือชื่อในหนังสือขอลาออก
ด้วย ดังนั้น ข้าราชการจึงไม่อาจใช้โทรเลขเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการได้
เพราะว่า แม้โทรเลขจะมีข้อความต่าง ๆ ตามแบบหนังสือขอลาออกที่นายกรัฐมนตรียุติ
กำหนดก็ตาม แต่ผู้โทรเลขมิได้ลงลายมือชื่อในโทรเลขแต่อย่างใด ส่วนบันทึกข้อความ
นั้น หากผู้ขอลาออกได้กรอกข้อความและลงลายมือชื่อตามแบบหนังสือขอลาออกจาก
ราชการที่นายกรัฐมนตรียุติกำหนดแล้ว ก็ถือได้ว่าเป็นบันทึกข้อความนั้นเป็นหนังสือขอลาออก
จากราชการตามมาตรา 95 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้จัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณา
จำนวน 182 แผ่น ขึ้นมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สรรราช ถาวรบุญศรี

(นายสรรราช ถาวรบุญศรี)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

ทองวิมล

โทร. 2819451

มาตรา 75

ที่ นร 0611/ป 745

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก ทพ 10300

14 พฤษภาคม 2528

เรื่อง ข้าราชการไม่มาปฏิบัติราชการ

เรียน อธิบดีกรมแรงงาน

อ้างถึง หนังสือกรมแรงงาน ที่ มท 1116/281 ลงวันที่ 29 เมษายน 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการผู้นี้ได้หายไปจากบ้านพัก ตั้งแต่วันที่ 12 มกราคม 2528 ผู้นี้ยังมีฐานะไร้คู่ครองแล้วไม่มีผู้ใดทราบว่าจะหายไปโดยสาเหตุใด จะเป็นการถูกลักพาตัวไปกักขัง หรือยังคงมีชีวิตอยู่หรือไม่ ทางญาติได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้แล้ว จึงขอทราบว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้ จะถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการหรือไม่ คราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ใดหรือไม่ หากกรมแรงงานดำเนินการให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการ เพราะเหตุหนึ่งเหตุใด ต่อมาเหตุการณ์ปรากฏว่า ข้าราชการผู้นี้ ถูกกักขัง หรือถูกควบคุมตัวไว้โดยนิลกดหมายและไม่สามารถติดต่อกับบุคคลภายนอกได้ กรมแรงงานจะดำเนินการอย่างไรกับเรื่องเงินเดือนระหว่างที่ข้าราชการผู้นี้ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพราะเหตุถูกควบคุมตัวไว้ และกรมแรงงานจะสั่งให้ข้าราชการผู้นี้ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งระดับเดิม อัตราเงินเดือนเดิมหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนชี้แจงว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้จะถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการหรือไม่นั้น ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้ เพราะตามกฎหมายเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้นี้ยังมีคู่ครองโดยตรงที่จะต้องให้คู่สมรสพิจารณาจากรายละเอียด และข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป แต่ถ้าหากกรมแรงงานสั่งให้ข้าราชการ

ผู้มีอำนาจออกจากราชการไปแล้ว ต่อมาเหตุการณ์ปรากฏว่าข้าราชการผู้นี้ถูกชักชวนหรือถูก
 ควบคุมตัวไว้โดยฉกฉกหมาย และไม่สามารถติดต่อบุคคลภายนอกได้ ก็ให้ข้าราชการ
 ผู้นี้ผู้ขอรับคือ ก.พ.ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และในกรณีที่ผู้ขอรับกลับ
 เข้ารับราชการ ก็มีสิทธิได้รับเงินก้อนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามนัย
 มาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไข
 เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สำนาน ธารราษฎร์

(นายสำาน ธารราษฎร์)

รองเลขาธิการ ก.พ.ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กษัตริย์

โทร. 2819451

มาตรา 86

ที่ นร 0611/ล 158

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

21 พฤษภาคม 2528

เรื่อง ข้าราชการเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ดับ ที่ กค 0514/142 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2528 และ
ดับ ที่ กค 0515/369 ลงวันที่ 30 เมษายน 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งไปว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชไควมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่การคลัง 2 สำนักงานคลังจังหวัดนครศรีธรรมราชผู้หนึ่งกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีมีพฤติการณ์ไม่สุจริตเกี่ยวกับเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบชวามบัญชี 3 รายการ เป็นเงิน 12,900บาท คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 4 เดือน และควรเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณา ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชให้เสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา และเนื่องจากผู้ที่มีกรณีต้องหากระทำความผิดอาญาในเรื่องเดียวกันกับที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนครั้งนี้ อ.ก.พ.จังหวัดจึงมีมติให้รอฟังผลการพิจารณาคดีอาญาก่อน ต่อมาผลทางคดีอาญาพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้นี้ และเนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนชุดแรกจำนวน 2 คน ได้ย้ายไปรับราชการที่จังหวัดอื่น จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงไควมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมแทนผู้ที่ย้ายออกไป และคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ได้นำสำเนาสำนวนการสอบสวนในทางอาญามาประกอบการพิจารณาคำข้อย ในที่สุดคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ย้ายข้างมากเห็นควรว่ากล่าวตักเตือนผู้นี้ และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นพ้องด้วยโดยไควส่งเรื่องให้กรมบัญชีกลางพิจารณาคือไป

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อปรากฏผลทางคดีอาชญาพนักงาน
อัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้นี้ จังหวัดนครราชสีมาขอที่จะพิจารณาสั่งการ
ในเรื่องดังกล่าวไปโดยโดยอาศัยอำนาจการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนชุดแรก
ได้เสนอความเห็นไว้ การสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมโดยอาศัยเหตุผลว่า
คณะกรรมการสอบสวนชุดแรกไต่ถามไปรับทราบการถึงจังหวัดอื่นน่าจะไม่ต้องสงสัย เพราะ
ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 25 กำหนดไว้ ต้องเป็นกรณีที่อยู่สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็ได้กำหนดประเด็น
พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ประธานกรรมการ เพื่อกำหนดการสอบสวนเพิ่มเติม
ไต่ถามความจำเป็น และคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมย่อมมีหน้าที่เพียงสอบสวน
เพิ่มเติมความประเด็นที่ผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษกำหนดให้สอบสวนเพิ่มเติมเท่านั้น
การที่จังหวัดนครราชสีมาสั่งการไปโดยอาศัยความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน
ชุดใหม่ที่ให้ผู้นี้ยังมีอำนาจกล่าวคัดค้านผู้นี้ น่าจะไม่ต้องสงสัยตามกฎ ก.พ. กรมบัญชี
กลางจึงหาว่าความเห็นของกรมบัญชีกลางดังกล่าว เป็นการชอบหรือไม่ ความละเอียด
แจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีที่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษข้าราชการ
พลเรือนสามัญใดในกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งมีระคัมโทษถึงไล่ออก ปลดออก
หรือให้ออกจากราชการนั้น การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเป็นไป
ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
โดยเคร่งครัด สำหรับกรณีที่กรมบัญชีกลางหาเรื่องนี้เป็นเรื่องที่คณะกรรมการสอบสวนเดิม
ก็คดี คณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็คดี และดูว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาคดี มี
ความเห็นว่ายู่นี้กระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ
ในที่สุดเห็นว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาได้ใช้ดุลพินิจให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้นี้ตาม
นัยมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กรณีจึง
ไม่ต้องดำเนินการตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
แต่อย่างใด

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ส้าราญ ถาวรบุญคุ้ม

(นายส้าราญ ถาวรบุญคุ้ม)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

ทองวันชัย

โทร. 2819451

ที่ นร 0611/ป 1089

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโลก กท 10300

8 สิงหาคม 2528

เรื่อง หารือกรณีข้าราชการที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวนกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปัตตานี ปกปึก จำนวนที่ ปน 0016.1/350 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรม ก. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายแดง (ระคับ 7) กับพวก 4 คน ผลการสอบสวนปรากฏว่านายแดงกับพวก มีกรณีข้อหาในเรื่องอื่น ๆ อีก จังหวัดปัตตานีจึงเสนอให้กรม ก. แต่งตั้งกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) แต่กรม ก. เห็นว่าคำสั่งเดิมได้ประมวลเรื่องกล่าวหาไว้ครบคลุมหมดแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติม จึงหาวิธีว่าความเห็นของกรม ก. กับความเห็นของจังหวัดปัตตานี ฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายที่ถูกต้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ในการพิจารณาปัญหาที่ส่วนราชการต่างๆ หารือไปนั้น ก.พ. มีหลักการรับพิจารณาเฉพาะกรณีที่มีข้อเท็จจริงโดยแน่ชัด และเป็นปัญหาอันจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติเกิดขึ้นจริงเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถ้าเรื่องที่หารือไปนั้นเป็นกรณีที่อยู่ในเกณฑ์กล่าวหา ก็โปรดแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงอันเป็นข้อมูลของปัญหาเพิ่มเติมไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ส้าราชู ดาวรายุสม์

(นายส้าราชู ดาวรายุสม์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ระเบียบวันออกจากราชการ
และเบิกเคล็ด

ที่ นร 0611/ป.1536

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

16 ตุลาคม 2528

เรื่อง ทารุณหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการที่เกษียณอายุ
เรียน อธิบดีกรมเจ้าท่า

อ้างถึง หนังสือกรมเจ้าท่า ที่ กก 0501/04356 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2528 และ ที่
กก 0501/05152 ลงวันที่ 2 กันยายน 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2526 อธิบดีกรม
เจ้าท่า ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ป. ว่า ข้าราชการกรมเจ้าท่าผู้หนึ่งถูกตั้งอยู่ใน
ระหว่างดำเนินการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. กรณีถูกกล่าวหากระทำ
การทุจริตและประพฤติมิชอบ แต่โทษที่ข้าราชการผู้นี้จะพ้นจากหน้าที่ราชการ เนื่องจาก
เกษียณอายุในสิ้นปีงบประมาณ 2526 กรมเจ้าท่าจึงได้ตั้งเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ
ผู้นี้ 1 ขั้น ตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2526 เป็นต้นไป ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ป. ได้แจ้ง
ให้กรมเจ้าท่าดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้ในเรื่องที่ถูกสืบสวนสอบสวนดังกล่าว
ในที่สุด อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคมได้มีมติลงโทษให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการฐาน
ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง จึงหารือไปยัง ก.พ. ว่า

1. ในกรณีนี้จะสามารถสั่งลงโทษให้มีผลย้อนหลังในคำสั่งลงโทษได้
หรือไม่ ตั้งแต่เมื่อใด และ
2. การลงโทษในกรณีนี้จะมิมีผลกระทบกระเทือนต่อคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน
ก่อนเกษียณอายุประการใด หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนที่แจ้งดังนี้

1. โฉกรรณีย์ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามมาตรา 89 ประกอบด้วยมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะสั่งลงโทษให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการย้อนหลังไปตั้งวันที่ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการ เพราะเกษียณอายุตามนิยข้อ 4(6) ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 คือตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526

2. การสั่งลงโทษให้ข้าราชการผู้นี้ออกจากราชการย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2526 จะมิได้ทำให้การออกจากราชการของข้าราชการผู้นี้เปลี่ยนจากออกจากราชการ เพราะเกษียณอายุมาเป็นออกจากราชการ เพราะถูกสั่งโทษให้ออก และเมื่อข้าราชการผู้นี้มิได้เป็นผู้ออกจากราชการ เพราะเกษียณอายุแล้ว คำสั่งกรมเจ้าท่าฉบับลงวันที่ 28 เมษายน 2526 ที่สั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ข้าราชการผู้นี้ 1 ชั้น โดยอาศัยเหตุที่บุคคลดังกล่าวจะต้องออกจากราชการ เพราะเกษียณอายุจึงไม่มีผลใช้บังคับแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สำราญ ถาวรบุญมณี
(นายสำราญ ถาวรบุญมณี)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวิมล

โทร. 2818677

มาตรา 86.

ที่ นร 0611/ล 347

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

28 ตุลาคม 2528

เรื่อง นารื้อการสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ดับ ที่ กค 0804/2721 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2528
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องรายงานประสิทธิ์ วงศ์ไชย
 จำนวน 147 แขน

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า จังหวัดพะเยาได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
 สอบสวนเจ้าหน้าที่สรรพากร 1 สำนักงานสรรพากรอำเภอคอกคำใต้คนหนึ่ง กรณีรับเงิน
 ภาษีอากรจากสำนักงานที่ดินอำเภอคอกคำใต้แล้วไม่ออกใบเสร็จรับเงิน โทษนำเงินที่
 รับเก็บไว้เป็นการส่วนตัว เมื่อสมุหบัญชีตรวจพบ จึงได้ออกใบเสร็จรับเงินและนำเงิน
 มามอบให้ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้ตรวจพบกรณีความผิดใหม่และได้รายงาน
 บัญชีราชการจังหวัดพะเยาว่า เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2527 ผู้นี้ได้รับเงินภาษีอากรจาก
 สำนักงานที่ดินอำเภอคอกคำใต้ จำนวน 924.20 บาท แล้วออกใบเสร็จรับเงินไม่ตรง
 กันระหว่างฉบับที่ออกให้กับผู้ส่งเงินกับฉบับสำเนา โดยฉบับสำเนาแสดงว่าไม่มีเงิน
 เรียกเก็บ ในที่สุดคณะกรรมการสอบสวนได้รายงานบัญชีราชการจังหวัดพะเยาว่า ผู้นี้
 กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ รวม 2 กรณีดังกล่าว และ
 บัญชีราชการจังหวัดพะเยา โคมยติ อ.ก.พ.จังหวัด ส่งลงโทษปลดผู้นี้ฐานทุจริตต่อหน้าที่
 ราชการ ทั้ง 2 กรณี กรมสรรพากรพิจารณาเห็นว่า การที่บัญชีราชการจังหวัดพะเยามีได้
 ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วทำการสอบสวนผู้นี้ในกรณี
 คณะกรรมการสอบสวนได้ตรวจพบความผิดใหม่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6

(พ.ศ. 2518) ข้อ 19 ขอให้จังหวัดพะเยาแก้ไข แต่จังหวัดพะเยาได้แจ้งกรมสรรพากรว่า คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาและพยานสำหรับประเด็นความผิดที่คณะกรรมการสอบสวนตรวจพบเอง เป็นการชี้แจงพอสมควรแล้วผู้ถูกกล่าวหา ก็ยอมรับสารภาพความผิด ทั้งขณะนั้นก็ได้หลบหนีคดีอาญาเกี่ยวกับการทุจริตก่อนหน้านี้ไปเรียบร้อยแล้ว กรมสรรพากรจึงหารือว่า ควรจะดำเนินการในเรื่องที่มีความเห็นชี้แจงกับจังหวัดพะเยาอย่างไรต่อไปจึงจะเป็นการถูกต้อง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยาได้พิจารณา รายงานผลการสอบสวนขึ้นทั้ง 2 เรื่อง และได้สั่งการให้นายเจ้า อ.ก.พ. จังหวัดพะเยา เป็นการแสดงว่าผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา เห็นว่า เรื่องที่จังหวัดพะเยามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไว้กับเรื่องที่คณะกรรมการสอบสวนตรวจพบ แล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยานั้น มิใช่เป็นเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยามีใ้มีคำสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้ว หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่ เพื่อทำการสอบสวนเพิ่มเติมขึ้นนั้น เป็นการขอยกยกฏ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สำราญ ทาวรายุทธ์
(นายสำราญ ทาวรายุทธ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0611/ป 1720

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

7 พฤศจิกายน 2528

เรื่อง ข้าราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

อ้างถึง หนังสือกรมสามัญศึกษา ปกปิก ที่ ศธ 0802/1628 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งบุคลากร 3 กองการเจ้าหน้าที่ กรมสามัญศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งกรมสามัญศึกษาได้พิจารณาอนุมัติให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งครู 2 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม ตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม 2526 โดยให้ไปช่วยปฏิบัติราชการ เป็นการภายในก่อน ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม 2526 ก่อนมาโรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคมรายงานว่า ผู้นี้ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2526 โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1(2) อาจจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งการลงโทษจะต้องส่งย้อนหลังไปถึงขณะกระทำผิดซึ่งมีสภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แต่ขณะดำเนินการทางวินัย ผู้นี้มีสภาพเป็นข้าราชการครู จึงหาวิธีว่า ในกรณีดังกล่าวนี้จะต้องนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงศึกษาธิการ หรือ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาพิจารณา นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ขณะดำเนินการทางวินัยผู้นี้มีสภาพเป็นข้าราชการครู กรณีของผู้นี้จะต้องนำเสนอ อ.ก.ค.กรมสามัญศึกษาพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

บุคคล บุญประกอบ

(นายบุคคล บุญประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 89

ที่ นร 0611/784

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโยก กท 10300

8 พฤศจิกายน 2528

เรื่อง การสั่งลงโทษวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม 0202/20397 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า อนุสนธิที่ ก.พ. ได้ยอมรับข้อหาหรือกระบวน
 ศึกษาศึกษาเกี่ยวกับผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือ 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจ
 สั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตักเงินเคอน หรือภาคทัณฑ์ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูก
 กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไล่ออกจากราชการไปแล้ว ตามนัยมาตรา
 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้ โทษสั่งย้อนหลัง
 ไปเท่าที่จำเป็นโดยที่ ก.ม. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

1. มาตรา 89 มีเจตนาที่จะป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 จึงลาออกจากราชการไปก่อนจะถูกลงโทษโดยมิได้มุ่งหมายที่จะลงโทษแก่ข้าราชการ
 ที่กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง เพราะตามมาตรา 89 ระบุไว้เฉพาะผู้ที่ถูกกล่าวหาว่า
 กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น หากจะให้หมายความรวมถึงความผิดวินัยไม่ร้ายแรง
 ด้วย ก็น่าจะมีบัญญัติเพียง "ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย"

2. ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในระหว่างข้าราชการที่กระทำความผิดวินัย
 อย่างเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อผล
 การสอบสวนเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็สามารถลงโทษได้แม้ผู้นั้นจะออกจาก
 ราชการไปแล้ว แต่ถ้าผู้นั้นไม่ได้ถูกตั้งข้อกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไล่ออก

จากราชการไปแล้ว ก็มีอาจลงโทษได้ หรือผู้นั้นถูกตั้งข้อกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรงและได้ออกจากราชการไปแล้ว หากผลการพิจารณาปรากฏเป็นการกระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ก็มีอาจลงโทษได้เช่นเดียวกัน

3. การสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้มีผลย้อนหลังโดยอาศัยมาตรา
89 นั้น เมื่อกฎหมายมีได้บัญญัติไว้เป็นที่ชัดเจน การสั่งลงโทษย้อนหลังให้เป็นผลร้าย
แก่บุคคลย่อมไม่ชอบด้วยหลักนิติธรรม

จากเหตุผลดังกล่าว ก.ม.จึงเห็นว่า การสั่งลงโทษข้าราชการซึ่งออก
จากราชการไปแล้ว ตามมาตรา 89 นั้น หมายความว่าเฉพาะการลงโทษวินัยอย่างร้าย
แรงเท่านั้น จึงขอให้ ก.พ.พิจารณาทบทวนใหม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โทษที่มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติว่า แม้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่ง
มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฯลฯ จะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มี
อำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษ
หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการผู้นั้นจะออกจากราชการ
เพราะตาย คำว่า "เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้" ย่อมหมายความว่า
เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวด 4 ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ซึ่งมีบัญญัติทั้ง
โทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรงและร้ายแรง ทั้งแต่โทษภาคทัณฑ์ขึ้นไปจนถึงโทษไล่ออก
จากราชการ ฉะนั้น เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้มีอำนาจ
ตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 ก็ย่อมมีอำนาจลงโทษลดชั้นเงินเดือน หักเงินเดือน หรือ
ภาคทัณฑ์แก่ผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วได้

สำหรับปัญหาที่ว่า จะกำหนดวันสั่งลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งตั้งแต่
 วันที่ ก.พ. ลงมติว่าผู้บังคับบัญชาขอยอมมีอำนาจตามมาตรา 89 นี้ สั่งลงโทษลดชั้น
 เงินเดือน คัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ แก่ผู้ที่อยู่จากราชการไปแล้วนั้น โดยสั่งย้อนหลัง
 เท่าที่จำเป็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

อุทิศ บุญประกอบ

(นายอุทิศ บุญประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

เบ็กเกิลิก

ที่ นร 0611/814

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

26 พฤศจิกายน 2528

เรื่อง ทารื้อแนวทางการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ 0305/30593 ลงวันที่ 31
ตุลาคม 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมชลประทานไ้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้นี้ กรณีทุจริตก่อนหน้าที่ราชการและใกล้ชิดข้าราชการ พร้อมกันนี้ก็ได้แจ้งความคำวินิจฉัยที่อาญาอีกทางหนึ่งด้วย จากผลการพิจารณาทางวินัย อ.ก.พ. กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ เห็นว่า ข้าราชการผู้นี้กระทำผิดวินัยฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ มีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 3 เดือน และขณะนั้นคืออาญายังไม่ถึงที่สุด กรมชลประทาน เห็นว่า หากจะดำเนินการสั่งลงโทษตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ โดยไม่รอทั้งผลการคำวินิจฉัยอาญา และถ้าหากภายหลังผลคดีอาญาปรากฏว่ามีค่าพิพาทมาให้จำคุกแต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ในกรณีเช่นนี้ก็ต้องถือว่าข้าราชการผู้นี้กระทำผิดก่อนหน้าที่ราชการและอาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งอาจต้องได้รับโทษสถานหนัก และจะเป็นการลงโทษซ้ำในเรื่องเดียวกัน กระทรวง เกษตรและสหกรณ์จึงทราบว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้สมควรจะดำเนินการตามหนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.4 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2509 หรือ ที่ สร 0905/ว.9 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2509 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.9 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2509 หมายความถึงกรณีที่ยังมีบัญชีขาสั่งไม่ส่งโทษเพราะเห็นว่า หลักฐานไม่พอที่จะส่งโทษได้ จึงสมควรรอกการสั่งการ เช็คขาดทางวินัยไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลทางคดีอาญา แต่สำหรับเรื่องที่ทำเรื่องไปนี้เป็นกรณีที่ข้าราชการได้กระทำผิดวินัยแล้ว และอธิบดีกรมชลประทานจะต้องส่งโทษตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ความมติ อ.ก.พ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงควรปฏิบัติตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0905/ว.4 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2509 คือไม่จำเป็นต้องรอฟังผลทางคดีอาญาไว้เรื่องล่าช้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

อูทส มุฑุประกอบ

(นายอูทส มุฑุประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ล้างมลทิน

ที่ นร 0611/831

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโลภ กท 10300

28 พฤศจิกายน 2528

เรื่อง ข้าราชการข้าราชการถึงแก่กรรมก่อนกระทรวงเจ้าสังกัดเปลี่ยนแปลงคำสั่ง เพิ่มโทษ
เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0532/88781 ลงวันที่ 30 กันยายน 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอให้กรม
บัญชีกลางส่งจ่ายบำเหน็จตกทอดจ่ายให้แก่ทายาทของนายแดง ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่
22 ธันวาคม 2526 และจ่ายบำเหน็จให้นายคำ กับนายขาว ซึ่งสาออกจากราชการ
เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2525 และวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2525 ตามลำดับ

กรมบัญชีกลางพิจารณาแล้ว ปรากฏว่าจังหวัดสุพรรณโศกมีคำสั่งลงวันที่
12 กันยายน 2521 ลงโทษให้นายแดง นายคำ และนายขาวออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่
12 กันยายน 2521 และมีคำสั่งลงวันที่ 12 กันยายน 2521 ตักเงินเดือนนาย
เขียว 10% มีกำหนด 4 เดือน ฐานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีออกใบเบิกทาง
กำกับไม้ประดู่ท่อนเคลื่อนที่ไปจังหวัดลำปางและจังหวัดเชียงราย โดยไม่มีไม้ ค่อม
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเห็นว่าข้าราชการดังกล่าวมีความผิดฐานบกพร่อง
ในการปฏิบัติหน้าที่ จึงลดโทษเป็นตักเงินเดือนนายแดง 10% มีกำหนด 2 เดือน นาย
คำ 10% มีกำหนด 3 เดือน และนายขาว 10% มีกำหนด 4 เดือนตามลำดับ และ
ลดโทษภาคทัณฑ์นายเขียว ค่อม นายคำและนายขาวได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่
11 กุมภาพันธ์ 2525 และวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2525 ตามลำดับ เกี่ยวกับการลงโทษ
ข้าราชการดังกล่าวนี้ ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ราชการโดย
มิชอบเพื่อให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่ไม่ควรได้ สมควรลดโทษปลดออกจากราชการ จึง

รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาถึงความมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการสั่งเพิ่มโทษเป็นปลัดนายแดง นายคำ นายขาว และนายเขียว ออกจากราชการตามมติของ ก.พ. ตามหนังสือของ ก.พ. ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2525 แต่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังมีคำสั่งเป็นการตามคำสั่งดังกล่าว และได้พิจารณาพยานเรื่องนี้ใหม่ โดยมีความเห็นว่าข้าราชการดังกล่าวน่าจะได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 จึงเสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือลงวันที่ 1 มิถุนายน 2527 แจ้งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบว่าข้าราชการทั้ง 4 คน ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว และเห็นว่า เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการสั่งเพิ่มโทษเป็นปลัดข้าราชการดังกล่าวออกจากราชการ ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ตามที่ ก.พ. รายงานแล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงต้องดำเนินการให้ เป็นไปตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ระหว่างที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังมีคำสั่งเป็นการเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ เป็นไปตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี นายแดงก็ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2526 และตามนัยหนังสือของสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว กรมป่าไม้มีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่ ก.พ. ควรรับทราบการส่งโทษทัณฑ์เงินเดือนและภาคทัณฑ์ข้าราชการทั้ง 4 คน โขยไม่ต้องมีคำสั่งเพิ่มโทษอีก เพราะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายแล้ว เพื่อประกอบการพิจารณาในการสั่งจำคุกนายเขียว นายคำ และนายขาว ให้ข้าราชการทั้ง 3 คน ดังกล่าว กรมบัญชีกลางจึงหารือไปรวมหลายประการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนชี้แจงดังนี้

1. ปัญหาข้อ 1 ที่หารือว่า จะถือว่านายแดงออกจากราชการเพราะตาย

หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า โขยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 94 มีบัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ (1) ตาย ฯลฯ และกรณีของนายแคงนี้ ข้อเท็จจริงก็คือความว่า ระหว่างที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ยังมีโคค้าเป็นการ เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ เป็นไปตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี นายแคงได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2526 จึงถือได้ว่าผู้นี้ออกจากราชการเพราะ ตายตามบทบัญญัติดังกล่าว

สำหรับปัญหาว่า คำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ให้กระทรวงเจ้าสังกัดสั่งเพิ่มโทษ เป็นปลัดผู้นี้ออกจากราชการจะมีผลอย่างไร หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า โขยที่มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีบัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญใดที่มีกรณีถูก กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจาก ราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ เป็นไปตามหมวดหมู่ที่ ๓ เว้นแต่ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการ เพราะตาย" ดังนั้นผู้บังคับบัญชาจึงไม่มี อำนาจสั่งเพิ่มโทษเป็นปลัดนายแคงออกจากราชการตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี เพราะผู้นี้ ไล่ออกจากราชการ เพราะตายไปแล้ว

2. ปัญหาข้อ 2 ที่หาหรือว่า ผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา 5 แห่ง พระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 จะต้อง เป็นผู้ที่ยุ้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ หรือลงทัณฑ์ และ ก.พ. ใ้รับทราบรายงาน การลงโทษหรือลงทัณฑ์นั้นแล้ว หรือถ้ามีการสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ ผู้บังคับบัญชาก็จะต้อง สั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษแล้วจึงจะใ้รับการล้างมลทิน หรือเพียงแต่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ หรือลงทัณฑ์โดยที่ ก.พ. ยังไม่ใ้้รับทราบรายงานการลงโทษ ก็มีสิทธิใ้้รับการล้าง มลทินแล้ว

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ข้าราชการซึ่งได้กระทำวินัยก่อน หรือ
ในวันที่ 6 เมษายน 2525 และได้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติ
ล้างมลทินฯ ไขบังคับแล้ว ข้าราชการผู้นั้นย่อมเป็นผู้ถูกลงโทษเพราะกระทำวินัยจึง
ได้รับการล้างมลทินโดยผลของมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

3. ปัญหาข้อ 3 ที่หาชื่อว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะคง
ดำเนินการสั่งเพิ่มโทษข้าราชการดังกล่าวให้เป็นไปตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีต่อไปอีก
หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า เมื่อนายแดง นายคำ และนายขาวได้รับ
การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี
พ.ศ. 2526 แล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการสั่งเพิ่ม
โทษข้าราชการดังกล่าวให้เป็นไปตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

อุทิศ บุญประกอบ

(นายอุทิศ บุญประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

เบ็ทเทิล

ที่ นร 0611/832

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโลก กท 10300

29 พฤศจิกายน 2528

เรื่อง สภาพและฐานะของข้าราชการ

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศธ 1505/54130 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน
2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ ใ้มีคำสั่งลงโทษให้ข้าราชการครู ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารการประถมศึกษา
ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2524 ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติโดยคำสั่งของนายกรัฐมนตรีใ้มีคำสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ
ในตำแหน่งอาจารย์ 1 ตั้งแต่วันที่ 26 มิถุนายน 2527 และสั่งลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น
ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2527 และโดยที่ใ้หน้าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2518 มาใช้บังคับกับข้าราชการครูโดยอนุโลม ก.ค. จึงมีมติให้สำนักงาน ก.ค.
หารือไปยังสำนักงาน ก.พ. ว่า ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญถูกสั่งโทษให้ออกจาก
ราชการตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2524 ต่อมาใ้รับการลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น
ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ผู้นั้นอาจสั่งบรรจุใ้สั่งใ้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่
26 มิถุนายน 2527 กรณีเช่นนี้ในช่วงระหว่างที่ผู้นั้นถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ
จนกระทั่งมีคำสั่งใ้กลับเข้ารับราชการตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2524 ถึงวันที่ 25
มิถุนายน 2527 ผู้นั้นจะมีสภาพและฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือไม่ กล่าวคือ
จะมีฐานะเป็นข้าราชการตลอดมาหรือมีฐานะเป็นข้าราชการใหม่ตั้งแต่วันที่ใ้กลับ
เข้ารับราชการ ความละเอียดคงแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า กรณีที่หาวิธีไปนั้นยอมถือไว้ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญ
ผู้นั้น ไม่เคยถูกลงโทษให้ออกจากราชการมาแต่คน ดังนั้นในช่วงเวลาระหว่างวันที่
8 ตุลาคม 2524 ถึงวันที่ 25 มิถุนายน 2527 ผู้นี้จึงยังคงมีฐานะเป็นข้าราชการ
พลเรือนสามัญตลอดมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

จตุล บุญประกอบ

(นายจตุล บุญประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2816677

มาตรา 96

ที่ นร 0611/74

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

24 มกราคม 2529

เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0902/14 ลงวันที่ 3 มกราคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ในการประชุม อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2528 รองนายกรัฐมนตรี (พลเอกประจวบ ชุมทรงกูร) ประธาน อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งให้สำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า ในกรณีข้าราชการ เป็นโรคจิตเภท ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ และจะสั่งให้ออกตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในการพิจารณาสั่งถึงกล่าวควรมีใบรับรองแพทย์ที่มีความเห็นว่าผู้นั้นเป็นโรคจิตเภท เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยหรือไม่ จึงขอความเห็น ก.พ.มา เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ถึงความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่าการพิจารณาสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ เพราะเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ ตามมาตรา 96(1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ผู้บังคับบัญชาควรมีความเห็นของแพทย์มาประกอบการพิจารณาด้วย ส่วนการพิจารณาสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ เพราะหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ ตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ อยู่แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

โสวัจ สุจริตกุล

(นายโสวัจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

ทองวิชัย

โทร. 2818677

มาตรา 46

ที่ นร 0611/179

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

20 กุมภาพันธ์ 2529

เรื่อง หารือกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศษ 1505/4063 ลงวันที่ 23 มกราคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงาน ก.ค. มีปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณา
 ค่าเงินการแก่ข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่ง ก.พ.
 ได้เคยพิจารณามีมติไว้ว่า "กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาจะพิจารณาล้างให้ออกจากราชการฐาน
 มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา
 46 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือจะพิจารณา
 ค่าเงินการทางวินัยตามควรแก่กรณีก็ได้" จึงหารือว่า มติ ก.พ. ดังกล่าว เป็นมติในการ
 พิจารณาข้อหาหรือเป็นกรณีเฉพาะราย หรือเป็นมติซึ่งเป็นหลักการใช้เป็นบรรทัดฐานโดย
 ทั่วไป และ ก.พ. ได้พิจารณามีมติโดยมีเหตุผลสนับสนุนเป็นเช่นใด ความละเอียดแจ้ง
 แล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ในการพิจารณาของ ก.พ. ดังกล่าวข้างต้น ได้ปรากฏตาม
 เรื่องเดิมว่า กรมการปกครองได้มีคำสั่งที่ 959/2522 ลงวันที่ 19 กันยายน 2522
 บรรจุบุคคลผู้นั้นเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) ที่อำเภอปากคาด อำเภอโพนพิสัย จังหวัด
 หนองคาย โดยให้ได้รับเงินเดือนในระดั้ม 3 ชั้น 1,985 บาท และให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่
 ราชการตั้งแต่วันที่ 18 กันยายน 2522 เป็นต้นไป และได้มีคำสั่งที่ 962/2522 ลงวันที่
 19 กันยายน 2522 แต่งตั้งผู้นี้ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3)

อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิม อัตราเงินเดือน
 ทั้งจ่ายทางตำแหน่ง เลขที่เดิมไปพลางก่อนและให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่
 19 กันยายน 2522 เป็นต้นไป ปราบฎว่าผู้นี้ได้รับหนังสือส่งตัวจากกรมการปกครอง
 เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2522 แล้วได้เดินทางไปรายงานตัวต่อจังหวัดอุดรธานี เมื่อ
 วันที่ 5 ตุลาคม 2522 และรับหนังสือส่งตัวจากจังหวัดอุดรธานีในวันเดียวกันนั้นเพื่อไป
 รับตำแหน่งหน้าที่ที่อำเภอหนองวัวซอ แต่ผู้นี้มิได้เดินทางไปรับตำแหน่งหน้าที่ที่อำเภอ
 หนองวัวซอเลย จังหวัดอุดรธานีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทาง
 วินัยผู้นี้เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2522 ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกัน
 เป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร อ.ก.พ.จังหวัดอุดรธานีเห็นว่า
 ผู้นี้ยังไม่มีความประพฤติเรียบร้อยเนื่องจากยังอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและ
 ยังมีได้เริ่มปฏิบัติราชการ จึงมีมติให้ถอนเรื่องการพิจารณาโทษทางวินัยและให้กรมเจ้า
 สังกัดพิจารณาต่อไป กรมการปกครองได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการ
 ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เนื่องจาก
 เป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ดีและไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง ในที่สุด ก.พ.
 ได้พิจารณามีมติว่า "กรณีข้าราชการกระทำผิดในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 ผู้นั้นยังมีอำนาจสั่งให้ออกตามมาตรา 46 หรือจะพิจารณาโทษทางวินัยก็ได้ ทั้งนี้
 แล้วแต่ความเหมาะสมโดยพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป สำหรับรายนี้เห็นว่า
 ความที่ผู้นี้ยังมีอำนาจสั่งให้ออกตามมาตรา 46 นั้น สมควรแก่กรณีแล้ว"

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ศรีวิมล

(นายสมพงษ์ ศรีวิมล)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 75

ที่ นร 0611/ป 441

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

21 มีนาคม 2529

เรื่อง นาเรือปัญหาการพิจารณาทำเนียบการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ที่ นท 0702/307 ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ระหว่างวันที่ 10 กรกฎาคม 2528 - วันที่ 8 ตุลาคม 2528 กรมที่ดินได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 5 สำนักงานที่ดินอำเภอเกาะเปเปอร์ จังหวัดระนองผู้หนึ่ง กรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามกรรมค่างวาระกัน รวม 3 ครั้ง และกรมที่ดินได้มีคำสั่งในผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2528 โดยไม่รรมยาของผู้นี้เป็นผู้ลงนามในไปรษณีย์ลงทะเบียนยอมรับคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2528 แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังว่า ผู้นี้ได้ขอราชการไปตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2528 โดยมีใตกลับมาปฏิบัติราชการอีก กรมที่ดินจึงหารือว่าระหว่างวันที่ 2 - 23 ตุลาคม 2528 จะถือใตหรือไม่ว่า ผู้นี้ละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุสุดอันสมควรตามมาตรา 75 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า เมื่อกรมที่ดินออกคำสั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2528 ก็คงถือว่าผู้นี้ไม่มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติตั้งแต่วันนั้น และในกรณีเช่นนี้ตั้งแต่วันที่ 8 ตุลาคม 2528 เป็นต้นไป จะถือว่าผู้นี้ละทิ้งหน้าที่ราชการตามนัยมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ยังไม่ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ตรีวัฒน์

(นายสมพงษ์ ตรีวัฒน์)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 86

ที่ นร 0611/ป 497

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

8 เมษายน 2529

เรื่อง ทาหรือการสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนและผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ปกปึก ที่ มท 0203.3/47 ลงวันที่ 27 มกราคม

2529

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายก. อธิบดีปลัดอำเภอ เป็นโจทก์ฟ้อง นายข. จำเลยที่ 1 และนายค. จำเลยที่ 2 ต่อศาลจังหวัดชัยภูมิ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยฟ้องว่า ข. ครึ่งคำรงค์ตำแหน่ง เจ้าจังหวัดชัยภูมิ เป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โจทก์ คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานบุคคลที่โจทก์อ้างไว้ และไม่แจ้งสรุปพยานฝ่ายผู้กล่าวหาที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้โจทก์ทราบ และนายค. ครึ่งคำรงค์ตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ใ้ตรวจสำนวนการสอบสวนและรู้ว่าไม่ถูกต้อง แต่ไม่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้อง กลับออกคำสั่งให้โจทก์ ออกจากราชการ และเพื่อประกอบการต่อสู้คดีของนายค. ในชั้นการพิจารณาของศาล กระทรวงมหาดไทยจึงหารือเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณารวม 3 ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

1. ที่หารือว่า การดำเนินการทางวินัยนายค. ซึ่งกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และจังหวัดชัยภูมิได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งการสั่งให้สอบสวนถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และการสอบสวนพิจารณาของกำเนินการตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) จนกว่าจะเสร็จ ตามนัยบทเฉพาะกาล มาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 จะเป็นการถูกต้องหรือไม่

ก.พ. เห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 121(1) มีบัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามมาตรา 32 และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ และกรณีนายก.นี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จังหวัดชัยภูมิได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายก.ตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2518 ก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ จึงต้องสอบสวนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และกฎ ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) ต่อไปจนกว่าจะเสร็จ ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยจึงถูกต้องแล้ว

2. ที่หาหรือว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) มีข้อกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวน หลังจากได้รวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดแล้ว ต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จะเป็นการถูกต้องหรือไม่นั้น

ก.พ. เห็นว่า ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะกฎ ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) ไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไว้แต่อย่างใด

3. ที่หาหรือว่า กฎ ก.พ. ฉบับที่ 60 (พ.ศ. 2497) ให้อำนาจคณะกรรมการสอบสวนใช้ดุลพินิจในการรวบรวมพยาน เพื่อทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหา เมื่อผู้มีอำนาจสั่งโทษเห็นว่า การสอบสวนไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย และข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า กระทำผิดจริง ก็ใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษตามความเหมาะสม จะเป็นการถูกต้องหรือไม่นั้น

ก. พ. เห็นว่า ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยเป็นการถูกต้องแล้ว
เพราะผู้มีอำนาจลงโทษมีอำนาจใช้ดุลพินิจลงโทษผู้กระทำความผิดได้ตามควรแก่กรณี

จึง เรียบมา เพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ชุกด นุชประกอบ

(นายชุกด นุชประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0611/285

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก ทพ 10300

9 เมษายน 2529

เรื่อง ทหรีอมีฎนาการสอบสวนวินัยข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก 0015/2262 ลงวันที่ 29 มกราคม 2529
และ ที่ สก 0015/5552 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า จังหวัดศรีสะเกษไคมีคำสั่งลงวันที่ 6 มิถุนายน 2528 แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 สำนักงานราชพัสดุ จังหวัดศรีสะเกษผู้หนึ่ง ฐานทุจริตค่อนหน้าทีราชการ กรณีปลอมแปลงใบนำส่งเงินรายไค้เช่นคินและเงินนอกงบประมาณ แต่ก่อนทีจะออกคำสั่งคังกล่าว ผู้ไค้ไค้ละหังหน้าทีราชการไปก่อนแล้วคังแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2528 ค้อมาผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษไค้ยมคิ อ.ก.พ.จังหวัด ไค้มีคำสั่งส่งโทษไค้ผู้ไค้ออกจากราชการ ฐานละหังหน้าทีราชการคิคค้อในคราวคิยวคินเป็นเวลาคเกินกว่า 15 วัน ไค้บไค้มีเหตุยลฮันสมควรคังแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2528 คิงเป็นวันละหังหน้าทีราชการ คิงนาคือว่าคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งลงวันที่ 6 มิถุนายน 2528 จะม้อ่านาคำคินการสอบสวนค้อไปไค้หรือไมค้ ถ้านาคหวาคไค้และปรากฏหลักฐานว่าผู้ไค้ทุจริตค่อนหน้าทีจริง จังหวัดจะค้องนำเสนออ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาคโทษไค้หรือไมค้เพียงไค้ พร้อมทั้งไค้ส่งหลักฐานคิมคิมไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ.ค้วบ นัน

สำนักงาน ก.พ.ไค้ค้วบสอบเอกสาร คือ หนังสือสำนักงานราชพัสดุจังหวัดศรีสะเกษ ที่ สก 0003/139 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 คิยนฮธิบคิกรมธนารคิย ไค้ค้วบว่า ราชพัสดุจังหวัดศรีสะเกษไค้ค้วบสอบการรับเงินและส่งเงินของ

สำนักงานราชพัสดุจังหวัดกับคลังจังหวัด พบว่า ผู้นี้ทุจริตเกี่ยวกับการเงินของสำนักงาน
กล่าวคือ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2526 ถึง 30 กันยายน 2527 ผู้นี้ไม่นำเงินส่งคลัง
เป็นจำนวน 142,709.02 บาท และตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2527 ถึงปัจจุบัน ไม่นำเงิน
ส่งคลัง เป็นจำนวน 152,932.97 บาท แล้ว เห็นว่าผู้นี้เป็นผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่ราชพัสดุจังหวัดตรวจพบก่อนวันที่ 1 มิถุนายน 2528 ซึ่ง
เป็นวันที่ผู้นี้ได้ออกจากราชการไปแล้ว ฉะนั้น ความชอบหรือของจังหวัดศรีสะเกษ คณะ
กรรมการสอบสวน คำคำสั่งลงวันที่ 6 มิถุนายน 2528 ที่ให้สอบสวนในเรื่องที่ราชพัสดุ
จังหวัดตรวจพบดังกล่าว ย่อมมีอำนาจดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ และถ้าหากปรากฏ
หลักฐานว่าผู้นี้ทุจริตก่อนที่ราชการ ก็สามารถนำเสนอ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณาโทษ
ต่อไปได้ ความนี้มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ศรีวิมล

(นายสมพงษ์ ศรีวิมล)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0611/ป 799

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กม 10300

18 มิถุนายน 2529

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติกรพิจารณาวินัยข้าราชการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดเชียงราย ปกปิด ที่ ขร 0015/301 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2528

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า จังหวัดเชียงรายได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3 สำนักงานศึกษาธิการอำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรณีรับเงินแล้วไม่ลงบัญชี จัดทำบัญชีไม่เป็นปัจจุบัน ต่อมา อ.ก.พ.จังหวัดเชียงราย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงลงมติปลดผู้นี้ออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายได้มีคำสั่งปลดผู้นี้ออกจากราชการแล้วรายงานการส่งโทษไปยังกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วขอให้จังหวัดเชียงรายแจ้งกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามข้อ 25 ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) เกี่ยวกับประเด็นการเก็บรักษาเงินของทางราชการ แต่จังหวัดเชียงรายเห็นว่า จังหวัดไม่มีอำนาจสั่งให้กรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมอีกได้ เพราะกรรมการสอบสวนหมดภาระหน้าที่แล้ว จังหวัดเชียงรายจึงขอให้ ก.พ.วินิจฉัยชี้ขาด เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่กฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ข้อ 25 วรรคหนึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจ

ความมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม
 ประการใด ก็ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ประธานกรรมการ
 เพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมไปตามความจำเป็น นั้น กฎ ก.พ. จึงกล่าวไว้กำหนด
 ด้วผู้มีอำนาจส่งประเด็นไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนเพิ่มเติมไว้
 หลายคนคือ ทั้งผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 และผู้มี
 อำนาจตามมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี และโดยที่มาตรา 92 วรรคสาม แห่ง
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ
 ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา
 ใดสั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ กำเนินการทางวินัยหรือลงทัณฑ์แก่ข้าราชการ
 พลเรือนสามัญผู้ใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายว่าด้วย
 วินัยโดยเฉพาะแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น ซึ่งมีตำแหน่งเหนือ
 ผู้สั่งดังกล่าว เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
 ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งดังกล่าวที่ได้รับ
 รายงานความผิดหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 86 หรือมาตรา 86 ทวิ และ
 ตามข้อเท็จจริงเรื่องนี้ปรากฏว่า เมื่อจังหวัดเชียงรายได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้นี้ออกจาก
 ราชการ ตามมติ อ.ก.พ.จังหวัด แล้ว จังหวัดเชียงราย ได้รายงานการลงโทษดังกล่าว
 ไปยังกระทรวงศึกษาธิการตามมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ปลัดกระทรวงศึกษา
 ธิการจึงเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา 92 วรรคสาม ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 25 วรรคหนึ่ง
 ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2518) ดังนั้น เมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการพิจารณา
 รายงานการลงโทษที่จังหวัดเชียงรายส่งไปแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงบางอย่างยังไม่ชัดเจน
 และไม่อาจพิจารณาได้ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้มีอำนาจตามมาตรา 92
 วรรคสาม จึงมีอำนาจกำหนดประเด็นส่งไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการ
 สอบสวนเพิ่มเติมตามความจำเป็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) จุดศ มุขประกอบ

(นายจุดศ มุขประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวิมล

โทร. 2818677

มาตรา 65

ที่ นร 0611/ป 884

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโลก กท 10300

3 กรกฎาคม 2529

เรื่อง ทวีการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

อ้างถึง หนังสือกรมราชทัณฑ์ ที่ นท 1002/3201 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสอบสวนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องรวม 68 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เคนมายนก. เป็นข้าราชการครู และได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญโดยได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักทัศนศึกษา 4 เรือนจากกลางสำปาง ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2524 ค่อมานายก. ได้ถูกร้องเรียน กล่าวหาว่า เมื่อเดือนเมษายน 2524 ขณะที่ยายก. ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1 โรงเรียน คักกรุดี กรมสามัญศึกษา โทษลอกตรงเรียกและรับเงินจำนวน 15,000 บาท จากภิกษานางสาวอ. โดยอ้างจะช่วยเหลือให้นางสาวอ. เข้ารับราชการเป็นตำรวจหญิง กรมตำรวจ จึงหาว่า กรมราชทัณฑ์ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย รวมทั้ง ก.พ. จะมีอำนาจพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่นายก. ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า กรณีที่คล้ายคลึงกันนี้ เคยมีเรื่องนายค. เมื่อครั้งเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ได้กระทำผิดวินัย และทางกรุงเทพมหานครยังมีได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยแก่นายค. เพราะผู้นี้ได้โอนไปบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ กรมการปกครอง แล้ว กรณีจึงเป็นปัญหาว่า กรมการปกครองจะนำเอากรณีความผิดของนายค. มาพิจารณาโทษหรือไม่ ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า "โดยที่มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2516 บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่

เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญไปใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญโดย
อนุโลม ก.พ. จึงมีมติว่า นายค. ซึ่งมีกรณีกระทำผิดทางวินัยในขณะที่เป็นข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร แต่กรุงเทพมหานครยังไม่ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัย
เพราะผู้มีโทษโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดกรมการปกครองแล้วนี้
หากอธิบดีกรมการปกครองซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในปัจจุบันพิจารณาเห็นว่า นายค. มีกรณี
กระทำผิดวินัยในขณะที่ยังเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครแล้ว อธิบดีกรมการปกครอง
ก็อาจพิจารณาคำเนิการเพื่อส่งลงโทษนายค. ได้ เพราะฉะนั้นสำหรับกรณีของนายค.
เมื่อพิจารณามาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 ซึ่งมีบัญญัติ
ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ
มาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูโดยอนุโลม ก็สมควรจะให้ความวินิจฉัยเป็นอย่างไรเกี่ยวกับราย
นายค. กล่าวคือ หากอธิบดีกรมราชทัณฑ์เป็นผู้บังคับบัญชาในปัจจุบันพิจารณาเห็นว่า
นายค. มีกรณีกระทำผิดวินัยในขณะที่ยังเป็นข้าราชการครูแล้ว อธิบดีกรมราชทัณฑ์
อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย รวมทั้ง ก.พ. ก็อาจพิจารณาคำเนิการเพื่อส่งลงโทษนายค. ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ตรีวิมล

(นายสมพงษ์ ตรีวิมล)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 86

ที่ นร 0611/535

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินทุโลก กท 10300

11 กรกฎาคม 2529

เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

อ้างถึง หนังสือศาลากลางจังหวัดลำพูน ที่ สท 0015/3894 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง หรือปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการสอบสวน ตามข้อ 4 วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) ไปยังสำนักงาน ก.พ. รวม 2 ข้อ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีมติดังต่อไปนี้

1. ขอรื้อที่ว่า บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยหมายถึง บุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย ตามที่สำนักงาน ก.พ. ได้จัดขึ้นหรือไม่ นั้น ก.พ. เห็นว่า คำว่า "ผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย" ตามข้อ 4 วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) หมายถึง ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยซึ่งสำนักงาน ก.พ. จัดขึ้น หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งส่วนราชการต่าง ๆ จัดขึ้น หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยของส่วนราชการที่ ก.พ. ได้พิจารณารับรองหลักสูตรนั้นแล้ว

2. ขอรื้อที่ว่า ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยหมายถึง บุคคลในทาง ตัวอย่าง หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปของสำนักงานจังหวัดได้เป็นผู้กลับกรอง และรับผิดชอบงานวินัยของจังหวัดมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี ถือว่าเป็นผู้มี

ประสมการณั้ตามการค้ำเนินการทางวินัยหรือไม่ นั้น ก.พ. เห็นว่า คำว่า "ผู้มี
ประสมการณั้ตามการค้ำเนินการทางวินัย" ตามข้อ 4 วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับที่
18 (พ.ศ. 2528) หมายถึง ข้าราชการซึ่งผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ไต่สวนแล้วเห็นว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะสอบสวนในเรื่องที่กล่าวหาได้
อย่างถูกต้องและเป็นธรรม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับ
ดังกล่าว เช่น เป็นผู้ที่มีความสนใจและไต่สวนหาความรู้ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการ
สอบสวนความผิดทางวินัยของข้าราชการอยู่เสมอ หรือเป็นผู้ที่เคยทำหน้าที่ตรวจสอบ
การสอบสวนความผิดทางวินัยของข้าราชการ และเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
การสั่งลงโทษของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษมาแล้ว เป็นต้น

อนึ่ง ตามที่จังหวัดลำพูนประสงค์จะจัดการฝึกอบรมเอง โดยขอให้
สำนักงาน ก.พ. เป็นผู้จัดทำหลักสูตรอบรมระยะสั้นได้และสนับสนุนวิทยากร นั้น

ขอเรียนว่า สำนักงาน ก.พ. ยินดีให้ความสนับสนุน โดยขอให้จังหวัด
ลำพูนจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปประสานงานเรื่องนี้กับกองวินัย สำนักงาน ก.พ. ต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) จุฑล บุญประกอบ

(นายจุฑล บุญประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

หมายเหตุ เรื่องนี้ได้เวียนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบแล้วโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.
ที่ นร 0611/ว6 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2529

ที่ นร 0611/ส 240

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

11 กรกฎาคม 2529

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยข้าราชการบริหารส่วนภูมิภาค

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

อ้างถึง หนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ที่ นร 1501/89 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายก. ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งช่างไฟฟ้าสื่อสาร 3 สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดอุตรธานี ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้ไปช่วยราชการที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุตรธานี ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน ถึง 7 สิงหาคม 2528 ในระหว่างที่ไปช่วยราชการอยู่นั้น นายก. ใ้รับฝากเงินเดือนคกเบิกและเงินพัก. ของข้าราชการและลูกจ้างของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุตรธานี รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 7,425.16 บาท และใ้ยกยกออกไปใ้เป็นประโยชน์ส่วนตัว กรมประชาสัมพันธ์จึงใ้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในที่สุด อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี มีมติลงโทษใ้ นายก. ออกจากราชการ ตามมาตรา 81 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 กรมประชาสัมพันธ์ จึงหาใ้ข้อว่า

1. การดำเนินการทางวินัยที่ใ้กระทำมาแล้วในกรณีของนายก. ถูกต้องหรือไม่

2. หากกรณีตามข้อ 1. ยังมีความคลาดเคลื่อนขอใ้ ก.พ. พิจารณายกเว้นใ้เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากใ้ดำเนินการทางวินัยมาจนถึงขั้นการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษและขู่ใ้เกี่ยวข้องของทุกระดับก็ใ้มีความเห็นพ้องต้องกันกับการลงโทษโดยไม่มี ความขัดแย้ง ความสะอึกสะอื้นแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 มาตรา 44 และมาตรา 86 ได้บัญญัติให้อธิบดีมีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น ทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญโดยมีสมาชิกสภาตั้งแต่ระดับ 8 ลงมาได้ โดยไม่ไต่ถามก็ว่าจะต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญส่วนกลางเท่านั้น และในกรณีที่ คณะกรรมการสอบสวนหรืออธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ข้าราชการ ผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจาก ราชการ ก็ต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 86 ทวิ (1) สำหรับกรณีของนายก.นี้ ขอเท็จจริงปรากฏว่า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เป็นผู้สั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาจึง เป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมา เพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ศรีวิมล

(นายสมพงษ์ ศรีวิมล)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แผนกเอกสาร ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 86

ที่ นร 0611/ป 934

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

14 กรกฎาคม 2529

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปค ที่ นท 0415/5728 ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2528 และ ปกปค ที่ นท 0415/977 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีคำสั่งลงวันที่ 17 ตุลาคม 2528 ตั้งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ช่วยผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่น (เจ้าพนักงานปกครอง 4) ที่ทำการปกครองจังหวัดสุราษฎร์ธานีผู้หนึ่ง กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบด้วย ร.ต.โกมินทร์ สืบวิเศษ ผู้ช่วยปลัดจังหวัด (เจ้าหน้าที่บริหารงานปกครอง 7) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นประธานกรรมการสอบสวน นายพรสวรรค์ ศรีวโร หัวหน้าสำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกรรมการ และนายสมพงษ์ ทวีศรี เจ้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งกรมการปกครองได้ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ตามข้อ 4 ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) แต่กรมการปกครองได้พิจารณาเห็นว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภออยู่เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ นายอำเภอ ผู้ช่วยปลัดจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง หัวหน้ากอง และผู้อำนวยการกองต่าง ๆ ในสังกัดกรมการปกครอง ซึ่งเคยมีส่วนหรือสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัย น่าจะถือได้ว่าเป็นผู้มีประสบการณ์ดำเนินการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ 4 ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) อันเป็นคุณสมบัติที่จะแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนได้ แม้กรรมการผู้อื่นจะไม่มีผู้ใดดำรงตำแหน่งนี้หรือผู้ใดรับปริญญา

ทางกฎหมายหรือผู้ใดได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตร การดำเนินการทางวินัยรวมเป็น
กรรมการด้วยก็ตาม คณะกรรมการดังกล่าวก็จะขอควมข้อ 4 ของกฎ ก.พ.
ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) แล้ว กรมการปกครองจึงหาวิธีว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้อง
หรือไม่ ความละเอียดแข็งแรงแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า คำว่า "ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการ
ทางวินัย" ตามข้อ 4 วรรคสาม ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) นั้น
หมายถึง ข้าราชการซึ่งมีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะสอบสวนในเรื่องที่กล่าวหาโดย่างถูกต้องและเป็นธรรม
ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว เช่น เป็นผู้ที่มีความ
สนใจและได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวนความผิดทางวินัยของ
ข้าราชการอยู่เสมอ หรือเป็นผู้ที่เคยทำหน้าที่ตรวจสอบส่วนการสอบสวนความผิดทางวินัย
ของข้าราชการ และเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาการสั่งลงโทษของผู้มี
อำนาจสั่งลงโทษมาแล้ว เป็นต้น

จึงเวียนมา เพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อุดล บุญประกอบ
(นายอุดล บุญประกอบ)
รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

หมายเหตุ กุมติ ก.พ. ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0611/ว.6 ลงวันที่
28 กรกฎาคม 2529 ประกอบคำ

เบ็กลเล็ก

ที่ นร 0611/ 752

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

6 สิงหาคม 2529

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0203.3/4599 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าจังหวัดสุโขทัยได้แจ้งกระทรวงมหาดไทย ว่า กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการตำรวจระดับ สารวัตรลงตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ผลการสอบสวนฟังไม่ได้ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือ อ.ก.พ.จังหวัด มีมติว่าไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษหรือ สั่งลงโทษตามมติ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี โดยให้ลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้น เงินเดือน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก่อให้เกิด ความเดือดร้อนและเป็นปัญหาเกี่ยวกับสันนิษศ กรมตำรวจจึงขอให้กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุโขทัย ประสานงานกับผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่จะลงโทษข้าราชการ ตำรวจที่กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ขอให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณากำหนดกณฑ์แก่ผู้กระทำผิดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายตำรวจสั่งลงทัณฑ์ จังหวัดสุโขทัยเห็นว่า การที่จะให้ อ.ก.พ.จังหวัด หรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามที่กรมตำรวจแจ้ง มานั้น ไม่น่ากระทำได้ เพราะกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจไว้ จึงหาหรือไปบัง ก.พ. และ

สำนักงาน ก.พ. ได้คอบชื่อนำชื่อของจังหวัดสุโขทัยว่า เรื่องนี้เป็นการพิจารณากรณีของข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 ก.พ. ไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้ ต่อมาจังหวัดสุโขทัยได้พิจารณาทบทวนแล้วเห็นว่า บัญชีข้าราชการจังหวัดจะลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจได้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. จึงน่าจะให้ข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ จังหวัดสุโขทัยจึงขอให้กระทรวงมหาดไทยหาวิธีไปยัง ก.พ. อีกครั้งหนึ่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 ประกอบกัน ซึ่ง ก.พ. ไม่มีอำนาจพิจารณาปัญหาตามกฎหมาย 2 ฉบับหลัง ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ กระทรวงมหาดไทยจึงควรส่งเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณา หากยังมีปัญหาประการใด ก็อาจส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อุดต มุขประกอบ
(นายอุดต มุขประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 85 และเบ็ดเตล็ด

ที่ นร 0611/ป 1318

สำนักงาน ก.ท.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

24 กันยายน 2529

เรื่อง นารีอการ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0415/4146 ลงวันที่ 26 สิงหาคม 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารความผิดพร้อม 115 แผ่น

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนนายอำเภออยู่หนึ่งและปลัดอำเภออยู่หนึ่งกับพวกแล้วมีความเห็นว่า บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่รับผิดชอบการก่อสร้างถึง เกือบห้าปี แต่ไม่ควบคุมดูแลดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จตามโครงการ ทั้งไม่ควบคุมดูแลวัสดุก่อสร้างซึ่งเป็นทรัพย์สินของทางราชการ จนเป็นเหตุให้วัสดุสูญหายคิดเป็นเงินประมาณ 31,266 บาท มีมูลความผิดตามมาตรา 66 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ขอให้กรมการปกครองดำเนินการทางวินัยแก่นายอำเภอและปลัดอำเภอดำเนินตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งกรมการปกครองเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการทางวินัยแก่นายอำเภอและปลัดอำเภอดำเนินตามมาตรา 19 ดังกล่าว ก็ต้องปฏิบัติตามโดยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่โดยที่เรื่องนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีความเห็นว่า การกระทำของบุคคลทั้งสอง มีใจเป็นความฉ้อฉลอย่างร้ายแรง กรมการปกครองจึงหาวิธีว่า จะนำข้อเท็จจริงตามที่สำนักงาน ป.ป.ป. สืบสวนสอบสวนมา

พิจารณาสิ่งส่งโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดตามมาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา 86 จะโทษหรือไม่ ความละเอียดจนแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า การลงโทษภาคทัณฑ์ ตักเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือน มาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.ศ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518) ซึ่งเป็นโทษสำหรับการกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้ผู้นับกับบัญชาใช้ดุลพินิจพิจารณาโทษจากพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่รวบรวมมาและเชื่อว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย กฎหมายมีโทษบังคับให้ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนความผิดมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก่อนพิจารณาโทษ แต่ก็มีโทษข้อห้ามไว้แก่อย่างใด ถ้าผู้นับกับบัญชาพิจารณาเห็นว่า ควรจะทำการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม จะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนก็ได้ แต่ถึงอย่างไรการตั้งกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ก็ไม่ใช่เป็นการตั้งกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ทั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 86 แต่เป็นการตั้งกรรมการสอบสวนตามอำนาจในทางปกครองบังคับบัญชา ซึ่งไม่ต้องดำเนินการตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2528) ส่วนการปฏิบัติตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ควรจะต้องดำเนินการอย่างไรมัน ขอให้หาหรือไปยังสำนักงาน ป.ป.ป. โดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ศรีวิมล

(นายสมพงษ์ ศรีวิมล)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แผนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 89

ที่ นร 0611/ป 1379

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุไศล กท 10300

14 ตุลาคม 2529

เรื่อง นารีอภัยแกวกับอำนาจการลงโทษ

เรียน อธิบดีกรมอนาญ

อ้างถึง หนังสือกรมอนาญ ที่ สข 0603.ว/29 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2529 และ
ที่ สข 0603.ว/37 ลงวันที่ 2 กันยายน 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมด จำนวน 172 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า เภมข้าราชการผู้นึ่งขณะกำรงตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่สงเสริมสุขภาพ 3 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกำพงเพชร สังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีข้าราชการ
ติดคอในคราวเกี่ยวกับเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน คือ ตั้งแต่วันที่ 23 กันยายน - วันที่
24 ตุลาคม 2524 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต่อมาข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออก
จากราชการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2526 หลังจากนั้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2528
ข้าราชการผู้นี้ได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สงเสริมสุขภาพ
3 ศูนย์อนาญแม่และเด็กชนบทที่ 61 จังหวัดอุทัยธานี สังกัดกรมอนาญ ต่อมาผู้ว่า
ราชการจังหวัดกำพงเพชรโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด ออกคำสั่งลงวันที่ 20 กันยายน
2528 ไล่อำราชการผู้นี้ออกจากราชการในกรณีความผิดดังกล่าวข้างต้น บ่อนหลังไป
ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2526 แต่กระทรวงสาธารณสุขได้ทักท้วงไปยังจังหวัดกำพงเพชร
ว่าไม่มีอำนาจสั่งลงโทษ ให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังกรมอนาญเพื่อพิจารณาคำเนินการ
ต่อไป จังหวัดกำพงเพชรจึงได้มีคำสั่งลงวันที่ 3 เมษายน 2529 ยกเลิกคำสั่งลงโทษ

ของจังหวัดกำแพงเพชรลงวันที่ 20 กันยายน 2528 ซึ่งกรมอนามัยเห็นว่าจังหวัด
กำแพงเพชรน่าจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาขอลงโทษข้าราชการผู้นี้ จึงหาหรือไปยังสำนักงาน
ก.พ.ว่า ที่กรมอนามัยเข้าใจเช่นนั้นจะเป็นการถูกต้องหรือไม่ ความละเอียดคนจริงแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด
กำแพงเพชรโดยมติ อ.ก.พ.จังหวัด ส่งลงโทษข้าราชการผู้นี้เป็นการกระทำโดยชอบ
ด้วยกฎหมายแล้ว เพราะเป็นกรณีที่มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งได้บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา
ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา
เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออก
จากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี
ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่
ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการ เพราะตาย" มาใช้บังคับ อธิบดีกรม
อนามัยไม่มีอำนาจพิจารณาขอลงโทษข้าราชการผู้นี้ในกรณีความผิดที่ได้กระทำก่อนออกจาก
ราชการ ฉะนั้น ที่กรมอนามัยเข้าใจนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้
ทั้งหมด จำนวน 172 แผ่น คืบมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) จุฑา บุญประกอบ

(นายจุฑา บุญประกอบ)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2818577

มาตรา 85

ที่ นร 0611/ป 1569

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

24 พฤศจิกายน 2529

เรื่อง การร้องลงโทษข้าราชการที่ถูกย้าย

เรียน อธิบดีกรมสรรพสามิต

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพสามิต ที่ กส 0708/166 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า จังหวัดนครราชสีมาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสรรพสามิตอำเภอ (เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพสามิต 4) สำนักงานสรรพสามิตอำเภอแวงน้อยหนึ่ง ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในระหว่างที่ดำเนินการทางวินัยนั้น กรมสรรพสามิตได้ออกคำสั่งย้ายผู้นี้ไปดำรงตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต 4 สำนักงานสรรพสามิต เขต 9 จังหวัดสงขลา ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2529 เป็นต้นไป ต่อมาในวันที่ 30 กรกฎาคม 2529 จังหวัดนครราชสีมาได้ออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้นี้ในเรื่องที่ถูกสอบสวนดังกล่าว 10% มีกำหนด 4 เดือน และขอเท็จจริงไต่ความว่า สำนักงานสรรพสามิตจังหวัดนครราชสีมาได้ทำหนังสือส่งคำผู้นี้ให้เดินทางไปรายงานตัวรับตำแหน่งใหม่ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2529 จึงหาว่าคำสั่งลงโทษของจังหวัดนครราชสีมาดังกล่าว จะถือเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า เมื่อกรมสรรพสามิตได้ออกคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้นี้ไปดำรงตำแหน่งนักวิชาการสรรพสามิต 4 สำนักงานสรรพสามิตเขต 9 จังหวัดสงขลา ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2529 แล้ว นับแต่วันดังกล่าวเป็นต้นมา ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาขอมิให้ผู้นี้บังคับบัญชาที่จะมีอำนาจลงโทษข้าราชการผู้นี้ได้ ตามนัยแห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2518)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) สมพงษ์ ศรีวิมล
(นายสมพงษ์ ศรีวิมล)
ผู้อำนวยการกองวินัย
แทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

เบ็ดเตล็ด

ที่ นร 0611/1289

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

12 ธันวาคม 2529

เรื่อง การส่งโทษ [REDACTED]

เรียน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

อ้างถึง หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0532/72856 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2529

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมราชทัณฑ์ได้ส่งเรื่องขอรับบำเหน็จของเจ้าหน้าที่อบรมและฝึกวิชาชีพคนหนึ่ง ซึ่งถูกส่งโทษทางวินัย 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 จังหวัดพะเยา มีคำสั่งลงวันที่ 8 มิถุนายน 2524 สั่งส่งโทษปลดผู้นี้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2524 ซึ่งเป็นวันพักราชการ กรณีพักหาอาวุธปืนโดยเปิดเผยและบุกรุกเขตสถานเวลากลางคืน ซึ่ง ก.พ. ได้รับทราบการส่งโทษดังกล่าวแล้ว ความหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0611/ป 164 ลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2527 และกรณีที่ 2 กรมราชทัณฑ์มีคำสั่งลงวันที่ 26 สิงหาคม 2528 สั่งส่งโทษให้ผู้นี้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2524 กรณีเข้าไปในเรือนจำทำทางขึ้นเมาสุราแล้วหยอกล้อเล่นซอมนวกับผู้ต้องขัง เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำสั่งให้ออกไปจากเรือนจำ ผู้นี้ก็ออกไปหาอาวุธปืนมาต่อว่าผู้บัญชาการเรือนจำ ซึ่ง ก.พ. ได้รับทราบการส่งโทษดังกล่าวแล้ว ความหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0611/ป 1710 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2528 กรมบัญชีกลางจึงหารือว่า ตามคำสั่งส่งโทษดังกล่าวจะถือว่าผู้นี้มีความผิดถูกส่งโทษปลดออกหรือให้ออกจากราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ในกรณีที่หารือต้องถือว่าผู้นี้มีความผิดและถูกส่งโทษทั้งปลดออกและให้ออกจากราชการ แต่โทษที่ผู้นี้ได้รับคือปลดออกจากราชการอันเป็นโทษสูงสุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สมพงษ์ ตรีวิมล

(นายสมพงษ์ ตรีวิมล)

ผู้อำนวยการกองวินัย

แผนกเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 89

ที่ นร 0711/30

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

9 มกราคม 2530

เรื่อง ทารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ที่ กก 0604/16686 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สมุหบัญชีอำเภอ 5 สำนักงานสรรพากร
อำเภอคอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่คนหนึ่ง ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อวันที่ 1
เมษายน 2529 กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวน
ได้ทำการสอบสวนแล้วเห็นสมควรส่งโทษภาคทัณฑ์ ระหว่างการพิจารณาของกรมสรรพากร
ผู้นี้ได้ถูกกรมสรรพากรโยกมา อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ
ตั้งแต่วันที่ 25 สิงหาคม 2529 กรณีทุจริตค่อนหาที่ราชการอีกส่วนหนึ่ง จึงหาวิธีว่า
กรมสรรพากรจะอาศัยอำนาจตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 พิจารณาลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตักเงินก้อน หรือภาคทัณฑ์
ได้หรือไม่ และจะให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ผู้นี้กระทำความผิดหรือวันที่ผู้นี้ถูกไล่ออกจากราชการ
ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามบทมาตราใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้
ออกจากราชการไปแล้วนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณาด้วยความเห็นไว้ว่า ข้าราชการพลเรือน
สามัญที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว แม้
ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปช่วยเหตุโลกก็ตาม เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย

ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ยังมีอำนาจดำเนินการ
 สั่งลงโทษได้ตามนัยมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
 2518 และการสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตักเงินก้อน หรือภาคทัณฑ์ ในกรณีเช่นนี้สั่งให้
 มีผลย้อนหลังไปเท่าที่จำเป็นได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถือ
 สมพงษ์ ตรีวัฒน์
 (นายสมพงษ์ ตรีวัฒน์)
 ผู้อำนวยการกองวินัย
 แทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 89

ที่ นร 0711/ส 22

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพหลโยธิน กท 10300

15 มกราคม 2530

เรื่อง ทารือการตั้งกรรมการสอบสวนข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกรมสรรพากร ที่ กส 0804/5957 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 179 แขน

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นายก. ณะคำรงค์ ตำแหน่งผู้ช่วยสรรพากร

จังหวัด สำนักงานสรรพากรจังหวัดบุรีรัมย์ มีหน้าที่ควบคุมการตรวจสอบภาษีอากรราย

ทางหุ้นส่วนจำกัด โรงสีไทยพัฒนบุรีรัมย์ รอบระยะเวลาบัญชี ปี พ.ศ. 2522 -

2524 ได้แนะนำเจ้าหน้าที่ตรวจสอบไขอื่นยอมให้ทางหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวนำหลักฐาน

รายจ่ายค่าธรรมเนียมรถขนข้าวกับส่วนลดในการจำหน่ายน้ำมันมาขอหักเป็นรายจ่ายเพิ่มเติม

ทำให้ทางหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวเสียหายจากการตรวจสอบน้อยกว่าที่ควรจะต้องเสีย

ต่อมา นายก. ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2528 จึงหาวิธี

ว่า กรมสรรพากรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนายก. ตามมาตรา 89 แห่งพระราช

บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ใดหรือไม่ และได้ส่งสำนวนการสืบสวน

ข้อเท็จจริงไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมี

กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังผู้นั้นจะออก

จากราชการไปแล้ว ผู้นั้นอาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี

ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งได้ เป็นไปตามหมวดนี้ไว้ เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย" ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสามแล้วแต่กรณี จะยังมีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งออกจากราชการไปแล้วตามสัมพันธบัตรที่ถึงกล่าวไต่ถาม จะต้องปรากฏว่าผู้นั้นไต่ถามกรณีดังกล่าวหากผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่ว่ากระทำผิดวินัยอย่างไรอย่างร้ายแรงชุกก่อนออกจากราชการ และเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากกรมสรรพากรไต่ถามทราบหนังสือร้องเรียนของอภิศมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งไต่ถามเรียนว่า นายอ.โชอำนาจหน้าที่เรียกบัญชีมาตรวจสอบและอาศัยความเป็นผู้รู้กฎหมายคำนวณบัญชี รุ้จุดอ่อนของผู้ประกอบการค้า หาเงินให้รัฐและตนเองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรมสรรพากรไต่ถามการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ซึ่งปรากฏผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามบันทึกรายงานของบุคลากร 7 และผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ 15 มกราคม 2528 แต่เพียงว่า นางสาวก.โตให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบภาษีอากรประจำปี พ.ศ. 2522 - 2524 รายงานหุ้นส่วนจำกัดไทยพูนผลบุรีรัมย์ พาดพิงมาถึงนายก.ว่า เป็นผู้แนะนำนางสาวก.ให้นำค่าแรงกรรมกรชนชาวและค่าส่วนลดในการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงมาหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ตามที่ผู้เสียภาษีร้องขอเท่านั้น มิได้มีข้อความตอนใดที่เป็นการกล่าวหานายก.ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและข้อเท็จจริงตามรายงานดังกล่าวก็ยังไม่เป็นที่ยุติว่า นายก.มีพฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจริงหรือไม่ เนื่องจากจะต้องรอดผลการตรวจสอบภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรเขต 3 กอน ประกอบด้วยหลังจากที่อธิบดีกรมสรรพากรได้สั่งการในบันทึกรายงานของบุคลากร 7 และผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2528 จนกระทั่งถึงวันที่ 31 มีนาคม 2528 ซึ่งเป็นวันก่อนที่นายก.จะออกจากราชการไป ก็ไม่ปรากฏว่ากรมสรรพากรไต่ถามการทางวินัยกับนายก. แต่อย่างใด ก.พ.จึงเห็นว่า การรายงานของบุคลากร 7 และผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ 15 มกราคม 2528 เป็นเพียงรายงานข้อเท็จจริงต่ออธิบดีกรมสรรพากร เท่านั้น หากใช้เป็น

การกล่าวหา นายก. ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่อย่างไรก็ตาม กรมสรรพากรจึงไม่
 อนุญาตสืบพยานผู้เสียหาย 89 คำให้การทางวินัยแก่นายก. จึงได้ออกจากราชการไป
 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2526 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
 และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดคืนมาครบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0711/ป 145

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

16 มกราคม 2530

เรื่อง ทหารเรือแนวทางปฏิบัติความพระราชทานบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ปกปค ที่ นท 0415/874 ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2520

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารตามบัญชี รวม 25 แผ่น

ความหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการผู้นั่งซึ่งออกจากราชการเขตสูงอาญไปแล้วตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2527 ขณะดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเก็บเงินภาษีบำรุงท้องที่ ใค่นำใบเสร็จรับเงินภาษีบำรุงท้องที่ปี 2516 ซึ่งเลิกใช้แล้ว มาใช้เรียกเก็บเงินภาษีบำรุงท้องที่ปี 2520 รวม 89 รายเป็นเงิน 12,497.20 บาท แล้วนำเงินดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า พฤติการณ์ของข้าราชการผู้นั่งเชื่อว่าเป็นการทุจริตก่อนหน้าที่ราชการ ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจึงไคมีหนังสือ ที่ สด 0007/187 ลงวันที่ 14 กันยายน 2527 แจ้งให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไครับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2527 ก่อนวันที่ข้าราชการผู้นั่งจะออกจากราชการ ข้าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์รับทราบและบันทึกสังการเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2527 หลังจากข้าราชการผู้นั่งออกจากราชการแล้ว กรมการปกครองจึงหาหรือว่า จะถือวันที่ 27 กันยายน 2527 ซึ่งเป็นวันที่เจ้าหน้าที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์รับหนังสือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแจ้งเรื่องข้าราชการผู้นั่งมีพฤติการณ์ไม่สุจริตได้ทราบ เป็นวันที่ข้าราชการ

จังหวัดรับทราบการกล่าวหาในฐานะผู้บังคับบัญชา หรือจะถือเอาวันที่ 26 ตุลาคม 2527 ซึ่งเป็นวันที่เจ้าหน้าที่เสนอเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทราบและบันทึกสั่งการในกรณีของข้าราชการผู้นี้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง พร้อมทั้งได้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีบัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือฟ้องว่ากระทำ ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ก่อกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งทำเป็นการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวด 4 ได้ เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการ เพราะตาย ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้ มิได้มีข้อความตอนใดกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาห้ามขอกกล่าวหาขึ้นโดยตรง ทั้งนี้ เพียงแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และขอกกล่าวหาขึ้นได้ส่งถึงผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาแล้วตั้งแต่ก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการ แม้ผู้บังคับบัญชาจะยังไม่ทราบเนื้อความในขอกกล่าวหาโดยตรงก็ตาม ก็ถือได้ว่าข้าราชการผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 89 แล้ว และสำหรับกรณีของข้าราชการผู้นี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวหาข้าราชการผู้นี้ว่า มีพฤติการณ์เป็นการทุจริต ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้ลงรับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2527 แม้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะได้อำนาจและสั่งการเกี่ยวกับขอกกล่าวหาตามหนังสือฉบับนั้นเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2527 ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากที่ข้าราชการผู้นี้ได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม ก็ต้องถือว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 89 แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้จัดส่งเอกสารรวม 25 แผ่น
คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช
(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)
ผู้อำนวยการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2816677

ร่างมลทิน

ที่ นร 0711/ป226

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

29 มกราคม 2530

เรื่อง การส่งโทษข้าราชการ

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกบิก ที่ นท 0702/809 ลงวันที่ 30 เมษายน 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสาร จำนวน 18 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมที่ดินได้เพิกถอนคำสั่งส่งโทษให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการตามมติ ก.พ. เนื่องจากคำสั่งส่งโทษไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคืออธิบดีกรมที่ดินส่งโทษให้ข้าราชการผู้นี้ ออกจากราชการโดยไม่รายงานให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณา แล้วให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณา ที่สุด อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยมีมติให้ส่งโทษเพียงตัดเงินเดือน 10% 4 เดือน และกรมที่ดินได้ส่งโทษข้าราชการผู้นี้ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยไปบัง ก.พ. ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติให้ตอบรับทราบได้ ต่อมาข้าราชการผู้นี้ได้ร้องเรียนต่อกรมที่ดินว่า กรณีของตนน่าจะได้รับการล้างมลทินด้วยกรมที่ดินได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของข้าราชการผู้นี้มีลักษณะทางองค์เกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ 1 ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0501/450 ลงวันที่ 15 มีนาคม 2527 จึงควรได้รับการล้างมลทินและจะดำเนินการตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นี้ตามคำสั่งส่งโทษไม่ได้ แต่โดยที่เรื่องทางองค์นี้ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติมาก่อน จึงขอหารือทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าจะสมควรดำเนินการประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกส่งโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2525 และได้ถูกส่งโทษก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม 2526) โดยที่ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกส่งโทษทางวินัย และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยพิจารณา มีความเห็นว่า ข้าราชการผู้ถูกส่งโทษโดยคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายย่อมเป็นผู้ถูกส่งโทษทางวินัยตามความหมายในบทนิยามตามพระราชบัญญัติล้างมลทินนี้แล้ว จึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หากต่อมาผู้นั้นยังมีโทษซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งโทษสั่งให้ดำเนินการใหม่ และสั่งยกโทษ ข้าราชการผู้นั้นก็มีโทษผู้ถูกส่งโทษทางวินัย จึงไม่มีโทษที่จะต้องล้างมลทิน แต่ถาเห็นว่า ข้าราชการผู้นั้นยังมีโทษอยู่ ไม่ว่าโทษจะหนักขึ้น เบาลง หรือเท่าเดิมก็ตาม ข้าราชการผู้นั้นย่อมเป็นผู้ถูกส่งโทษทางวินัย จึงได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัตินี้ และสำหรับกรณีของข้าราชการผู้นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้นั้นถูกกรมที่คืนส่งโทษให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 25 มีนาคม 2519 แล้วได้อุทธรณ์คำสั่งส่งโทษต่อ ก.พ. ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งส่งโทษให้ออกจากราชการดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงส่งมติให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้กรมที่คืนเพิกถอนคำสั่งส่งโทษให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ แล้วให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยพิจารณาคำเนินการต่อไป และในที่สุดกรมที่คืนได้สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ แล้วสั่งส่งโทษตัดเงินเดือน 10% มีกำหนด 4 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม 2529 เป็นต้นไป ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น ข้าราชการผู้นั้นจึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี พ.ศ. 2526 ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงกล่าวข้างต้น ผู้นั้นยังมีโทษจึงไม่อาจตัดเงินเดือนข้าราชการผู้นั้นตามคำสั่งส่งโทษของกรมที่คืนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

ผู้อำนวยการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ทองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0711/ล 56

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

30 มกราคม 2530

เรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ สืบ ที่ กษ 0702/517 ลงวันที่ 3 กันยายน 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าสำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีมติความผิดของข้าราชการผู้นี้กับพวก ไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้สั่งเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2529 ให้กรมป่าไม้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้กับพวก ซึ่งในวันเดียวกันนั้นเอง กรมป่าไม้ได้อนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาออกจากราชการ กรมป่าไม้จึงทราบว่า กรมป่าไม้จะดำเนินการตั้งกรมการสอบสวนทางวินัยและพิจารณาโทษข้าราชการผู้นี้ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ได้หรือไม่ อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ก.พ. ได้เคยพิจารณาปัญหาท่านเองนี้แล้ว มีมติว่า ผู้นี้ยังมีฐานะผู้มีอำนาจตามกฎหมายจะดำเนินการทางวินัยและพิจารณาโทษข้าราชการพลเรือนผู้ใดในสังกัดส่วนราชการนั้นตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก็ได้คือเมื่อข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในขณะที่ข้าราชการดังกล่าวยังรับราชการอยู่ และการกล่าวหาที่ข้อ เป็นการกล่าวหาต่อผู้นี้ยังมีฐานะของผู้ถูกกล่าวหาด้วย สำหรับกรณีความข้อหาหรือของกรมป่าไม้นั้น โทษที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

โต้แย้งเรื่องสำนักงาน ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดของข้าราชการผู้นี้กับพวก โทกรมป่าไม้
ทราบเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2529 อันเป็นวันที่ข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจาก
ราชการ กรณีจึงมีปัญหาเพิ่มเติมว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาจะต้องรับทราบข้อ
กล่าวหาที่โดยตรงก่อนที่ข้าราชการผู้นี้จะได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ หรือไม่

เกี่ยวกับปัญหานี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณามีมติไว้ว่า บทบัญญัติมาตรา 89
ถึงกล่าวข้างต้นนี้ไม่มีข้อความตอนใดกำหนดว่าจะต้องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา
รับทราบข้อกล่าวหาที่โดยตรง เพียงแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ใ้มีการกล่าวหาว่า
ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อกล่าวหาที่กล่าวถึงผู้บังคับ
บัญชาของผู้ถูกกล่าวหาแล้วตั้งแต่ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะออกจากราชการ แม้ผู้บังคับบัญชา
จะยังไม่ทราบเนื้อความในข้อกล่าวหาโดยตรงก็ตาม ก็ย่อมถือได้ว่าข้าราชการพลเรือน
ผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 89 แล้ว
ดังนั้น สำหรับกรณีของข้าราชการผู้นี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากระหรวงเกษตรและ
สหกรณ์ได้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ชี้มูลความผิดของข้าราชการผู้นี้เมื่อวันที่ 31
กรกฎาคม 2529 อันเป็นวันก่อนที่ข้าราชการผู้นี้จะได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ
ก็ถือได้ว่าข้าราชการผู้นี้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 89
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว ผู้บังคับบัญชาของ
ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยและพิจารณาโทษผู้นี้ตามนัยบทบัญญัติ
ดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0711/ป 236

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโยก กท 10300

30 มกราคม 2530

เรื่อง ทารือทางปฏิบัติ

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ปกปกที่ ศช 1505/3918 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2529 และ ปกปกที่ ศช 1505/4695 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย ส่วนวนการสืบสวนสอบสวนและเอกสารประกอบการพิจารณาจำนวน 215 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ใ้รายงานการลงโทษให้ข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 1 โรงเรียนชุมชนบงเหนือ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนครคนหนึ่ง ออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1(2) มาัยัง ก.ค. ปรากฏข้อเท็จจริงจากการสอบสวนว่าเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2527 เวลาประมาณ 17.00 น. ขณะที่ยืนกับมารดาทำสิ่งต่างที่สะพานเพราะห้อยที่บ้าน มีชาย 9 คน แต่งกายแบบชาวบ้านไม่มีอาวุธเข้าไปในบ้านเรียกผู้นี้ บอกว่าจะพาไปสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสว่างแดนดิน แล้วไล่พาผู้นี้ลงมาจากบ้านขึ้นรถยนต์ไป เมื่อสอบถามที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสว่างแดนดินได้ความว่าผู้นี้ไม่ได้ถูกจับมาที่สถานีตำรวจภูธรดังกล่าว และไล่ไปติดตามสอบถามหาตัวผู้นี้อีกหลายแห่งก็ไม่พบหรือทราบข่าว จึงได้แจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสว่างแดนดิน จากนั้นได้ค้นหาผู้นี้มาตลอดยังไม่พบตัวหรือพบศพของ

ผู้นี้ ไม่ทราบว่าจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ และตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2527 จนถึงปัจจุบัน ยังไม่ไต่ถามมาปฏิบัติราชการ

ก.ค. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าผู้นี้มี เจตนากระทำความผิดตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ แต่การที่จะให้ผู้บังคับบัญชากำเนินการ คือไปอย่างไรยังไม่เคยมีแนววินิจฉัยไว้ จึงมีมติให้สำนักงาน ก.ค. หรือไปยัง สำนักงาน ก.พ. ว่า

1. กรณีดังกล่าวจะถือโทษหรือไม่ว่าผู้นี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุขอล อันสมควร ตามมาตรา 75 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) ข้อ 1(2) ซึ่งจะต้องพิจารณาลงโทษตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี กวน ที่ นว 125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503 คือได้ออกจาก ราชการจะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ

2. หากกรณีดังกล่าวถือได้ว่า ผู้นี้มิได้มีเจตนาที่จะละทิ้งหน้าที่ราชการ เนื่องจากถูกคนร้ายจับตัวไปตามข้อเท็จจริงปรากฏ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษผู้นี้ได้ เพียงโทษหรือไม่ ในสถานใด และหากไม่อาจพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยแก่บุคคลผู้นี้ได้ ที่ถูกต้องควรจะทำเป็นการแก่ผู้นี้เป็นประการใดจึงจะชอบด้วยกฎหมายและสงเคราะห์ ส่วนงานการสืบสวนสอบสวนไปประกอบการพิจารณาด้วย ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วมีมติว่า โทษที่เรื่องนี้ข้อเท็จจริงไม่สามารถ ฟังได้แม้ชัดว่าการที่ผู้นี้ไม่มาปฏิบัติราชการนั้น เป็นเพราะผู้นี้มีเจตนาที่จะละทิ้งหน้าที่ ราชการ หรือเป็นเพราะถูกคนร้ายจับตัวไป จึงไม่มีบทบัญญัติมาตราใดก็ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่จะนำมาปรับกับกรณีของผู้นี้โดยตรงได้ และ จำเป็นต้องนำบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม สำหรับบทบัญญัติที่จะถือว่า

ใกล้เคียงอย่างยิ่งกับกรณีของผู้นี้ น.พ. เห็นว่า โศภิตี มาตรา 90 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มีบัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน ผู้นี้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้" และกรณีของผู้นี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้นี้ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนครก็ไม่มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนผู้นี้ ตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แล้ว แต่ผลการสอบสวนไม่สามารถฟังได้เป็นยุติว่า ผู้นี้ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะเหตุใด กรณีจึงถือได้ว่ามาตรา 90 เป็นบทบัญญัติที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งกับกรณีของผู้นี้ ทั้งนี้ ผู้นี้ยังกับ บัญชาจึงอาจนำบทบัญญัติมาตรา 90 ทั้งกล่าวมาอนุโลมสั่งให้ผู้นี้มีอำนาจออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวน และเอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน 215 แผ่น คืนมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ.

รักษาราชการแทนรองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 89, 98

ที่ นร 0711/ป 597

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

19 มีนาคม 2530

เรื่อง ทหารเรือปัญหา ออกกฎหมาย

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ สร 1505/827 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2530

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้รายงานการสั่งให้ข้าราชการครู ตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนบ้านจำนั๊ก สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองมหาสารคามผู้นึงออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองตามมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไปยัง ก.ค. และ ก.ค. ได้พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงก็คือความว่า เคยมีผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเรียกและรับเงินจากข้าราชการครูผู้นึง โดยรับว่าจะช่วยเหลือให้ได้รับแต่งตั้ง เป็นผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ต่อมาผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ เพื่อไปสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หลังจากนั้นผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการตามมาตรา 98 เพราะมีมลทินหรือมีวามองในเรื่องที่ถูกสอบสวนย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ซึ่ง ก.ค. เห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรทำเนียบการตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 แต่การสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองตามมาตรา 98 ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา 89 ก.ค. จึงลงมติให้ทหารเรือไปยัง ก.พ. ว่า ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ผู้นี้ออกจากราชการตามมาตรา 98 ได้หรือไม่ หากไม่ได้ จะควรทำอย่างไรต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ขอเรียนว่า ตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ที่มีบัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ไต่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้อำนาจตามมาตรา 86 และมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย" นั้น ก.พ. ได้เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้ว่าบทบัญญัติดังกล่าวนี้ ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการย้อนหลังได้ เฉพาะตามหมวด 4 คือ หมวดที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยเท่านั้น แต่การสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีหม่อมในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ไม่ใช่โทษทางวินัยและไม่ใช้บัญญัติไว้ในหมวด 4 ดังนั้นการที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินมีหม่อมตามมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปแล้ว จึงเป็นการสั่งการไปโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย ส่วนปัญหาที่ว่า หากทำไม่ไต่ที่ถูกต้องควรจะทำเป็นการอย่างไรต่อไปนั้น สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ตามหมวด 4 ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ไม่มีบัญญัติทั้งโทษในความผิดวินัยไม่ร้ายแรงและร้ายแรง ตั้งแต่โทษภาคทัณฑ์ขึ้นไปจนถึงโทษไล่ออกจากราชการ ฉะนั้น ก.ค. บอชมจะใช้ดุลพินิจพิจารณาจากพฤติการณ์ของผู้นั้นในการกำหนดโทษหรือไม่กำหนดโทษดังกล่าวก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา ๘9

ที่ นร 0711/ป 934

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพญาโลก กท 10300

ร มีตุลาคม 2530

เรื่อง ทารอปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมที่ดิน

อ้างถึง หนังสือกรมที่ดิน ปกปึก ที่ มท 0702/198 ลงวันที่ 22 มกราคม 2530

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 189 ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมที่ดินแจ้งว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ส่งส่วนงานการสอบสวนลงโทษไล่เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน 5 สำนักงานที่ดินอำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์หนึ่ง ออกจากราชการ กรณีนำเงินรายได้แผ่นดินและส่วนลดอาคารจำนวน 5,960.07 บาท ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวมาให้กรมที่ดินพิจารณา โดยมีข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่ผู้นี้จะถูกลงโทษไล่ออกจากราชการฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้นี้ได้กระทำความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการคือในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุขอลดชั้นสมควร หรือมีพฤติการณ์จิตใจไม่ปฏิบัติความระเบียบของทางราชการมาก่อน และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการไปแล้วตามคำสั่งจังหวัด ที่ 1339/2529 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2529 โดยลงโทษไล่ออกจากราชการย้อนหลังไปถึงวันที่ 24 มีนาคม 2529 อันเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ แต่อำเภอห้วยเม็กได้ตรวจพบเรื่องทุจริตของผู้นี้เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2529 และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2529 (ตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ 775/2529 ลงวันที่ 26 เมษายน 2529) จึงมีปัญหาว่าการลงโทษฐานละทิ้งหน้าที่ราชการย้อนหลังไปดังกล่าวทำให้ผู้นี้พ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการไปก่อนข้อกล่าวหาเรื่องทุจริตจะเกิดขึ้น การ

ดำเนินการทางวินัยจะลงโทษตามมาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 คอไปไหนหรือไม่ ซึ่งกรมที่ตนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า น่าจะสามารถดำเนินการทางวินัยกับผู้นี้ได้ เพราะในขณะที่ตรวจพบเรื่องทุจริตและผู้นี้มีอำนาจใดสิ่งแห่งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนนั้นยัง ไม่มีการสั่งลงโทษใ้ผู้นี้ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ แต่เนื่องจากเป็นปัญหาข้อกฎหมายและไม่มีแนวทางให้ถือปฏิบัติมาก่อน กรมที่ตนจึงหาวิธีว่าความเห็นของกรมที่ตนตั้งกล่าวถูกต้องหรือไม่อย่างไร และถ้ากรณีของผู้นี้ดำเนินการทางวินัยไม่ได้แล้ว กรมที่ตนควรดำเนินการต่อไปอย่างไร พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย นั้น

ก. พ. ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วไ้ไหน มาตรา 89 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ในผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ ถ้าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือฟ้องว่ากระทำ ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ใดกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษอยู่ก่อนออกจากราชการ สำหรับกรณีของผู้นี้ แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ขณะที่อาเภอห้วยเม็กได้ตรวจพบเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนผู้นี้ในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้นเป็นเวลาที่ยังไม่มีการสั่งลงโทษใ้ผู้นี้ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการก็ตาม แต่เมื่อจังหวัดกาฬสินธุ์ได้สั่งลงโทษใ้ผู้นี้ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ราชการไปแล้วตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ 1339/2529 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2529 โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม 2529 อันเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ ฉะนั้นโดยผลของคำสั่งดังกล่าวจึงทำให้ผู้นี้ไ้พ้นจากสภาพการเป็นข้าราชการตั้งแต่วันที่ราชการด้วย กรณีจึงกลายเป็นว่า การกล่าวหาผู้นี้ว่าไ้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องทุจริตต่อหน้าที่ราชการไ้เกิดขึ้นภายหลังที่ผู้นี้ไ้ออกจากราชการไปแล้ว กรณีจึงไม่อยู่ในเงื่อนไข

ของมาตรา ๖9 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ถึงกล่าวอ้างตน จังหวัดกาฬสินธุ์จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการทางวินัยผู้นั้นในเรื่องทุจริตค่อนหาที่ราชการไทยอีกต่อไป ทางแก้ปัญหานั้นก็คือ กรมที่คิดควรที่จะดำเนินการให้มีการยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการฐานทุจริตค่อนหาที่ราชการ (ในครั้งหลัง) เสียเพื่อให้เป็นการถูกต้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาพร้อม
กับหนังสือนี้แล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ นร 0711/ป 986

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

1 มิถุนายน 2530

เรื่อง การส่งโทษข้าราชการและหาวิธีปัญหาการสอบสวนข้าราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกรมการพัฒนาชุมชน ปกปิด ที่ มท 0502/406 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2529 และ ปกปิด ที่ มท 0502/430 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารหลักฐาน จำนวน 26 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการพัฒนาชุมชนได้ส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน 3 อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์หนึ่งโดยจังหวัดสุรินทร์ได้มีคำสั่งส่งโทษไล่ออกจากราชการ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุขออนุญาตลา โดยสั่งไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2529 ซึ่งเป็นวันละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นคนไป กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นชอบด้วยกับการส่งโทษแล้ว และกรมการพัฒนาชุมชนหาวิธีการที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้น กรณีดังกล่าวว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องกระทำความผิดอาญาของอาชกรทรัพย์ และได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีอาญา ขณะสอบสวนขึ้นได้รับการประกันตัวแล้วได้หลบหนีไปตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2529 ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์จึงได้มีคำสั่งพักราชการขึ้นตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2529 เป็นคนไป เพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณา ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ได้ส่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำเรื่องเสนอ อ.ก.พ. จังหวัดสุรินทร์เพื่อพิจารณา และได้มีมติลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วันโดย

ไม่มีเหตุผลอันสมควรแล้ว โดยที่กรมการพัฒนาชุมชนเห็นว่าการที่จังหวัดสุรินทร์ได้ส่ง
ยกเลิกการสอบสวนนั้นเป็นการไม่ชอบ จึงได้แนะนำให้จังหวัดสุรินทร์ดำเนินการสอบสวน
ส่วนต่อไป แต่จังหวัดสุรินทร์แจ้งว่าได้ดำเนินการถูกต้องตามอำนาจหน้าที่แล้ว จึงไม่ทำ
การสอบสวนต่อไปตามขอเสนอแนะกรมการพัฒนาชุมชนจึงหารือและขอทราบแนวทาง
การสอบสวนที่ถูกต้องว่าควรปฏิบัติอย่างไร ความแจ้งแล้ว นั้น

ก. พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า สำหรับการลงโทษผู้นั้น เมื่อจังหวัดสุรินทร์
ได้มีคำสั่งพักราชการผู้นี้ตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2529 เป็นต้นไป เพื่อรอผลการสอบสวน
ส่วนพิจารณาแล้วก็ต้องถือว่าผู้นี้ไม่มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2529
เช่นนี้ตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน 2529 เป็นต้นไป จะถือว่าผู้นี้ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่
ในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน ตามนัยมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ว่าด้วยความผิด
ที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ 1(2) ยังไม่ไต่ กรณีเป็นเพียงละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 3 วัน
เท่านั้น โดยนับตั้งแต่วันที่ผู้นี้ได้หลบหนีไปภายหลังได้รับการประกันตัว จนถึงวันที่จังหวัด
สุรินทร์ได้มีคำสั่งพักราชการ ทั้งนี้ ตามที่จังหวัดสุรินทร์ได้มีคำสั่งลงโทษโดยผู้นี้ออกจาก
ราชการตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2529 กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ 3 วัน
เวลาเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ก. พ. จึงมีมติแนะนำกระทรวงมหาดไทยให้ดำเนินการแจ้งให้จังหวัดสุรินทร์สั่งยกเลิกคำสั่ง
ลงโทษโดยผู้นี้ออกจากราชการ เสียได้เป็นการถูกต้องต่อไป

เกี่ยวกับการสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือระงับ
การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนนั้น ก. พ. ได้เคยพิจารณาเห็นว่า
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติไว้เห็นได้ว่า เมื่อข้าราชการ
พลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัย และใน
กรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนที่มีกรณีถูกกล่าวหา

ว่ากระทำด้วยอำนาจร้ายแรงไว้แล้ว กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนและวิธีพิจารณาความผิดเป็นสำคัญ เห็นเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ว่า ประสงค์ให้คณะกรรมการสอบสวนตลอดจนผู้บังคับบัญชาดำเนินการ เกี่ยวกับการสอบสวน และพิจารณาไปตามสำคัญจนเสร็จกระบวนการ และไม่ได้ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือระงับการสอบสวนของคณะกรรมการที่ได้สั่งแต่งตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วแต่อย่างใด สำหรับเรื่องนี้เป็นกรณีที่จังหวัดสุรินทร์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ต้องหาตามมาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ไว้แล้ว การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์สั่งให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงเป็นการไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ดังนั้น ความมีความเห็นของกรมการพัฒนารัฐมนตรีที่เห็นควรให้จังหวัดสุรินทร์ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จจึงเป็นการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช

(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 89

ที่ นร 0711/ป 1354

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพหลโยธิน กท 10300

4 สิงหาคม 2530

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมชนาธิปไตย

อ้างถึง หนังสือกรมชนาธิปไตย ที่ กก 0401/1377 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2530

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ข้าราชการผู้นี้ได้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกรมชนาธิปไตย ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2529 กรณีได้รับมอบหมายให้ไปตรวจสอบเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่ 132 ตำบลเวียง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ไปดูบ้านรุกป่าที่ราชพัสดุเมืองกำแพงเมือง จังหวัดพะเยา แต่ข้าราชการผู้นี้ไ้รายงานเสนอผู้บังคับบัญชาว่า เจ้าของที่ดินมีใครรุกป่าที่ราชพัสดุเมืองกำแพงเมือง พร้อมกับข้าราชการผู้นี้ก็ไ้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2530 เป็นคนไป ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ป. ไ้มีหนังสือลงวันที่ 26 มกราคม 2530 แจ้งให้กระทรวงการคลังดำเนินการทางวินัยข้าราชการผู้นี้ กรณีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งราชพัสดุจังหวัดนครสวรรค์ ไ้ทุจริตและประพฤติมิชอบในการจัดให้เช่าและปลูกสร้างอาคารพาณิชย์ในที่ดินราชพัสดุ บริเวณหนองหมองสมบูรณ์ ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

กรมชนาธิปไตยพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้าราชการผู้นี้ไ้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม 2530 จึงถือว่าข้าราชการผู้นี้ไ้ไ้ออกจากราชการไปแล้ว ตามนัยมาตรา 94(4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 การที่สำนักงาน ป.ป.ป. ไ้แจ้งเรื่องกล่าวหาข้าราชการผู้นี้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงพร้อมทั้งไ้กรมชนาธิปไตยดำเนินการสอบสวนทางวินัยหลังจากที่ข้าราชการผู้นี้

ไต่ออกจากราชการไปแล้ว เช่นนี้จะไม่สามารถกระทำได้ จึงหาวิธีไปยัง ก.พ. ว่า
กรณีเช่นนี้ควรจะดำเนินการประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก. พ. ไต่พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ความเห็นของกรมชำนานรักรักษากฎ
ข้างต้นเป็นการถูกต้องแล้ว และก. พ. มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ถ้าภายหลังปรากฏผลการ
สอบสวนพิจารณาตามคำสั่งกรมชำนานรักรักษากฎวันที่ 29 สิงหาคม 2529 ว่า ข้าราชการผู้นี้
มิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษให้ออก ปดคอออก หรือไล่ออก และไม่มี
กรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น เมื่อกรมชำนานรักรักษาให้ข้าราชการผู้นี้กลับ
เข้ารับราชการแล้ว กรมชำนานรักรักษาก็มีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้นี้
ตามข้อกล่าวหาที่สำนักงาน ป.ป.ป. แจ้งมาไต่

จึงเวียนมา เพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช
(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)
รองเลขาธิการ ก.พ.
ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

มาตรา 85, มาตรา 92

ที่ นร 0711/ป 1424

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

24 สิงหาคม 2530

เรื่อง การส่งสกลโทษให้มีผลย้อนหลัง

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ กช 1505/3908 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กรมสามัญศึกษาได้มีคำสั่งลงวันที่ 19 มิถุนายน 2528 สั่งส่งสกลโทษขึ้นเงินเดือนข้าราชการครูผู้หนึ่ง จำนวน 1 ชั้น ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2528 แล้วรายงานการส่งสกลโทษไปยังปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และผู้ที่เกี่ยวข้องคำสั่งส่งสกลโทษดังกล่าวต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการด้วย ซึ่งในที่สุดปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้สั่งสกลโทษเป็นค้ำเงินเดือน 10% มีกำหนด 4 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2528 เป็นต้นไป แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องขอความเป็นธรรมต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการว่า การส่งสกลโทษเป็นค้ำเงินเดือนในกรณีนี้จะต้องสั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงเดือนมิถุนายน 2528 ซึ่งเป็นเดือนที่คำสั่งสกลโทษเดิมใช้บังคับ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้หารือเรื่องนี้มายัง ก.ค. และสำนักงาน ก.ค. ได้หารือเรื่องดังกล่าวไปยัง ก.พ. ว่า ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะสั่งสกลโทษผู้นี้เป็นสกลโทษค้ำเงินเดือนโดยให้คำสั่งให้มีผลย้อนหลังไปถึงเดือนมิถุนายน 2528 ได้หรือไม่ ความแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โทษที่เรื่องนี้กรมสามัญศึกษาได้สั่งส่งสกลโทษขึ้นเงินเดือนผู้แล้วรายงานการส่งสกลโทษไปยังปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป และเมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณารายงานการส่งสกลโทษดังกล่าวพร้อมกับอุทธรณ์ของผู้แล้ว โทษที่คำสั่งสกลโทษเป็นค้ำเงินเดือน แก่กรณีมี

ปัญหาว่า ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะส่งลคโทษใหม่โดยย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับได้หรือไม่ กรณีตามปัญหาคงกล่าวจริง เป็นปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตาม มาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งให้บัญญัติ เรื่องการรายงานและการพิจารณารายงานการลงโทษไว้ดังนี้ วรรคหนึ่งบัญญัติไว้ ความว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญใดไปแล้ว ให้ส่งรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจาก ราชการ หรือการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้นั้นตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวง และวรรคสองบัญญัติไว้ความว่า ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา ของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นซึ่งมีตำแหน่ง เหนืออยู่สั่งตามวรรคหนึ่ง เห็นว่าการลงโทษ หรือการดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้ผู้บังคับบัญชากล่าวมี อำนาจที่จะสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลคโทษ หรือยกโทษ ตามควรแก่กรณีได้ แต่ถ้าจะลงโทษ หรือเพิ่มโทษแล้ว โทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้ว คงต้องไม่เกินอำนาจของผู้ซึ่ง สั่งใหม่ ซึ่ง เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า ในการพิจารณา รายงาน การลงโทษนั้นกฎหมายมิได้บัญญัติว่า ปลัดกระทรวงจะส่งลคโทษใหม่โดยย้อนหลังไปถึงวันที่ คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับได้หรือไม่ แต่อย่างไรก็ดี การที่มาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติ กดังกล่าวบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นซึ่ง เป็นผู้สั่งลงโทษต้องส่งรายงานการลงโทษไปยัง ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือมีอำนาจสั่งเพิ่มโทษ ลคโทษ หรือยก โทษไต่กันนั้น แสดงว่าคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นยังไม่เด็ดขาด เพราะผู้บังคับบัญชา ชั้นเหนือยังสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องหรือเหมาะสมไต่กัน และในกรณีที่ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือสั่งลคโทษนั้น บ่อมหมายความว่าการคำสั่งลงโทษเดิมไม่เหมาะสม ประกอบกับการสั่งลคโทษก็มีลักษณะเป็นการ แก้ไขคำสั่งเดิม ซึ่งการแก้ไขคำสั่งเดิมนี จะต้องแก้ไขใหม่โดยย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งเดิมใช้บังคับ ดังนั้น ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชา ชั้นเหนือสั่งลคโทษจึงต้องสั่งใหม่โดยย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับด้วย

นอกจากนี้ ความหลักการของการลงโทษทางวินัยนั้น ผู้ที่กระทำผิดครั้งเดียวควรถูกลงโทษเพียงครั้งเดียว แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นไม่มีคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ทางราชการก็จะดำเนินการหักเงินเดือนข้าราชการผู้นั้นตามผลของคำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนทันที และต่อมา เมื่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้พิจารณารายงานการลงโทษลดชั้นเงินเดือนแล้ว สั่งลงโทษเป็นคักเงินเดือน ทางราชการก็จะหักเงินเดือนข้าราชการผู้นั้นตามผลของคำสั่งลงโทษคักเงินเดือนอีก กรณีเช่นนี้หากผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือไม่สั่งลงโทษเป็นคักเงินเดือนให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนมีผลใช้บังคับ แต่สั่งลงโทษเป็นคักเงินเดือนโดยให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไปแล้ว ก็จะทำให้ข้าราชการดังกล่าวถูกลงโทษ 2 ครั้งในการกระทำผิดครั้งเดียวกัน คือ ทั้งโทษลดชั้นเงินเดือนและโทษคักเงินเดือน ซึ่งจะไม่เป็นไปตามหลักการของการลงโทษทางวินัยดังกล่าวข้างต้น

สำหรับกรณีของผู้ซึ่ง เติมถูกกรมสามัญศึกษาสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2528 แล้วรายงานการลงโทษไปยังปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และเมื่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณารายงานการลงโทษดังกล่าว ประกอบกับอุทธรณ์ของผู้นี้แล้วมีคำสั่งลงโทษเป็นคักเงินเดือน 10% มีกำหนด 4 เดือนนั้น การสั่งลงโทษดังกล่าวจึงมีลักษณะ เป็นการแก้ไขคำสั่งลงโทษเดิมของกรมสามัญศึกษานั้น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการจึงต้องสั่งลงโทษผู้นี้เป็นลงโทษคักเงินเดือนโดยให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษลดชั้นเงินเดือนของกรมสามัญศึกษามีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้นี้ต้องถูกลงโทษ 2 ครั้งในการกระทำผิดครั้งเดียวกัน คือ ทั้งโทษลดชั้นเงินเดือนและโทษคักเงินเดือน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช
(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)
รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2810677

ที่ นร 0711/ป1525

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพินธุโลก กท 10300

9 กันยายน 2530

เรื่อง ปัญหาการดำเนินการทางวินัย

เรียน เลขาธิการ ก.ค.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.ค. ที่ ศบ 1505/25791 ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2529
และ ที่ ศบ 1505/5816 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2529

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายเอกสารการดำเนินการทางวินัยจำนวน 27 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงาน ก.ค. มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการที่จะต้องอ้างอิงบทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 จึงหารือไปยังสำนักงาน ก.พ. ว่า

1. บทบัญญัติมาตรา 92 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ในส่วนที่บัญญัติว่า ".....ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่งเหนือบัญชีดังกล่าว ที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 86 หรือมาตรา 86 ทวิ....." นั้น เป็นบทบัญญัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชาซึ่งมีตำแหน่งเหนือบัญชีลงโทษที่ระดับชั้น กล่าวคือ เป็นการให้อำนาจผู้บังคับบัญชา เหนือบัญชีลงโทษขึ้นไปเพียงระดับเดียวหรือทุกระดับ

2. บทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เกิน กับบทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 มีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันหรือไม่อย่างไร

พร้อมกับไต่ส่งภาพถ่ายเอกสารการดำเนินการทางวินัยไปเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย
ความแรงแล้ว นั้น

ก.พ. ไต่พิจารณาข้อหาหรือความผิดข้อ 1 แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของ
คณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ไต่บัญญัติเรื่องอำนาจในการ
ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้อยู่บังคับบัญชาไว้สัมพันธ์กับเรื่องผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
ซึ่งในเรื่องผู้มีอำนาจสั่งบรรจุนั้น มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไต่บัญญัติให้
ปลัดกระทรวงผู้อยู่บังคับบัญชา เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งระดับ 10 และให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุสำหรับข้าราชการ
พลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 11 ดังนั้น มาตรา 92 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ฉบับเดียวกันจึงไต่บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการรายงานไว้ว่า "เมื่อผู้อยู่บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ
สั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญไปแล้ว
ในส่งรายงานการลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการ หรือการดำเนินการทางวินัยนั้น
คือผู้อยู่บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้นความสำคัญจนถึงปลัดกระทรวง ในกรณี
ที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 10 ในกระทรวงหรือทบวง ให้
รายงานจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด" เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า
ถ้าอธิบดีผู้อยู่บังคับบัญชา เป็นผู้สั่งลงโทษหรือให้ความเห็นชอบกับระดับโทษที่ผู้อยู่บังคับบัญชา
ชั้นต้น เป็นผู้สั่งลงโทษ กรณีจะต้องรายงานการลงโทษนั้นคือปลัดกระทรวงผู้อยู่บังคับบัญชา
เพียงระดับเดียว และถ้าปลัดกระทรวงผู้อยู่บังคับบัญชา เป็นผู้สั่งลงโทษอธิบดี ก็จะต้อง
รายงานการลงโทษนั้นต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพียงระดับเดียวเช่นกัน

ส่วนเรื่องการดำเนินการ เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้อยู่บังคับบัญชาชั้นต้นนั้น
มาตรา 92 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน
2520 บัญญัติว่า "ในกรณีที่ผู้อยู่บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ ดำเนินการ

ทางวินัย หรือลงทัณฑ์แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาของ
 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นซึ่งมีตำแหน่ง เหนือผู้สั่งตั้งกล่าว เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำ
 นิกวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา
 แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่ง เหนือผู้สั่งตั้งกล่าว ที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจ
 กำหนดการตามมาตรา 86 " ซึ่งหมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง
 หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาที่จะมีอำนาจดำเนินการ เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น
 ใดนั้น จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับรายงานตามมาตรา 92 วรรคหนึ่งด้วย และโดยที่ตาม
 มาตรา 92 วรรคหนึ่งนั้น เมื่ออธิบดีใดสั่งลงโทษหรือให้ความเห็นชอบกับระดับโทษที่
 ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเป็นผู้สั่งลงโทษแล้วจะต้องรายงานการลงโทษนั้นต่อปลัดกระทรวง
 เพียงระดับเดียว และในกรณีที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้สั่งลงโทษอธิบดีก็จะต้องรายงานการ
 ลงโทษต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพียงระดับเดียวเช่นกันดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น บทบัญญัติ
 มาตรา 92 วรรคสามก่อนมีการแก้ไข ในส่วนที่บัญญัติว่า " ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
 ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่ง เหนือผู้สั่งตั้งกล่าว ที่ใ้
 รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 86 " นั้น จึงเป็นบท
 บัญญัติที่ให้อำนาจรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีตำแหน่ง
 เหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปเพียงระดับเดียวเท่านั้นที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 86 ใด
 เช่น ในกรณีที่ผู้อำนวยการกอง เป็นผู้สั่งลงโทษตัดเงินเดือน แต่อธิบดีเห็นว่ากรณีเป็น
 การกระทำนิกวินัยอย่างร้ายแรง อธิบดีก็มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการ
 สอบสวนตามมาตรา 86 ใด และในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่อธิบดีหรือปลัดกระทรวง
 เป็นผู้สั่งลงโทษตัดเงินเดือน แต่ปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี
 เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำนิกวินัยอย่างร้ายแรง ปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด
 แล้วแต่กรณี ก็มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา 86 ใด
 ในทางกลับกัน ในกรณีที่อธิบดีซึ่งได้รับรายงานตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง เห็นชอบด้วย

กับคำสั่งลงโทษทัณฑ์เงินเดือนที่ผู้อำนวยการกองเป็นผู้สั่งลงโทษ แต่ปลัดกระทรวงซึ่งได้
รับรายงานตามมาตรา 92 วรรคหนึ่งควยเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
นั้น ปลัดกระทรวงย่อมไม่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นทำการสอบสวนไต่ถาม เพราะ
อธิบดีได้ใช้ดุลพินิจของคนในส่วนที่กฎหมายให้อำนาจไว้ไปแล้ว กรณีเช่นนี้ปลัดกระทรวง
จะตกลงส่งรายงานการลงโทษดังกล่าวไปยัง ก.พ. โดยอาจแจ้งข้อสังเกตของคนไปด้วย
ว่าระคับโทษเบาไป และหาก ก.พ. ซึ่งได้รับรายงานการลงโทษดังกล่าวข้างต้นเห็นว่า
กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก.พ. ก็มีอำนาจที่จะรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อ
พิจารณาสั่งการให้อธิบดีสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นทำการสอบสวนผู้ถูกลงโทษทัณฑ์เงินเดือน
ต่อไปได้

ต่อมาเมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 92 วรรคสาม แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19
ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว บทบัญญัติดังกล่าวก็ยังคงบัญญัติให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินการเปลี่ยนแปลง
คำสั่งของผู้บังคับบัญชาชั้นตนอยู่เช่นเดิม ทั้งนี้ ก.พ. จึงมีมติว่า บทบัญญัติมาตรา 92
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ในส่วนที่บัญญัติว่า
".....ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี
ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งดังกล่าว ที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตาม
มาตรา 86 หรือมาตรา 86 ทวิ" นั้น เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจรัฐมนตรีเจ้าสังกัด
ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้สั่งลงโทษขึ้นไปเพียงระคับเดียว
เท่านั้นที่มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 86 หรือมาตรา 86 ทวิได้

ส่วนปัญหาข้อ 2 ที่หาชื่อว่า บทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เติม กับบทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 มีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันหรือไม่ อย่างไร นั้น ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โทษที่ยังไม่มีการตั้งเกิดขึ้นตามปัญหาที่หาชื่อไป ก.พ. จึงมีมติมอบให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวมายังสำนักงาน ก.ค.

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 เติม กับบทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 มีความหมายแตกต่างกันกล่าวคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2516 ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 ได้บัญญัติเรื่องอำนาจในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้นั่งคัมมัญชาไว้สัมพันธ์กับเรื่องผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตั้งได้กล่าวไว้ในปัญหาข้อ 1 ดังนั้น มาตรา 92 วรรคหนึ่งจึงได้บัญญัติให้ผู้นั่งคัมมัญชารายงานการสั่งลงโทษ การสั่งให้ออกจากราชการ หรือการดำเนินการทางวินัย ตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงด้วยเหตุนี้ว่า ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 และในกรณีที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 10 ก็ให้รายงานจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดด้วยเหตุนี้ว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจขึ้นเหนือปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 10 แต่หลังจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว ปลัดกระทรวงซึ่งมิได้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุอีกก็กลับไปก็ยังจะมีอำนาจหน้าที่เหมือนเดิมตามนัยมาตรา 92 วรรคหนึ่ง ส่วนรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งเปลี่ยนมาเป็นผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนและสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 10 แทนปลัดกระทรวง
แล้วนั้น มาตรา 92 วรรคหนึ่งก็ยังคงมีบัญญัติให้เป็นผู้รับรายงานการลงโทษข้าราชการ
พลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ 10 อยู่เช่นเดิม จึงมีผลทำให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ซึ่งเดิม
เป็นผู้พิจารณารายงานการลงโทษที่ปลัดกระทรวงสั่งลงโทษต้องเป็นผู้พิจารณารายงาน
การลงโทษที่ตนเอง เป็นผู้สั่งลงโทษ

สำหรับเรื่อง การเปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นนั้น มาตรา
92 วรรคสามเดิมก็บัญญัติให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม
มาตรา 86 ด้วยเหตุฉะฉาน ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 เช่น
เดียวกันกับเรื่อง การรายงานความมาตรา 92 วรรคหนึ่ง แต่หลังจากได้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมมาตรา 44 โดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน
2520 แล้ว ปลัดกระทรวงซึ่งมิได้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุอีกต่อไปก็ยังคงมีอำนาจหน้าที่
เหมือนเดิมตามนัยมาตรา 92 วรรคสามที่แก้ไขใหม่

นอกจากนี้ ตามมาตรา 86 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 ลงวันที่
8 พฤศจิกายน 2520 ก็บัญญัติให้เฉพาะนายกรัฐมนตรีตามมาตรา 86 วรรคสาม และ
ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งเรื่องที่คุณเห็นว่ากรณีเป็นการ
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาต่อไปได้ สำหรับปลัดกระทรวง
ซึ่งมิได้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ที่แก้ไขใหม่นั้นก็ไม่ควรจะมีอำนาจสั่งเรื่อง
ดังกล่าวให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตามมาตรา 86 ทวิ แต่ตามมาตรา 92 วรรคสาม
ที่แก้ไขใหม่ซึ่งโยงไปใช้มาตรา 86 ทวิด้วย ก็บัญญัติให้ปลัดกระทรวงซึ่งมิได้เป็นผู้มี
อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ที่แก้ไขใหม่ มีอำนาจสั่งเรื่องดังกล่าวข้างต้นให้ อ.ก.พ.
กระทรวงพิจารณาได้

อนึ่ง สำนักงาน ก.พ. มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แม้มาตรา 92 วรรคสาม
ที่แก้ไขใหม่จะให้อำนาจปลัดกระทรวงนำเรื่องที่ยกขึ้นเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง สมควรลงโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เสมอ อ.ก.พ.
กระทรวงพิจารณาได้ก็ตาม แต่ปลัดกระทรวงซึ่งมิได้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44
ที่แก้ไขใหม่ ก็ไม่มีอำนาจสั่งการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงแต่ประการใด ทั้งนี้ตามนัย
มาตรา 86 ทวิ ซึ่งบัญญัติว่า "... (1) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง
ตั้งแต่ระดับ 11 ลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้นายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา 86 วรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.
กระทรวงซึ่งข้าราชการผู้นั้นสอบสวนสังกัดอยู่ที่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติ
เป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี ส่งให้
เป็นไปตามนั้น" อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เป็นเพียงข้อสังเกตของสำนักงาน ก.พ.
เท่านั้น ก.พ. ยังไม่เคยพิจารณาวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้ หากมีกรณีเกิดขึ้นจริงเมื่อใด
ก็อาจส่งเรื่องไปขอให้ ก.พ. พิจารณาต่อไปได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพร้อมกับหนังสือนี้ ได้ส่งภาพถ่ายเอกสาร
การดำเนินการทางวินัย จำนวน 27 แผ่น หิ่นมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เสริมสุข โกวิทวานิช
(นายเสริมสุข โกวิทวานิช)
รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2818677

ที่ สร 0203/22516

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

23 กรกฎาคม 2523

เรื่อง การตีความมาตรา 8 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร 0203/7776 ลงวันที่ 25 เมษายน 2523

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ในเรื่องนี้

ตามที่ให้เรียนมาว่า ได้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการ
กฤษฎีกาครบคณะ) ดำเนินการพิจารณาเรื่องการตีความมาตรา 8 (5) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 อีกครั้งหนึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ถึงแม้ อ.ก.พ.กระทรวงจะมีใช้กระทรวง ทบวง กรม แต่ในการสั่งลงโทษ
ข้าราชการตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุซึ่งหมายถึง
กระทรวง ทบวง กรม นั้นเองเป็นผู้สั่งลงโทษ จึงถือได้ว่าการปฏิบัติดังกล่าวเป็นการปฏิบัติของ
กระทรวง ทบวง กรม ดังนั้น หาก ก.พ.เห็นว่ามี การปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม เช่น มีการลงโทษ
ข้าราชการทางวินัยตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง สูงหรือต่ำไป ก.พ.ย่อมมีอำนาจที่จะรายงาน
นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการเพิ่มโทษหรือลดโทษต่อไปได้ตามมาตรา 8 (5) แห่งพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 ดังนั้นที่ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาที่ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2523 ลงมติเห็นชอบด้วย
ตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

